DE VORBĂ CU EXTRATERESTRII
9
Comunicări cu fiinţe iluminate
Ediţia în limba engleză Copyright ©2002 TALKING TO EXTRATERESTRIALS by Lisette Larkins
Copyright ©2004, Editura For You

Tehnoredactare Monica Vişan Copertă Andrei Chirea
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României LARKINS, LISETTE De vorbă cu extratereştrii/ Lisette Larkins Bucureşti : For You, 2005
ISBN 973-7978-32-3
001.94
Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparţin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parţială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă nu-mai cu acordul prealabil al Editurii For You.
Tel./fax. 021/6656223; 0744352963; 0724212690; 0311001455 e-mail monica.visan@b.astral.ro; editura_foryou@yahoo.com site http://www.editura-foryou.ro
Printed in Romania
ISBN 973-7978-32-3
LISETTE LARKINS
DE VORBĂ CU EXTRATERESTRII
Comunicări cu fiinţe iluminate
Traducere Maria-Pia Luttmann
EDITURA FOR YOU

„întrebarea dacă noi comunicăm sau nu cu cei din spaţiu nici nu-şi mai are sensul. Răspunsul a fost dat cu multă vreme în urmă. Ceea ce ne întrebăm acum este: Ce anume ni se spune? Ce învăţătură ne este transmisă? Ce fel de ajutor ni se dă? Ce intuiţii putem avea şi ce răspunsuri ni se dau?

în cartea De vorba cu extraterestrii, prin informaţiile primite într-un mod cu totul deosebit, de către o fiinţă umană extraordinară, care a avut curajul să iasă în public şi să dezvăluie un proces intim, personal şi care a dus-o până la cele mai depărtate margini ale universului, întrebările de mai sus îşi capătă răspunsul.

Neale Donald Walsch, autor al cărţilor Conversaţii cu Dumnezeu.

învăţăturile pe care le conţine această carte nu pot fi ignorate. Suntem binecuvântaţi că le primim. Vă sfătuiesc să o citiţi.

Joel Rothschild, autor al cărţii Semnale de speranţă.

Citiţi această carte. Renunţaţi la limbajul victimizării. Fiţi la fel de curajoşi ca şi Lisette Larkins. Urcaţi-vă pe culmile minţii şi lăsaţi ca aripile inimii să se desfăşoare. Auziţi chemarea răsunătoare a destinului. Pregătiţi-vă pentru contactul planetar.

Dana Redfield, autoarea cărţilor Suntem chemaţi şi Legătura ET-oameni.

Felul nostru de a vedea lucrurile este modificat. Intrăm în epoca Omului Universal, o fiinţă a cărei identitate este mai

presus de naţionalitate, religie sau etnie. Lisette Larkins ne duce mai departe, pentru a ne arăta relaţia pe care o avem cu cei din alte lumi. AJăturaţi-vă ei în această călătorie incitantă şi permiteţi-i să vă facă cunoştinţă cu noua noastră Comunitate Universală.

Walter Semkiw, M.D., autor al cărţii întoarcerea Revoluţionarilor: Dovezi ale reîncarnării şi creării unei Lumi Noi

Introducere din partea editorului O ofertă pe care n-o putem refuza

Aproape toată lumea crede că rasa umană a ajuns oarecum la ananghie. în ce fel, asta depinde de punctul de vedere al fiecăruia. Ecologiştii pun accentul pe răul pe care i-l facem Planetei noastre. Fundamentaliştii credinţei biblice sunt convinşi că ne apropiem de Armageddon şi că, în curând, cea mai mare parte a omenirii va fi distrusă de foamete, ciumă şi război.

Dreapta politică este sigură că stânga politică ne conduce pe calea spre dezastru, şi vice-versa. Alţii cred că suntem pe cale de a trece printr-un salt cuantic al evoluţiei noastre, o trezire spirituală care ne va forţa să ne reconsiderăm locul pe care-l ocupăm în univers şi să redescoperim cine suntem cu adevărat.

Realitatea este că suntem o lume atât de fracturată şi di-vizată, încât oamenii se ucid unii pe alţii în numele a orice cred ei că le-a fost dat de Dumnezeu - lor şi numai lor - adică legile corecte după care să-şi ghideze existenţa. Nu se ştie cum, dar dictonul „iubeşte-ţi aproapele" s-a pierdut pe drum. Noi ne lăsăm copiii să moară de foame şi oamenii sărmani să fie lipsiţi de îngrijiri medicale.

Nu avem decât să privim în jurul nostru pentru a observa ce se petrece. Uitaţi-vă la stratul de ozon; la numărul de oameni din lumea industrializată care se îmbolnăvesc de cancer; la epidemia de SIDA; la încălzirea globală; la distrugerea pădurilor tropicale pentru a face loc zootehniei care să dea carne pentru restaurantele fast-food; la poluarea şi secătuirea resurselor din oceanele noastre şi la multe, multe altele.

Este uşor să arătăm cu degetul, să găsim duşmani, să ne risipim resursele pentru construcţia de arme, în loc să lucrăm la îndreptarea şi repararea stricăciunilor.

Dumnezeu ştie că avem nevoie de ajutor.

Iar cartea aceasta vorbeşte despre obţinerea unui asemenea ajutor.

Ni s-a făcut o ofertă pe care n-o putem refuza. Din partea

vecinilor noştri. Cei ce trăiesc în afara Planetei noastre, care văd ce se întâmplă la nivel global. Şi ei au trecut printr-un proces asemănător. Şi ei recunosc că, uneori, au distrus mare parte din civilizaţia lor.

Ei nu vor ca şi noi să păţim la fel.

Se oferă să ne ajute, dacă vrem să acceptăm. Această carte este unul dintre modurile în care ei doresc să ne transmită aceste informaţii. A, da, ştiu că mulţi dintre voi vor crede că acest proces de comunicaţie este, în cel mai bun caz, un mijloc distorsionat şi care nu se sprijină pe dovezi şi, în cel mai rău caz, o înşelătorie totală. Ştiu că mulţi vor spune că dacă ar vrea în- tr-adevăr să ne ajute, ar ateriza într-un loc public şi ar anunţa că au venit.

Dar gândiţi-vă un pic.

Ce s-ar întâmpla efectiv, dacă o rasă de fiinţe pe o treaptă superioară de evoluţie ar ateriza cu adevărat pe Pământ? în ce fel ar afecta asta credinţele noastre religioase, structurile noastre economice, militare şi politice? Ar fi ei oare trataţi ca mesageri ai lui Dumnezeu, ori ar fi împuşcaţi ca nişte intruşi străini al căror „scop real" este să ne ocupe Planeta? Noi suntem nişte fiinţe excesiv de primitive, cu o tehnologie prin care ne putem distruge atât pe noi, cât şi Planeta. Iar acolo, în lumea noastră, există chiar acum oameni care cred că Dumnezeul pe care-L venerează vrea ca noi să facem exact asta. Asemenea oameni vor contribui la împlinirea acestui lucru prin orice mijloace. Afară, în lumea noastră, există chiar acum oameni care încearcă să construiască arme nucleare pentru ca să şteargă de pe faţa pământului oraşe ca Tel Aviv ori New York. Există undeva, în lume, chiar acum, oameni care au dansat de bucurie, atunci când trimişii lor au pilotat avioane ca să izbească clădiri şi să ucidă mii de oameni.

Dacă ai fi de undeva, din afara acestei Planete, dacă ai fi neînarmat şi incapabil să ucizi, ai veni aici şi te-ai arăta lumii?

6

Ai emite un mesaj radiodifuzat ori televizat, care să fie respins de majoritate ca o şmecherie de magician, sau ca efecte speciale de la Hollywood? Ei ne-au arătat că există. Uneori ne lasă să le observăm aeronavele, şi adesea interacţionează cu oamenii, în felurite moduri. Şi care a fost rezultatul net al acestor întâlniri? Scepticism, respingere, negare, minciuni guvernamentale şi un consens general că asemenea evenimente sunt „nedovedite", ori că sunt dovada unei maladii mintale. Cei care se implică în încercarea de a-i obliga pe guvernanţi să dezvăluie informaţiile pe care le deţin întâmpină aceeaşi rezistenţă. (Mulţi cred că, de fapt, nu guvernul însuşi

controlează lucrurile, ci grupuri de organizaţii ultrasecrete, al căror scop este să răstoarne situaţia şi să controleze accesul la informaţii.)

însă prietenii noştri din spaţiu nu au de gând să intre în acest joc de-a „băieţii buni - băieţii răi". Sigur că da, există grupări care se ocupă de operaţiuni subterane şi care au as-cuns informaţii de noi, restul populaţiei. Sigur că da, există şi tehnologie care ar putea fi pusă la dispoziţia persoanelor care ar dori să schimbe direcţia de dezvoltare a omenirii. Sigur că da, mai există şi aceia care vor să controleze accesul la contactele cu ET, care vor să-şi menţină propria bază de putere şi care, în mod evident, doresc să menţină modelul actual al tehnologiei com- bustibilor fosili. Şi sigur că da, pe această cale putem ajunge, la un moment dat, să poluăm Planeta într-un asemenea hal, încât să ne arunce înapoi cu sute de ani, ori poate chiar să ne distrugă total.

Dar chiar şi dacă există unii avizi de putere, oameni în negru şi corporaţii internaţionale preocupate mai mult de acţionarii lor decât de sănătatea Planetei - nu aceştia sunt băieţii răi. Ei nu sunt altceva decât fiinţe umane, la fel ca noi, acţionând conform propriei lor viziuni asupra lumii. Şi, în mare măsură, ei servesc dorinţele restului omenirii. Credeţi că ar mai exista cartelurile drogurilor, dacă milioane de oameni nu ar tânji după prafurile lor? Problema este că nu ne putem juca de-a binele şi răul; nu-i putem acuza pe alţii de starea în care ne găsim. Este adevărat că ne-am întâlnit duşmanii - iar ei suntem noi. în realitate suntem un tot, facem parte toţi din acelaşi

izvor de energie care a creat întregul univers. Şi pe această minunată Planetă verde şi albastră, numită Pământ, noi suntem stăpânii propriului nostru destin, noi toţi, fiecare dintre noi, suntem implicaţi în această problemă. Prin urmare, tot noi putem face schimbarea.

Iar ei sunt aici ca să ne ajute. Ei vor să ne îndrume pe noi toţi - dacă şi noi ne dorim acest lucru. Mai există şi problema liberului arbitru (prima poruncă universală) şi nu credeţi că e posibil să fie nevoie de o masă critică de oameni care să ceară ajutor, înainte ca ei să fie dispuşi să apară şi să ne dea acest ajutor, în mod mai direct?

Această carte vă va relata ce se întâmplă: cine sunt ei, de ce au venit aici, ce scop au şi cum putem participa cu toţii, în-tr-un mod care să fie în folosul tuturor. Cartea vă va face cunoştinţă cu Lisette, va descrie întâlnirile ei în calitate de „experimentator" (nu de „răpită"), ca şi procesul dificil prin care a ajuns să-şi accepte rolul de comunicator pentru fiinţe fizice de pe o altă planetă. Bineînţeles că sunteţi liberi să

cântăriţi aceste informaţii şi să le acceptaţi ori să le respingeţi, în funcţie de ce vă spun ele fiecăruia, în mod individual. în tonul plin de răbdare şi bunătate şi în conţinutul acestor cuvinte veţi regăsi o grijă faţă de toate popoarele de pe Pământ, la care cei mai mulţi nu s-ar fi aşteptat din partea acestor fiinţe iluminate, care sunt considerate răufăcătoare, care sunt temute şi neînţelese de marea majoritate dintre noi, locuitorii acestei Planete.

Aşa că, iată-o - cu toate meritele ori defectele ei - cartea scrisă pentru că am stat De vorbă cu extraterestrii.

Robert S. Friedman

Prefaţa autoarei

/

în mod normal, nimeni nu adoarme întrebându-se dacă noaptea nu-i va aduce o întâlnire faţă-n faţă cu extraterestrii - omuleţii cenuşii cu ochii mari şi negri - ori dacă nu se va trezi plutind în aer, fiind transferat dintr-o astronavă ciudată şi dus în faţa altor extraterestri, care aşteaptă jos. Cu siguranţă, nu acestea au fost ideile cu care am crescut. Dar, într-o noapte din 1987, m-am ridicat în capul oaselor în pat, cu senzaţia stranie că ceva nu era în regulă. Ca tânără mamă, deprimată, trecând prin al treilea an al unei căsnicii nefericite, n-aş fi crezut că viaţa mi-ar putea oferi şi mai multe provocări. însă în noaptea aceea, în timp ce bebeluşul meu de şapte luni dormea liniştit în pătuţ, am fost trăznită de sus de un jet de lumină albă, care a izbucnit prin tavan şi mi-a străpuns întregul trup cu o vibraţie electrică. Părul îmi flutura în jurul feţei, de parcă m-aş fi găsit într-un tunel aerodinamic, cu toate că perdelele atârnau în continuare nemişcate, lipite de tapetul camerei. Din acea clipă, viaţa mea nu a mai fost la fel.

După aceea, luminile şi vibraţiile misterioase m-au vizitat aproape seară de seară; şi totuşi, habar n-aveam ce se întâmplă cu mine. La câteva secunde după fiecare izbucnire de lumină deasupra capului meu, mă scufundam în somn. Mă copleşea o stare de repaos atât de puternică şi bruscă, încât îmi amintea de anestezia care îmi fusese administrată pentru extracţia unei măsele. Era un somn după toate aparenţele indus, declanşat tocmai din cauza - ori în ciuda -urletelor de groază din mintea mea. După aproape doi ani de astfel de haos, ajunsă la capătul disperării şi cu sprijinul soţului meu de-atunci, m-am internat într-un spital de psihiatrie.

în timpul scurtei mele şederi de acolo, am pierdut custo-

dia asupra fiului meu şi, din cauza furiei pe care o resimţeam

pentru atâta nedreptate, m-am jurat să ajung la rădăcina a ceea ce pătrundea prin tavanul de deasupra capului meu.

Trei săptămâni mai târziu, la externarea mea din spital, ajunsesem la concluzia că nu eram nebună, dar ştiam că aveam nevoie de ajutor. Pe parcursul următoarelor patru luni, mi-am recâştigat custodia totală asupra băiatului meu şi am devenit pasionată de descoperirea a tot ce era ^ sibil legat de experienţele pe care le trăiam. Poate că, dacă aş fi avut o bază spirituală şi emoţională mai solidă în timpul acelor experienţe iniţiale, n-aş fi ajuns atât de traumatizată. însă, la acel moment, eram deja suficient de motivată să dezleg misterul. Aşa că, în următorii câţiva ani, am beneficiat de consiliere din partea unui psihiatru minunat, care m-a ajutat să plonjez în suferinţele mele latente. După o serie de teste şi evaluări, terapeutul m-a asigurat că sunt perfect sănătoasă psihic.

Până la urmă m-am vindecat emoţional şi am devenit foarte decisă să găsesc explicaţia din spatele fenomenelor paranormale care îmi umpluseră cu regularitate nopţile. Aveam senzaţia că, orice ar fi fost, nu era din această lume. Au mai început să se petreacă şi alte lucruri stranii: geamurile electrice ale auto-mobilului meu se ridicau şi coborau singure, chiar şi cu motorul oprit; aparatele electrice din casa se stricau cu regularitate când le foloseam; capul îmi vibra puternic, de parcă ar fi fost băgat în priză şi, ce era cel mai rău, făcea mişcări independente, exact atunci când vibraţiile coborau asupra mea, de sus.

Pe parcursul acelor primi ani, ideea fenomenelor de întâlnire cu extraterestri mi se părea complet străină, aşa că nu am luat în consideraţie posibilitatea serioasă că exact asta se întâmpla, până ce, în timpul unei întâlniri, m-am „trezit" faţă în faţă cu un grup de extraterestri. Inima îmi bătea atât de tare, încât mă întrebam dacă n-o să fac infarct. Singurul lucru la care mă puteam gândi era dorinţa arzătoare de a mă întoarce acasă ca să-i povestesc cuiva ce mi se întâmplase. Brusc, am înţeles de ce trăisem senzaţia unor episoade de „lapsus temporis". Pe când mă zgâiam, fără să-mi vină să cred, la fiinţele din jurul meu, acestea au început să-mi vorbească, deşi buzele lor nu

s-au mişcat deloc, ca de altfel - cel puţin, aşa cred - nici ale mele. Păreau să-mi vorbească de la minte la minte, însă cuvin-tele erau la fel de clare, de parcă mi-ar fi vorbit cineva din cameră. Această comunicare a continuat şi continuă până în ziua de azi şi constituie conţinutul cărţii de faţă.

în ciuda senzaţiei mele iniţiale de groază la vederea unor extraterestri drept în faţa mea, ei mi s-au părut ciudat de

familiari, de parcă aş fi întâmpinat un unchi drag pe care-l cunoscusem în copilărie, dar nu-l mai văzusem de ani buni. Ei îmi vorbeau, iar eu le vorbeam la rândul meu şi nu pot da nici o explicaţie cum de mi se păreau atât de straniu de cunoscuţi. în mod inexplicabil, simţeam pentru ei o iubire imensă şi puteam resimţi iubirea lor absolută faţă de mine. Pe tot timpul conversaţiei cu ei din acea seară, ca şi în- multe comunicaţii de atunci încoace, am ajuns să înţeleg că întâlnirile mele - ca şi întâlnirile altor oameni din întreaga lume - fac parte dintr-un plan universal magnific.

Din acea clipă în care înţelegerea mea despre experienţele prin care tfeceam s-a schimbat, m-am schimbat şi eu, iar experienţele trăite de mine s-au transformat. Am început să capăt - mai curând decât să mă tem de ele - anumite capacităţi nou dobândite, care, după cum am descoperit mai târziu, se dezvoltă de la sine, odată cu experienţa ET, cum ar fi clarvizi-unea şi claraudiţia, clarştiinţa şi capacitatea de a materializa. ET au început să-mi trimită jeturi bruşte de lumină colorată pe care am ajuns la un moment dat să le pot descifra şi care mi-au oferit îndrumări şi sugestii binevoitoare, în clipele de confuzie ori de lipsă de limpezime. în general, întreaga mea lume s-a schimbat. Uneori puteam chiar „auzi" ce gândesc animalele.

Am ajuns să înţeleg că aceste fiinţe nu m-au „răpit", pentru că nu am fost niciodată furată de acasă. înţeleg că acesta este termenul utilizat de o cultură care nu înţelege şi care se teme foarte tare de vecinii noştri din alte lumi. Pe măsură ce mi se schimbau ideile despre ceea ce mi se întâmplase şi am refuzat să accept eticheta de victimă, am început să relatez experienţele trăite de mine câtorva persoane.

După nu prea mult timp, formasem un mic grup. Am

făcut un pic de publicitate şi i-am mai invitat şi pe alţii să vină şi să vorbească despre întâlnirile lor, pentru că îmi aminteam că multă vreme nu avusesem pe nimeni în care să mă încred. Cu fiecare persoană care s-a alăturat grupului meu, am aflat că acest fenomen este înconjurat de o imensă senzaţie de jenă şi ruşine. S-a întâmplat de multe ori ca, imediat ce întâlnirea din acea seară a grupului să se încheie, unul dintre participanţii mai noi să mă ia deoparte şi, cu ochii măriţi şi glasul tremurat, să-mi spună: „Şi eu am avut asemenea experienţe, dar niciodată nu am povestit nimănui nimic".

Acum recunosc că mulţi, foarte mulţi dintre noi trăiesc experienţe identice, dar prea puţini dintre noi se simt în largul lor, dacă vorbesc despre ele. De fapt, am ajuns să cred că propria noastră cultură ne cere să acceptăm, în mod tacit, să

păstrăm o tăcere colectivă şi să nu vorbim despre asemenea lucruri. Dacă am îndrăzni s-o facem, am pulveriza ideea că nu suntem singuri pe lume şi că nu suntem separaţi de alţi locuitori ai universului. în ciuda atitudinii predominante a guvernelor şi a societăţii, majoritatea dintre noi simt că suntem într-adevăr fiinţe umane universale, care avem fraţi pe undeva, prin preajmă.

Acum înţeleg că, în ciuda şocului traumatic iniţial, legat de primele mele întâlniri, asta nu înseamnă că s-a întâmplat ceva rău. Suferinţa a fost prima mea reacţie, bazată pe modul în care am crescut în cadrul modelului meu cultural şi pe tiparele de înţelegere pe care le adoptasem. însă am încetat să aleg suferinţa ca mod de reacţie şi, de îndată ce am operat această transformare în perspectiva mea asupra experienţelor pe care le trăiam, am venit spre acest fenomen cu o încărcătură de curiozitate, mirare şi, mai presus de toate, cu o minte aplecată spre investigaţie. Acum, după ce am făcut o schimbare a contextului în care integram aceste experienţe în percepţiile mele, am cucerit libertatea emoţională de a trece la etapa următoare. Am decis că ar fi extrem de interesant dacă aş vorbi cu aceşti ET, pentru a-i întreba cum percep ei lucrurile.

Aş vrea să vă împărtăşesc unele dintre comunicările pe care le-am avut şi pe care le mai am cu aceste fiinţe iluminate.
12
Ei se descriu drept iluminaţi şi aceasta este, efectiv, percepţia pe care mi-a dat-o experienţa mea asupra lor. Nici măcar printre pasionaţii de OZN-uri, acesta nu este un subiect îndrăgit, însă din comunicările lor răzbate sunetul adevărului. Consider că, pur şi simplu, simt inima şi sufletul lor şi intru pe aceeaşi lungime de undă cu ei. Cei care L-au urmat pe lisus, au avut percepţia a cine era El. l-au simţit lumina şi, cu toate că s-ar putea să fiu considerată ridicolă pentru această perspectivă, aparent nepopulară, vreau să afirm, fără echivoc, că eu le percep pe aceste fiinţe ca fiind iluminate.

Extraterestrii ne amintesc faptul că poţi descoperi soiul pomului, după fructele pe care le rodeşte. Ca urmare a contactelor mele cu ei, am rămas cu sentimentul de pace şi speranţă. Cuvintele lor sună aidoma cu cele ale marilor maeştri care i-au precedat. îndrumările pe care mi le-au dat în ultimii cincisprezece ani au contribuit la transformarea vieţii mele, pentru că, dacă m-aţi fi cunoscut în 1987, nu m-aţi mai recunoaşte acum, ca fiind aceeaşi persoană.

Cei mai mulţi dintre noi au nevoie să creadă că există posibilitatea unor întâmplări extraordinare pentru noi înşine, pentru cei pe care-i iubim şi pentru Planeta noastră. Mie mi s-au întâmplat lucruri uimitoare, aşa că ştiu unde se află

miracolele. Ele sălăşluiesc în capacitatea noastră de a crede.

Eu nu am nimic deosebit, ori neobişnuit. Dacă eu sunt în stare să trăiesc experienţa a ceea ce pare a fi miraculos, tot aşa poate oricare dintre noi. Contactul fizic cu extraterestrii poate fi mai uzual decât vă imaginaţi. Pentru că, unde stă scris în ceruri că supranaturalul li se întâmplă doar călugărilor tibetani, ori pescarilor care L-au însoţit pe Iisus? O roşcată banală ca mine poate depune mărturie despre ce este posibil, atunci când Universul îşi ridică cortina şi ne lasă să aruncăm o privire în culise.

Cu excepţia acestei chestiuni mărunte - care este conversaţia cu ET - eu sunt la fel ca voi toţi. Cred că nu vă consideraţi mitomani ori mincinoşi şi nici eu nu simt că aş avea asemenea caracteristici. Aşa că, nu mă trataţi cu neîncredere, pentru că spun că am prieteni care au pielea cenuşie. Şi eu încerc să ies la lumină din ascunziş.

13

Practic, nu sunt o adeptă fanatică a Noii Epoci. Voi şi cu mine avem, probabil, mai multe lucruri care ne apropie, decât care ne deosebesc: aceleaşi probleme cu care ne confruntăm; acelaşi gen de speranţe şi vise; un cuptor cu microunde care trebuie curăţat; şi copii a căror picioare cresc mai repede decât atitudinile şi comportamentul şi care mănâncă mai multă mâncare semipreparată, decât ar părea cu putinţă.

Iată dilema stigmatului legat de afirmaţia că ai avut întâlniri de gradul patru. Dacă ar fi să. te rog ceva, dragă cititorule, te-aş ruga doar ca, citind această carte, să remarci cât de multe presupuneri ai despre ce e posibil şi despre ce nu e posibil. Îndrăznesc să subliniez acest lucru, tocmai pentru că, dacă tu te limitezi la acele experienţe care sunt posibile, asta nu mi le limitează nicidecum pe ale mele. Poate că tocmai de aceea eu stau de vorbă cu extraterestrii şi tu nu (pentru moment). Dar am luat-o prea repede înainte.

Îmi dau seama că toată chestia asta despre ET nu pare a fi credibilă. Pot să înţeleg foarte bine această părere, pentru că mie nici măcar nu mi-a plăcut vreodată literatura science-fiction
- până ce propria mea experienţă a schimbat totul. Atunci când, în seara aceea, viaţa mea s-a întors cu susul în jos, nu aveam cum să ştiu că îmi va trebui atâta vreme ca să mă simt în stare să mă încumet să vă povestesc adevărul despre toate astea. Şi probabil că nici nu mi-aş bate capul deloc, dacă n-aş avea convingerea absolută că zeci de mii de alţi oameni - de altfel, absolut obişnuiţi - au avut şi ei experienţe asemănătoare, dar, ca şi mine, nu le-au povestit niciodată nimănui. Este micul nostru secret. Dar toate astea sunt pe cale să se schimbe.

Eu fac parte dintre cei ce înfloresc târziu. Mi-au trebuit decenii ca să-mi găsesc ritmul şi m-am maturizat emoţional destul de târziu. Am fost atât de preocupată de ceea ce veţi gândi despre mine, că a fost nevoie să mă maturizez într-ade-văr, să îmbătrânesc, să devin mai bună şi mai sinceră, până în punctul în care nu-mi mai pasă că nu veţi crede experienţele trăite de mine, în propria mea viaţă. Ei bine, şi ce dacă!

Momentul pe care l-am ales s-ar putea să fie legat de vârsta fiului meu, care, la cincisprezece ani, este probabil prea

mare ca să mi se mai ia custodia asupra lui, din cauza acestei cărţi. Aşa că am dat la spate prudenţa şi, trebuie să recunosc, am o senzaţie minunată că pot spune adevărul. Probabil că voi declanşa furia unei mari părţi a comunităţii pasionate de OZN-uri, care insistă că „extraterestrii" cenuşii, cu ochii mari şi negri, sunt în realitate nişte infractori care răpesc oameni - ba chiar mai rău decât atât.

Această carte declară că extraterestrii sunt fiinţe iluminate - o contradicţie în termeni, în unele cercuri paranormale. Aşa că, vedeţi, nici măcar nu am aprobarea lumii OZN-iste. Şi dacă aveţi habar cât de cât de literatura actuală despre OZN-uri, ştiţi să că asemenea afirmaţii sunt considerate nişte blasfemii, ori sunt desconsiderate ca un simptom al faptului că extrate-restrii mi-au „spălat creierul".

În afară de îndepărtarea mea de grupurile OZN-iste „respectabile", în nici o societate nu-ţi este uşor, atunci când pui în discuţie cuvântul care începe cu „E". Sigur că ştiţi deja care e părerea generală despre asemenea afirmaţii. Cei care cred că extraterestrii există, probabil, pe undeva, nu pot accepta că tu chiar ai întâlnit o asemenea fiinţă. Ori chiar un grup de astfel de fiinţe. Vă daţi seama cât de alunecos devine terenul? Norma Culturală Standard acţionează în profunzimile sistemului nostru de credinţe, dictându-ne Ceea Ce Este Posibil. Se consideră corect, din punct de vedere politic, să admiţi că ai văzut o navă de la distanţă, dar niciodată că ai avut vreo relaţie personală cu ocupanţii ei. Este perfect acceptabil să spui la vreo adunare a puştilor cercetaşi că ai văzut un OZN pe cerul nocturn, pe când erai cu cortul la Santa Fe, dar e imposibil să fi ajuns vreodată faţă-n faţă cu cei care pilotează acea navă.

Nu e periculos să afirmi că ai observat semne de viaţă extraterestră de la depărtare, dar nu trebuie să existe nici un fel de comunicare între specii. Dacă există, atunci trebuie să se limiteze la scâncete de teamă, în timp ce tu, neputinciosul, eşti „răpit" de ei. Măcar această versiune a unei întâlniri se va bucura de o aprobare înveninată în jurnalele despre OZN-uri,

ori în ziarele de scandal.

Dintre fanii OZN care sunt de acord că poate chiar ai fost
15
contactat şi că, eventual, ar fi posibil să se fi desfăşurat un soi de comunicare telepatică (unii OZN-işi sunt de acord că, probabil, extraterestrii nu se folosesc de gură pentru a vorbi), o asemenea comunicare telepatică este acceptată de ei, doar dacă extraterestrii în cauză sunt plasaţi la o distanţă oarecare de partenerul uman. Aşa că poţi recepta o comunicare telepatică, dacă spui că erai întins pe o masă într-o astronavă, în curs de a fi supus disecţiei şi că fiinţa se găsea la mai mult de un metru de tine. Asta, spun specialiştii în OZN-uri, poate fi crezut. Dar dacă nu eşti în celălalt capăt al încăperii, ori de cealaltă parte a străzii, ori nava pluteşte sus, deasupra ta, ori deasupra casei, ori deasupra galaxiei, atunci nu mai e posibil să „auzi" nimic, pe cale telepatică. Cui îi mai pasă că astronauţi se folosesc de diverse dispozitive pentru a ţine legătura cu NASA, aflată jos, pe Pământ, în timp ce ei plutesc undeva departe în spaţiu - şi nimeni nu are nimic de obiectat la aşa ceva. Străbunicii tale i s-ar părea un miracol.

Evident, e de necrezut să te gândeşti că fiinţe, care sunt mult mai avansate decât noi în toate privinţele, pot să imagineze o modalitate de a rămâne în legătură.

Am prezentat cadrul general al lucrurilor cu care mă lupt, pentru că asta nu e o treabă uşoară. Nu există cine ştie ce avantaj în ceea ce am de făcut. S-ar putea să mă lovesc de mai multe presupuneri negative, preconcepute şi de acuzaţii aruncate împotriva fenomenelor OZN, decât în orice alt domeniu de activitate. Punct.

însă, deşi s-ar putea ca această lucrare să fie singulară, nu mă simt nedreptăţită. Spiritul de pionierat este viu şi prosper în casa mea şi ne inspiră pe aceia dintre noi care au păstrat secretul un timp prea îndelungat. Pariez că acceptaţi ideea că Pământul nu este plat. Unii dintre noi ştiu, chiar în momentul de faţă, că extraterestrii iau legătura cu oamenii. Iar aceste contacte nu se încadrează într-un singur tip, stil, mod ori model. Să insişti că aşa ar trebui să fie, doar pentru că tu nu ai mai auzit aşa ceva până acum, nu invalidează lucrul în cauză.

Spectrul experienţei universale nu se poate încadra în numai două ori şaptesprezece categorii. Nu există un număr
16
finit de miracole posibile şi, în plus, până şi aspectele miracolelor ar trebui să fie miraculoase.

Dar cine sunt aceşti extraterestri şi oare de ce doresc să ne cunoască? Ori suntem pentru ei doar nişte şoareci de laborator, care aleargă ca într-un labirint pe şoselele noastre şi pe care

ei pun, din când în când, o lumină, pentru inspecţie?

lată, deci, primul dintre cele câteva dialoguri pe care vreau să vi le relatez. Porniţi cu mine în această aventură, deşi mintea voastră poate că protestează, spunându-vă că o astfel de comunicare de la alte fiinţe fizice din galaxie nu poate fi cu adevărat posibilă. Dar veniţi totuşi cu mine.

Poate că, pentru prima dată, multe dintre întrebările voastre îşi vor găsi răspuns. Nu porniţi cu presupuneri prealabile, ci veniţi către această comunicare cu inima deschisă şi s-ar putea să constataţi că şi voi îi veţi îndrăgi pe aceşti vecini, pe care într-o vreme îi numeam „străini"*.

[Notă către cititor: Fiecare capitol începe cu vocea mea. Acest comentariu este redat întotdeauna cu caractere italice, întrebările de la început de paragraf, adresate prietenilor noştri ET, sunt de asemenea cu caractere italice, iar răspunsurile extraterestrilor sunt mereu cu caractere normale. L.L.]

* aiien, în original, care are sensul de străin de loc, ostil, venetic. N. T.

CAPITOLUL 1

Pregătirea

Ţi s-a întâmplat vreodată ca, exact când pregăteai micul dejun, ori vorbeai cu cineva la telefon, trupul să-ţi îngheţe brusc şi complet pentru o clipă şi să te opreşti din ceea ce făceai, ca să faci o pauză pentru că simţi că-ţi vine să strănuţi? Dacă este un strănut puternic, ai senzaţia că o explozie subită de energie te străbate din cap până în picioare şi îţi iese prin gură şi nas. Acum închipuie-ţi că fenomenul - numai până la momentul în care eşti pe punctul de a strănuta - durează 20 de minute, sau o oră şi jumătate, iar în tot trupul ai senzaţia că te ţii de un cuţit metalic pe care l-ai înfipt în aparatul de prăjit pâine. Simţi că eşti electrocutat. Părul ţi se zburleşte în cap şi un picior începe eventual să-ţi zvâcnească incontrolabil. Ai senzaţia că pielea capului îţi este jupuită ca un scalp, iar zgomotul cu care se desprinde este atât de puternic, încât nu poţi înţelege cum de nimeni altcineva nu-l aude. Şi mai jenant chiar, capul începe să ţi se clatine înainte şi înapoi, de parcă ai fi o antenă satelit umană.

Acestea sunt câteva dintre senzaţiile pe care le am, atât atunci când am o întâlnire materială cu ET, cât şi senzaţiile cu care mă aşez la masă cu reportofonul lângă mine şi stau de vorbă cu ei, fără ca ei să fie, în mod material, în faţa mea.

Pentru că om şi am prieteni şi rude tot oameni, sigur că ştiu cât de ridicol sună toate astea. Nu ştiu ce mi-a fost mai greu de înfruntat - făptui că a trebuit să accept că am avut întâlniri cu ET, ori că am avut de luptat cu reziduurile

emoţionale de la reacţiile celorlalţi faţă de ceea ce fac eu. Cu toate acestea, devin tot mai curajoasă pe zi ce trece şi cred că vrei să începi să citeşti una dintre întrebările pe care le pun despre modul în care receptez aceste comunicări.
18

Majoritatea oamenilor care primesc informaţii prin „ channeling " şi le notează pentru a fi publicate, au foarte mare grijă să facă diferenţa între informaţiile pe care le-au primit pe când erau în transă ori într-o stare modificată şi ceea ce au adăugat ulterior, ca propriile lor comentarii; în orice caz, imediat după ce ies din acea stare, oricare ar fi ea, în care mă aflu când vă „aud", după ce v-am înregistrat pe banda magnetică, mă aşez la masă să transcriu înregistrarea de pe bandă. Dar, chiar şi în timpul operaţiunii de transcriere, tot mai primesc în continuare date şi informaţii de la voi, date care mă ajută să clarific mai bine comunicările voastre.

Practic, este un proces format din două părţi şi nu văd ce rost ar avea să încerc să separ informaţiile primite de la voi în starea de „transă" şi ceea ce receptez de la voi, cât timp compun totul pe tastatura calculatorului. însă, fără îndoială, ambele faze duc la o comunicare mai bogată, mai deplină; şi totuşi, îmi fac griji că alţii vor avea impresia că, într-un fel, „trişez", dacă includ aici şi datele pe care mi le transmiteţi în cea de-a doua parte a acestui proces de comunicare.

Acest proces nu este receptat la fel ca fenomenul tradiţional de „channeling", aşa cum îl înţelegi tu, aşa că va fi diferit, pentru că eşti implicată într-o comunicare directă cu noi - nu prin „channeling". Nu primeşti gânduri insuflate prin „chan-neling" de la spirite lipsite de trup, ci comunici cu alte fiinţe materiale, care nu se află pe planeta ta. Te găseşti într-o poziţie specială în ceea ce priveşte receptarea de informaţii de la o sursă aflată în alt loc, prin aceea că, spre deosebire de situaţia în care „auzi" ce îţi transmit spiritele lipsite de trup, ai avut cu noi întâlniri materiale, în timpul cărora modul de comunicare a fost telepatia. în astfel de momente, nu eşti nici în „transă". Noi suntem fiinţe materiale, iar tu ai fost transportată, uneori, în alte locuri, cu ajutorul nostru şi prin tehnologia noastră. Aceasta face ca apropierea noastră să fie unică şi a stabilit, pentru comunicările noastre curente, cerinţe şi aspecte diferite.

în timpul întâlnirilor noastre faţă-n faţă din trecut, ai avut cu noi discuţii care au implicat un proces asemănător celui de
19
citire a gândurilor, care este telepatia. în plus, tu ai cu noi o legătură genetică, aşa că dispui de capacitatea de a ne

înţelege la nivel celular. Nu numai că percepţia ta este ca şi cum ai recepta totul prin „channeling" dar, în plus, noi îţi transmitem de la distanţă şi o voce telepatică. în plus, primeşti imagini şi străfulgerări de lumină pe care ai învăţat să le decodifici şi al căror sens îl înţelegi acum - şi astfel, vezi şi auzi îndemnuri permanente care te menţin pe traseul impus, pentru a-ţi stimula nivelul de încredere şi a-ţi permite să observi, atunci când receptezi ce ţi-am trimis. Mai primeşti „informaţii induse" prin intermediul pielii capului, care aduc indicii şi sugestii pe care ai învăţat să le descifrezi.

Noi nu ne aşteptăm ca acest proces să poată fi realizat doar de noi singuri. Este vorba aici de un efort reunit, în care tu contribui cu capacitatea, cunoaşterea şi vocabularul tău. Suntem convinşi că această muncă este stimulată cel mai bine prin contribuţia ta personală - atât în starea ta modificată, cât şi în afara ei. Nu uita, în timpul întâlnirilor directe, materiale, ne auzi limpede, pe cale telepatică, fără vreun ritual ori procedeu special. Atunci când, în timpul acestor întâlniri, şezi la tine acasă, eşti supusă aceluiaşi proces telepatic în care traduci cuvintele noastre în propriul tău vocabular. însă asta nu discreditează procesul şi nu-l face mai puţin valoros decât orice altă activitate ori comunicare pe calea tradiţională de „channeling".

Noi am asemuit rolul tău cu acela al unui translator, în care tu primeşti comunicările care intră, după care dezlegi acele comunicări, redându-le în propria ta limbă. Faci acest lucru cu multă eficienţă, dar procesul cuprinde mai multe straturi. Imaginează-ţi cum ar fi să traduci ce spune cineva în italiană, fără ca acea persoană să stea în faţa ta, nefiind nici măcar la telefon. Persoana se găseşte uneori la celălalt capăt al galaxiei. Aşa că tu nu faci o simplă traducere, ci traduci în mod activ comunicări telepatice, primind simultan şi transmisii de date pe cale de claraudiţie şi clarviziune. După cum ştii din întâlnirile noastre, această comunicare nu se limitează la momentele în care te găseşti într-o stare modificată, ci primeşti clarificări şi încurajări şi pe parcursul procesului de transcriere. Mai primeşti date

suplimentare şi pe timpul orelor de noapte, ceea ce explică de ce întinzi mâna după reportofon şi înregistrezi acele fraze ori paragrafe pe care le „auzi" şi pe care le adaugi apoi la textul lucrării tale.

Am vrea să-ţi sugerăm că se deschide o nouă paradigmă, în cadrul căreia mulţi dintre voi veţi începe să înţelegeţi că diferitele comunicări dintre voi şi alţii de pe alte tărâmuri, din alte dimensiuni ori localizări în spaţiul material, nu sunt

limitate la receptarea prin „channeling" a mesajelor de la spirite fără trup. Fiinţele extraterestre sunt fiinţe materiale. Noi suntem în viaţă activă chiar în prezent, numai că nu ne aflăm exact în faţa ta. Mulţi dintre voi îşi dezvoltă capacitatea de a ne auzi pe noi şi pe alţii ca noi, în diferite momente de pe parcursul zilei şi al nopţii.

Această muncă este oare infailibilă? Dacă fac greşeli, dacă aleg cuvinte greşite, dacă nu vă aud corect? Nu vreau să induc pe nimeni în eroare.

Nu, această lucrare nu este perfectă, nici nu este lipsită de deformări. Dar tu şi alţii ca tine aduceţi un grad înalt de integritate şi interes în ideile cu care se contribuie de pe alte tărâmuri. însă, deşi acest proces nu este lipsit de provocările oricăror alte comunicări, aceasta nu micşorează importanţa experienţelor pe care tu şi mulţi alţii începeţi să le trăiţi - adică asocierea activă cu noi şi alţii ca noi. Tipul de comunicare pe care îl receptezi va constitui, de asemenea, vârful de lance al unei mişcări extinse de materiale publicate, care vin prin intermediul fiinţelor umane, de la fiinţe fizice din altă parte decât de pe Pământ.

Mulţi dintre voi v-aţi obişnuit să auziţi ori să citiţi despre mediumuri care sunt în contact cu îngeri şi cu spirite. Următoarea generaţie de materiale de acest gen include comunicări cu fiinţe materiale care trăiesc în altă parte. Este o vreme foarte pasionantă pentru voi. De altfel, în multe cazuri, în măsura în care este implicată opinia publică, acest proces este oarecum „nou". Ceea ce voi consideraţi a fi „channeling" tradiţional de la spirite fără trup, a fost pus deja de mulţi ani în „circulaţie"

prin publicaţii etc., iar acum mulţi dintre voi prezentaţi ideea că fiinţele materiale pot vorbi cu voi şi prin voi şi pot oferi informaţii cu ajutorul vostru.

De importanţă esenţială sunt, de altfel, şi intenţiile şi integritatea „celui care pune întrebări" şi ale realizatorului acestei lucrări. Dar a ţine morţiş ca informaţiile să fie aduse într-un singur mod şi că ele sunt valabile, doar dacă sunt transmise pe o anume cale fixă, înseamnă să negi valabilitatea unor aspecte importante ale acestei lucrări şi ale lucrărilor altora. Beethoven a fost inspirat şi a primit direct informaţii şi comunicări dintr-o sursă divină. Apoi, el a „colaborat" cu eul său superior, însă nu a „dezvăluit" că o notă anume a fost primită prin „channeling", iar alt grup de note i-au venit în somn - după cum nici Einstein nu a „dezvăluit" modul în care formulele sale fuseseră receptate prin inspiraţie. Ar fi trebuit oare să spună limpede că o anume ecuaţie îi răsărise, pur şi

simplu, în minte, dar că o altă idee îi venise pe altă cale? în schimb, am înţeles că, atunci când este vorba de scrieri „inspirate" de la alţii, tradiţia culturală cere să fie disecate şi inspectate, aşa încât cititorul să ştie limpede ce şi de unde par să provină.

însă inspiraţia şi comunicarea divină pot veni prin mii şi mii de căi şi ar fi avantajos să se permită ca modurile schimbătoare şi incipiente ale unor asemenea „îndrumări" să îi fie aduse speciei voastre în orice formă ar veni ele. Nu aţi cerut ca Einstein ori Beethoven să specifice de unde le-a venit inspi-ra-ţia, pentru că nu v-aţi dat seama că ei fuseseră inspiraţi de o sursă mai înaltă. Dar acum aţi început să înţelegeţi că Divini-tatea ne face să fim cu toţii legaţi între noi. Divinitatea leagă sursa unică cu îngerii şi spiritele călăuzitoare; spiritele călăuzitoare şi îngerii cu oamenii; pe Dumnezeu cu extraterestrii; şi, deci, pe extraterestrii cu oamenii. Aşa că, lucrul care se cere din partea voastră este dorinţa şi intenţia de a solicita o analiză completă a modului în care au pătruns acele idei şi informaţii, de unde şi de ce. Având în vedere că acest material nu a venit prin „channeling" tradiţional, nici transcrierea sa nu a fost făcută în mod tradiţional, s-ar putea să nu corespundă standardelor „normale" de livrare pentru oricare dintre cele două 22
operaţii - însă vă anunţăm că nici nu vrea să corespundă acestor norme.

Există unii care vor cere să se specifice ce anume a fost perceput prin auz, faţă de ce a venit prin văz ori prin dictare. însă asemenea pretenţii vin din partea celor care nu înţeleg natura acestor comunicări, ori care încearcă să disece şi să analizeze maniera în care se poate manifesta Vocea unică Divină. Aşa că, prin lucrarea de faţă, ar trebui să începeţi să recunoaşteţi că ideea care străbate totul este că suntem strâns legaţi - voi, specia voastră şi noi. Continuă să meditezi şi să te rogi şi să îţi păstrezi, ca supremă intenţie, ideea ca materialul de faţă să corespundă cât mai strâns cu sămânţa divină. Acest proces trebuie să aibă loc în sinea ta. Există unii care nu pot, ori nu vor, să creadă afirmaţiile tale că ai avut contacte sau experienţe directe, nemijlocite cu ET - şi asta este perfect normal, dar chiar aceste întâlniri te-au pregătit pentru lucrarea pe care o realizezi acum. Aceasta a fost cea mai mare dorinţă din viaţa ta - adică să fii în stare să îi furnizezi omenirii mesaje de la noi, iar întâlnirile tale cu noi şi „modificările" tale au contribuit la facilitarea acestui proces. Cele trei elemente nu pot fi separate. Da, ai citit şi interpretat corect. în unele cazuri, Lisette şi alţii care trăiesc asemenea experienţe, poartă în corp implanturi şi

modificări.

Vrei să zici că, efectiv, vom spune asemenea lucruri ca să le citească toată lumea? Nu numai că sună revoltător, dar pare de-a dreptul nenatural, ca să nu zic mai mult. Chiar dacă alţii vor crede, pe mine mă face să mă simt ca o ciudăţenie.

Atunci când te doare o măsea, te duci la dentist, unde urmezi un tratament prin care se înlocuieşte, se reconstruieşte ori se repară măseaua bolnavă, ruptă ori cariată ca urmare a obiceiurilor tale alimentare, a stării tale generale de sănătate, a factorilor de mediu - sau a unei combinaţii a tuturor acestora - pentru a-ţi permite să mesteci hrana aşa cum trebuie. într-o asemenea situaţia, procesul tău digestiv nu protestează faţă de faptul că măseaua cu care ai mestecat alimentele nu a fost o măsea „adevărată".

Nici tu nu protestezi, nici nu te opui procesului de hrănire, având pretenţia ca hrana să fie mestecată de măsele „naturale". Gândirea ta culturală pare să accepte „îmbunătăţirile", numai atunci când boala ori suferinţa îţi ating trupul. Atunci când accepţi „adaptări" doar în asemenea condiţii, acestea îţi permit să te adaptezi la existenţa unor asemenea îmbunătăţiri şi să le „ierţi".

Mă rog, pare a fi în regulă să ai parte de o asemenea îmbunătăţire fizică, în situaţia în care organul original este atins ori bolnav. E un lucru pe care îl putem accepta toţi, fără nici o problemă. în cazul meu şi al altora care trăiesc experienţa întâlnirilor, utilizarea implanturilor doar ca să menţinem legătura cu voi mi se pare, cum să zic, superficială. Şi, în plus, dacă sunteţi iluminaţi, atunci ar trebui ca noi, oamenii, să putem intermedia acest proces fără nici un fel de adaosuri ori modificări.

De ce? Vi se pare normal ca politicienii şi conducătorii voştri să primească transplanturi de organe ori dispozitive mecanice în limitele trupului lor fizic, care să-i ajute să-şi efectueze şi să-şi realizeze până la capăt misiunea lor pe Pământ. Nu vă opuneţi cu protestul că: „O asemenea procedură nu este naturală". Dacă un stimulator cardiac, ori o protează auditivă, ori alt dispozitiv îi permite trupului unei persoane să execute mai bine scopul declarat al sufletului din acel trup, voi lăudaţi îmbunătăţirea în cauză şi consideraţi ca valoroasă şi minunată tehnologia care v-a permis să rămâneţi în viaţă, sau să funcţionaţi mai eficient. Cât despre starea de iluminare, s-ar putea ca noi s-o avem, dar voi încă nu. Voi suferiţi de boli, stări proaste şi căderi, deşi trupul vostru este, practic, nounouţ.

Scopul acestei cărţi este să combată unele dintre premisele

societăţii voastre, care nu vă sunt de folos. Unul dintre punctele principale este că „extraterestrii" există şi că, da, cască gura de uimire, chiar întreţin legături şi comunicări curente cu unii dintre voi. în unele cazuri, implanturile sau dispozitivele fac aceste comunicări şi contacte mai eficiente. Voi înţelegeţi această idee, atunci când urmăriţi unele dintre speciile de ani-

male care sunt pe cale de dispariţie şi la a căror îngrijire şi protecţie contribuiţi. Aplicaţi diferite tipuri de marcaje la păsări şi animale marine, mergeţi pe urmele leilor şi elefanţilor, ba chiar le organizaţi mutarea în alt habitat mai convenabil. Le aplicaţi marcaje, implantaţi cipuri în urechea câinilor voştri pentru a-i identifica mai uşor dacă se pierd şi, în general, aţi descoperit o utilizare altruistă pentru implanturile ori adaptările fizice. Dar dacă noi facem acelaşi lucru cu voi, protestaţi că nu este corect. Dacă aceste idei vă provoacă atâta neplăcere, n-aveţi decât să închideţi cartea asta şi s-o daţi deoparte.

Atunci când unul dintre voi decide, efectiv, să îmbunătăţească şi să intensifice un proces prin care devine posibilă comunicarea cu noi la cel mai înalt nivel, atunci protestaţi. Spuneţi că vi se pare împotriva naturii ori ceva gen Frankenstein, sau, şi mai rău, că noi folosim asemenea dispozitive ca să vă manipulăm să faceţi ce vrem noi.

Cine poate spune că Einstein ori Beethoven nu au ales de bună voie să fie „perfecţionaţi" - ceea ce le-a permis o mai bună receptare a inspiraţiei divine? Nu ştiţi nimic despre câte lucruri s-au întâmplat şi se întâmplă în lumea voastră şi în alte lumi. Şi, dacă tot a venit vorba, fiecare dintre voi este un posibil Einstein şi Beethoven. Şi nu doar unul sau doi dintre voi. Singura diferenţă între aceştia doi şi voi, ceilalţi, este că ei au fost dispuşi să se lase „folosiţi". Ei au fost dispuşi să devină transmiţători. Au fost dispuşi să fie vasul prin care să se reverse marile adevăruri şi idei universale. Habar n-aveţi prin ce proces şi-a propagat Thomas Edison ideile. De unde ştii că n-a fost şi el unul dintre cei care au trăit experienţa întâlnirilor?

Dacă s-ar întâmpla ca cineva să treacă prin experienţa morţii aparente, iar în timpul cât se găseşte de cealaltă parte ar primi cunoaştere şi comunicări şi, după aceea, s-ar întoarce şi ar împărtăşi lumii întregi ceea ce a aflat, ai spune că ar trebui să i se interzică să facă aşa ceva, pentru că informaţiile nu provin de pe acest tărâm şi, mai mult decât atât, că procesul prin care pacientul s-a „reîntors" la viaţă a fost facilitat prin adaptări, implanturi ori metode ale

medicinii „moderne"? Nu pretinzi că acea persoană a fost o victimă care a fost manipulată în mod
25
incorect, pentru că s-au folosit metode care i-au permis să continue să trăiască la fel de eficient şi real pe cât îi era dat prin programarea sufletului său.

Aminteşte-ţi că nu e necesar să crezi nimic din ce stă scris aici. Nu e necesar, nici nu are nevoie de acceptul şi acordul tău. Aceste informaţii sunt oferite ca urmare a căii şi misiunii ales de Lisette şi de noi. Ea a luat aceste hotărâri şi a suferit acest proces prin propria ei voinţă şi, dacă vei dori cumva să condamni această alegere a ei din orice motiv, poate că vei avea bunăvoinţa să observi că fiecare cale pe care mergeţi este personală şi a fost cântărită profund şi aleasă de propriul vostru suflet. Doar pentru că nu poţi înţelege, nici crede, nu înseamnă că acea cale este greşită ori falsă. Simplul fapt că tu o numeşti nocivă ori rea, nu o şi face să fie aşa.

Lucrarea aceasta reprezintă un efort de echipă, la care au concurat un grup de „extraterestri", după cum ne numiţi voi, Lisette, prin experienţa întâlnirilor pe care le-a trăit, ca şi editorul şi redactorul Bob Friedman, care nu numai că a supervizat partea de producţie a acestui proiect, dar a şi asigurat sprijin şi încurajări emoţionale şi tehnice, printr-un proces adesea dificil. Noi prezentăm acest material în calitatea noastră de echipă. în unele cazuri, întrebările sunt puse de Lisette prin propriul ei glas, iar noi îi răspundem.

în alte cazuri, interogaţiile vin din partea lui Bob Friedman, care ne atrage într-un dialog, după ce Lisette intră într-o stare modificată. Totul este rezultatul unui efort de colaborare, făcut posibil printr-o combinaţie a abilităţilor şi intenţiilor potrivite, a unui plan de suflet comun al Lisettei, al lui Bob şi al nostru.

Lărgeşte-ţi ideea despre ceea ce este posibil şi descoperă punctele în care intelectul se simte ameninţat la simpla sugestie că Divinitatea s-a implicat în această întreprindere, care nu este cu ceva mai „perfectă" decât ar putea fi „perfectă" o conversaţie între oricare dintre voi - însă intenţia şi integritatea participanţilor la acest proiect sunt motivate de o iubire şi o compasiune profunde pentru populaţia voastră şi pentru planeta Pământ.

Acceptă această comunicare ca pe darul pe care îl repre
26
zintă şi nu uita că Divinitatea nu este limitată la a se exprima doar într-un mod anume.

Permite-i vieţii să se desfăşoare şi să se exprime în moduri noi şi creatoare.

Permite-le tuturor Beethoven-ilor şi Edison-ilor să înainteze încrezători şi să găsească în societatea voastră un loc „sigur" în care să asigure inspiraţia. Printre voi mai există şi alţi Beetho- ven şi Edison care aşteaptă o breşă prin care să fie auziţi.

Acest mesaj speră să acţioneze ca o încurajare pentru ca ei să poată ieşi acum în faţă. Dacă te arăţi dispus să fii deschis spre ideile lor inovatoare, care se opun profundelor prejudecăţi ale societăţii, dacă faci acest lucru, îi vei permite acelui Einstein ascuns în sinea ta să iasă la iveală. în felul acesta vei evolua ca individ şi vei putea înălţa întreaga ta Planetă, dacă te arăţi dispus să laşi şoapta discretă a Divinităţii să înlocuiască negaţia încăpăţânată, ipocrită şi încrezută a minţii tale.

Noi suntem o echipă.

Aceia dintre voi care doresc să ni se alăture, haideţi să găsim calea de a depăşi dilemele cu care se confruntă specia voastră şi să creăm, împreună, un viitor minunat.

27

CAPITOLUL 2

Cine suntem, de ce ne găsim aici

Nu voi uita niciodată prima dată când i-am văzut. Am fost atât de înspăimântată, încât m-a cuprins un tremur de nestăpânit. inima nu-mi dăduse niciodată până atunci vreo ocazie să îi observ prezenţa, cu excepţia celor câteva dăţi în care mâncasem, întâmplător mâncare mexicană, dar în clipa aceea inima mi-o luase razna în piept şi bubuia cu o intensitate neobişnuită, ca un stimulator cardiac stricat, avertizându-mă că simţurile mele erau suprasolicitate. Atunci când tot ceea ce crezi este făcut praf, nu treci în nici un caz prin momente confortabile.

în ciuda şocului ia vederea unor extraterestri în faţa ochilor mei, pentru o clipă am cântărit situaţia dificilă în care mă aflam: era posibil să mă prăbuşesc moană, ca un papagal lovit de trăznet. Cu toate acestea, eram şi curioasă, dar, în acelaşi timp, şi profund speriată- cei puţin la început. întregul meu sistem fiziologic reacţionase aşa cum învăţasem din manualul meu de biologie din liceu că o va face. Mă pregăteam să mă iau la bătaie, sau s-o iau la goană - până ce a învins bunul simţ - da, bine, de parcă aveam încotro s-o iau! iată-mă aruncată undeva în adâncurile spaţiului cosmic, probabil în vreo gaură neagră oarecare, iar sistemul meu nervos autonom mă pregătea pentru evadare. Saltul în noaptea galaxiei, prin portalul navei ior cosmice nu părea cea mai bună alegere. în plus, se ivise o dilemă şi mai mare: îmi era absolut imposibil să mă mişc. Cei puţin, nu până ce nu-mi recâştigam calmul.

Acum, ce să zic, eu nu sunt nici pe departe ca Steven

Hauwking, aşa că nu mă întrebaţi unde mă găseam. Era foarte întuneric şi chiar mai frig, pentru că ora era târzie. Nici pomeneală de vreun ceas ori vreo cană aburindă cu cacao fierbinte.
28
Fusesem smulsă din patul meu într-o noapte caidă de vară şi, deşi purtam o cămaşă de noapte moaie din bumbac, aceasta dispăruse fără urmă. Iniţial, goliciunea mea m-a făcut să mă simt teribil de neplăcut, dar, în contextul Căii Lactee şi al existenţei în afara Pământului, am trecut peste asta. După ce am fost mutată de câteva ori de pe o navă în altă zonă, m-am liniştit şi m-am instalat cam la fel ca un musafir adevărat venit în vizită şi, până la urmă, am „stat de vorbă" timp îndelungat - extraterestrii şi cu mine - dar nu vorbind cu gura. Este suficient ca să vă arate că tot ce învăţaţi la şcoală e atât de depăşit! lată-mă având o conversaţie perfect plăcută cu nişte străini, în timpul căreia nu am avut nevoie niciodată să recurg la cunoştinţele mele de limbi străine, deoarece telepatia nu impune nevoia de a şti germană ori spaniolă.
La un moment dat s-a făcut o tranziţie emoţională, când teama m-a părăsit - şi mi-aş dori să-mi imaginez că toţi prietenii mei ar putea fi mai puţin speriaţi, după ce vor citi această poveste - dar eram tot atât de nedumerită pe cât vă puteţi imagina, holbându-mă cu uluire la pielea lor ciudată, de culoare cenuşie, care semăna cu pielea de delfin, atât la culoare, cât şi la textură şi probabil că această asemănare pe care o aveau cu acele creaturi paşnice ale mării m-a ajutat să-mi reconsider părerea despre ei.
încercam să fiu curajoasă, şezând acolo la o întâlnire în pielea goală şi am cugetat că nu era chiar atât de nepoliticos din partea lor, întrucât nici ei nu purtau nici un fel de îmbrăcăminte. Nu se vedea nici un costum de tip Star TreK ori vreo centură specială pentru arme şi am presupus că părea destul de corect aşa, pentru că n-ai să vezi vreodată un delfin făcân-du-şi apariţia îmbrăcat în cămaşă havaiană şi pantaloni. Doar că ei nu erau animale, iar ştiam precis acest lucru. Limbajul lor era dirijat direct în mintea mea şi îi puteam „auzi" cu mare exactitate. De altfel, în multe privinţe păreau foarte aproape de felul în care ţi-ai putea imagina orice altă fiinţă raţională şi conştientă. M-am mirat că îi puteam înţelege. Ca să vezi, m-am gândit, mai ales că niciodată n-am făcut vreun curs de telepatie! Henry Kissinger ar fi fost mândru de mine, văzându-mă cum am urcat
29
repejor ia tribună şi am început să sporovăiesc ca un delegat ai Naţiunilor Unite.

Atunci, în conştiinţa mea a pleznit ca un bici glasul raţiunii - şi ai întregii comunităţi de uf ologi - şi am privit bănuitoare în jur, căutând sala de operaţie sau bucătăria, întrebându-mă dacă am să sfârşesc fie ca un cobai, fie ca friptură. Dar am uitat repede de modestie şi reţete şi, cât ai apuca să spui „ET căraţi-vă acasă", în conştiinţa mea a explodat înţelegerea totală. Noi suntem o singură familie. Am simţit acest lucru şi, imediat după aceea, am înţeles că, în cadrul vecinătăţii universale, eu eram în vizită la ei acasă şi venise momentul să ne vedem mai des.

Acestea sunt circumstanţele în care ufologii şi alţii ar afirma că spălarea creierului îşi făcuse, fără îndoială, efectul. Cu alte cuvinte, dacă groaza îi cedează locul înţelegerii interrelaţiei reciproce, iar gândurile de teamă, judecată şi suspiciune se transformă într-o senzaţie sublimă de pace şi emoţie, la perceperea relaţiei de înrudire cu o altă fiinţă, atunci într-adevăr cineva s-a jucat cu mintea mea. Dar e perfect în regulă. Asemenea ufologi ar putea avea nevoie să urmeze ei înşişi un seminar despre transpunerea în practică a ideilor de spiritualitate şi unitate universală. Nu ştiu ce fel de seminarii au urmat în ultima vreme, însă pe terenul evoluţiei personalităţii din ultimii treizeci de ani, iubirea, toleranţa şi lipsa de prejudecăţi nu sunt considerate stări insuflate prin metoda spălării creierului.

Se sugerează că asta este starea de lucruri naturală. Numai prin cultura noastră suntem învăţaţi să fim agresivi, să ne urâm unii pe alţii şi să gândim tot ce-i mai rău despre ceilalţi - mai ales dacă sunt altfel decât noi.

Acum, înainte ca să susţineţi că există asemănări între cineva care a fost răpit şi supus la spălarea creierului - ca Patty Hearst, de exemplu - şi mine, aş putea adăuga că nu mă convinge nimeni să sparg o bancă, să trag cu o mitralieră, să omor oameni, ba chiar să răspândesc bârfe duşmănoase. Şi atunci, ce rezultat a produs spălarea creierului? Senzaţia de unire şi camaraderie? Sentimentul de uimire şi de legătură apropiată cu alte fiinţe străine din triburile „aborigene"? într-un asemenea

caz, şi organizaţii cum e Crucea Roşie sau United Way au trecut prin spălarea creierului şi ar fi căzui să-şi dea seama de naivitatea ior şi să înceteze, de îndată, să mai răspândească mesaje de iubire fraternă. Oare o examinare mai îndeaproape ar demonstra că mesajul lor este de genul care v-ar putea distruge efectiv? iubeşte-ţi fratele, ajută-ţi vecinul şi renunţă ia judecăţile şi sentimentele tale de superioritate.

Doamne, ce lucru periculos ar fi ăsta!

Pe scurt, în timpul acelei întâlniri, m-am simţit profund

onorată să cunosc fiinţe inteligente din mari depărtări, iar rezultatul final a fost că nu-mi mai păsa cât de diferite erau ace ie fiinţe de mine, ca aspect ori obiceiuri. Am simţit un grad de camaraderie pe care nu-l mai simţisem de ani de zi ie. A fost o expediţie absolut unică în necunoscut, nu în străfundul desişurilor din munţii Ozark, sau în insulele din Noua Guinee, ci în zone foarte îndepărtate - cele mai îndepărtate - dincolo de Planeta noastră şi chiar mai departe. După ce mi-a trecut surprinderea iniţială, am reuşit, în sfârşit, să le pun şi eu câteva întrebări pertinente.
Cine sunteţi? Cum vă numiţi şi de unde veniţi?

Numele nostru, denumirea grupului nostru, se scrie şi sună cam la fel cu un cuvânt de-al vostru: „sfinx", dar acesta este doar unul dintre cuvintele cu care ne-ai putea eticheta, tot aşa cum alţii s-ar putea referi la persoana ta, în momentul de faţă, prin expresii ca femeie, mamă, cercetătoare, albă, americancă, pământeană etc. Aici nu se află doar unul singur dintre noi; suntem un grup întreg. Locul unde suntem aşezaţi este în afara zonei voastre de „jurisdicţie", după cum v-aţi exprima voi. Trăim într-un loc care nu este nici aici, nici acolo, pentru că ne propulsăm de la o galaxie la alta.

Comunicăm cu tine chiar în clipa de faţă, dar nu de pe o planetă ce există în stare fizică. în acest moment, ne găsim pe o navă uriaşă care, ca dimensiune, semănă cu un întreg cartier dintr-un oraş mare. Cu toate acestea, dacă ne vei întreba despre planeta noastră de origine, îţi vom spune că ea nu mai

există - dar asta ar în semna să vorbim despre un timp de acum multe mii de ani. Am distrus acea planetă, care ne-a propulsat la un nivel de înţelegere pe care s-ar putea să dorim să-l reînviem, dacă vrem să ne perpetuăm specia şi să o facem să progreseze - şi chiar asta am şi făcut. Numele acelei planete era Pluterous, dar ea nu mai există.

Pluterous era situată în afara sistemului vostru solar iar noi o dezvoltaserăm până la un stadiu de tehnologie similar cu al vostru, în care capacitatea noastră tehnologică depăşea cu mult dezvoltarea noastră spirituală. Prin diferite mutaţii accidentale ale unor anumite tehnologii ne-am aruncat, pur şi simplu, în aer. La vremea aceea, aveam deja posibilitatea călătoriilor intergalactice, aşa că am pornit la drum. Ne-am deplasat din loc în loc, ca o familie de grupuri şi am trăit pe alte planete materiale, inclusiv, uneori, pe planete din apropierea Planetei voastre. Acum înţelegi de ce suntem mentorii voştri. Ai putea . spune că Dumnezeu ne-a trimis la voi, într-un fel ca pe nişte îngeri, pentru ca să veghem asupra voastră.

Nu purtăm nici un fel de arme. Dispunem doar de o aparatură

tehnologică considerabilă, care ne permite să venim şi să plecăm după cum dorim şi să realizăm tot felul de vindecări fizice asupra anumitor membri ai speciei voastre.

Primul contact cu voi l-am avut cu mulţi ani în urmă. Atunci când zicem „voi", ne referim la grupul vostru, de aici, de pe această planetă, iar prin metoda, să-i zicem a încercărilor şi erorilor repetate, ne-am redus contactele la câteva sute de mii dintre voi. Aceste contacte merg de la întâlnirile totale, directe
- de genul celei pe care o trăieşti tu acum - până la cele în care venim la o persoană în timp ce aceasta este într-o stare de conştienţă modificată, prin meditaţie ori în timpul somnului. Tu însăţi ne vei recunoaşte atunci când comunicăm, pentru că simţi şi o energie foarte intensă, care pare să se aştearnă asupra ta în timpul în care ne receptezi mesajul.

Lumea noastră este extrem de sub-populată, dacă o priveşti din punctul vostru de vedere şi totuşi dispunem de o rată confortabilă de fiinţe, raportat la resursele noastre, chiar dacă aceste resurse se găsesc pe o navă de foarte mari dimensiuni.

Atunci când ne dictăm mesajul în acest mod, prin intermediul tău, facem acest lucru ca urmare a unor intenţii exprimate de eoni de timp, de neamul tău şi al nostru. Nu pretindem că tu şi ai tăi nu opuneţi nici un fel de rezistenţă împotriva noastră, atunci când ne manifestăm aşa prin voi. Ne dăm seama că opuneţi oarece rezistenţă. Atunci când vă vorbim, ne referim la lumi care sunt foarte diferite de a voastră, lumi care sfâşie ideile voastre înrădăcinate despre cum trebuie să fie viaţa. A fi călători aşa ca noi, seamănă cu ceea ce fac concetăţenii voştri mai în vârstă, care pornesc la drum cu rulotele, pentru a explora întinderile ţării voastre; şi noi, la vârsta maturităţii, deşi nu am ajuns încă la ultimii noştri ani de viaţă, am pornit la „drum" pentru a ne întâlni cu vecini aşa ca voi şi alţii ca voi, să vă îndrumăm şi să comunicăm cu voi, pentru ca, la rândul nostru, să ne împlinim destinul superior.

Atlantida, înaintea vremurilor voastre, ca şi planeta noastră, înainte de noi, reprezintă istoria a cât rău îşi poate face o specie ei însăşi, atunci când este lăsată nesupravegheată. Să nu-ţi închipui că Atlantida a fost o legendă, pentru că mulţi dintre voi au fost prezenţi şi au fost martori prin proprie experienţă la diatribele la care au aderat unii şi pe care le-au proclamat drept literă de evanghelie. Dacă tu crezi în ideea Sfântului Graal, atunci crezi într-o idee care afirmă că totdeauna va exista speranţă, ţi se pare un lucru lipsit de speranţă să vă îndreptăm în direcţia pe care v-o tot arătăm?

Atunci când vă spunem să puneţi jos sabia şi să vă lăsaţi cuprinşi de sentimentul iubirii fraterne, ţi se pare ceva nerealist? Asta este ce vă spunem: cu cât pare mai nerealist, cu atât sunteţi, potenţial, mai aproape de posibilitatea de a examina mai complet această idee. Motivul este că începeţi să vă epuizaţi diversele idei, diversele căi - atât ca indivizi, cât şi din punctul de vedere al culturilor - iar acesta este momentul în care dai de cărarea iluminată, păşeşti pe ea şi îţi găseşti drumul spre casă.

Atunci când Dumnezeu ne-a înzestrat cu capacitatea de a ajunge la alte naţiuni din alte galaxii - aşa cum se întâmplă aici - ne-am ridicat la înălţimea acestei posibilităţi şi ne-am luat în serios datoria de îndrumători, astfel că suntem mai mult

decât bucuroşi să comunicăm cu voi şi să vă dăm şi o mână de ajutor, oriunde ne este cu putinţă.

Legătura noastră cu voi

Să te apropii şi să-i iubeşti pe cei care-ţi sunt aproape şi cu care te simţi una, este un fenomen care apare în mod natural. Asta e motivaţia pe care se bazează contactul nostru cu voi. Nu putem trăi propria noastră identitate ca unitate, fără să vă includem pe voi. întrucât se ştiu atât de puţine lucruri despre noi, realizăm acum contactul nostru cu voi în acest mod, astfel ca un număr mai mare dintre semenii tăi să poată auzi de noi. Avem, în prezent, multe contacte cu mulţi semeni de-ai tăi. Şi totuşi, ceea ce este unic în cazul de faţă, e faptul că am dori să răspândim, în mai mare măsură, aceste informaţii. Atunci când primeşti invitaţii de la rude şi prieteni dragi, să împărţiţi aceeaşi pâine şi să vă bucuraţi unii de prezenţa celorlalţi, înţelegi că iubirea şi compasiunea voastră reciprocă vă reuneşte şi vă ţine uniţi, deşi uneori sunteţi despărţiţi de distanţe foarte mari. Există între noi o legătură care a fost deja stabilită, iar întrunirile fac parte din existenţa naturală a unei familii, nu-i aşa?

Suntem pe cale să vă sugerăm, prin cele mai recente comunicări transmise atât prin alţii cât şi aici, că noi suntem rudele voastre. Unora dintre voi le vine greu să creadă aşa ceva, pentru că s-a făcut atâta vâlvă în mass-media despre felul în care v-am supărat. Aşa că, în multe cazuri intrăm în această experienţă trebuind să facem faţă prejudecăţilor existente deja în mintea voastră împotriva noastră, dar nu ne deranjează. La fel ca în cazul oricărei prejudecăţi, suntem dispuşi să continuăm să vă iubim, în ciuda ideilor voastre preconcepute despre noi.

Noi suntem iluminaţi şi nu ne jigneşte lipsa de integritate a vederilor voastre. Ne încântă să vă cunoaştem şi să putem intra

în comunicare cu voi. Ne dorim aceleaşi ocazii pe care vi le doriţi şi voi. Dorim să stabilim o legătură solidă pentru o colaborare şi comunicare reciprocă, tot aşa cum voi vă căutaţi acei prieteni şi acele rude care vă conduc spre ideea unei legături cu propria voastră spiţă.
34
Avem o legătură cu voi. Haideţi cu noi să stăm împreună la un picnic la iarbă verde. Haideţi să mâncăm împreună pâinea şi sarea, iar noi vom împărţi cu voi bogăţiile pe care le avem - încurajările şi o ofertă de prietenie. Deşi se pare că am fost un mister şi un secret atât de mare pentru voi, iată că zidurile dintre noi se prăbuşesc acum, la fel cum a căzut zidul dintre Germania de Est şi cea de Vest. A fost o vreme când mulţi dintre voi nici nu şi-ar fi imaginat căderea zidului din acea ţară divizată. Dar ăsta este doar începutul. Am dori să intrăm cu voi într-o relaţie emoţională, astfel încât să aflaţi cine suntem şi să înţelegeţi că nu intenţionăm să vă facem nici un rău. Avem cele mai înalte gânduri despre relaţia noastră comună. N-aţi putea să vă lăsaţi mintea să se odihnească pentru o clipă şi să nu ţineţi cont de strigătele de avertizare ale altora, care sunt îngrijoraţi pentru siguranţa voastră? Vi se pare că strigătele lor sună în concordanţă cu ideile voastre născânde despre spiritualitate şi unime? Se potrivesc ideile lor de neîncredere şi suspiciune cu ceea ce v-au propovăduit învăţătorii? Atunci când putem să ne reunim cu toţii şi să vedem fiecare Divinitatea din ceilalţi - oricât ar imperfecţi ar fi ei - abia atunci ne apropiem de iluminare. Ne dăm seama că doar teama este cea care captează imaginaţia criticilor noştri cei mai vehemenţi. Este nevoie de curaj pentru a străpunge vălul prejudecăţilor - iar această prejudecată nu face excepţie.

Dacă sunteţi pregătiţi spiritual să îmbrăţişaţi ideea că suntem cu toţii Una, atunci veniţi cu noi şi vă vom arăta magia legăturii noastre universale. Veţi recunoaşte pomul după fructele pe care le poartă. Aşa să le răspundeţi celor care vă previn că sunteţi pe cale de a deveni victimele noastre. Ascultaţi-ne cuvintele şi observaţi că v-am ales pentru calea voastră superioară, în conformitate cu partea cea mai înaltă din fiinţa voastră şi nu pentru altceva. Oare alţii dintre cei care vă vând păreri, v-au cerut şi v-au poftit vreodată să priviţi în inima şi în sufletul vostru şi să trageţi singuri concluzii despre noi?

Este o probă extraordinară, atunci când încerci să descoperi soiul pomului, pentru că poţi descoperi ce pom este, după gustul fructelor sale. Veniţi să gustaţi din cuvintele noastre.
35
Veniţi şi ascultaţi ideile noastre şi veţi descoperi curând că

sufletul vostru îşi aminteşte de noi.

Acum apropie-te de dorinţa ta de a intra în legătură cu noi. Află ceea ce este de neimaginat, după cum consideră unii membri ai culturii tale. Renunţă să te mai limitezi. Avansează spre înţelegerea a ceea ce este dincolo de oraşele voastre. Nu mai da voie legendelor să se perpetueze şi, în schimb, crede că avem legături profunde. Oare chiar ai crezut că veţi evolua spiritual, continuând totuşi să vă simţiţi rupţi de omologii voştri universali? Aceia dintre voi care vor pune întrebări despre noi, vor afla răspunsul nostru.

Este limpede că se petrece ceva. Pe măsură ce tot mai mulţi dintre voi vad semnele trecerii noastre pe aici, pe măsură ce tot mai mulţi dintre voi se trezesc la infinitatea fără graniţe a universului, creaţi posibilitatea unei invitaţii, prin disponibilitatea voastră de a da frâu liber gândirii voastre limitate. Lipsa de prejudecăţi este esenţială, atunci când e vorba să explorezi alte tărâmuri, ţi-ai dori să ne cunoşti? Noi nu le purtăm pică acelora dintre voi care îi previn pe ceilalţi împotriva noastră; după cum spuneam, noi nu suntem singurii care au suportat experienţa prejudecăţilor şi avem o înţelegere profundă a felului în care teama motivează acest mod de gândire. Dacă te gândeşti că mulţi dintre voi au avut întâlniri directe şi că nu vi s-a întâmplat nici un rău, vei începe să înţelegi cât de vaste sunt adevăratele posibilităţi. Dacă „răpirile" sunt, într-adevăr, furturi de persoane, atunci de ce oare cei care au fost supuşi unei asemenea experienţe mai sunt readuşi la casele lor? Mulţi dintre copiii voştri ne cunosc deja, dar nu îndrăznesc să spună nimic, pentru că ştiu imediat cu ce răspuns ar fi întâmpinaţi; aşa că se bucură de această camaraderie, dar nu spun nimic, pentru a se proteja de riscul unor reproşuri din partea adulţilor temători.

Ascultă vântul prin crengile pomilor şi s-ar putea să ne auzi pe noi. Priveşte cerul nopţii şi este foarte posibil să ne vezi. Asta, deoarece venim din depărtări pentru a lega cu tine o relaţie tot mai apropiată, pe măsură ce chemi aceste experienţe să vină la tine. Poţi să te socoteşti printre acei mulţi, mulţi semeni de-ai tăi care cunosc personal rasa noastră.

36

Venim cu gânduri de pace

Cât despre decizia noastră de a nu ne înarma în spaţiu, pentru a pricepe poziţia noastră, trebuie să înţelegi, mai întâi, unde ne situăm în propria noastră evoluţie şi dezvoltare spirituală. Recunoaştem pe deplin că ne cauzăm propriile experienţe. Dacă suntem fiinţe iluminate şi acceptăm, din tot sufletul, că întreaga noastră experienţă ne vine la propria noastră chemare, atunci ce motiv am avea să ne înarmăm? în etapa actuală nu

suntem supuşi la stări confliduale în creaţiile noastre - adică nu creăm ceva la un nivel, ca să creăm ceva diferit la alt nivel de conştienţă. Suntem integraţi. Suntem uniţi în gândire, cuvânt şi faptă. Suntem literalmente un tot unificat. Prin urmare, nu putem ucide un atacator, la fel de puţin cum am putea deveni noi înşine atacatori.

Este ceva greu de înţeles pentru tine, pentru că tu trăieşti în cadrul unei ideologii în care sunteţi atât de obişnuiţi să vă vedeţi în luptă cu altcineva, fie chiar şi cu vecinul de alături, cu soacra, cu fosta nevastă, cu un fost concetăţean - ori chiar cu noi - că nu vă puteţi imagina să nu fiţi pe picior de război cu nimeni. Noi suntem împăcaţi cu noi şi cu alţii. Nu avem nici un motiv care să ne determine să ne înarmăm, pentru că suntem înarmaţi cu propria noastră cauzalitate. Cu alte cuvinte, acceptăm responsabilitatea integrală pentru ceea ce creăm şi astfel, dacă s-ar întâmpla să creăm adversari care să ajungă la uşa noastră am înţelege, mai întâi de toate, că suntem pe cale de a crea aşa ceva. Nu am avea nici un fel de surprize. Atunci când tu însuţi eşti cel în cauză, te manifeşti din intenţii curate, aşa că ne-am pierdut de mult dorinţa de a ne proteja de ceva. Nu există nimic de care să trebuiască să te aperi. Dacă s-ar întâmpla să fim confruntaţi cu riscul de a ne pierde viaţa, am face-o bucuroşi. De ce să ne fie teamă?

Vrei să zici că dacă un duşman s-ar apropia de cineva drag vouă, n-aţi face nimic?

Am face ceva, dar nu acel ceva pe care l-aţi face voi. La

fel ca şi cei dragi nouă, am vindeca momentul, chiar în timp ce se desfăşoară. Am trimite iubire şi nu ne-am opune la nimic.

Acest lucru poate fi aproape imposibil de înţeles pentru tine - şi e normal să fie aşa. Dar, în acelaşi timp, nu ne putem adapta răspunsul la întrebarea ta, doar pentru că tu te zburleşti la acest răspuns. încearcă să-ţi imaginezi că nu mai există nimic care mai trebuie apărat. Imaginează-ţi că sunteţi împăcaţi cu totul, că, efectiv, aţi vedea în adversarul vostru o parte din voi înşivă şi că aţi prelua răspunderea totală pentru acel adversar şi pentru comportarea acelui adversar.

Acest punct de vedere pune acţiunile voastre şi reacţia faţă de celălalt într-o lumină complet nouă, nu-i aşa? Aşa că noi nu purtăm arme, deoarece nu mai utilizăm asemenea scule. Am evoluat dincolo de etapa armelor şi de nevoia de a le folosi, la fel cum dentiştii voştri pot să depăşească aparatura stomatologică învechită şl să prefere mijloace mai eficiente pentru a produce aceleaşi rezultate. Noi am produs acelaşi efect pe care voi aţi încercat să-l produceţi cu instrumentele voastre - însă noi facem aceasta din necesitate şi fără arme.

Noi insuflăm pacea, observând modul în care gândurile noastre creează pace. Asigurăm armonia cu noi înşine şi cu alţii, observând că suntem integral în cauză şi prin gândurile, cuvintele şi acţiunile noastre ne asumăm responsabilitatea pentru pace, ori pentru o stare conflictuală, pe care noi am creat-o. Dar în cazul în care, eventual, am crea un conflict, atunci nu-l vom denumi rău şi nici nu vom încerca să-l negăm, prefăcându-ne că nu am avut nimic de-a face cu acel conflict. Aşa ceva este nebunie curată. Dacă mâna ta stângă îţi plezneşte mâna dreaptă, iar mâna ta dreaptă cere apoi să-ţi tai mâna stângă, ce efect are asta asupra întregului? Nu influenţează aşa ceva şi mâna dreaptă, dacă rămâi fără mâna stângă? Aşa că, întrebarea ta este de înţeles, dacă ţinem cont de contextul în care existaţi în prezent.

Nu este nimic de protejat şi, chiar dacă ar fi, armele n-ar putea oferi apărare. Siguranţa sau lipsa ei este o iluzie. Sunteţi cu toţii, în mod inerent, în siguranţă. Un mediu în care domneşte pacea este creat de locuitorii acelui ambient. Dacă doi locuitori dintr-un grup de o sută încearcă să creeze pacea, dar

ceilalţi 98 au tendinţe beligerante, cei doi se găsesc într-un loc al provocărilor spirituale profunde şi cred că putem fi de acord asupra acestui lucru. Crezi că cei doi nu au chemat chiar ei acea provocare asupra lor? Poate că, odată, făceau şi ei parte din majoritatea care a făcut să se precipite ostilităţile, astfel că este necesară o perspectivă mai largă, iar ei poate că s-au chemat singuri în acea poziţie minoritară, în care să-şi amintească în permanenţă cât de preţioasă este pacea.

Pentru că am trăit deja experienţele legate de „pierderea" căminului nostru planetar, ca urmare a propriilor noastre agresiuni, am ajuns să constatăm că pacea este o stare de existenţă mult dorită. Că veni vorba, noi nu călătorim ca nişte nomazi, ci ca învăţaţi, ţi-am dat exemplul cetăţenilor voştri mai vârstnici, pentru a-ţi arăta că la maturitate poţi avea şi un sentiment mai intens de uimire şi admiraţie faţă de ceea ce te înconjoară, acel sentiment pe care-l manifestă mulţi dintre semenii tăi vârstnici, prin care realizează că le-au rămas mai puţini ani decât cei pe care i-au trăit deja.

Şi, cu aceeaşi apreciere profundă pentru împrejurimile noastre galactice, noi ne-am angajat într-o misiune de cercetare ştiinţifică. Nu suntem nişte simpli turişti. Suntem antropologi universali şi avem o înţelegere vastă a civilizaţiilor din apropiere şi din depărtări; astfel că venim la voi cu această înţelegere profundă a altor specii şi cu o apreciere profundă pentru treapta pe care vă găsiţi în ciclul evoluţiei voastre.

Aţi putea să ne consideraţi ca fiind un grup de Margaret Mead*

excepţionali. Nu suntem nişte vagabonzi fără casă, ca să trecem drept victime; în realitate am depăşit de mult faza în care să cerem ca o minusculă gămălie de locşor să fie casa noastră. Am atins un stadiu de evoluţie în care înţelegem că spaţiul în care ne găsim este căminul nostru iubit. Familia noastră constă din toţi semenii noştri, inclusiv din voi.

* Margaret Mead (1901 to 1978) antropolog de renume mondial. A scris 44 de cărţi şi maim uit de 1,000 articole care au fost traduse în toate limbile. A fondat Şcoala de antropologie a culturii şl personalităţii, şl a fost prima persoană care a făcut, în lucrările sale, legătura între antropologie şi alte domenii. A studiat cultura multor popoare de pe toate continentele. N. T.

Atunci când ajungem să ne dăm seama că nu există nimic de protejat - nu există nimic atât de important, încât să impună distrugerea a altceva - acest lucru ne dă o senzaţie de libertate extraordinară. Poţi să-ţi închipui că voi toţi veţi lăsa, pur şi simplu, armele jos şi nu le veţi mai ridica niciodată? Există o înţelepciune incredibilă, care spune că nimic nu-ţi mai aparţine ţie şi numai ţie, ori că merită să fie apărat. Siguranţa ta este garantată, pentru că eşti unul dintre copiii lui Dumnezeu, care sunt proprietarii şi moştenitorii universului. Aşa că, în ce mod ţi se poate lua, oare, acest lucru?

Da, noi ne pricepem să punem în practică aceste idei şi de aceea încurajăm această comunicare, astfel ca voi să începeţi să reflectaţi la implicaţiile unei existenţe de acest gen, pentru că acesta e pasul vostru următor, indiferent dacă crezi ori nu. Credeai că veţi evolua peste milenii şi veţi continua totuşi să vă căraţi armele cu voi, prin spaţiu? Ce-ţi imaginezi, că avem sisteme de alarmă anti-efracţie pe navele noastre spaţiale? Acest univers ne aparţine tot atât cât vă aparţine şi vouă. Iar dacă cineva ar ţine morţiş să ne ia nava, încă înainte să ne-o poată lua, am face în aşa fel încât să o capete. N-ar trebui decât să judecăm cum de au ajuns să fie creaţi în realitatea noastră. Sigur că da, astea sunt idei foarte avansate pentru modul vostru de gândire

- dar ăsta este adevărul nostru, iar noi trăim zilnic acest adevăr.

Suntem un grup de savanţi care călătoresc şi studiază, dar mai sunt multe alte grupuri care au început să se ocupe de observarea speciei voastre. Majoritatea acestor grupuri sunt binevoitoare, iar noi le cunoaştem pe multe dintre ele, pentru că le-am studiat şi noi. Despre noi, observatorii, s-ar putea vorbi aproape ca despre o mulţime, dacă este să privim din

punctul de vedere al atenţiei care vă este acordată vouă şi planetei voastre. Pentru asta există multiple motive, multe dintre ele evidente, cum ar fi observaţia că vă găsiţi la o răspântie critică în evoluţia voastră şi este minunat să ne amintim acelaşi moment din propria noastră istorie, momentul în care, la rândul nostru, am făcut alegerea conştientă între a evolua sau a involua.

Acum suntem într-un proces măreţ de observaţie, în care suntem şi noi părtaşi la istoria de pe planeta voastră, ajutân- 40 du-vă acolo unde putem, exact aşa cum voi trimiteţi diferite grupuri în cele mâi sărace zone de pe planeta voastră, fie pentru a construi case, fie pentru a duce produse medicale.

Este o satisfacţie profundă când vezi un grup care se ridică din mizeria spirituală, din disperare şi boală. Iar voi puteţi înţelege că, până şi în actuala voastră stare de evoluţie, acesta rămâne un mod important şi venerat în care mulţi dintre voi îşi cheltuiesc timpul şi resursele - pentru ajutorarea celor care sunt mai puţin înzestraţi. Ce vă face să credeţi că această calitate încetează să existe în alte locuri? Voi sunteţi copiii noştri aflaţi în suferinţă şi nevoi. Eforturile noastre sunt pentru noi un fel de „Concert de ajutor pentru cei aflaţi la ananghie". Voi sunteţi cauza pentru care noi transportăm, pe calea aerului, materiale medicale, pâ-nă în cele mai pierdute colţuri ale lumii. Este o onoare să vă aju-tăm în orice fel putem.

Mai există şi alte grupuri cu aspect diferit, ca şi multe cu aspecte asemănătoare cu al nostru, care sunt la fel de implicate în relaţia cu voi ca şi noi. Există unele asemănări izbitoare. Există mult mai puţini „răpitori" în galaxie, decât îţi poţi imagina. Dacă stai să te gândeşti cât de multe persoane din vecinătatea ta veghează unii asupra caselor celorlalţi, asupra copiilor, animalelor de casă, ba chiar asupra gazonului din faţa casei altora, vei vedea că „abaterile" formează excepţii rare. Majoritatea semenilor tăi de pe această planetă, marea masă a oamenilor ca tine, ar fi gata să dea ajutor în orice fel ar putea, dacă s-ar ivi ocazia. Iar acest raport se dublează în universul luat per total. Există câteva „abateri" - asta, bineînţeles, dacă ne gândim la populaţia globală.

Şi tot aşa cum un singur atacator dintre voi este subiectul majorităţii ştirilor de dimineaţă, cu toate că 99,9 % din omenire a petrecut o seară liniştită şi nu a apărut la ştiri, tot aşa se întâmplă şi cu relaţiile voastre cu un singur individ dintre posibilele „abateri" din întregul univers.

Acesta va apărea în jurnalul de la Hollywood, sau în emisi- unile de televiziune. Adică, o incredibilă minoritate din toate experienţele şi toate contactele - şi totuşi, pe aceasta vă

concentraţi toată atenţia.
41
Asta, deoarece, actualmente, acesta este modul vostru de a înţelege mass-media, care însă se va schimba curând.
Da, sigur, mai sunt şi alte grupuri care sunt în consonanţă cu voi şi care vă îndrumă şi ele. Noi suntem antropologi şi ne-am închinat viaţa studierii speciilor. Dacă ni s-ar da motiv să renunţăm la viaţa noastră, am face-o fără îndoială, pentru că nu ne este teamă de tranziţie. Nici vouă n-ar trebui să vă fie.
Soarele răsare totdeauna din nou.
De ce ne găsim aici
Atunci când intrăm în contact cu voi, nu facem asta din cauza temerii că s-ar putea ca mâine să nu mai existaţi. Vă contactăm pentru că şi voi şi noi provenim din aceeaşi familie universală. Iar starea naturală de lucruri este ca rudele să se cunoască între ele, nu-i aşa?
Am aşteptat îndelung ca gradul vostru de conştienţă să se dezvolte tot mai mult, astfel încât să deveniţi conştienţi de prezenţa noastră. Pentru aceasta există mai multe căi. Puteţi să spuneţi că dacă, pur şi simplu, am coborî cu navele noastre în faţa casei voastre, atunci ne-aţi cunoaşte. însă a fi conştient înseamnă să fii în stare să iei în consideraţie nu numai o singură cale de exprimare pentru comunicarea cu noi.
Am venit la poporul vostru pentru a încerca să oferim un format pentru discuţiile curente, în care să ne putem prezenta. Atunci când vă îndoiţi că am fi în stare să comunicăm cu voi în acest mod, nu faceţi decât să vă menţineţi vechile idei, ceea ce nu ne deranjează. Nu avem nevoie să evoluaţi mai repede decât vă este confortabil. Şi noi am avut parte de acest lux; şi noi am evoluat în ritmul vostru, dar este interesant că un număr atât de mare dintre voi - pentru că nu sunteţi pregătiţi pentru aceste contacte - au ajuns să se îndoiască de alţii, care sunt deja pregătiţi, şi care chiar au contacte cu noi. Această negare culturală explică de ce nu suntem mai accesibili pe scară mai largă.
în „trecut" şi noi am avut contacte cu unele dintre aşa-numitele grupări negre - nume care le este dat grupurilor apropiate de guvernele vostru şi care nu se consideră datoare
42
să dea socoteală faţă de nimeni - iar ca rezultat, nu mai există nici un fel de responsabilitate faţă de populaţie. Noi putem vedea îngerul care se iveşte în spatele fiecărui om care, aparent, nu pare demn de încredere, aşa că nu considerăm, din pornire, că anumite persoane nu sunt demne de comunicările noastre.
Unii sunt gata pentru a le primi, însă nu au încă gradul de înţelegere care să le dea motivaţia unor gânduri de vindecare a

planetei, deoarece teama tot mai este extrem de intensă. Printre ei domneşte ideea originală că, în cazul în care ar fi zdruncinată starea de fapt, înseşi vieţile lor ar fi puse în pericol
- ca şi existenţa lor. Nici măcar nu-i judecăm pe aceştia, aşa cum o faceţi voi, deoarece recunoaştem aspecte de negare în fiecare dintre voi; numai că la unii, aceste faţete se manifestă în grad mai mare.

În prezent, nu avem contacte cu acest segment al populaţiei, pentru că nu avem nevoie de ele. Noi am venit aici într-o misiune de îndrumare, iar oamenii care actualmente se ocupă de acţiunile voastre acoperite, se opun acestei direcţii. Fiinţele asociate cu anumite grupări ale guvernelor vostru împărtăşesc acelaşi nivel de conştienţă. Ei s-au apropiat pe baza unei atracţii reciproce dar, tot aşa cum vecinul tău care jefuieşte o bancă nu te reprezintă în mod obligatoriu şi pe tine, doar pentru că locuiţi pe aceeaşi stradă, alte fiinţe nu ne reprezintă pe noi, doar pentru că trăiesc la fel ca noi, în afara galaxiei voastre.

Totuşi, aşa cum v-au cerut-o învăţătorii voştri, apropiaţi-vă de cel care jefuieşte o bancă, sau de cel care reprezintă o „abatere" şi transmiteţi-le binecuvântarea şi iubirea voastră.

Oare nu ei sunt chiar aceia care au nevoie de iubirea şi iertarea voastră? Aceste fiinţe, atât umane cât şi extraterestre, se tem de lipsa de identitate şi caută, în mod inconştient, să intre în legătură cu o specie care le reaminteşte de ei înşişi. Şi astfel ei intră în legătură - deşi o fac în mod inconştient şi nu-şi dau seama că sunt adormiţi. Aceasta este caracteristica acelora care încă nu sunt treziţi. Dacă ar exista starea de conştienţă, ar exista şi starea de veghe.

Grupurile noastre de aici - şi sunt prezente mai multe asemenea grupuri - doresc să comunice că nu există nici un

motiv de a contribui la amplificarea sentimentului de vidimizare, prin sugestia că ar fi ceva de temut din partea vreunei specii, de oriunde ar fi ea. Amintiţi-vă doar că frica nu vă reprezintă pe voi, iar dacă se întâmplă să aveţi sentimentul de teamă, recunoaşteţi acest sentiment şi plasaţi-vă într-un loc în care îl simţiţi pe Dumnezeu.

Ceea ce se aseamănă se atrage, aşa că, dacă vă cramponaţi de teamă şi de paranoia ca gânduri şi sentimente primare, veţi atrage, nu veţi respinge, o vibraţie similară.

În mod tradiţional, nu ne-aţi văzut nici nu ne-aţi considerat ca pe o specie iluminată, dar asta se datorează propriilor voastre limitări.

Vrei să faci alegerea individuală de a face pasul spre o relaţie mai avansată şi o calitate mai bună de comunicare?

De ce nu mă includeţi într-un număr mai mare de întâlniri materiale directe, faţă-n faţă, aşa cum făceaţi cu ani în urmă?

Pe durata acestei încarnări ai ales să fii complet scufundată în chipul omenesc, pentru a-ţi îndeplini lucrarea declarată a vieţii. Această decizie îţi impune să operezi în cadrul iluziei propriului tău tărâm, pentru a chema către tine toate provocările şi şansele acestui tărâm. Dacă ieşi prea mult în afara iluziei tale, devii mai puţin eficientă în capacitatea de a te încadra complet în starea de fiinţă umană. Aceasta a fost alegerea pe care ai făcut-o de această dată, să te întrupezi şi, prin urmare, să îmbrăţişezi toate provocările şi şansele legate de omenire, la momentul şi la locul de faţă.

în plus, nu e mai uşor pentru tine dacă venim mai des aici şi vorbim cu tine şi cu alţii, stând faţă-n faţă, pentru că, atunci când procedăm aşa, suntem limitaţi de reacţia ta emoţională provocată de înfăţişarea noastră diferită. Şi astfel, comunicările noastre s-ar pierde pentru o bucată de vreme, pe durata de care ai nevoie ca să procesezi experienţa de a ne vedea în faţa ochilor. înşişi cei care au trăit o asemenea experienţă pot confirma acest lucru, aşa cum poţi şi tu, pentru că uneori

este nevoie de ani întregi pentru a ajunge la stăpânirea de sine de a rezista la presiunea publică legată de semnificaţia întâlnirilor pe care le ai şi pentru a ajunge apoi la o înţelegere paşnică în legătură cu ele. Acest mod de comunicare ne permite să stabilim legături fără a leza psihologia omenească, deşi, de fapt, am lezat psihologia acestei fiinţe umane, dar acum tu te-ai vindecat deja de pe urma acestei lezări.

Dar, până şi această „traumă" a făcut parte din trecutul pentru care ai optat. în orice caz, tu ai chemat spre tine acest proces, în acest mod, deoarece prin această comunicare se obţine un avantaj fizic şi spiritual considerabil. Printre altele, sufletul tău este în căutarea acestui avantaj. Atunci când comunicăm prin intermediul tău, observă ce valuri de energie vin - care sunt frecvenţe electromagnetice care te ating şi te ajută să ne atingi la rândul tău.

Te simţim în fiecare clipă din zi ori noapte. Ştim ce gândeşti şi ştim ce simţi, şi mai ştim care este cea mai mare dorinţă a sufletului tău, pentru că toate aceste informaţii sunt la libera dispoziţie a oricui, oriunde. Nu trebuie decât să le culegem din conştiinţa universală, şi ele sunt gata de a fi preluate. Cu toate acestea, nu ne folosim de aceste informaţii, ca să ne facem rău unii altora. Recurgem la ele doar ca să „ne punem la

curent", cum aţi spune voi, atunci când nu i-am mai văzut de mult pe cei dragi; de exemplu, putem să ne conectăm, pur şi simplu, la cunoaşterea universală, ca să aflăm situaţia unei persoane dragi. însă cel mai important lucru este că, prin aceste metode diferite, suntem permanent conectaţi cu voi. Dacă nici asta nu demonstrează felul în care suntem cu toţii Una, nu ştim ce altceva ar mai putea-o face!

Atunci când apelăm la fiziologia voastră ca la un instrument, folosindu-vă energia şi frecvenţa, şi când voi ne permiteţi să pătrundem în acest mod, am realizat experienţa unei trăiri măreţe, prin care demonstrăm că voi şi cu noi suntem Una.

N-ai decât să întrebi orice persoană care face „channel- ing" şi îţi va spune ce experienţă minunată este, pentru că Divinitatea cuiva nu e uşor de uitat. Fenomenele din alte lumi şi trăirile asociate cu ele îl aduc pe cel care trăieşte asemenea

experienţe acasă, iar şi iar, într-un loc în care îşi aminteşte că totul este posibil. Nu contează că v-a trebuit ceva vreme - cu toate că nu foarte multă - pentru ca să vă adaptaţi emoţional la acest proces. Aţi avut de rezolvat problemele de încredere, ceea ce noi înţelegem.

Sensul real al contactelor

Curgerea liberă a ideilor de la noi spre voi este primul pas în utilizarea tuturor cunoştinţelor noastre şi este modul în care specia voastră poate beneficia de relaţia noastră şi de promovarea relaţiei noastre interioare. Asta, deoarece noi nu avem nici un fel de idei preconcepute despre natura felului în care aţi putea utiliza cel mai bine informaţiile pe care vi le furnizăm. Venim la voi cu inima deschisă, nu cu un interes declarat faţă de modul în care voi trebuie să trageţi foloase de pe urma faptului că ne cunoaşteţi. Trebuie să recunoşti că e important să nu insistăm ca voi să reacţionaţi într-un mod anume - şi numai aceasta menţine puritatea relaţiei noastre. Suntem în consonanţă cu unii cercetători ai fenomenului OZN, prin aceea că avem un interes declarat în unele dintre domeniile evoluţiei voastre; în orice caz, acesta este un rezultat garantat. Speciile evoluează după o perioadă mai lungă de timp - şi tot aşa va evolua şi specia voastră. Singura problemă este doar dacă asta se va întâmpla aici şi acum, ori în vreun alt punct al istoriei planetei voastre. Nu vezi câtă răbdare avem noi? Nu este obligatoriu ca trezirea voastră să se petreacă acum, cu toate că ne-am bucura profund ca voi să vă treziţi, pentru că asta ne-ar permite să beneficiem imediat de pe urma dialogului nostru. Sigur că evoluţia voastră ne este de folos, iar în măsura în care acest lucru vă face pe voi să fiţi bucuroşi şi

împăcaţi, suntem şi noi bucuroşi. Suntem încântaţi pentru voi.

Când am ajuns prima dată la tine ca o cale de transmisie, nu ştiam dacă vei avea disponibilitatea de a lăsa cuvintele să vină de la sine, fără să ştii în ce direcţie se îndreaptă această comunicare; şi totuşi, prin bunăvoinţa ta de a le permite acestor cuvinte să pătrundă, lucrăm zilnic tot mai mult cu chakra

gâtului tău, pentru a aduce tot mai multe concepte şi idei. Nu te lăsa descurajată de faptul că vocea noastră nu se aude la fel de tare ca printr-un megafon; tu te perfecţionezi permanent şi îţi pregăteşti mintea, trupul şi spiritul pentru o relaţie mai complexă cu noi. Prin asta, vrem să spunem să te pregăteşti, în acelaşi timp în care îi pregăteşti şi pe alţii care citesc aceste rânduri.

Pentru a-ţi extinde gândirea şi a include prelucrarea unor idei de dincolo - acesta este un exemplu asupra felului în care poţi evolua doar prin simpla acceptare de a ieşi din rutină şi de a lua în consideraţie idei noi. în cazul tău, prin expunerea la frecvenţe electromagnetice, îţi schimbi în mai bine însăşi starea fiziologică. Felicitări.

Este o provocare şi o călătorie, despre care vei constata, însă, că îţi aduce avantaje pe mai multe planuri.

în timp ce continui acest proces, dă-le voie şi altora să reacţioneze la el. Nu credem că este puţin lucru să ajuţi un singur suflet, aşa că şi tu trebuie să fii dispusă să sprijini măcar un singur suflet şi să descoperi măreţia universului, invitând acel suflet să reflecteze la faptul că noi existăm şi că, prin urmare, mai există şi alţii. Pe măsură ce, în tine, capacitatea şi înţelegerea acestui proces vor deveni mai profunde, vei adânci şi extinde şi comunicările noastre.

Trebuie să accentuăm faptul că te vei simţi răsplătită din plin, prin transformarea propriei tale fiinţe, ca simplu rezultat al însuşi procesului de comunicare ca atare.

îndepărtează ultimele pânze de păianjen ale îndoielilor pe care le ai asupra propriei tale capacităţi şi asupra capacităţilor celorlalţi de a pricepe despre ce este vorba, în modul cel mai potrivit pentru ei şi sufletele lor. Scopul final în ceea ce ne priveşte nu este rezultatul - după cum n-ar trebui să fie nici pentru tine. Mulţumeşte-te să fii vasul comunicant - şi lasă viaţa să se desfăşoare.

Nu te speria că am venit la tine într-un mod care pare să nu-şi găsească nici un corespondent în felul în care specia ta reacţionează faţă de noi, ori în modul în care ne acceptă.

Darul nostru este oferta noastră de prietenie.

Darul vostru este libertatea de a alege orice mod în care

voi, ca grup, veţi dori să răspundeţi - dacă vreţi să o faceţi.

Sigur că iubirea cu care ne-aţi răspunde este un avantaj suplimentar şi ne-ar da o satisfacţie profundă, dar nu este o condiţie, şi suntem foarte mulţumiţi şi dacă asigurăm această comunicare, ca o posibilitate în plus. Prin cărţi şi prelegeri, aceste idei vă pot fi transmise tuturor, iar aceia dintre voi care vor intra în consonanţă cu ele, le vor găsi; cei care nu pot intra pe această lungime de undă, nu le vor găsi.

Atunci când, într-o bună zi, te vom vizita acasă, sub ochii tuturor, în zorii trezirii tale, vei privi îndărăt şi-ţi vei da seama că aceste comunicări, ca şi altele la fel, au fost premergătoare contactului global.

Dacă ne întrebi când anume va fi acea zi, suntem forţaţi să nu-ţi dezvăluim această informaţie, pentru că nu este bătută în cuie. De exemplu, în această dimineaţă tu eşti programată să mergi la serviciu. Este ceva probabil. Dar dacă te vei răzgândi în ultima clipă, nu vei ajunge acolo - cu toate că vei ajunge la un moment dat, însă, posibil, pe cel mai sinuos traseu.

Şi iarăşi îţi amintim că, în multe cazuri, noi chiar aterizăm acolo, aşa cum o demonstrăm prin cercurile din lanurile voastre şi prin contactele cu alte persoane care trăiesc aceleaşi experienţe. Numai că nu am făcut asta în mod public, cu camerele de luat vederi aţintite asupra noastră - cel puţin nu în toate cazurile.

S-au raportat multe ocazii în care au fost văzute navele noastre. Ce alte dovezi vă mai trebuie? Există mii de fotografii care circulă prin intermediul cărţilor, al cluburilor, prin Internet.

Gândeşte-te cum se face că suntem în stare să intrăm aşa uşor în contact cu tine, prin aceste comunicări. Când renunţi la ideile că acel contact cu noi trebuie să arate într-un anume fel, atunci te deschizi lăsând viaţa să se desfăşoare aşa cum îi place, în loc să te încăpăţânezi că o întâlnire cu noi trebuie să arate, iniţial, numai într-un singur fel.

Fii dispusă să observi că, uneori, procesul de evoluţie parcurge un traseu care e diferit de cerinţele ori aşteptările tale, dar asta nu înseamnă că este lipsit de valoare şi nici că nu vom ajunge cu toţii acolo unde vrem să mergem.

Sub vălul refuzului exprimat de mulţi dintre voi, se găseşte un dor sufletesc profund de a ne strânge în braţe şi de a vă aminti de legătura noastră.

La fel ca un copilaş care începe să umble de-a buşilea şi tânjeşte să meargă în picioare, această dorinţă nu este, neapărat, conştientă. Copilaşul este constrâns de dorinţa sufletului său - şi la fel se întâmplă cu voi toţi.

Este posibil să nu crezi că asta înseamnă dorinţa colectivă de a începe o relaţie cu noi, dar noi ştim că nu este aşa.

Ar putea fi mai folositor să te gândeşti cine suntem şi de ce existăm în comunitate, în modul în care o facem, decât să negi, de la bun început, această idee ca fiind imposibilă.

Atunci, faptul că ne veţi cunoaşte v-ar apropia mai mult de dorinţa sufletului vostru.

CAPITOLUL 3

Dar ce mai distractie!

Există unele lucruri care n-au fost menire vreodată să se potrivească. Aşa ca, de pildă, Martha Stewart* într-o cârciumă murdară, frecventată doar de burlaci; sau un alb cu părul roşu, rătăcit într-un trib de beduini; sau Donaid Trump" stând ia coadă la cantina săracilor. Nu se ştie de ce, unele lucruri, pur şi simplu nu merg la un loc. Când încerci să forţezi această apropiere, nu obţii adesea decât un rezultat îndoielnic, un soi de ghiveci, ori doar o ciudăţenie. în ultimă instanţă, rămâi scăr- pinându-te în cap a mirare: „Ce-o fi cu chestia asta?"

Să luăm, de exemplu, memoria oamenilor, atunci când e vorba de fenomenul întâlnirilor cu ET. Cele două par să fie în- tr-o permanentă juxtapunere. Ai văzut destule filme şi ai citit suficiente cărţi asupra acestui subiect, pentru a şti despre ce vorbesc. Nici experienţele mele cu asemenea întâlniri nu fac excepţie. Pe de o parte, am păstrat, în străfundurile memoriei, detalii extraordinare despre „Grup" şi am apucat să trăiesc ca să povestesc despre ele. Pe de altă parte, nu-mi pot aminti, în ruptul capului, unele fenomene incredibile - prea evidente, ori, cu siguranţă prea importante pentru a fi omise sau uitate. Uneori, hipnoza poate fi de ajutor, dar alteori nu.

în timpul unei întâlniri deosebit de însufleţite, am fost urcată într-o navă de zbor mică, deschisă, care m-a plimbat dintr-un loc într-altul. Cu toate că nu-mi puteam mişca deloc trupul
- altfel sunt convinsă că aş fi căzut din navă - sunt sută la sută sigură de gândurile mele din acel moment.

' personalitate a societăţii americane cunoscută, printre altele, pentru simţul său estetic şl pentru produsele sale pline de bun gust. N. T.

** unul dintre cei mal bogaţi oameni din statele Unite. N. T

Privind în sus şi apoi în jos, absorbeam cu ochii tot ce vedeam, cu gândul de a transcrie tot ui mai târziu. Federal Express nu oferă un program de livrări în douăzeci şi patru de ore, suficient de rapid pentru relatarea evenimentelor din acea seară, relatare pe care intenţionam să o expediez la National Geogra- phic, de îndată ce aş fi revenit acasă. Chiar şi în timp

ce inima îmi bătea nebuneşte, nu eram proastă şi eram capabilă să recunosc o şansă pentru un jurnalist, atunci când mi se arăta. Povestea asta avea să fie un titlu de prima pagină, în New York Times.

Mă rog, nu mă aşteptam chiar să mă creadă cineva, dar speram să port cu mine aceste imagini până la adânci bătrâneţi, să am ceva de povestit nepoţilor mei în nopţi de iarnă, stând în faţa focului din cămin. Dar, nuuuu! îmi amintesc pielea extraterestrilor, insigna micuţă pe care unul dintre ei o avea pe piept, câteva frânturi de conversaţie telepatică, câteva oi atârnate de „grinzile" din depărtare, şi câteva borcane care conţineau fetuşi, dar asta-i tot! Ce, Doamne iartă-mă, se petrece aici? Mai târziu noaptea, când am fost readusă în propriul meu pat, amintirile mele despre întâlnire s-au topit tot atât de repede ca şi speranţele mele pentru Premiul Pulitzer.

Oricum, cu amintiri ori fără, este un coşmar, pentru că îţi poţi aminti fragmente dintr-un lucru, dar despre altul nu. Aproape că-ţi vine să apelezi la un test de stabilire a maladiei Alzhei- mer. Ce-ţi aminteşti nu este niciodată suficient, iar fragmentele te bântuie ca ciuma, având în vedere că oricum nu crede nimeni - şi rămâi exasperat, tot aşa ca atunci când ţi s-ar oferi doar o linguriţă de îngheţată de căpşuni, fără nimic altceva care să-ţi potolească pofta. Este suficient ca să te facă să te internezi de bună voie într-un spital de nebuni. De fapt, am trecut prin asta, am făcut asta. Dar nici asta nu ajută...

Acum, ştiu ce gândeşti. „Întreabă-H", insişti tu.

Hai să lămurim ceva, doar între noi. Ai habar câte întrebări mai trebuie puse? De îndată ce prind un răgaz de o oră, între o cursă în care transport un adolescent şi plimbarea câinelui, mă ascund într-o cameră liniştită şi pun întrebarea numărul 274, dintr-o lisă scrisă de mână - la fel de lungă ca automobilul meu VWJetta. înregistrez totul pe magnetofon, apoi mai

găsesc câteva ore între băcănie şi reparaţia frânelor ia mecanicul auto, pentru a transcrie toată povestea. Apoi se face ora să mă întorc la lucru şi să programez o consultaţie la oftalmolog, pe timpul pauzei mele de prânz, pentru a-mi reînnoi reţeta de ochelari. Te-ai prins/ Nici n-am apucat că pun o altă întrebare minunată şi să-i răspund iui Bob Friedman pentru cartea sa, că el mă şi întreabă: „Dar de ce nu i-ai întrebat şi asta, sau aia?" Fac şi eu cât pot. Şi, în multe aspecte, răspunsul extraterestrilor la această întrebare se găseşte, în parte, în capitolul precedent. Noi toţi ne blocăm în mod subconştient, atât de speriaţi de ceea ce vom vedea şi cum vom integra aceste lucruri în viaţa noastră cotidiană, încât probabil că se petrec

două lucruri: mintea trece în regim de suprasarcină şi, în mod convenabil, „ uită” unele părţi din întâlnire, pentru a ne ajuta să împiedicăm corelarea a ceea ce vedem; iar extraterestrii înşişi exercită şi ei un pic de sugestie hipnotică, pentru ca amintirile să dispară cu încetul, aşa, ca să nu ne supraîncarce circuitele mentale. Cu alte cuvinte, în cultura noastră se întâmplă atât de multe lucruri ridicole concomitent cu acest fenomen, încât intelectul refuză să coopereze şi intervine acolo unde trebuie.

Cel puţin, intelectul meu aşa a făcut. Nu-ţi poţi imagina cât de dificil a fost acest proces pentru mine. De fapt, doar aşa, între noi, nu e deloc un lucru simplu să-ţi găseşti timp să te aşezi cu magnetofonul în fată şi să comunici cu ei. Trebuie să recunosc că sunt derutată, in mine mai există o parte care nu vrea să facă greşeli, nici să procedeze aiurea, nici să fie luată în derâdere - cum ar fi să fi ales o profesie în care aceste experienţe să trebuiască să înceteze. în schimb, cealaltă jumătate a mea este curajoasă şi mă iubeşte pentru că, măcar, încerc. Concluzia este că pot avea un public ostii şi că încă mă lupt cu problema senzaţiei că sunt un paria. Da, dar această iuptă interioară nu poate avea nici o legătură cu incapacitatea mea de a păstra amintiri întregi, nu-i aşa?

Dacă te îndoieşti cumva că sprijinul cultural lipseşte, atunci când oferi detalii complete ale unei întâlniri, încearcă un mic experiment. Organizează o întrunire cu un grup de rubedenii; adaugă-i şi pe colegii tăi de serviciu, pe contabilul tău - şi ai

grijă să fie prezenţi şi socrii, pentru a păstra echilibrul. Programează întrunirea în timpul vacanţei, atunci când toţi sunt agitaţi şi obosiţi şi spune-le că trebuie să le comunici ceva. După ce deşerţi sacul cu toate detaliile extraordinare aie întâlnirii pe care tocmai ai avut-o cu prietenii tăi extraterestri, uită-te la expresiile lor încruntate. Ştii că va urma o tăcere stânjenită, aproape la fel ca atunci când una dintre prietenele mele le-a spus rudelor ei că se programase pentru o operaţie de schimbare de sex.

Acum, în mijlocul a atâta admiraţie şi respect sincer, te simţi bine cu tine însuţi şi toate amintirile taie minunate? Haida-de, abia ai anunţat că ai absolvit magna cum laudae fa-cultatea la Harvard. Dacă te-ai logodit de curând, sper că nu ţii prea mult la iubitul tău.

în orice caz, nu duc lipsă de întrebări pe care să le pun extraterestrilor şi presupun că este un motiv ia fel de bun ca oricare altul pentru a continua. Dar, pentru că una dintre imaginile pe care mulţi dintre cei care au trăit astfel de

întâlniri şi-o amintesc foarte limpede, sunt ochii caracteristici ai extraterestrilor, hai să descoperim ce-i cu aceşti ochi uriaşi, negri, strălucitori, de neuitat, care le sunt specifici. Le-am adresat această întrebare acum câteva iuni şi vei putea vedea cum se pare că am deviat puţin de ia subiect.

V-am văzut de multe ori pe voi şi pe alţi extraterestri, personal, mai aies în 1992, în timpul unei întâlniri semnificative. Am atât de mu/te întrebări, ca urmare a acelei seri. Hai să începem cu cea mai uşoară întrebare: Cum corespunde pielea voastră cenuşie capacităţii voastre de adaptare ia mediul vostru?

Pielea noastră, aşa cum o numeşti tu, oferă un echilibru între ceva cam ca pielea de om şi cea de animal, ca să ne permită să rezistăm la temperaturi sub limita îngheţului. Pielea noastră este destul de rezistentă la - dacă vrei -„schimbările de zone temporale" uzuale, ceea ce ne facilitează traversarea dus-întors, prin diferite călătorii multi-dimensionale şi de alt fel. Este destul de rezistentă şi a evoluat pe parcursul timpului.

Culoarea, da, ca aceea a unuia dintre delfinii voştri, ne-a ajutat să evităm relele provocate de diferite cauze şi tinde să absoarbă razele ultraviolete şi alte raze, printr-un proces foarte asemănător cu fotosinteza din plantele voastre. Avem o sensibilitate crescută la lumină şi, cu toate acestea, pielea noastră, sau învelişul exterior, ne asigură o protecţie mai bună decât vă oferă pielea voastră.

în timpul aceleiaşi întâlniri, unul dintre asociaţii, to-varăşii, membrii echipajului vostru, ce-o fi fost el, avea un soi de insignă, sau ecuson nominal, în stânga pieptului. Dar nu părea să poarte nici un fel de haine.

Ecusonul pe care l-ai văzut reprezenta poziţia lui în raport cu superiorii ierarhici din aeronautica noastră. Ai putut vedea ce mândru era, atunci când a fost martor la aducerea ta în această zonă.

Dar nu are toată lumea asemenea ecusoane?

Ba da, aşa este. Un aeronaut proaspăt numit, este identificat cam tot aşa cum sunt identificaţi, în anumite zone, şoferii proaspăt calificaţi, astfel încât un alt şofer să-şi poată da seama că mecanicul de lângă el prezintă un oarecare grad de lipsă de experienţă. Este, în mare măsură, acelaşi proces care le permite celor cu mai multă experienţă să fie cu ochii, să zicem, pe camaradul lor mai puţin experimentat.

Ziceai ceva de fotosinteză. Asta este singurul mod în care primiţi hrană, din surse luminoase, printre ele se numără şi soarele, sau vă mai hrăniţi şi cu altceva?

Nu înghiţim nici fel de alimente pe gură, cu toate că o putem face, la fel cum vouă s-ar putea să nu vă placă să primiţi alimentaţie prin vene, ceea ce este însă posibil, dacă sunteji internaţi în spital. Pentru noi e de preferat o sursă de lumină, cum este soarele - nu neapărat soarele pe care-l cunoaşteţi voi

- care ne furnizează hrană din belşug pentru creştere şi întreţinere.

Dar cum e cu apa? Nu beţi apă? Nu vă este sete?

Avem foarte rar nevoie de lichide, aşa cum vă trebuie vouă. Absorbim ce ne trebuie prin piele, la fel ca unele dintre animalele de la voi.

Poţi să-mi povesteşti despre ochii voştri?

Ochii sunt unul dintre cele mai extraordinare organe ale simţurilor noastre, pentru că prin ochi nu absorbim numai o anumită cantitate de hrană, dar şi impulsuri, aproape ca în procesul de feedback biologic - care la noi rezonează însă prin ochi. Suprafaţa mai mare previne excesul de folosire, ca să zic aşa, şi ne permite transferul de date din surse multiple, inclusiv cunoştinţele generale, cerinţele nutriţionale şi senzaţiile plăcute, în modul în care vouă vă transmit plăcere urechile, atunci când ascultaţi o muzică frumoasă. Pentru noi, asemenea senzaţii plăcute ar fi, mai curând, un fel de senzaţie de legătură prin comunicare energetică, prin care facem schimb de energie. Noi ne folosim ochii pentru o mulţime de funcţii. Nu-i utilizăm, bineînţeles, doar pentru văz, dar ochii noştri acţionează şi ca radar.

Acolo pe unde călătoriţi este mereu întuneric; ochii voştri sunt ca ochii de pisică şi vă permit să vedeţi în beznă?

Suntem înzestraţi cu o capacitate excelentă de a vedea în întuneric, dar asta nu explică, în totalitate, mărimea deosebită a ochilor noştri. în esenţă, ochii noştri sunt un centru de comandă cu multiple sensuri, în care se desfăşoară concomitent un număr imens de operaţiuni.

De ce nu aveţi păr nicăieri pe corp?

Părul o să se „demodeze" în timp şi la voi, deşi i-a asigurat speciei voastre acoperire pentru căldură şi protecţie împotriva soarelui şi ca ecran de acoperire a orificiilor. în cazul nostru, necesitatea de a avea păr a dispărut, atunci când specia noastră a renunţat la nevoia de identificare şi e posibil să vi se pară ciudat să aflaţi că părul nu mai este necesar.

Scuză-mă doar o clipă, dar cred că trebuie să fac o mică pauză. Nu sunt prea sigură că te-am „auzit" corect. Toată comunicarea asta este foarte subtilă şi lasă o marjă enormă pentru dubii personale. N-aş vrea să induc pe nimeni în eroare

pentru că nu sunt nici măsar sigură că te aud corect.

întâlnirile cu noi, în stare de trezie, au fost posibile doar ca urmare a propriei tale firi profund curajoase şi, după ce te-ai întărit emoţional, contactele noastre cu tine au reînceput, cu toate că au existat lacune în acele întâlniri faţă-n-faţă. De multe ori în ultimii paisprezece ani, s-a întâmplat să te convingi singură, pentru că multe dintre experienţele tale nu au fost împărtăşite de nimeni dintre cei pe care îi cunoşti. Asta este golul pe care-l simţi adesea. Te simţi de parcă ai fi singură în mijlocul propriei tale reacţii emoţionale faţă de aceste contacte şi comunicări. Nu trebuie să te simţi singură în această treabă. Noi ţi-am fost alături, toată viaţa ta.

Dar această transmisie este atât de tăcută. Rămâne atâta loc pentru erori. Nu sunt sigură că sunt în stare s-o îndeplinesc. Când te întreb: „De ce aveţi ochii pe care-i aveţiT, aproape că nu te mai pot auzi. Vreau atât de mult să nu înţeleg greşit. Uneori, am senzaţia că dacă aş di pi din ochi, nu te-aş mai putea auzi, aşa că, spune-mi, cum poţi fl atât de egocentric, încât să te gândeşti că eventual te-aş putea auzi atât de bine, încât să te descriu şi altora? Poate că am ... mă gândesc serios dacă nu am, în cazul acesta, o criză de grandomanie. Ce mă poate determina să-mi închipui că sunt în stare să fac ceea ce fac?

Dacă nu tu, atunci cine?

Păi, poate ar trebui să aşteptăm ca specia noastră să evolueze până la momentul - peste vreo 10-20 de ani

- când ne luăm, pur şi simplu, zborul, iar tu poţi sta în faţa mea şi eu pot să-ţi pun întrebări. Ce zici de asta?

Aşa ceva nu se va petrece, dacă nu va exista cineva ca tine, care să se implice într-un proces ca cel de faţă.

De ce?

Pentru că o asemenea activitate serveşte ca prezentare. Ar fi prea frustrant doar să ne arătăm. Ştii asta. Munca de genul celei pe care o faci tu, ne dă posibilitatea, pe termen lung, să ne facem intrarea.

Şi nu crezi că ar trebui să mă gândesc că sunt gran- domană?

Capacitatea de a transmite aceste comunicări nu este o amăgire, ci o creştere a propriei forţe. Mulţi oameni îşi creează singuri ocazii excelente de auto-afirmare şi nu trebuie să te simţi vinovată că încerci să atragi spre tine o asemenea şansă.

Nu cred că mă simt vinovată.

Te simţi nedemnă.

Mă simt nepricepută. Mă simt incapabilă să fac acest lucru, pentru că sunt momente când nu te aud suficient de tare. Exact în timpul comunicării, când îmi vorbeai despre ochii voştri, am dorit deodată să încetez, pentru că realitatea a ceea ce tocmai

sunt pe cale de a face m-a izbit cu putere. Cred că acesta este motivul pentru care am evitat, oarecum, să trec la alte întrebări. Dau în continuare vina pe tine - dar, de fapt, a fost vina mea.
57
Răspunderea mi se pare copleşitoare. Chiar dacă nu transmit nimănui altcuiva toate aceste informaţii tot nu vreau să mă amăgesc; poţi înţelege acest lucru? Chiar nu vreau să mă amăgesc.

Dacă vrei să fii cinstită cu tine, atunci iubeşte-te suficient de mult pentru a-ţi recunoaşte locul special pe care-l ai în lume.

Nu vreau să conduc - adică nici să induc în eroare - pe nimeni altcineva şi nici nu vreau să mă înşelsingură.

Da, poţi să mai derulezi o dată banda, ca să vezi dacă ai făcut cu adevărat acel „salt Freudian". Şi iată realitatea, dacă vrei să pătrunzi în miezul problemei. Tocmai ai spus-o singură. Nu vrei să conduci pe nimeni altcineva, ţi-e frică să conduci.

Nu consider că-mi este frică să conduc.

Nu ai de ales, trebuie să conduci, datorită ideilor pe care le exprimi şi ideilor pe care le ai, ca urmare a întâlnirilor noastre şi a personalităţii pe care o manifeşti. Nu poţi decât să conduci, dar nu te-ai adaptat încă la senzaţia neplăcută pe care o ai când o faci.

Dar tocmai am simţit că această senzaţie de neplăcere se datorează faptului că nu vreau să induc pe nimeni în eroare.

Când ai de gând să-ţi iei poziţia legitimă şi să deschizi calea spre acest material?

Nu vreau s-o fac, decât dacă există certitudinea că nu le prezint oamenilor nişte prostii, că nu transmit informaţii greşite; dacă este aşa, nu doresc deloc să iau partea la toate astea.

Continui să încurci ordinea lucrurilor.
58
Capacitatea ta va veni după ce vei avea încredere, nu invers. Gândeşti că vei avea mai multă încredere, când te vei asigura că materialul este perfect.

Mă rog, cum zici tu. Hai să schimbăm subiectul. Spune-mi, voi vă îndrăgostiţi? Chiar vreau să aflu, pentru că dacă voi, ca nişte fiinţe iluminate, nu vă puteţi îndrăgosti, atunci ce rost au toate?

Da, iubim intens, dar fără gelozie şi nu posesiv ca voi - vreau să spun, aşa cum faceţi voi toţi. Noi trăim plăcerea unor legături reciproce profunde. Ştii, şi voi sunteţi capabili să realizaţi legături profunde cu ceilalţi.

Din fericire, te-ai apucat să lămureşti unele probleme per-

sonale, care erau inevitabile, înainte de a merge mai departe cu această legătură. Acum poţi privi propriile tale probleme despre conducere, pe o scară mai mare. ţi-ai creat o şansă extraordinară, punând în evidenţă unele idei cu mari virtuţi tămăduitoare, pentru o populaţie care este şi ea foarte contrariată de ideea de a împărţi universul cu alte fiinţe, iar, în tine, ei au un purtător de cuvânt care, în sfârşit, poate să ofere unele idei despre cum este să ai vecini şi, într-un anume fel, arăţi prin propriul tău exemplu că e lipsit de riscuri să te duci până la vecini şi să ceri împrumut o cană cu zahăr, apoi că te poţi şi întoarce nevătămată de acolo, ca să şi povesteşti ce ai făcut. Pe planeta ta este atât de multă teamă că ceilalţi locuitori ai universului o să vă rănească, ori că vă vor face vreun rău. ori că sunt porniţi să pună ghiara pe voi - teamă proclamată, desigur, de mass- media şi de unii cercetători în ale OZN-urilor. Aceasta este şansa ta, aceea de a oferi un nou mod de a ne privi şi, ceea ce este mai important, un alt gen de sentimente în privinţa noastră.

Transformi în realitate pentru oameni, ideea că nu mai suntem o noţiune care trebuie clasată în categoria imaginarului, ci că suntem adevăraţi, că întâlnirile cu noi sunt reale. Pentru că eşti cine eşti, poţi transfera această idee din science-fiction, aducând-o în căminele voastre, acolo unde se pun aceleaşi întrebări ca şi cele puse de tine.

59

Da, bine, suntem de acord că asta e o idee grozavă. Nu sunt foarte sigură că te-aş contrazice în acest punct. Dar aici este vorba de cât de ut ii este pentru mine să stau aici, în acest colţişor de pe această planetă, în timp ce tu eşti acolo, de cealaltă parte, iar eu să... cât de util este pentru mine să-mi imaginez că aş putea prezenta această informaţie în mod exact? După experienţa mea de până acum cu aceste comunicări, este amuzant, şi este destul de plăcut, atunci când pun un anume gen de întrebări care nu sunt pentru uz, public. Dar atunci când trec la întrebări aie căror răspunsuri sunt definitorii pentru întreaga ta specie, vreau să fiu sigură că vă înfăţişez în mod corect. Şi asta este de o fineţe extremă. Aici nu există difuzoare. Este ca şi cum aş simţi pe obraz atingerea moale a unui fulg în timp ce dorm profund, după care mă trezesc, întrebându-mă dacă am simţit, într-ade- văr, acea atingere.

N-ar trebui să fie mai puţin plăcut atunci când ne întrebi despre noi, decât atunci când ne pui întrebări despre tine. Nu poţi aduce aceeaşi încărcătură de spirit ludic şi încredere în acele întrebări. De ce începi să ai atâtea îndoieli?

Pentru că este o altă ipostază. Trebuie să adun informaţii care vor fi supuse judecăţii şi care s-ar putea să nu se bucure

niciodată de aprobare.

Apreciem cât de grijulie eşti în dorinţa de a ne înfăţişa cât se poate de exact - şi nici n-am putea cere mai mult. De aceea te-am ales pe tine, şi tu ne-ai ales pe noi, de la bun început. Mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi, prin ei înşişi, în acest domeniu, din toate cauzele pe care le-ai amintit, ca şi din alte motive pe care nu le-ai menţionat. Dacă îţi vei permite să înţelegi că avem de-a face cu un proces supus greşelii, asta îţi va fi benefic. Faci tot ce-ţi stă ţie în putinţă. Cine te poate învinovăţi pentru asta? Mulţi avocaţi se trezesc dimineaţa şi îşi fac meseria cât pot ei de bine. Arhitecţii se scoală, proiectează şi 60
supraveghează construcţia celui mai bun proiect de care sunt în stare. Şi tu, la rândul tău, vei face ce eşti tu capabilă să faci mai bine. De ce eşti atât de severă cu tine însăţi?

Dintr-o dată, pe când îţi puneam aceste întrebări, nu te-am mai auzit din cauza protestelor propriilor mele gânduri. Am început să mă înec în propria mea conştiinţă de sine.

Mută-te undeva unde să-ţi permiţi să recunoşti că asta nu e o ştiinţă perfectă. în general, relatarea conversaţiei pe care ai avut-o cu altcineva nu este o ştiinţă perfectă, iubirea nu este o ştiinţă perfectă. Reactivează-ţi spiritul ludic. Puneţi din nou în funcţiune înţelegerea faptului că vei proceda cât poţi tu de bine, iar dacă te blamează cineva că nu te descurci mai bine, pof- teşte-l să ia legătura cu noi şi hai să vedem cu se descurcă el.

Asta chiar că-i nostim. Hai că-mi place! OK. Dar va trebui să treacă prin toată istoria. Adică, ştii, să fie smuls din pat, pe urmă toată povestea cu piutitui prin aer; să nu ştie ce se întâmplă, să-şi piardă respectul rudelor şi prietenilor şi apoi să se interneze într-un spital de psihiatrie.

Acum te simţi mai bine?

Da, acum că pui problema în felul ăsta. Las'să mai treacă şi altul prin experienţa asta. Este aşa de uşor să critici, la să trăiască altul toate astea şi să sune la numărul Galaxy 847şi să te privească în ochi şi să nu i se facă pielea de găină... scuză-mă, nu vreau să te jignesc, ştii că sunt o mulţime de alte lucruri care însoţesc această experienţă. Te-ai mai uitat în oglindă în ultima vreme?

Râsul te vindecă.

încă n-am râs prea tare de tine!

61

Dacă există cineva, pe undeva, care-şi închipuie că s-ar putea descurca mai bine în întâlnirile şi discuţiile cu ET, să ridice mâna. Să facă un pas în faţă, să-şi cumpere un casetofon de la magazin şi să se apuce de această treabă. Acum transmitem

această proclamaţie către planeta Pământ şi îi invităm pe toţi cei care sunt dispuşi să încerce. Poftim! Vezi? Nimeni.

Foarte amuzant. Magazinul a închis deja la ora asta din noapte.

Nu trebuie să fie perfect. Nu trebuie decât ca intenţia de a face lucrurile bine să-ţi pornească din inimă. în asta constă integritatea. Intenţiile tale sunt onorabile, aşa că poţi continua cu ceea ce faci, iar noile vom ierta, chiar şi dacă greşeşti uneori. E bine aşa?

Sigur aşa veţi face ?

Bineînţeles. Deja ai greşit cu ceva.

CEFE? Unde am greşit?

Ai presupus că aspectul nostru îi sperie pe mulţi, din multe părţi, dar vorbeşti în numele unui segment minuscul al populaţiei universale, atunci când te referi la oamenii de pe Pământ. Nu este decât o prejudecată pe care o ai, întrucât, chiar dacă o crezi ori nu, anumite alte specii care sunt la acelaşi nivel de dezvoltare spirituală ca voi, s-ar simţi, în momentul de faţă, la fel de deranjate la vederea voastră.

Bine, cred că mă refeream doar la noi, ăştia de aici, oamenii cu nivel scăzut de conştiinţă, care nu ştiu cum să reacţioneze când văd fiinţe cu piele cenuşie şi complet spâne.

Şi totuşi, delfinii voştri vi se par adorabili.

Da, dar ochii voştri sunt de zece ori mai mari decât ailor. E ceva cu raportul dintre suprafaţa ocupată de ochi şi mărimea feţei voastre... Nu prea ştiu cum să înţeleg asta. Ştii că acum mă joc cu tine, nu-i aşa?

Da, acolo de unde venim, acestea sunt caracteristici foarte onorante, spre deosebire de speciile care au ochii mici, ca nişte mărgeluşe.

Punct ochit, punct lovit.

Noapte bună, până una-alta.

Noapte bună.

CAPITOLUL 4

Totul se schimbă

După cum pot confirma mulţi dintre cei care au trăit asemenea experienţe, lumea fizică pare să se comporte absolut ciudat, atunci când este expusă ia energiile fenomenelor din aită lume. Nu pot decât să-mi imaginez prin ce trece corpul fizic, dar ceea ce m-a intrigat şi chiar m-a exasperat cei mai mult, sunt „factorii de stress" permanenţi, care par să fie induşi asupra aparatelor, maşinăriilor şi dispozitivelor casnice mecanice obişnuite. Dacă eşti abia la începutul drumului printre fenomenele întâlnirilor cu extratareştrii, ai grijă să nu cumperi

nimic fără a obţine şi garanţia care însoţeşte acel obiect. Crede-mă, îţi vei dori ca toate lucrurile - de la prăjitorui de pâine până la computerul tău - să aibă o garanţie de zece ani, pentru că le vei schimba de câteva ori pe an, odată ce încep întâlnirile cu ET. La scurt timp după ce începuseră întâlnirile mele cu ei, becurile începeau să pâlpâie când treceam pe lângă vreo lampă, robotul telefonic repeta de unul singur mesajele înregistrate, iar căţelul meu fugea uneori de mine, în timp ce tot părui i se zburlea.

Totul - de ia banda pentru alergare, până la motoraşul din cada de hidro masaj - tot ui este în pericol, de îndată ce pă-trunzi pe tărâmul paranormalului.

La început, este nostim să vezi cum coboară şi se ridică de ia sine geamurile maşini, sau cum computerul tău începe să prin teze mesaje de capul iui, cum selectează din volumul docu-mentelor salvate şi-ţi scuipă în faţă o frază, două, din ceva care se potriveşte cu momentul dilemei în care te găseşti exact atunci. Dar, şi mai important, toate „lucrurile" tale, indiferent cât de noi-nouţe ar fi, se vor opri cu un scrâşnet. Până la urmă, vei ajunge să te saturi de atâtea lucruri stricate.

în ciuda cheltuielilor, ar fi mai bine să nu te atingi de ni-mic ce nu-ţi aparţine. Nu este recomandabil să stai acasă.

într-un limbaj mai uşor de înţeles, poţi să-mi spui ce naiba se petrece? Am schimbat mai multe casetofoa- ne decât numărul relaţiilor pe care le-am avut. Aparatele mele electrocasnice sunt într-o adevărată revoltă.

Noi reprezentăm o frecvenţă cu mult diferită de a voastră, iar aceste frecvenţe sunt despărţite de mulţi anl-lumină - atât în sens literal, cât şi figurat - aşa că, dacă faci legătura dintre cele două frecvenţe, prin întâlnirile sau comunicările tale curente cu noi, vei începe să emani un nor în jurul tău - cam ca Pigpen, personajul din desenul animat al lui Charles Schulz, cu deosebirea, desigur, că norul tău nu se formează pentru că nu te speli destul de des, ci din excesul de pulsaţii pe care le „culegi" de pe tărâmul nostru. începi să-l porţi după tine.

Bob spune într-una că ar trebui să găsim o cale să le captăm şi să le punem să facă ceva util.

Este exact şi părerea noastră.

Ce vrei să spui cu asta?

Cu timpul vei stăpâni mai bine aceste frecvenţe şi le vei folosi, în loc să le laşi să-ţi facă praf aparatele electrocasnice.

Care ar fi domeniile posibile /

Este ceva ce mi se pare evident - orice ar putea să profite de

pe urma pulsaţiilor electrice mai intense.
Stai să ne lămurim...
Ne referim la vindecările de orice fel.

îmi amintesc de cabinetul de fizioterapie, unde se folosea un aparat micuţ, care trimitea în zonele afectate ale corpului, impulsuri electrice, ori nu ştiu ce aite senzaţii. Deci, cum aş putea introduce aceste pulsaţii în corpul cuiva?
Tu trebuie să ne spui.
Of, Doamne, începe sa devină caraghios!
într-o bună zi, vei revedea această comunicare şi vei observa că este una dintre cele mai importante pe care le-ai avut, din cauza a ceea puteţi să faceţi, tu şi ceilalţi, de aici încolo.
Bun, să revenim mai întâi la problema aparatelor casnice. Nu-i vorba numai de prăjitorul de pâine. Parcă sunt afectate şi cada de hidromasaj şi calculatorul şi lampadarul şi radiocasetofonul din maşină. Lista pare nesfârşită. întrebarea mea este: e vorba doar de imaginaţia mea, sau li se întâmplă şi altor persoane implicate în contactul cu extraterestrii să provoace asemenea dereglări permanente în lucrurile din jurul lor - ori ele apar, doar pentru că în Taiwan nu se mai fabrică aparate ca pe vremuri?
Nu da vina pe Taiwan.
Stai un pic, că mor de râs.
Nu credeai că ai putea să şi râzi, în timp ce receptezi informaţii prin „channeling", nu-i aşa?
Păi, n-a trecut mult timp de când eram destul de exasperată pe parcursul acestor comunicări, când învăţam să te „aud".
Da, iar acum tratezi toate astea mult mai în joacă. Apropo, atitudinea asta ar fi bună şi pentru când faci dragoste.

Ar fi bine să râd, atunci când fac dragoste?
Să tratezi lucrurile mai lejer şi să aduci aceste energii în raza ta tactilă.
O, nu, vrei să zici că persoanele care sunt în contact cu extraterestri ar putea începe să le facă rău persoanelor iubite?
Din fericire, nu există nici un efect advers asupra corpului uman, aşa cum se exercită asupra prăjitorului de pâine.
Eşti sigur? S-ar putea ajunge la situaţii destul de hazardate în viaţa amoroasă a cuiva.
Da, sperăm că partenerul unei persoane vizitate de ET are în saltea arcuri ceva mai rezistente decât componentele unui prăjitor de pâine.
Mda, nu ca şezlongul de pe prispa bunicii Acum, vorbind serios, n-ar face rău nimănui, nu-i aşa?
Defineşte noţiunea de rău.

Ştii, RAU, ca la AOLEU, ca la „au mă doare".

Nu, ceea ce căutăm este doar să te facem să râzi. De fapt, aceste energii au o capacitate extraordinară de vindecare şi...

Stai puţin. Nu găsesc nici un cuvânt în vocabularul meu care să-l traducă pe cel pe care mi tocmai l-ai transmis. „Sclipitor" este cel mal bun pe care-l pot găsi.

Prin urmare, este vorba de energii „ sclipitoare", tămăduitoare?

Da, cam pe-aproape. Ele înviorează şi provoacă o accelerare a atomilor. Noi nu vedem în ele nici o problemă, cu toate

că, atunci când vă stabiliţi intenţiile, le-aţi putea stăpâni în aşa fel, încât să aducă plăcere şi efecte benefice.

OK, am să reflectez la asta. între timp, poţi să-mi spui mai multe despre prăjitorui meu de pâine, sau despre casetofon ui meu? Adică, să-mi spui ce reprezintă.

De fapt, ce se petrece?

Vor fi afectate impulsurile şi vibraţiile electrice care nu sunt potrivite pentru produsele fabricate pe tărâmul tău. Aceste efecte apar într-o mulţime de feluri. Circuitele lor fie sunt accelerate, fie influenţate într-un fel care face ca întregul mecanism să nu mai funcţioneze. Cât despre senzaţiile din întregul tău trup, electricitatea statică are un sunet propriu. Când scoţi rufele din uscător şi sunt lipite unele de altele şi le desfaci, chiar poţi să le auzi trosnind, nu-i aşa? Tot aşa simţi în pielea capului şi în tot corpul. Sunt doar pulsaţii, în valuri. Pe tine nu trebuie să te tulbure, cu toate că pot provoca o adevărată harababură la un casetofon.

Bine, bine, şi asta ar trebui să însemne că reportofonul meu s-a ars din nou? Şi cu calculatorul meu ce se- ntâmplă? Fiul meu o să mă jupoaie de vie. Este al treilea calculator al lui pe care-l dau gata, după ce l-am lichidat pe al meu. S-a stricat, sau trebuie să nu-l mai folosesc vreo patruzeci şi opt de ore şi să-l las să se răcească?

Recomandarea noastră este să-l bagi în frigider după folosire.

Să bag computerul în frigider? Foarte nostim. Mi-o şi imaginez pe colega mea de cameră cum se întoarce de la cumpărături şi se duce sa deschidă uşa frigiderului.

Recomandarea noastră este să accepţi să se petreacă anumite schimbări cu maşinăriile şi aparatele voastre, cu care intri în contact.

Ori să cumpăr numai ce e cu garanţie şi să retur- nez obiectele cumpărate după douăzeci şi şapte de zile.

Ar fi mai bine să citeşti, mai întâi, partea tipărită mărunt de tot, ca să vezi dacă nu se acordă rabat pentru experienţa în-

tâlnirii cu ET.

Că tot vorbim de întâlniri cu ET, am descoperit că am avut totdeauna tendinţa de a evita să citesc cărţi şi articole despre răpiri făcute de OZN-uri. Prietenii mei presupun că sunt foane documentată în privinţa ultimelor apariţii de OZN-uri, însă mie mi se pare că mă opun. De ce?

Se pare să eşti sensibilă la „pisălogeala asta cu ET". Eşti sensibilă la această prejudecată, la fel ca naţionalismul, sau atunci când cineva susţine orbeşte o convingere, indiferent de gradul de adevăr sau de fals din acea convingere. în cazul tău, se pare că eviţi ceea ce noi numim „dimensionalism", un cuvânt pe care-l putem utiliza pentru a descrie un standard fix asupra modului în care cultura se încăpăţânează să perceapă evenimentele corelate cu anumite dimensiuni extraterestre, ţi-ai dat seama că multe din cele scrise despre întâlnirile cu ET par să încline, mai curând, către o anumită credinţă, aşa că te-ai simţit îndreptăţită să te abţii de la a-i acorda atenţie.

Bine, dar cum poţi fi sigur că am acest drept - adică, de fapt, ce sentimente am cu privire la voi? Vreau să zic, înclinarea mea pozitivă şi tot restul.

Mintea este un lucru minunat de irosit, atunci când te sabotează, ca în cazul tău. Numai şi numai intelectul nu va putea niciodată reconcilia aceste experienţe, sau tipul de sentimente pe care le ai despre experienţele tale. îi ceri minţii să facă un lucru pe care nu-l poate face.

Ei bine, atunci, ce-ar trebui să fac cu mintea mea? Trebuie s-o port cu mine peste tot.

Dar nu trebuie să-i dai voie să ocupe cel mai bun loc în sală - rândul întâi în centru. De fiecare dată când se ridică, nu mai vezi încotro mergi.

Cum s-o fac să se aşeze mai în spate ?

Pentru început, tratează şi vindecă acea parte din tine care e de părere că mintea ta este mai bine informată decât îţi este sufletul. încă nu recunoşti acest lucru. îţi dai seama de el uneori, dar nu tot timpul. în al doilea rând, când mintea ta începe să protesteze, trimite-i iubire, aşa cum te-ai purta cu un adolescent revoltat, dar neştiutor, care nu cunoaşte alt mod de manifestare. Ce spunea lisus? lartă-i, Doamne, că nu ştiu ce fac ... aşa că, iartă-ţi şi mintea, pentru că nu ştie ce face. Ea nu înţelege că încearcă să te abată de la calea care este a celei mai înalte chemări pe care o ai. Nu înţelege că produce haos în capacitatea ta de a te dedica total acestui proces - aşa că, iart-o. Şi, odată ce ai iertat-o, o vei vedea exact aşa cum este.

Mintea ta e o unealtă pe care o poţi folosi în alte domenii,

dar atunci când încearcă să comande acest domeniu, vei ajunge la un moment dat să te ridici cu multă încredere şi să anunţi că ai altă cale, care urmăreşte un ideal mai înalt. Nu te vei mai lupta cu mintea ta, pentru a obţine controlul. Vei înţelege că puterea ta, atunci când vine din interior, nu are nevoie să ia nici o poziţie. într-o exprimare mai simplă, încrederea va genera o nouă prestanţă în diferitele părţi divizate ale propriei tale fiinţe, iar tu vei lua în mâini sigure cârma propriei tale corăbii, însă nu prin forţă. Va fi vorba de un adevăr purtător de lumină şl toate faţetele minţii nu vor avea ce face, decât să înceapă să se încline în faţa ta.

Mai ai şi altă întrebare?

Păi, să vedem. Chestia asta începe să devină amuzantă. Ce-aş putea să întreb? Ai vreo idee cam ce-ar trebui să te întreb?

Acum tot noi trebuie să formulăm şi întrebările?

Nu, dar voi sunteţi atotştiutorii, preaînţeiepţii, entităţile, străinii, vezi şi tu care se potriveşte, nu? Tocmai mi-a trecu prin cap, iac-aşa, că eşti foarte prompt să intervii şi să-ţi dai cu părerea, iar acum, când te rog şi eu ceva, ai devenit brusc tare timid.

S-ar putea să fie prima dată când cineva spune despre noi că suntem timizi.

Bine, uite o întrebare. Există vreo modalitate prin care să-mi pot controla, hmm, norul, norul meu gen Pig- pen - ori cum oi vrea să-i zici? Asta, deoarece încerc să fiu sensibilă la ce aparţine altora şi, în plus, aş vrea să folosesc aceste energii într-un mod pozitiv.

Joacă-te, ca şi cu toate celelalte. Antrenează-te să le foloseşti. Nu e nevoie de prea multă imaginaţie, ca să-ţi dai seama cum ar putea fi utilizate aceste energii pentru a înviora un braţ care te doare, un prăjitor de pâine, ori un iubit în suferinţă.

Doamne, ce mai titlu de carte: „ Cum să-ţi înviorezi Prăjitorul de Pâine sau Iubitul"!

Esenţa este că tu şi ceilalţi învăţaţi cum să vă urmaţi propriile sfaturi, în loc să tot apelaţi la „profesionişti", ori la vecinul de alături, care pretinde că are cunoştinţe mai bune despre experienţele voastre, decât voi înşivă.

Unii dintre voi au o mai mare tendinţă inerentă spre încredere decât alţii - şi asta, dintr-o mulţime de motive. Să-l luăm pe Bob, de exemplu. El are mai multă experienţă decât tine în clamarea cu glas tare a propriului său adevăr, indiferent de părerea celorlalţi despre el.

Va să zică, cu aite cuvinte, eu sunt o papă-lapte, iar Bob nu.

Bob se sfătuieşte singur, ceea ce este exact ce hotărăşti

şi tu acum să faci. Bob n-a avut probleme de teamă, când a fost vorba să se exprime direct şi deschis. Cu asta te-a ajutat Bob.

Iar eu, cu ce îl voi ajuta eu pe el?

Prin prietenia ta şi prin colaborarea ta de aici, îl ajuţi la un alt tip de vindecare. îţi dai seama cât de perfect este, când vă oferiţi unul celuilalt caracteristici complementare?

Bine, dar crezi că s-ar enerva dacă m-aş duce pe la el pe-acasă şi I s-ar strica prăjitorul de pâine?

Nuuu, nici n-o să te lase să te apropii de prăjitorul lui de pâine...

Da, presupun că de mult mă confrunt cu problemele propriei mele încrederi în mine.

Spre deosebire de tine, noi nu avem probleme cu credi-bilitatea. Sunt unii care ar spune: „Cum am putea şti, efectiv, dacă nu este vorba doar de tine? Cum să ştim că tot ce auzim vine, într-adevăr, de la ET şi că, de fapt, tu nu faci altceva decât să relatezi ce spun ei?" Sigur că da, răspunsul cel mai complet este că e în regulă să te îndoieşti. Nimeni nu trebuie să încerce să convingă pe cineva de absolut nimic. Acei oameni care caută să afle ce ar putea avea de spus alte fiinţe din univers, te vor găsi şl se vor apropia singuri de ceea ce faci tu. Cei care au nevoie de dovezi, sau care au impresia că credibilitatea este o problemă, oricum nu vor găsi ceea ce caută prin această activitate; şi astfel, vedeţi dacă puteţi găsi în voi înşivă încrederea de sine, pentru a oferi aceste informaţii celor care ar dori să le audă şi să fiţi împăcaţi cu cei care le pun la îndoială.

Există un anumit grad de încredere, care este necesar atunci când te înhami la această treabă. Există adesea mai multe motive la dispoziţia minţii şi a sistemului ei de raţionamente pentru a respinge sau nega fenomenele divine, decât motive pentru a le considera adevărate. De aceea, atunci când vă

apucaţi de această muncă pentru a dezvolta cu noi o legătură mai puternică în orice mod s-ar manifesta ea, intenţia voastră va impune gradul de plăcere pe care-l veţi resimţi în acest proces. Dacă veţi simţi dorinţa arzătoare să dovediţi că această muncă este „reală", sau vreţi cu disperare să le răspundeţi celor care vă critică, atunci abordaţi munca voastră dintr-o poziţie defensivă, în loc de asta, ar fi mai bine să căutaţi o comunicare mai intensă bazată pe motive care să vă mulţumească - pe voi şi pe ceilalţi care caută o legătură solidă cu voi, în spirit. Astfel, veţi păstra acest proces plin de bucurie şi miracol.

înainte de apariţia multora dintre instrumentele voastre

ştiinţifice, existau îndoieli asupra existenţei a ceea ce acum consideraţi ca fiind realităţi. Nu-ţi face griji că această lucrare nu va apuca niciodată să fie susţinută cu dovezi care să arate că e „ştiinţifică", sau că lumea nu ne va cunoaşte şi nici nu ne va vedea vreodată, pentru că acea vreme va veni cu siguranţă. Tot aşa gândea specia voastră despre zbor, atunci când cei mai mulţi dintre voi credeau că nu vă veţi ridica niciodată de pe sol. Fii la fel ca deschizătorii de drumuri - fermă în convingerile tale că rolul pe care-l joci este foarte important. Asemenea oameni sunt foarte îndrăzneţi şi poartă o convingere interioară solidă că ceea ce cunosc este adevărat pentru ei.

Nu ai simţi nevoia disperată de a dovedeşti altcuiva că există viaţă după existenţa voastră fizică. Pur şi simplu, ai fi ne-dumerită dacă altcineva ar sugera că nu există „dovezi", pentru că nu ai fi în stare să oferi ore şi zile exacte. De aceea, acordă-le aceeaşi înţelegere celorlalţi, care se îndoiesc de acest proces şi îl critică - pentru că astea sunt efectiv zilele de început ale contactului nostru, indiferent dacă pare a fi mai puţin decât ceea ce aţi cere tu şi ceilalţi. Fiecare lucru la vremea lui.

Fiecare reuşită în lumea literară pregăteşte succesul următor. Există o expunere perfectă a lucrurilor de care este însetată cultura şi de ce anume se citeşte, iar un succes al unei cărţi deschide drumul pentru ceea ce societatea poate digera în anul următor, iar tu prezinţi şi anunţi următorul val de acest fel.

Ce crezi că ar putea urma? Contactul fizic nu este atât de îndepărtat pe cât ţi-ai imagina, cu toate că nu-ţi vom spune

acum o dată exactă, fiindcă, aşa cum ştii prea bine, există prea multă libertate de alegere pentru noi toţi, ca să încercăm să răspundem la o asemenea întrebare.

Noi nu suntem singurele fiinţe care vă sunt fraţi şi surori. Nu folosim acest termen cu uşurinţă. Provenim cu toţii din aceeaşi Divinitate. Voi sunteţi extrem de izolaţi de moştenirea voastră. A fost o vreme când eraţi atât de legaţi de celelalte fiinţe de pe planeta voastră, că s-ar fi putut considera că înseşi animalele vă sunt fraţi şi surori, în cele mai diverse moduri. Acum le mâncaţi. Trebuie recuperate multe amintiri. Nu-ţi face griji, nu ne e teamă că aţi putea încerca să ne mâncaţi pe noi, însă aveţi un nivel cam mare al gândurilor de superioritate în care este implicat, uneori, eul vostru. Nu e decât o mască a izolării, pentru că dacă v-aţi simţi cu adevărat legaţi de celelalte animale şi de ceilalţi oameni, n-aţi permite continuarea situaţiei şi a condiţiilor în care vă găsiţi actualmente.

Aceste lucruri s-ar schimba foarte, foarte repede - asta fiind, de fapt, direcţia spre care vă îndreptaţi.

Există o înrudire între noi şi alte fiinţe din univers, iar acele fiinţe ar dori să vă cunoască şi pe voi şi să stabilească relaţii cu voi - ceea ce vor face, fără îndoială, aşa cum o vom face şi noi.

Cu câtva timp în urmă s-a încheiat o înţelegere, în cadrul căreia aceia dintre voi care aveţi o influenţă mai mare pe Pământ, aţi consimţit să jucaţi acest rol în faţa oamenilor, astfel încât legătura voastră să fie deja stabilită, în ciuda posibilităţii de a fi luaţi în derâdere şi puşi la îndoială din toate părţile. In acest fel, cărţile ar fi făcute, ca să spun aşa. Legătura voastră cu noi va fi atât de puternică, încât veţi continua cu orice chip această muncă, pentru că, undeva, în şinele vostru profund şi în memoria voastră cunoaşteţi adevărul spuselor voastre. Veţi intra în contact cu alţi oameni cu aceeaşi zestre genetică, cu alţi oameni care au la dispoziţie şi resurse obţinute prin numeroase căi diferite, iar între voi, cei din acest grup, se va crea o legătură. Va fi un proces firesc.

în mass-media de interes general, nu există numai cinici. Chiar şi printre ei avem „răsadurile" noastre, după cum vei

înţelege sensul acestui cuvânt, adică există unii dintre voi, aflaţi în orice poziţie socială, care ne sunt foarte apropiaţi.

Nu ar ajuta cu nimic la promovarea misiunii noastre ori a voastre, dacă toţi cei care au experienţe cu ET ar trăi pe crestele munţilor din Tibet. Dimpotrivă, ei sunt răspândiţi pe toată suprafaţa globului, în diferite poziţii importante, iar aceste persoane vor dobândi curajul ca, în mod profesional, să acţioneze ca „mentori" pentru alţi oameni care trăiesc experienţa întâlnirii cu extraterestrii, ajutându-i să răspândească acest gen de mesaj în întreaga lume şi să recunoască, într-o bună zi, realitatea acestor întâlniri pe care le-au avut - ceea ce se va întâmpla, pe măsură ce acest tip de tematică va câştiga tot mai mult respect.

Atunci când ne arătăm în acest fel faţa unui popor - şi nu este singurul caz în care am preluat, astfel, rolul de mentori - există anumite niveluri de implicare care se schimbă odată cu urcuşurile şi coborâşurile inerente continuării relaţiilor noastre.

Acum, când observi că există lăcaşuri spirituale, în care se adună grupuri de semeni de-ai tăi pentru a sărbători reamintirea faptului că vă creaţi singuri propria viaţă şi că nu trebuie să urmaţi o cale care nu vă aduce bucurie, imaginează-ţi că aţi organiza întruniri în care să slăviţi împreună înţelegerea relaţiei voastre cu noi şi cu alţii din afara planetei voastre.

Imaginează-ţi momentul când grupuri de semeni de-ai tăi se vor aduna în locuri îndepărtate în care se petrec apariţii ale extraterestrilor şi au loc întâlniri cu ei. Acolo ar fi un soi de locaş de închinare, nu-i aşa? La fel cum în locurile voastre de retragere de acum, nu vă faceţi neapărat poze reciproc, atunci când descoperiţi binecuvântarea extazului, când ajungeţi să vă iubiţi din nou propriul eu şi să refaceţi legătura cu Divinitatea din interiorul fiinţei voastre, pentru că este vorba de un moment foarte intim şi de o experienţă absolut personală. Nu este ceva ce are nevoie să se „vândă" către presă, sau către altcineva. Şi e posibil ca experienţele şi întâlnirile de la asemenea locuri de retragere să le dea aceeaşi senzaţie, pentru că încrederea voastră va fi atât de mare, încât veţi fi bucuroşi doar să trăiţi experienţa minunăţiilor universului. Veţi ajunge la un asemenea grad de maturitate, că nu veţi simţi nevoia să fiţi crezuţi

si nici să dovediţi ceva cuiva. Dar e sigur că, tocmai atunci când va fi dispărut această necesitate, veţi face exact acelaşi lucru.

Imaginează-ţi un club de elită. Nu se plăteşte cotizaţie. Singura cerinţă pentru a obţine calitatea de membru, este credinţa şi convingerea profundă că universul şi locuitorii săi reprezintă mai mult decât tot ce acceptă, în clipa de faţa, majoritatea dintre voi. Apartenenţa la un asemenea club te leagă de alţii care împărtăşesc, împreună cu tine, aceeaşi amintire a sufletului universal unic. De fapt, voi toţi sunteţi membri ai clubului, dar numai unii dintre voi îşi amintesc, cu adevărat, de această calitate. Imaginează-ţi grupuri mici, având în comun experienţe de întâlniri cu ET, în care să vă puteţi bucura de camaraderia care însoţeşte participarea la ceva atât de minunat şi de şansa de a avea şi pe altcineva cu care să vorbeşti despre asta, dar unde să şi faceţi, împreună cu noi, scurte excursii, ici şi colo. Prin credinţa voastră, asta se va realiza.

Când începi să descrii acest tip de evenimente prin arta ta, prin relatarea întâmplărilor, prin cărţile şi filmele tale, începi să creezi şi acest rezultat. Asta reprezintă darul de povestitor cel mai inspirat.

în marea lor majoritate, experienţele întâlnirilor cu ET au fost caracterizate de un anumit grad de izolare, datorită faptului că, prin însăşi natura lor, aceste întâlniri se petrec adesea individual. Iar evenimentele par atât de „ieşite din comun", încât cel care trăieşte această experienţă nu trebuie neapărat să aibă un sistem de susţinere intact, în care să împărtăşească şi să vorbească despre ce a trăit - sau măcar să fie instruit în această privinţă. Dar şi asta va începe să se

schimbe.

Imaginează-ţi vremea când nu va mai trebui să te bazezi pe teoriile despre OZN-uri, sau pe alţi „experţi", ci vei începe să decizi şi să defineşti singură splendoarea capacităţii de expansiune a fiinţei umane universale în devenire, aşa cum este evidenţiată de propriile tale contacte extraterestre şi prin propria experienţă nemijlocită din zone tot mai extinse.

CAPITOLUL 5

Numără stelele, numără navele

într-o bună dimineaţă, pe când eram ia şcoala elementară, învăţătoarea mea ne-a făcut un anunţ important. Se apropia târgui de ştiinţă anual şi eram încurajaţi cu toţii să ne imaginăm orice dispozitiv tehnic, sau demonstraţie ştiinţifică ia care puteam visa, pentru a ie expune la târg. Toţi participanţii urmau să fie premiaţi. Iar pentru a da mai mult farmec evenimentului, se programase să facem nu o singură excursie pe teren, ci chiar două: una la observatorul Griffith Park din Los Angeles, iar cealaltă la muzeul de tehnologie modernă.

Oricât de încântată aş fi fost de ideea de a evada din clasa în care ne preda doamna Ricard, nu m-am alăturat izbucnirii de entuziasm care a urmat, de parcă ni s-ar fi dat liber pe următorii doi ani. în schimb, m-am prăbuşit pe scaunul meu, mi-am luat capul în mâini şi am gemut.

Nu numai că nu-mi prea place ştiinţa, ba chiar cred că am de-a dreptul o aversiune pentru ea. Nu mă înţelegeţi greşit, iubesc cerul nopţii şi-l preţuiesc, dar nu cumva să-mi ceri să-l studiez, sau să contemplu cum funcţionează. Nu am gen ui de minte potrivit pentru aşa ceva.

Nu sunt vreo prostuţă. Există aite domenii în care dau dovadă de talente multiple, dar când vine vorba de tehnologie, ori de principii ştiinţifice de orice fel, creierul meu îşi dă demisia. Poate că sufăr de un soi de dislexie, atunci când am de-a face cu maşinării, cu planete, ori cu orice chestie de ti pui videorecorder. Sunt în stare să mă folosesc de centrifuga de uscare, iar hainele ies foarte bine, dar nu mă-ntreba dacă funcţionează la 120 sau 240 ori eventual360 V. Am o admiraţie respectuoasă pentru minunile ştiinţei şi tehnologiei, dar pre fer să nu compii-

căm lucrurile, aşa că arată-mi doar unde se găseşte butonul de pornire. Dacă vreau ca maşina să se oprească, o scot, pur şi simplu, din priză, ceea ce ne face să ne întrebăm de ce oare calculatorul meu intră în grevă - şi asta, din două în două săptămâni.

Atunci când mecanicul meu auto m-a pus să mă uit şi eu sub

capotă, în timp ce încerca să-mi explice de ce îmi facturează 725USD pentru a-mi face maşina să meargă, a trebuit să-l o-presc în mijlocul frazei. „Aşteaptă. Stai un pic. Spune-mi doar dacă ai legat toate conexiunile. Există o garanţie? Da? Uite ce-cul. îţi doresc o zi frumoasă."

Toată lumea vrea reţeta pentru o farfurie zburătoare. Mulţi prieteni m-au întrebat neîncrezători, de ce nu am obţinut încă detaliile asupra modului în care extraterestrii pot traversa treisprezece galaxii, cât durează să bei un cocktail. Un cercetător astronom se aştepta din partea mea să prezint o hartă a universului, incluzând planete necunoscute omenirii, ca s-o folosească drept fundamentare a lucrării sale.

Ce presiuni! Nu pot să nu mă mir tot timpul de ironia care se apare aici. V-aş ruga să verificaţi dacă a existat vreodată un astronaut căruia să îi fie frică de înălţime, sau vreun politician care să deteste să vorbească în public, sau vreun chirurg care să aibă probleme cu interiorul corpului omenesc. Nu se poate să fiu eu singura anomalie care să reziste la anumite aspecte ale activităţii profesionale şi care să rămână uluită de acestea.

Vă rog să mă credeţi, am încercat să pun aceste întrebări cu caracter ştiinţific în timpul întâlnirilor mele cu ET şi am avut oarece reuşite, dar nu prea importante. însă ceea ce se întâmplă cu adevărat este că, în timpul comunicării, nu mă aleg în final, decât cu o grămadă de informaţii tehnice, iar cuvintele şi propoziţiile care ajung la mine sunt atât de înghesuite, încât îmi este greu să le descurc. Am senzaţia că vocabularul meu limitat şi capacitatea mea slabă de înţelegere a ştiinţei afectează mesajul pe care-l pot transmite. Şi atunci intru în panică şi mă cuprinde un sentiment de frustrare şi, până la urmă, spun iarăşi acelaşi lucru: „Nu sunt în stare s-o fac."

Ce-i drept, nu primesc asemenea comunicări decât de mai puţin de un an. Si am auzit despre un caz în care, după o

„răpire", o gospodină obişnuită a început să debiteze teoria cuantică. Aşa că e posibil ca eu să trec doar prin dureri de creştere. Dar trebuie să recunosc adevărul. Sunt o nătăHeaţă. Atunci când este vorba de lucrurile pe care orice om de ştiinţă îşi doreşte cu adevărat să le afle, eu mă împotmolesc. Am mai multe probleme decât un prizonier de război din Vietnam, la întoarcerea acasă. Dar asta este realitatea şi poate n-ar strica să o afli şi tu. De fiecare dată când eram pe cale de a pune o întrebare tehnică, iar răspunsul tocmai începea să se prefigureze ia orizont, mă prăbuşeam, ca de obicei, în cădere în spirală, cu sentimentul că îmi lipseşte înzestrarea pentru a merge mai departe. Opreşte! îmi aud mintea strigând. Aeroplanul

comunicării mele s-a oprit, se apleacă şi se răsuceşte, fără a putea fi controlat. Bum! Există suficientă energie negativă ca să-l împiedice până şi pe Edgar Cayce să-şi continue şedinţele de channeling!

Şi atunci ce să fac? Pentru început, această carte este doar o prezentare. Poate voi reveni mai târziu, atunci când voi fi mai expertă în aceste probleme. Poate că nu voi ajunge la lucrurile cu adevărat bune, decât pe la volumul 23 - dacă rezişti până atunci. însă, pentru că spovedania îi face bine sufletului, mă simt deja mult mai bine. Aşa că, hai să mai încerc o dată.

Te rog să-mi descrii şi mie în ce mod vă este cu putinţă să călătoriţi atât de repede, pe distanţe aşa de mari. în plus, semenii noştri ar dori nişte planuri concrete pentru construcţia unor nave zburătoare şi nişte reţete pentru tratarea bolilor. Şi, dacă tot veni vorba, n-ar strica nici numerele câştigătoare la loterie.

Atunci când simţi că trebuie să capitulezi şi să renunţi să mai faci totul pentru toată lumea, te vei simţi sfâşiat. Hai să-ţi amintesc de calea despre care sufletul ţi-a comunicat că şi-ar dori s-o apuci. Fiecare dintre voi, înainte de a vă reîncarna, alege propria sa cale. Nu reuşeşti întotdeauna să-ţi atingi ţelul suprem, dar ai idee despre ce este vorba; sufletul are propriul său plan a ceea ce ar vrea să realizeze - şi cum anume. Ai declarat că misiunea ta este, după cum ai şi descris-o şi cum îţi

şi doreşti, de altfel, să le fii un exemplu celor care sunt pe punctul, sau sunt în curs de a trăi experienţa unei întâlniri cu ET, şi care, la fel ca tine la un moment dat, nu ştiu ce se întâmplă cu ei; nu ştiu la ce să se aştepte, sunt jenaţi de lucrurile care s-au petrecut şi de cele pe care le-au văzut şi le-au auzit, şi nu ştiu încotro să se îndrepte mai departe. Astfel, tu eşti pentru ei ca lumina unui far. Ai păşit înaintea lor în domeniul „fenomenelor întâlnirilor cu OZN-urile". Rolul tău - aşa cum este perceput în cadrul unei paradigme limitate, care afirmă că aceste experienţe sunt trăite doar uneori de unul-doi dintre voi - ţi se pare de neînţeles. însă, în cadrul acestei noi paradigme care se iveşte - cea a Omului Nou care îşi face apariţia, care evoluează şi devine tot mai conştient de vecinii săi din univers - există o chemare pentru aceia dintre voi care au pornit-o în faţa mulţimii şi au depăşit acele provocări - importantele provocări emoţionale, psihologice, fizice, spirituale şi intelectuale. Sunt atâtea lucruri care trebuie abordate.

Tu te pricepi să comunici care anume au fost pentru tine aceste probleme şi mulţi oameni vor descoperi cuvintele tale şi-

şi vor găsi refugiu în ele.

Te-ai concentrat asupra laturii emoţionale şi practice a fenomenului. Ai decis să te prezinţi drept exemplu pentru tot ceea ce implică situaţia unui începător în ale întâlnirilor cu ET, ca şi pentru implicaţiile „ieşirii din ascunzătoare", în cadrul unei culturi în care nimeni nu se simte prea sigur într-o asemenea situaţie.

Asta nu înseamnă că aş vrea să spun că nu ţi-ar fi posibil să le faci pe amândouă, dar, dintr-un mare număr de cauze, în momentul de faţă ai blocat capacitatea de a scoate la suprafaţă detalii limpezi, legate de prelucrarea interioară a datelor ştiinţifice. Oricum, asta nu-ţi face munca inutilă, pentru că ai o altă misiune - aşa cum o declară propriul tău suflet. La fel ca turistul rus care se pomeneşte în America, o ţară străină, şi încearcă să comunice cu Americanii, această misiune cuprinde tot felul de provocări, care pot fi emoţionale, fizice şi, eventual, intelectuale. Dacă nu vorbeşte bine engleza, se va lovi de alte obstacole suplimentare, la încercarea de a depăşi prăpastia de comu-

nicare. în acest sens, ai fost ca o turistă - dar, de fapt, mult mai mult de atât.

Tu şi toţi ceilalţi care au trăit experienţa întâlnirilor cu extraterestrii, vă conduceţi semenii spre un viitor care implică interacţiunea cotidiană cu fiinţe fizice din altă lume. Cum ţi-ai putut imagina că viitorul vostru colectiv ar putea implica altceva? Unii, la fel ca tine, au păşit înaintea majorităţii semenilor tăi, în întâlnirile cu fiinţe fizice din alte lumi, iar acum au hotărât să descrie cum a fost acest proces şi cum li s-a părut lor. Pentru asta există o cauză. Sufletele acestor trăitori ai experienţei întâlnirilor, ca şi sufletele celor care consideră că această muncă are valoare, s-au descoperit reciproc, ceea ce constituie o extraordinară muncă de pionierat. încă la momentul în care Lewis şi Clark* au pus piciorul dincolo de noile graniţe, pentru cei care erau dispuşi să înfrunte o lume nouă apăreau considerabile provocări emoţionale, psihologice şi fizice. Tu vorbeşti despre aceste provocări. Tu trâmbiţezi ideea că abordarea unor asemenea provocări este pasul premergător unui număr tot mai mare de experienţe de acest gen, pentru tot mai mulţi dintre voi. Nu este nici o ruşine să refuzi să te simţi nepotrivit, atunci când te specializezi în definirea clară a unui proces extrem de dificil.

Este posibil ca mai târziu să constaţi că te vei îndrepta spre un material cu sens tot mai tehnic. Sau poate vei prefera să îi găzduieşti ori să îi sponsorizezi pe alţii cu gândire mai tehnică şi să le asiguri un forum de discuţii. în orice caz,

simplul fapt că ne cunoşti, că ne-ai întâlnit şi că te găseşti, în continuare, în dialog cu noi, nu înseamnă că trebuie să aduci dovezi în sprijinul tău, prin furnizarea unui număr suficient de date tehnice, aşa cum pretind unii. Este o cerinţă firească, însă trebuie să decizi singură dacă este obligaţia ta. Dacă nu, asta nu înseamnă că acţiunea ta e uşoară. în realitate, în multe cazuri, munca pe care
o faci constă în a le da posibilitatea acelora dintre voi care au o capacitate mai mică de activitate a „emisferei cerebrale stângi", să abordeze propriile lor probleme emoţionale, psihologice şi

* în mai, 1804, Meriwether Lewis şi William Clark au plecat într-o expediţie spre vestul necunoscut al Statelor Unite, trimişi de preşedintele Lincoln. N. T.

spirituale, pentru a se pregăti în vederea propriilor lor experienţe de comunicare şi întâlnire cu ET. înţelegi, acum, câtă perfecţiune este în munca ta? Cineva trebuie să pornească bulgărele. Alţii au făcut-o deja, iar tu eşti cea care continuă ceea ce au început ei. însă nu trebuie să minimalizezi, ori să banalizezi, propria ta contribuţie. Nu trebuie decât să întrebi pe cineva care a găsit deja acest material, pe cineva care este profund tulburat de ceea ce a trăit şi care nu ştie ce să înţeleagă din propriile sale gânduri ori din ce a văzut. Nu trebuie decât s-o întrebi pe adolescenta care se simte stresată şi se întreabă dacă e întreagă la minte. Dacă poţi să ajungi la ea cu vocea ta şi cu ceea ce faci, oare acesta e puţin lucru? Şi ce dacă nu poţi să-i arăţi planurile navei noastre? Ea are nevoie de altceva de la tine - şi exact asta ţi-a fost dăruit să îi poţi oferi.

Eşti capabilă să-i prezinţi speciei tale, prin cuvinte, un proces emoţional foarte complex, care transcende ideea că sunteţi singuri şi arată ceea ce se petrece atunci când descoperiţi că nu sunteţi aşa. Tu eşti un simbol; tu modelezi acest proces prin povestea ta, iar asta este o contribuţie importantă, mai ales faţă de cei care continuă să sufere în tăcere. Pe ei trebuie să-i îndrumi spre casă - şi atunci munca ta se va dovedi valoroasă. Cât despre numerele de la loto, vrei să-mi spui că ne ceri să te ajutăm să trişezi?

Păi bine, credeam doar că mi-aţi putea da un indiciu, două... Mă rog, s-o lăsăm baltă.

înţelegi cum se face că acest proces îi ajută pe ceilalţi să avanseze spre o mai mare înţelegere a universului şi a locuitorilor săi? Tu îi ajuţi pe alţii să recunoască acest fapt şi să înceapă să se gândească la el. Altfel, cum îţi imaginezi că voi toţi veţi putea avansa spre o relaţie cu noi şi alţi vecini din

univers?

Dar toată lumea vrea o mostră de sol. Până şi Lewis şi Clark şi astronauţij s-au întors cu mostre de soi.

Mai bine ai pune accentul pe faptul că ceea ce aduci este

vocea noastră. Că te întorci cu un mesaj. Sădeşte mlădiţele ideilor noastre în solul vostru şi nu vei mai avea nevoie să te întorci cu mostre din solul nostru.

Cum am ajuns să vă cunoaştem

Lumea voastră s-a aşteptat ca, dacă ar fi să intre vreodată în contact cu fiinţe din alte lumi sau cu ET, va veni pur şi simplu o zi în care noi vom ateriza aici. Dar universul nu funcţionează aşa. înainte să se petreacă un asemenea eveniment subit, nu vi s-ar părea mai rezonabil să ne prezentăm, mai întâi, treptat, într-un mod mai puţin dramatic? Atunci când vă întrebaţi dacă aceste comunicări pot fi reale, nu vi se pare mai logic că, dacă noi dispunem de tehnologia pe care o avem şi dacă ne bucurăm de iluminarea pe care o avem, vom începe prin a lua legătura cu doar câţiva dintre voi, în loc să contactăm întreaga planetă, dintr-o dată? Astfel, cei care au trăit experienţa întâlnirii cu noi îşi pot ridica mâna şi glasul pentru a anunţa lumii voastre natura contactului dintre noi. în acest mod, noi vom începe împreună, cu încetul, o campanie de marketing treptată pentru a anunţa existenţa noastră.

Majoritatea semenilor voştri au negat foarte multe dintre aceste prime contacte. Acest gen de rezistenţă faţă de ideile noi s-a tot manifestat constant, pe parcursul istoriei voastre, întotdeauna când s-a pus problema introducerii unor idei considerate a reprezenta o gândire novatoare. Pe de o parte, pe plan intelectual, voi recunoaşteţi modelul psihologic al acestui tip de negare - şi totuşi, atunci când este vorba de acest fenomen, vă îndoiţi în continuare.

în privinţa contactelor cu voi pe scară mai mare, se apropie momentul în care un număr mai mare dintre semenii voştri, care deţin poziţii de răspundere în sfera de influenţă mondială, vor începe să recunoască faptul că au trăit o asemenea experienţă - este vorba de oameni care, aşa cum sunt percepuţi de societate, au probabil prea mult de pierdut, pentru a începe să lanseze lucruri imaginare. Tot mai mulţi dintre voi vor începe să le comunice prietenilor si rudelor voastre, lucrurile pe care le

cunoaşteţi despre noi. iar lucrul pe care mulţi dintre voi îl ştiţi cu siguranţă, este că noi existăm, că suntem aici. V-am vorbit prin intermediul viselor voastre, prin meditaţiile voastre, sau prin contacte - şi bineînţeles că printre voi există unii care au amintiri latente, fragmentate despre noi.

Din dorinţa universului face parte gândul că noi toţi ar trebui să ne îndreptăm spre unirea noastră reciprocă, finală. Ideea aceasta ţi se pare valoroasă? Dacă nu, cum altfel ai putea să ne propui să vă cunoaştem? începutul îl facem prin acest gen de comunicări. începem prin a face ca ideile şi cuvintele noastre să fie exprimate prin intermediul anumitor oameni. începem prin a intra în contact cu aceia dintre voi care au fost de acord sa facă acest lucru, încă înainte de a se fi întrupat pe acest pământ, ca urmare a propriilor premise şi dorinţe sufleteşti anterioare. Dacă ar fi ca tot mai mulţi dintre voi să ne ia mai în serios, atunci ai auzi de mai multe aşa-zise fenomene paranormale, petrecute cu mult mai mulţi semeni de-ai voştri. Aceasta se datorează faptului că, pe măsură ce vă lărgiţi constienţa pentru a include acele lucruri care par să nu facă parte din lumea voastră, vă deschideţi către o multitudine de fenomene. Religiile cataloghează acest tip de fenomene ca malefice. Este, însă, curată ipocrizie să sugerezi că numai planeta Pământ şi anumiţi indivizi de pe aceasta, care aderă la anumite religii, au fost dăruiţi cu binecuvântarea lui Dumnezeu. Chiar preceptele maeştrilor pe care le urmează aceste religii ne învaţă că iubirea lui Dumnezeu este veşnic prezentă şi nu îi este refuzată nimănui.

Ei bine, şi noi suntem cineva. Nu arătăm la fel ca voi şi nu trăim acolo unde trăiţi voi, dar trăim în acelaşi cămin universal. Crezi că suntem singurii din univers? Atunci să ştii că vă vom spune ceva nou. Mai întâi, adaptaţi-vă la noi şi abia după aceea veţi fi, eventual, pregătiţi să-i cunoaşteţi şi pe alţii. Noi măcar avem aspectul exterior al celor cu care aţi fost familiarizaţi prin intermediul ziarelor voastre de scandal şi al unor reviste sau ilustraţii de carte. Dar mai există multe, multe alte fiinţe care fac parte din mediul vostru înconjurător universal şi care au un aspect exterior total diferit de al nostru. Dacă vă deranjează cât de diferit este fizicul nostru, s-ar putea să fiti socati

dacă aţi vedea cum arată alţii. Nu este decât o prejudecată din oartea voastră.

în funcţie de gradul vostru de toleranţă pentru cei care unt altfel decât voi, veţi fi oare capabili de toleranţă faţă de Iţii, care nu numai că există în afara planetei voastre, dar mai unt şi complet diferiţi de voi? Observaţi propriul vostru nivel Je toleranţă pentru alţii care arată altfel decât voi, care vorbesc altfel decât voi şi care au, eventual, alte capacităţi decât voi. Dacă veţi constata că nu aveţi greutăţi cu proprii voştri semeni care sunt diferiţi, atunci veţi constata că nu vă este prea greu să ne cunoaşteţi şi să ne acceptaţi.

Copiii noştri sunt crescuţi astfel încât să poată dispune de avantajul de a avea contact vizual cu alte specii din univers. De la o vârstă fragedă, ei au văzut deja cum arătaţi voi şi au văzut
i cum arată alte fiinţe din univers. Ei înţeleg că propriul lor as- ect fizic nu îi face mai buni, mai răi, superiori sau inferiori. Ei iţeleg că şi ei şi alţii au un aspect fiziologic bazat pe anumite ariabile de mediu şi pe alte lucruri. Ei sunt crescuţi şi expuşi la deea că aspectul fizic depinde de nenumărate variabile şi că, irin urmare, nimeni nu este superior altcuiva.

Atunci când copiii voştri sunt mititei, îi duceţi la grădina zoologică şi îi lăsaţi să se confrunte cu vederea unui mare nu- năr de animale diferite. Puteţi să le arătaţi şi şarpele cu două :apete, pentru că aveţi aşa ceva. Aţi putea să le arătaţi şi puii de jrangutan şi să observaţi cât de asemănători vă sunt aceştia, în anumite privinţe. Imaginaţi-vă, însă, că le-aţi prezenta copiilor voştri ideea că în univers există tot atât de multe fiinţe materiale, cu tot atât de multe aspecte exterioare diferite ca şi animalele de pe planeta voastră. Această idee îi forţează pe copii, încă de foarte mici, să dea dovadă de toleranţă faţă de modul diferit în care arată alte fiinţe. în această privinţă, voi toţi sunteţi foarte izolaţi. Fiecare cultură are impresia că o altă cultură, de la ce- 'ălalt capăt al Pământului, este oarecum ciudată.

Copiii noştri beneficiază, de timpuriu, de învăţămintele cele mai însemnate. Sistemul vostru este organizat pentru a asi- rt,ira exact contrariul. Ceea ce contează cel mai mult sunt ideile .liversale că suntem cu totii o singură familie. Marii voştri

învăţători - Buddha, lisus, Ghandi - v-au îndemnat pe toţi să vă iubiţi unii pe alţii şi asta este ce îi învăţăm şi noi pe copiii noştri, mai presus de orice, şi îi înzestrăm cu mijloacele cu care să fie capabili să se iubească reciproc. Aceste mijloace sunt empatia, compasiunea, toleranţa faţă de diferenţe şi înţelegerea faptului că există nenumărate diferenţe şi, în plus, noi îi facem, în mod activ, să devină personal conştienţi de aceste diferenţe. Probabil că te întrebi dacă tinerii noştri vă studiază. Sigur că da. Noi încercăm să îi apropiem pe copiii noştri de cât se poate de multe culturi şi fiinţe, astfel încât să înţeleagă că nu sunt singuri în univers, doar cu propria lor specie - şi le mai prezentăm şi ideea că Dumnezeu a creat miliarde de alte fiinţe, care formează o unică familie universală şi că nu e vorba doar despre copii.

Acum o sută de ani, ţi-ar fi fost foarte greu să crezi că este

posibilă o conversaţie ca aceasta. Dar, draga mea prietenă, aceste conversaţii există, vor exista şi se vor răspândi tot mai mult. Da, mai există şi alte specii în afară de noi, desigur. Noi toţi ne străduim să vă atragem, cu blândeţe şi cu încetul, con- ştienţa asupra noastră. Se fac eforturi concentrate pentru a prezenta speciile pe rând, una câte una. A venit vremea să vă facem cunoştinţă cu noi, şi asta nu e un accident sau o coincidenţă. Aspectul nostru exterior a fost discutat foarte mult în mass- media voastră, cu toate că, trebuie să recunoaştem, multe dintre comentarii au fost negative. însă măcar ideea aspectului nostru fizic nu vă este complet necunoscută.

Atunci când venim la voi în felul acesta, aşa cum spuneam mai devreme, ne prezentăm în faţa voastră ca grup. Cel mai tânăr dintre noi prezent aici, a trăit multe mii de ani. Este nevoie de o anumită cantitate de înţelepciune pentru a ajunge să fii ales să intri în contact cu voi. Am căzut de acord, prin pro- priile noastre modalităţi de consens, ca doar aceia care dau do- vadă de cel mai înalt nivel de toleranţă, răbdare şi empatie să aibă privilegiul de a comunica cu voi. Alte specii din univers sunt conştiente de aceste schimbări şi aşteaptă cu nerăbdare ştiri despre evoluţia lucrurilor. Imaginează-ţi că New York Times şi Wall Street Journal anunţă că a fost stabilit contactul - şi cât de minunată este această clipă. Si noi avem varianta noastră de

tratare a acestui fenomen în media, numai că, la noi, ziarul de dimineaţă nu se bazează pe distrugerea copacilor şi prelucrarea materialului tipărit nu se face pe un obiect material. Noi putem, pur şi simplu, să plasăm informaţia în eter şi să o expediem, cam aşa cum faceţi voi pe internet, însă fără tastatură ori monitor. Există o anumită cunoaştere care vine odată cu evoluţia spirituală şi care face posibilă înţelegerea instantanee. De aceea spunem că informaţiile sunt la dispoziţia oricui, oriunde.

„Prima directivă", aşa cum se spune în filmele voastre din seria Star Trek, sugerează că nu trebuie să aibă loc nici un fel de interferenţă cu alte specii. însă dacă sugerezi că orice fel de contact este, în mod obligatoriu, o interferenţă, nu mai ră- mâne loc pentru ideea că noi suntem cu toţii Una, nu-i aşa? Dacă suntem entităţi separate, afirmaţia are logică. Dar dacă nu, atunci nu are nici un sens - tot aşa cum n-are nici o logică modul în care voi vă împărţiţi globul pământesc în segmente prin linii imaginare şi, după asta, trebuie să completaţi tot felul de acte pe care le numiţi paşapoarte, pentru a traversa aceste linii. Atunci când veţi destrăma aceste idei, când veţi deveni o

lume globală unică şi le veţi permite oamenilor să călătorească liber după cum vor şi unde vor - pe măsură ce se vor dizolva graniţele, iar voi veţi înţelege cât de absurd este să ţineţi un anume grup, într-un anume loc, un anumit număr de zile, ca abia după aceea să-i permiteţi să treacă dincolo de linie într-o altă secţiune a globului, dar numai pentru un anumit număr de zile şi după ce obţine o ştampilă de aprobare - atunci când vor dispărea aceste idei, acelaşi lucru se va petrece şi cu ideea voastră că universul este segmentat în zone pentru care e nevoie de aprobare ca să le vizitaţi.

Aprobarea pe care o căutăm noi se găseşte la un alt nivel şi nu vine de la o autoritate arbitrară care ne aplică o ştampilă pentru vizita pe care o facem şi ne permite un termen de trei săptămâni pentru a vizita monumentele, după care ne întoarce spatele. Aprobarea pe care o aşteptăm noi este motivată de conştienţa spirituală că nu dorim să vă şocăm, sau să vă lezăm pe plan emoţional. Aşa că, ridicaţi-vă mai întâi privirea spre fiinţele voastre superioare, pentru a vedea dacă ne-aţi invitat. 87

De aceea intrăm în contact doar cu câţiva dintre voi o dată - şi nu cu toţi oamenii în acelaşi timp - pentru că voi nu ne-aţi poftit aici pe toţi de-odată. Fiinţele voastre superioare nu doresc să ne cunoască în mod colectiv - cel puţin nu în momentul de faţă - însă asta este o situaţie pe cale să se schimbe.

Oare a propune ca fiecare dintre noi să se mulţumească să stea în propria sa zonă geografică şi să-şi vadă de propria treabă, poate părea a fi cea mai înaltă idee despre cum ar trebui să arate pulsul universal? Cum ar arăta globul pământesc, chiar şi cu sistemul vostru actual care impune vize, dacă între voi nu ar avea loc amestecuri de diferite culturi? Atunci când îi iubeşti pe ceilalţi, ai grijă să afli ce anume îşi doresc. Chiar dacă dorinţele lor diferă de ale voastre, vă conformaţi acestor dorinţe - tot aşa cum noi onorăm dorinţele voastre. Unii dintre voi au uitat, ori nu sunt conştienţi de dorinţele fiinţei voastre superioare, ceea ce explică de ce sunteţi uneori enervaţi de anumite întâmplări şi experienţe pe care le trăiţi în viaţă, dar nu înseamnă că nu aţi fost îndrumaţi spre respectivele trăiri, chiar de fiinţa voastră superioară.

Şi noi cunoaştem parfumul şi frumuseţea subtilă a delicatelor petale de floare, atunci când se răsfaţă în lumina soarelui, stropite cu picături de rouă care sclipesc sub cerul albastru. Cunoaştem această splendoare de pe planeta voastră şi de pe alte planete. Aceste nuanţe nu sunt pierdute pentru noi. Uneori, atunci când luaţi cunoştinţă de noi, nu percepeţi personal faptul că deveniţi conştienţi de prezenţa noastră, aşa cum ar trebui să fie, de fapt, scopul acestor dialoguri. Noi am dori să

ne înţelegeţi pe noi ca persoane, să înţelegeţi cine suntem şi de ce anume luăm legătura cu voi. Copiii noştri vă transmit salutări. Şi ei aşteaptă cu emoţie posibilitatea de a vă întâlni. Ar trebui poate să aflaţi că nu întotdeauna copiii noştri seamănă cu noi, pentru că noi am consimţit să-i sprijinim pe copiii altor specii care, în unele cazuri, au fost alungaţi, sau sunt nedoriţi. Uneori, copi- ’i noştri nu ne seamănă deloc, dar, cu toate acestea, îi creştem :u multă dragoste. Suntem o colonie relativ mică, pentru că am ales să fim cercetători în domeniul antropologiei, aşa că este necesar să călătorim destul de mult. Avem o casă, un cămin
planetar material şi, cu toate acestea, mulţi dintre noi sunt implicaţi până într-atât, încât această muncă este suprema noastră dorinţă şi idee de a servi, de a fi de folos, de a face parte din ceastă imensă implicare cu voi, la momentul de faţă.

Cam tot aşa cum voi vă faceţi planuri pentru propriul vostru viitor, în privinţa anumitor termene pe care le stabiliţi pentru anumite evenimente - de exemplu, momentul absolvirii studiilor, pe la douăzeci şi ceva de ani, momentul căsătoriei şi când să apară copiii, ca şi momentul ieşirii la pensie - şi noi am anticipat acest moment din viaţa noastră, clipa în care facem următorul pas în comunicarea noastră cu voi. Am aştepta-o cu mare nerăbdare. Treizeci sau patruzeci de ani nu sunt decât o clipită pentru noi, aşa că, dacă aţi avut vreodată sentimentul că aţi fost contactaţi vreodată din copilărie până acum, sau dacă vi se pare că aveţi o anumită afinitate sau un senzaţie de conştienţă pentru noi, acest lucru nu ar fi deloc neobişnuit.

Dorim să vă transmitem ceva esenţial, şi anume: Dacă vreţi să ne cunoaşteţi, nu trebuie decât să nu renunţaţi la această dorinţă şi să vă îmbogăţiţi cunoaşterea cu alte mari idei universale legate de existenţa noastră. Aşa cum spuneau învăţătorii, emiteţi iubire, răspândiţi iubire. Vă sugerăm să răspândiţi şi să transmiteţi ideea - dacă o şi credeţi în adâncul inimii - că acest univers înseamnă mai mult decât simpla existenţă a oamenilor care se luptă pe planeta voastră. Răspândiţi această veste. S-ar putea să vină vremea când veţi privi înapoi şi veţi fi mândri de modul în care v-aţi alăturat, de la început, acestui grup de cercetaşi şi aţi contribuit la răspândirea pe planeta voastră a veştii bune că nu sunteţi singuri în univers. Nu trebuie să vă spunem ce implicaţii are această tranziţie, pentru că, dacă sunteţi în stare să ne acceptaţi ca specie per total, există mult mai multe lucruri care ne stau la dispoziţie, pentru folosul nostru reciproc. Aceia dintre voi care sunteţi oameni de ştiinţă, ar trebui să vă deschideţi imaginaţia şi să vedeţi cât de dispuşi sunteţi să jucaţi rolul de cale de comunicare de la noi spre voi, pentru a introduce tehnologii noi

pe care să le puteţi aplica împreună, ca pe un sistem care să fie util pentru obiectivele voastre ecologice. Conglomeratele de firme nu vor deţine suprema-
89
ţia veşnică pe planeta voastră. Va veni o vreme în care etica va deţine supremaţia, iar sănătatea şi calitatea vieţii voastre şi a ecosistemului vor fi mai presus de orice. Nu-ţi imagina că ideile superioare pot fi suprimate pe vecie.

Deschiderea unui Canal de Comunicare

Atunci când vei încerca să pricepi cum se face că înţelegi limba noastră, gândeşte-te la aceste comunicări ca venite cu limbajul sufletului. Aceasta este definiţia cea mai apropiată de ceea ce se întâmplă. Noi nu vorbim neapărat limba voastră, în mod literal, iar voi nu vorbiţi neapărat limba noastră. Suntem uniţi printr-un glas telepatic, care pare că s-ar auzi în zona capului, dar o descriere ceva mai precisă ar fi un gen de rezonanţă care îţi pătrunde întreaga fiinţă. Poate fi descrisă şi ca un limbaj care ne leagă de multă vreme, însă procesul este similar cu acela al „preluării" de informaţii de la un tip de portal la altul. Voi purtaţi cu voi anumite capacităţi, care vă permit să traduceţi aceste intrări de date. Faceţi o operaţie care depăşeşte traducerea dintr-o limbă în alta - absorbiţi frecvenţa comunicării noastre, care are loc, simultan, printr-un transfer de energie, ca şi printr-unul telepatic.

Atunci când transmitem către voi, transmitem pe mai multe niveluri sau frecvenţe. Voi decodificaţi datele noastre, înainte de această decodificare, ar fi semănat ca un fel de păsărească, aşa cum auzeaţi cu mulţi ani în urmă, - ca două calculatoare care stau de vorbă.

Fenomenul este, de fapt, foarte complex şi, de aceea, a fost nevoie de mulţi ani pentru ca să puteţi crea şi menţine o frecvenţă complementară cu a noastră. Aceasta este o parte din cauza care a provocat explozia de energie pe care voi o resimţiţi ca pe o senzaţie electrică intensă. Aţi fost aclimatizaţi treptat, printr-un bombardament de energie şi frecvenţă, care vă permite acum să faceţi faţă canalelor noastre diferite, ca să zicem aşa.

Am descoperit o metodă prin care putem depăşi aceste diferenţe, ceea ce a format o comuniune între noi. închipuieş-te-ţi că este un fel de pâlnie, cu o deschidere mare la un capăt,
90 ’
care permite o absorbţie imensă de energii şi frecvenţe electro-magnetice fluctuante. Prin procesul de acord fin al adaptării, noi am transferat toate acestea într-o aplicaţie care poate fi stăpânită şi care ne ajută să transferăm cuvintele voastre.

Prin acest proces prin care vă furnizăm informaţii noi, recunoaştem că nu sunteţi decât atât de limitaţi pe cât vă spune propria minte că sunteţi. Cu cât vă imaginaţi că sunteţi mai dezvoltaţi, cu atât se va extinde mai mult experienţa prin care ne percepeţi că venim la voi. Cu fiecare săptămână ce trece, veţi creşte tot mai mult în încrederea şi capacitatea voastră de a înceta să mai ghiciţi doar ceea ce auziţi. Contradicţiile încep să se potolească şi, chiar atunci când le auziţi, descoperiţi o cale de a vă îndepărta, pur şi simplu, de nevoia minţii de a se împotrivi acestui proces.

În trecut, vocea minţii voastre ce protestează era un factor de abatere a atenţiei, care vă împiedica să progresaţi. Acum însă, începeţi să-i permiteţi minţii voastre să-şi spună părerea, însă această părere nu exprimă componenta voastră superioară, în măsura în care nu vă mai raportaţi la intelect. Sufletul se identifică mai bine şi calmează acea parte a personalităţii care se exprimă prin eul şi mintea voastră.

Acest proces va deveni tot mai simplu şi, pe măsură ce se va uşura, noi vom intensifica şi conţinutul acestei comunicări. Păreţi să fiţi foarte mulţumiţi de acest progres, după cum suntem şi noi. Sarcina ta este să-ţi adânceşti şi să-ţi intensifici frecvenţa prin postul pe care îl ţii, iar noi vom continua să reglăm lucrurile de partea noastră.

Alfabetul constituie cărămizile din care se construieşte limbajul vostru, iar noi vă transmitem aceste comunicări, prin intermediul unor informaţii care vă sosesc din limbajul nostru şi sunt decodificate de voi, printr-un proces pe care vi-l amintiţi din alte întrupări. Voi aţi ajuns aici şi aţi hotărât să vă întâlniţi cu noi în modul acesta. A fost alegerea voastră, nu a noastră - deşi am făcut alegerea împreună cu voi.

Telepatia nu este totalmente obstrucţionată de distanţă - şi totuşi, este ceva mai mult decât telepatie, pentru că implică transmiterea unui curent electromagnetic pe care îl „preluaţi",

oarecum, prin partea posterioară a capului. Mişcarea de balans a capului vă asigură că există un flux uniform de energie, iar / mişcarea previne şi concentrarea excesivă. Ai observat că viteza cu care-ţi mişti capul se schimbă din timp în timp, iar asta depinde de mulţi, mulţi factori, inclusiv de ce ai mâncat, de condiţiile meteorologice, de interferenţa energetică a mediul înconjurător şi de emoţiile şi dispoziţia ta. La rândul nostru, şi noi operăm reglaje din partea noastră.

Procesul acestor comunicări nu este înţeles cu adevărat în acest caz este ceva mai complex, pentru că nu e o simplă cu noaştere în interiorul propriei voastre fiinţe - deşi aveţi cu certitudine această cunoaştere - ci există o comunicare directă

prin care noi emitem unde asemănătoare cu undele radio. De exemplu, înţelegi că nu înţelegi cum funcţionează televiziunea. Laşi, pur şi simplu, lipsa ta de înţelegere în pace, fără a nega ceea ce vezi şi auzi, considerând că nu este real.

Şi, cu toate că se prea poate să nu înţelegi foarte bine cum funcţionează acest proces, te asigurăm că este real şi că, într-adevăr, voi ne auziţi pe noi. La un anume moment pe parcursul acestor transmisii telepatice, vei avea senzaţia că auzi sunetul adevărului şi percepi sunetul adevărului.

Asta se explică prin aceea că şi mulţi dintre voi au legături cu noi - fie direct, fie prin altă filieră. Tot aşa cum s-ar putea ca tu să nu fii născută în Marea Britanie, dar părinţii tăi să vină de acolo, prin urmare, ai o ascendenţă britanică, prin părinţii tăi. în acelaşi mod, mulţi dintre semenii tăi care citesc această carte au o ascendenţă dinspre noi şi specia noastră, pentru că ajungeţi la propria voastră moştenire a vieţii în altă parte decât pe Pământ. Nu te mira după ce citeşti aceste cuvinte, sau la scurt timp după asta, atunci când încep să revină propriile tale vise sau amintiri.

Dacă ai probleme emoţionale nerezolvate legate de asta, ţi-ar face foarte bine să examinezi aceste amintiri.

Noi aducem vestea bună că marea complexitate a interacţiunilor între specia noastră şi cei de acolo are un scop important. interacţiunile cu voi nu sunt rezultatul vreunui hobby. Nu suntem doar cercetători în căutarea unui alt experiment de

laborator, sau a unor informaţii pentru încheierea unei lucrări ştiinţifice. Ceea ce căutăm este o relaţie cu voi, dacă şi voi doriţi acelaşi lucru, pentru că şi voi faceţi parte din universul nostru

- iar a face cunoştinţă cu vecinii este ceva logic.

Atunci când deveniţi conştienţi de prezenţa noastră, din adâncul fiinţei voastre pot să răsară întrebări. Suntem încântaţi de comunicările dintre noi, pentru că, pe măsură ce tot mai mulţi dintre voi recunosc realitatea acestor dialoguri şi rezonează la ele, ajungeţi să contribuiţi la o lume nouă, în care specia voastră se apropie, până la urmă, de noi ceilalţi, care arătăm altfel decât voi şi trăim în altfel de locuri.

Am ajuns la aceste dialoguri chiar la momentul potrivit din istoria evoluţiei voastre - cu adevărat la momentul potrivit. Am dori să vă ajutăm să vă vindecaţi de urmările oricăror probleme nerezolvate din experienţele trăite în alte asemenea întâlniri şi suntem bucuroşi de şansa de a lămuri lucrurile.

Dacă te îndoieşti că vorbim cu adevărat cu tine, întrea- bă-te de ce ar fi atât de imposibil să gândeşti că suntem prezenţi aici, cu tine, ca parte a familiei tale universale, că am căzut

de acord şi am încheiat înţelegeri cu anumiţi semeni de-ai tăi, cum eşti tu, Lisette, dar şi alţii, încă înainte de întruparea voastră, cu scopul de a asigura mijloace şi căi care să nu fie o ameninţare permanentă pentru a continua contactele dintre noi.

Sunt unii care îţi vor spune că, dacă îţi creezi o abordare pozitivă a experienţelor pe care le trăieşti, înseamnă că ai fost supusă la spălarea creierului, însă nici un maestru spiritual nu va reacţiona vreodată în acest mod, în cazul în care declari că ai găsit pacea şi că nutreşti iubire pentru altă fiinţă. Pomul se cunoaşte după roadele pe care le dă, aşa că încearcă să descoperi care parte din comunicările noastre îţi dă senzaţia că este în neconcordanţă cu ideea ta supremă despre acea lege universală şi despre învăţăturile maeştrilor.

Este absolut în regulă să crezi în splendoarea şi diversitatea locurilor învecinate din univers şi a locuitorilor acestora. E perfect de înţeles că atât voi, cât şi alţii, aveţi o curiozitate intensă de a afla despre noi şi despre universul vostru. De fapt, lipsa de curiozitate ar părea mult mai puţin firească, nu-i aşa?

Vino cu întrebările tale, iar noi te vom ajuta acolo unde ne stă în putinţă. Prezintă-ne preocupările şi temerile tale şi hai să stăm de vorbă despre ele, pentru că noi aşteptăm cu entuziasm comunicările voastre; cum am putea să n-o facem?

Parcă am fi fost la fel cu Helen Keller* a voastră, în aştep-tarea unui mod în care să putem vorbi cu voi, să comunicăm cu voi, pentru ca voi să ne vedeţi şi să ne simţiţi în inimă. Acest proces a permis formarea unei punţi între noi, lucru pentru care suntem profund recunoscători.

Nu judeca acest proces, dacă nu-l înţelegi. în schimb, lasă miracolul să se petreacă. Suntem nespus de fericiţi că v-am întâlnit şi am dori să vă dăm şi mai multe semne din partea noastră, dacă sunteţi şi voi pregătiţi şi dispuşi. A venit momentul să încetaţi să vă fie teamă de întuneric şi să ştiţi că aveţi fraţi şi surori - că aveţi neamuri printre stele.

Aceste comunicări ne ajută să ne îndeplinim scopul vieţii pentru tot ceea ce reprezentăm - toate experienţele noastre ne-au adus şi pe noi la acest moment. Lasă-ţi imaginaţia să se elibereze de constrângeri şi vino la acest proces de consiliere pură, în care vă punem la dispoziţie posibilitatea de a pune, în sfârşit, întrebări, de a ne prezenta nedumeririle voastre şi de a ne ajuta să le descâlcim.

Nu suntem singuri

Dincolo de timpul şi spaţiul vostru există locuri pe care grupuri de fiinţe de pe sfere sau globuri diferite le denumesc „acasă", iar acestea îşi împlinesc întrupările în diferite

moduri, cam tot aşa ca şi voi, în funcţie de gradul specific de dezvoltare a maturizării lor spirituale. îţi spunem toate astea, pentru că vrem să vă facem cunoscută realitatea concretă că mai există şi

Helen Adams Keller 1880 - 1968, o femeie care a fost oarbă şi surdă, şi care a devenit un model pentru milioane de oameni. Ea i-a învăţat pe ceilalţi să-i respecte pe semenii lor care sunt orbi şi surzi. A reuşit să aibă realizări formidabile pe plan intelectual şi social. A devenit o personalitate publică, a militat pentru drepturi civile, demnitate umană, drepturile femeilor, pace în lume şi a întâlnit cele mai importante personalităţi din vremea ei. N. T.

alţi vecini, aproape de voi. Doar pentru că nu aveţi tehnologia necesară pentru a le observa nu înseamnă că nu sunt alături de voi. Pentru noi, voi sunteţi foarte aproape. Nu este decât o chestiune de perspectivă, nu-i aşa?

Dacă eşti ţintuit într-un scaun cu rotile, s-ar putea să-ţi fie foarte greu să te aşezi şi să te scoli din el. Băcănia de la capătul străzii, la distanţă de 500 de metri, pare tare departe, dacă eşti obligat să te bazezi pe propriile tale resurse fizice. Să circuli printre rafturi, să găseşti modul în care poţi ajunge la articolele de pe raftul de sus, să împingi căruciorul cu produse până la casa de marcat şi apoi să cari cumpărăturile acasă, toate astea pot fi o adevărată corvoadă, lată deci cum priveşti tu, din perspectiva unei persoane care suferă de oarece restricţii fizice. încerci să ne vezi şi nu reuşeşti. Da, s-ar putea argumenta că sunteţi pe cale de a evolua spiritual, iar noi încercăm să vă arătăm că acest sentiment de izolare provine doar din propria voastră perspectivă. Nu provine din realitate.

Există fiinţe care, în loc de păr, au un fel de ace, cam ca un arici. Dacă s-ar întâmpla să te întâlneşti cu o asemenea fiinţă mâine dimineaţă la 9, la cafeneaua din colţ, te-ai speria de aspectul ei? Şi atunci, te mai întrebi de ce nu te-ai întâlnit încă cu asemenea fiinţe? Dacă şi-ar face apariţia fiinţe cu nasul mic şi negru şi cu mai multe membre decât te-ai aştepta să vezi, ce-ai avea oare de spus despre ele? Ce-ai zice dacă acea fiinţă ar fi extrem de inteligentă, extrem de spirituală şi absolut afectuoasă şi plină de îngăduinţă? Toate astea contravin unora dintre ideile şi convingerile tale despre anumite caracteristici ale aspectului exterior atribuite numai animalelor, cum ar fi cele descrise mai sus. Pe măsură ce orizontul vostru de obiective şi gândire devine tot mai larg, ar fi bine să începeţi să reflectaţi la scopul misiunii noastre. încercăm să spargem gheaţa; încercăm să vă informăm că, dacă veţi fi capabili să acceptaţi aceste idei, ele vor fi transpuse

în realitatea experienţelor voastre.

Zeci de culturi şi civilizaţii din întregul univers au trecut prin aceeaşi tranziţie pe care sunteţi şi voi pe punctul de a o trăi. Şi anume, această tranziţie este o mutare dintr-o stare izolată de înţelegere că fiecare suntem unicul locuitor al universului,

înspre înţelegerea faptului că vecinătatea noastră nu este doar atât: un mediu înconjurător situat la o anumită intersecţie din univers, într-un anumit cvadrant de timp şi spaţiu. Numai frica vă împiedică să-i cunoaşteţi pe mai mulţi dintre vecinii voştri. Indiferent dacă poţi sau nu accepta faptul că această conversaţie anume, de exemplu, are loc realmente între nişte extraterestri şi o fiinţă umană, va fi tot mai greu pentru tine să negi posibilitatea existenţei şi a altor fiinţe vii, care s-ar putea să dispună de un know-how tehnologic mai vast decât al vostru.

Aceste fiinţe sunt conştiente de voi, cu toate că se poate ca voi să nu vă daţi seama de existenţa lor. Nu vei putea refuza acest adevăr, la infinit.

Am fost şi noi cum sunteţi voi acum. A fost un timp în care şi noi eram izolaţi în modul de a gândi şi nu puteam crede că în univers mai există şi alte fiinţe. Şi chiar dacă existau, eram convinşi că nu aveau de gând să ia legătura cu noi, ori nu puteau să o facă, pentru că ne închipuiam că trebuiau să apară în număr foarte mare şi că ăsta avea să fie sfârşitul misterului. Apoi, când unul, doi dintre noi au început să declare că îi văzuseră sau auziseră, sau că observaseră unele semne de la ei, noi i-am luat în derâdere. Spuneam atunci: „Ce caraghios. Parcă ar fi bau-bau; eşti complet alăturea cu drumul; gândurile tale au luat-o razna; locul tău ar fi într-o colonie de hipioţi cu inele în nas." Şi apoi, cu timpul - aşa cum se va petrece şi cu experienţa voastră - tot mai mulţi dintre noi au început să trăiască întâmplări de cele mai diferite feluri, care au început să declare răspicat şi la unison că, în realitate, ceilalţi există şi că nu trăiesc pe aceeaşi planetă.

Cum ţi-ar plăcea să fii una dintre acele fiinţe? Cum ţi-ar plăcea să fii unul dintre acei oameni din evoluţia istoriei voastre, care atrage către voi experienţe paranormale deosebite, experienţe care să-ţi dea posibilitatea de a ridica mâna pentru a declara ceea ce ştii? Şi atunci ţi se va alătura încă cineva, care aştepta ca altcineva să vorbească primul. Şi apoi altcineva, care aştepta să se audă două glasuri în încăpere, vi se va alătura de asemenea - iar în final, vreo alte zece persoane, care aşteptau ca măcar un grup întreg dintre semenii lor să anunţe un ase-

menea lucru, vor glăsui şi ele: „Da, şi eu am trăit aceeaşi experienţă şi nu sunt nebun, întrucât deţin o poziţie pe care multă lume o consideră drept una de mare responsabilitate - şi nu am nimic de pierdut prin această declaraţie, dimpotrivă, doresc să fac parte din acel glas care propulsează mulţimea înainte, mărindu-i capacitatea de înţelegere."

Singura cale de a mări această înţelegere, este să începi să dai glas lucrurilor pe care le ştii. Mai ai şi alte căi prin care te exprimi şi anume, prin lucrurile pe care le cumperi, prin ceea ce citeşti, prin felul în care îţi cheltuieşti banii. Aşa că trebuie să devii mai conştientă de cele ce se petrec cu fraţii şi surorile tale, ca să poţi deveni mai încrezătoare şi mai la largul tău - şi atunci şi glasul tău se va alătura celorlalţi. Ţi se pare că este o provocare ridicolă?

Ne-am aventurat de multe ori pe planeta ta şi am avut întâlniri cu mulţi dintre semenii tăi. Aceia dintre voi care s-au lecuit de acele experienţe „încărcate", au atins acum maturitatea necesară pentru a face un pas înainte. Ai impresia că toate astea sunt doar accidentale? Crezi cumva că noi lucrăm doar în funcţie de propriul nostru program - doar pentru că vrem să vă convingem de cine suntem cu adevărat, ca şi de faptul că suntem cineva anume? Este adevărat că trecem acum printr-o adaptare de imagine, însă este o imagine care se transformă dintr-una creată prin bârfă şi neadevăruri, într una bazată pe limpezime şi adevăr. Ne iei în nume de rău faptul că încercăm să realizăm această transformare în ochii voştri? Nu suntem îngrijoraţi ori deranjaţi de opinia voastră negativă despre noi. Te rog să nu ne înţelegi greşit. Sufletele voastre trimit chemări către sufletele noastre, aşa că noi ne îndeplinim partea ce ne revine din contract - iar voi vă îndepliniţi partea voastră.

Atunci când veţi începe să înţelegeţi că foarte mult din lumea voastră şi foarte multe dintre convingerile voastre sunt iluzorii, asta vă va ajuta să vă dezvoltaţi conştienţa. Multe dintre aceste idei pe care pune preţ cultura voastră, sunt revoltător de false. Atunci când începi să înţelegeţi că propriul vostru guvern suprimă cu disperare tot ce ştie, începi să te bazezi mai puţin pe guvern şi mai mult pe propriile tale cunoştinţe.

Şi, într-o bună zi, guvernului tău i se va cere să se demisioneze, pentru că nu-l veţi mai considera necesar. în sistemul vostru politic există o anumită tendinţă de paternalism.

Da, e desigur evident că cea mai mare parte a puterii este deţinută de un grup foarte mic, însă eşti conştientă că v-aţi cedat propria putere în favoarea unei autorităţi paterne? Sunt-

votate tot mai multe legi care vă elimină tot mai multe libertăţi, într-o bună zi, veţi ajunge să vă săturaţi de această situaţie, fiindcă veţi realiza că este lipsită de înţelepciune. înţelepciunea se regăseşte în voi înşivă. Abia atunci veţi deveni conducători şi veţi spune: „Faceţi câţiva paşi înapoi, în spatele meu, pentru că mie îmi pasă de interesele poporului nostru - iar vouă, nu." Şi vor veni alţii care ţi se vor alătura, stând umăr la umăr cu tine şi veţi păşi cu încredere în noul mileniu.

Dacă vrei, poţi începe să trăieşti experienţa acelor clipe splendide, paranormale, fermecate, pe care le-au trăit alţii înaintea ta, despre care poate ai citit sau ai auzit. Atunci când vei trăi această experienţă, uşile se vor deschide brusc în faţa ta, pentru că vei percepe natura nelimitată a universului - ceea ce te va emoţiona profund.

Imaginează-ţi că te îndrăgosteşti de cineva din celălalt capăt al oraşului, sau din celălalt capăt al galaxiei. Cine ar putea fi mai motivat să vrea să ne cunoască - persoana care neagă existenţa noastră, sau cea care este profund îndrăgostită de o altă fiinţă care locuieşte undeva, la câteva case mai departe pe aceeaşi stradă, la capătul opus al sistemului stelar. Este o idee nostimă, nu-i aşa? Dar să ştii că aşa se petrec miracolele. Fraţi şi surori din spaţiu, noi toţi, împreună, avem şansa extraordinară să ne cunoaştem reciproc şi să călătorim unii printre ceilalţi.

într-o bună zi veţi crea o cale prin care să faceţi acest lucru, fără a mai fi nevoie să obţineţi permisiunea de la NASA, pentru că NASA va continua să ne caute cu sateliţii şi echipamentul lor sofisticat - în timp ce tu vei sta de vorbă cu noi stând în propriul tău pat.

Acum înţelegi în cine se regăseşte înţelepciunea? De câte miliarde de dolari a fost nevoie pentru a stabili această comunicare? Numai costul unui casetofon si al unei casete goale

pe care să faci înregistrarea, adică vreo 89 de dolari. Aşa că, vezi, nu ai nevoie de sume mari de bani, sau de subvenţii din programele spaţiale. Nu-ţi trebuie decât conştienţa care spune: „Şi eu aş vrea să-mi cunosc vecinii şi, dacă aceştia vorbesc, aş vrea să-i şi aud."

Şi noi ne dorim să vă auzim pe voi. Suntem la fel de interesaţi să vă cunoaştem, pe cât vă doriţi şi voi să ne cunoaşteţi pe noi. Să nu crezi că nu este posibil. Pentru că este. Este posibil, chiar în clipa de faţă. Trebuie doar să încerci să ne auzi şi vei putea s-o faci. Nu trebuie decât să-ţi doreşti să ne cunoşti şi ne vei cunoaşte. Chiar dacă intelectul tău refuză această posibilitate, pentru un moment te-ai întrebat dacă ea nu

este totuşi reală. Şi dacă ar fi într-adevăr posibil, ce-ar însemna asta pentru lumea voastră? Ce-ar reprezenta asta pentru întreaga voastră perspectivă asupra lucrurilor? Ce-ar însemna pentru copiii voştri şi pentru copiii copiilor voştri?

Mulţi dintre voi se bucură să-şi vadă copiii crescând într-un mediu înconjurător integrat, astfel încât să aibă şansa să vadă şi alte fiinţe care nu arată exact la fel ca ei înşişi. Şi, desigur, pentru alţii această idee este înfricoşătoare - drept care vă limitaţi la grupurile care sunt exact la fel ca voi. Dar aceia dintre voi care acceptă diferenţele, care-şi învaţă copiii să dea dovadă de toleranţă pentru deosebirile fizice şi care chiar îi învaţă să se simtă la largul lor în prezenţa unor fiinţe atât de deosebite, aceia vor fi primii care vor fi martorii diferenţelor în locuri din afara planetei voastre. Asta, deoarece aceşti semeni ai tăi au construit temelia, acolo unde alţii n-au făcut-o. Asta înseamnă toleranţă împinsă dincolo de graniţele planetei Pământ.

Când vei observa la copiii tăi semne ale unor prejudecăţi, stai de vorbă cu ei. Aminteşte-le că există şi alţii care se deosebesc de ei, chiar pe această planetă, că este important să depăşim acest mod de gândire, pentru a putea fi gata să acceptăm alţi copii, care nu sunt de pe planeta voastră şi care pot fi eventual coloraţi în albastru cu dungi verzi, sau care poate că au coadă şi care poate că stăpânesc capacitatea telekineziei.

Ajutaţi-vă copiii să-şi dea frâu liber imaginaţiei. Dacă procedaţi asa, îi veti pregăti pentru momentul în care vor face

cunoştinţă cu noi. Suntem siguri că vă daţi seama ce benefic ar fi acest lucru. îi veţi face să devină deschişi pentru a primi mai multe dintre ideile noastre.

Aceia dintre copiii voştri care vor să devină cercetători ştiinţifici, pot căpăta idei legate de ştiinţă, pe care le pot pune la dispoziţia întregii omeniri. Aşa că, nu e vorba doar să vă etichetaţi copilul ca pe unul dintre cei „răpiţi". Este vorba de a percepe noile frontiere care se deschid în faţa ochilor voştri chiar prin această transmisie, pentru că poţi foarte bine să transmiţi mai departe chiar următoarea comunicare.

Nu te închide în tine însăţi.

Vorbeşte-le cerurilor.

Seara, atunci când numeri stelele de pe cer, numără şi navele pe care le vezi trecând.

Cheamă-ţi copiii să-ţi fie alături în această contemplare. Trebuie să crezi că undeva, acolo, în depărtări, există cu adevărat o navă cosmică.

Nu toate stelele căzătoare sunt... stele căzătoare.

CAPITOLUL 6

Primul contact

Dacă eşti ca mine, atunci în imaginaţia ta vei prefera probabil să-ţi arunci bagajele de la marginea trotuarului într-o elegantă limuzină neagră pusă la dispoziţie de aeroport, decât să te trambalezi cu ele până la parcarea supraaglomerată, unde să urci într-o rablă de maşină care face cursele la şi de la aeroport. Pot să pun pariu că preferi să faci o excursie la munte încălţată confortabil în bocanci scumpi, de marcă, decât să te târâi prin rigole, într-o pereche de adidaşi jalnici, primiţi de pomană. Iar, în lumina experienţei de pe parcursul evoluţiei, cred că prefer să mănânc o friptură de soia pe o planetă învecinată cu prietenii şi rudele mele şi cu extraterestrii, decât să stau singură aici şi să aştept ca ei să mă contacteze de la distanţă, prin internet. Oricât aş fi de recunoscătoare şi de emoţionată de natura experienţei pe care am trăit-o în întâlnirile cu ET şi de modui în care aceste întâlniri au dat un sens nou vieţii mele, vreau mai mult decât atât - nu numai pentru mine, ci pentru noi toţi. Să le dăm voie „micuţilor omuleţi gri" (după cum le spune Bob) să se întâlnească cu noi la supermarket, sau pe Muntele Rushmore, ori daţi-mi voie măcar să iau un grup dintre voi, să mergem undeva, pe un teren de fotbal şi să facem o vizită într-o navă spaţială şi o călătorie de plăcere pe Jupiter. Răbdarea este bună până într-un punct, dar hai să trecem ceva mai repede la lucrurile mai bune. Am auzit că se obişnuieşte să se tragă de timp - dar asta este de-a dreptul ridicol.

Prin urmare, când veţi ajunge la momentul în care toţi vă vor putea vedea ?

Bate un vânt de schimbare, care creează o cale pentru a | E>rovoca îmblânzirea inimii speciei voastre şi acceptarea a tot ce este posibil într-un univers plin de popoare diferite. Când te-ai apucat, iniţial, de acest proiect, poate te-ai gândit că scopul nostru era să furnizăm probe materiale concrete ale existenţei noastre, prin simpla noastră sosire aici. însă experienţa noastră trecută cu alte specii, care dau dovadă de acelaşi grad de negare pe care-l manifestaţi şi voi actualmente (cu toate că mulţi dintre voi încep să se trezească), arată că aceasta nu este cea mai bună metodă de a provoca trezirea bruscă a înţelegerii voastre.

în prezent, avem contacte pe tot teritoriul lumii voastre: unele în Himalaia, altele în marile oraşe şi, cu cât avem mai mulţi reprezentanţi, cu atât creşte gradul potenţial de conştien- ţă - pentru că acolo unde avem printre voi un purtător de cuvânt, şi chiar o persoană care a trăit experienţa

întâlnirii cu noi, înseamnă că este cineva care aprinde o făclie pe cărarea întunecoasă. Prin noţiunea de întuneric, nu ne referim la ceva rău sau malefic, ci la o cale atât de întunecoasă, încât este greu să vezi încotro te îndrepţi. Atunci când aprinzi făclia pe cărare, luminezi drumul spre casă.

De ce spui că acesta este drumul spre casă?

Doar pentru că putem să facem cunoştinţă cu aite fiinţe din univers?

Pe măsură ce vă lărgiţi orizontul ideilor despre sursa din care primiţi inspiraţie şi ajutor tehnologic, tot mai mulţi pot începe să-şi sporească sensibilitatea pentru receptarea unor asemenea îndrumări şi pentru a fi inspiraţi, şi astfel veţi descătuşa o nouă fiinţă umană plină de forţă, care încurajează, în mod activ, comunicarea şi relaţiile cu alte fiinţe care pot fi de ajutor. Şi apoi puteţi face cunoştinţă cu ei. înainte să vă daţi seama, veţi încuraja la rândul vostru alte fiinţe mai puţin evoluate din univers - aşa cum procedăm noi cu voi. în felul ăsta revii acasă, trăind experienţa iubirii şi chiar fiind iubire.

Aveţi de gând să ne daţi voie să anunţăm prin

această carte că, prin intermediul nostru, se va realiza un soi de contact vizibil şi, dacă este aşa, ce fel de contact şi cam când, cu aproximaţie?

Ne-am imaginat că până acum ai ajuns să înţelegi că noi nici nu permitem, nici nu interzicem nimic.

Dar noi nu vrem să anunţăm ceva ce nu va avea loc.

înţelegem rostul întrebării tale, dar trebuie totuşi să fii atentă la cuvintele pe care le alegi, întrucât pot duce la o neînţelegere şi anume, că, într-un anume fel, experienţele şi realizările voastre sunt la cheremul supravegherii noastre, iar asta nu ar fi adevărat. înţelegi această lămurire?

Da.

Cu toate că ai definit oarecum problema, întrebând dacă proiectul acestei cărţi va anunţa, într-un fel sau altul, un asemenea prim contact - în măsura în care „primul contact" înseamnă o întâlnire cu modul universal de înţelegere - vom răspundem astfel la întrebarea ta:

Ţi s-a întâmplat vreodată să vină la tine copilul tău cel mic, sau cel care este deja adolescent şi să te întrebe: „Tată, mamă, voi putea să câştig la loterie şi să am zece milioane de dolari, când voi avea cincisprezece ani şi jumătate, ca să-mi pot cumpăra maşină şi să călătoresc prin lume şi să fiu bogat, dintr-o dată? Te rog, nu s-ar putea ca toate astea să se întâmple înainte să împlinesc şaisprezece ani, când am voie să-mi iau carnetul de conducere?" Un părinte înţelept îi poate da cu

blândeţe un răspuns care îl va face pe adolescent să înţeleagă că, într-adevăr, totul este posibil şi, în acelaşi timp, că viaţa se desfăşoară cel mai bine într-un mod care este benefic pentru toţi cei implicaţi în desfăşurarea ei.

De aceea, întrebarea presupune că un eveniment care se desfăşoară aşa cum ceri şi soliciţi în viitorul cel mai apropiat - ca, de exemplu, săptămâna viitoare sau anul viitor - va fi la dis-

poziţia sufletelor implicate şi va fi spre binele superior al vostru, al tuturor.

Viaţa, ca şi evenimentele şi circumstanţele din viaţă, se desfăşoară într-un mod pe care ea ştie cel mai bine cum să-l pună la cale. S-ar părea că soluţia evidentă în cazul prezentării noastre ar fi o sosire bruscă, care ar avea drept urmare pe planeta voastră înţelegerea şi trezirea instantanee cu privire la cine suntem noi. însă asta nu este decât o presupunere de-a ta. Tu ai inventa-o. Acţionezi pe baza proceselor tale de gândire - deşi, în multe cazuri, sunt copiate şi de alţii - în cadrul cărora presupuneţi că dacă scopul nostru este să facem cunoştinţă cu voi, atunci misterul cauzei care duce la întârziere, ar putea părea de nerezolvat. Este un lucru de neînţeles, atâta vreme cât vreţi să vă menţineţi complet, sută la sută, în cadrul iluziilor. Ca să trăieşti în iluzie, trebuie să încetezi să observi că toate sunt caracterizate de o perfecţiune extraordinară. Păstrarea iluziilor şi existenţa în iluzie necesită să te opui înţelegerii că există o sincronicitate universală a rotaţiei planetelor, a strălucirii stelelor şi a mareelor oceanelor voastre.

Când vei fi de acord să arunci o privire în spatele cortinei - după ce, atâta vreme, ai făcut parte din publicul care urmăreşte spectacolul, pentru că nu ai vrut să ieşi din iluzie - te vei avânta înainte şi vei da dovadă de o conştienţă mai înaltă. Atunci vei privi dincolo de cortină şi vei putea observa o frântură din cele ce se petrec în culise. Brusc, îţi vei da seama că, dacă aveai impresia că urmăreşti pe scena teatrului o dramă intensă din perspectiva locului tău de spectator, acum ai un loc care-ţi oferă o perspectivă diferită, pentru că te-ai decis să observi, în sfârşit, ce se petrece efectiv în culise. Acum înţelegi că s-ar putea să existe o corelaţie magnifică între evoluţia speciei voastre şi a modului în care se manifestă aceasta.

Nu-ţi vom spune nici măcar ce să mănânci mâine dimineaţă, cu toate că s-ar putea să vă punem creierul la lucru, ca să alegeţi ce decizii luaţi şi să vă inspirăm cele mai grandioase idei despre aceste hotărâri. însă nu este nici locul, nici rolul

nostru să vă transmitem un mesaj asupra incompetenţei voastre, spu- nându-vă cum şi când să ne invitaţi la cină - pentru că acesta
104
este, de fapt, contextul întrebării tale. Presupui că voi nu aveţi nici o legătură cu momentul acestei invitaţii. Deci, ca noi să vă cerem să respectaţi un anumit program, ar însemna să vă subminăm tot ce începeţi să înţelegeţi, legat de cine sunteţi. Noi vă încurajăm, dar nu vă prezicem viitorul. Nu suntem în situaţia de a vă spune dacă mâine, la micul dejun, veţi mânca pepene galben, sau fulgi de cereale. Şi atunci, cum îţi imaginezi că am putea justifica stabilirea unei prevederi ferme asupra datei şi modului în care veţi participa, alături de noi, la creaţie, încă de la prima noastră întâlnire? Este vorba de un proces de creaţie comună. Nu depinde numai de noi, pentru că, pentru un dans e nevoie de doi parteneri, ai uitat?

Asta este o etapă în evoluţie - întâlnirea dintre specia voastră şi a noastră, sau oricare altă specie. Dacă te poţi da doar cu un pas înapoi din locul tău de spectator de teatru, şi să reflectezi cât este de grandioasă această trecere către situaţia de participant galactic, vei avea posibilitatea să apreciezi mai bine marele număr de suflete şi calităţi divine, implicate într-o asemenea schimbare de paradigmă.

La fiecare cotitură, calea îţi arată o răscruce. Fiecare din- tre voi luaţi decizii ce pot schimba, în mod drastic, sensul viitorului vostru apropiat şi vă angajaţi pe căi diferite. în fiecare clipă, fiecare dintre voi dispune de numeroase posibilităţi în privinţa direcţiei în care i se va îndrepta viaţa. Chiar dacă spui că înţelegi acest lucru, îţi este greu să-l pui în aplicare şi să pricepi că nu-ţi putem da un răspuns clar la această întrebare. Noi nu suntem singurele suflete implicate în interacţiuni cum sunt comunicările între specii. în plus, întrebarea ta continuă să nu ţină cont de gradul influenţei şi de importanţa contactului pe care îl avem deja cu voi.

Atunci când insişti să te concentrezi asupra lucrurilor care abia urmează să se întâmple, îţi refuzi grandoarea a ceea ce se petrece chiar în clipa asta. E în regulă şi aşa. Este o caracteristică a lumii materiale, dar şi a minţii egocentrice, care cere ca evenimentele să se desfăşoare într-un anume fel, pentru a corespunde aşteptărilor - în caz contrar, experienţa omului nu este mulţumitoare.
105

Şi iată cum dorim să folosim, din nou, acest exemplu, pentru că să-ţi arătăm cum întrebarea ta te poate încuraja, iar şi iar, să nu te mulţumeşti cu splendoarea de moment a relaţiei noastre

actuale.

S-ar putea să fie nevoie de multă înţelepciune pentru a crea un echilibru între atitudinea de acceptare paşnică a ceea ce este şi abandonarea în voia prezentului - tânjind, în acelaşi timp, după un mâine mai măreţ. Pare să fie o graniţă foarte subţire între cele două. îţi vei da seama de diferenţă, atunci când vei trece de la senzaţia profundă a sentimentului de împlinire şi apreciere, la cea de spaimă insidioasă legată de ce s-ar putea întâmpla mâine. Această diferenţă te poate ajuta să recunoşti unde anume te situezi în percepţia noastră.

Nu-ţi putem spune când vom veni la tine la o cafea, pentru că tu însăţi eşti jumătate din această ecuaţie. Dacă insişti că nu e aşa, refuzi ceea ce este aşa. Din scaunul spectatorului, iluzia spune: „N-am nici o răspundere pentru nimic din toate astea; n-am creat nimic din toate astea, iar eu sunt cel căruia i se întâmplă toate."

De aceea, întrebarea are o logică perfectă, privită din străfundurile iluziei tale. însă, din perspectiva fiinţei umane care s-a trezit, începi să înţelegi că relaţiile voastre sunt propria voastră răspundere şi că sunteţi participanţi egali la crearea lor. La fel de bine ai putea să ne întrebi: „Când îmi voi găsi un partener romantic potrivit, cu care să dezvolt o relaţie reuşită şi plină de afecţiune?"

Aceasta este ceva ce creezi chiar tu prin conştienţa ta, la câteva niveluri diferite - şi la fel este şi marea modificare de paradigmă, de la modul actual de înţelegere a speciei tale, la o înţelegere mai potrivită unui participant pe cale de trezire universală. în aceasta rezidă tot rostul acestui exerciţiu. Nu realizezi că îţi răspunzi singură la întrebare, chiar prin munca pe care o faci cu cartea aceasta. Sufletul tău este pornit să creeze răspunsul la întrebare, însă mintea ta refuză această înţelegere, cerându-ţi, în schimb, să ieşi din tine însăţi şi să întrebi pe altcineva cum va arăta viitorul tău - şi dacă va fi într-adevăr aşa.

Prin urmare, dacă ne permiţi, am vrea şi noi să-ţi punem

aceeaşi întrebare, ca să demonstrăm ce avem de spus. Când ai intenţia să te întâlneşti cu noi şi să ne pofteşti aici, pe planeta voastră, pentru ca întreaga omenire să ne cunoască şi să ne accepte? Aşteptăm răspunsul tău la această întrebare.

Vara viitoare ar fi un moment perfect.

Minunat, mulţumesc, am notat. Vom trece propunerea ta în agendă.

îi voi pune pe oamenii mei să vorbească cu ai tăi.

Ceea ce este exact ce se petrece în clipa de faţă.

în calendarul vostru, astăzi este data de Patru iulie, care în

ţara ta reprezintă sărbătoarea independenţei. Corelaţia acestui fapt cu lucrarea de faţă este profundă şi remarcabilă. Oare înţelegi limpede ce se întâmplă, atunci când analizezi eforturile pe care le întreprind în prezent NASA şi alte programe spaţiale ale guvernului, pentru a ne contacta? Ar trebui să te facă să râzi în hohote. Sigur că, la rândul nostru, ne amuzăm nemaipomenit, pentru că deţinătorii „tehnologiei sofisticate" încearcă să ne vadă măcar din colţul ochiului şi să audă măcar un cuvinţel rostit de noi, iar în vremea asta noi stăm confortabil de vorbă cu tine şi cu alţii ca tine - în timp ce, la NASA, toţi scrâşnesc din dinţi, din cauza lipsei de progrese în acest domeniu. Este atât de tipic faptul că ştiinţa înţelepţilor nu are căutare, dat fiind că birocraţii sunt siguri că ei deţin toate răspunsurile!

Dar nu ne putem nici măcar bucura să fim cei care râd la urmă, căci nimeni de la NASA nu va recunoaşte vreodată această comunicare, nici altele de acelaşi fel, drept adevăratul,, contact" care precede contactele mondiale pe care le urmăresc ei.

Nu, încă nu, dar chiar şi aşa recunoaşterea lor nu este necesară pentru că, în orice caz, planeta voastră va evolua strălucit, atunci când voi vă veţi ocupa locul la conferinţele de pace

universale, în calitate de fiinţe universale şi veţi realiza aceasta, prin înflorirea sufletelor voastre. Schimbă-ţi concepţia, ca să ajungi într-un punct în care pentru voi nu mai are importanţă dacă birocraţii recunosc această lucrare - şi alte lucrări similare

- drept exact ceea ce sunt. Nu vă veţi bucura de sprijin din partea guvernului. Veţi primi însă, fiecare în parte, încurajări de la fraţii şi surorile voastre. Atunci când veţi cunoaşte o trezire extraordinară, guvernele voastre vă vor urma, iar voi veţi forma noi grupuri, cu cei care încep să perceapă unde se găseşte înţelepciunea şi unde este situată adevărata putere. în unele cazuri, chiar în prezent, dacă guvernul vostru îşi dă aprobarea, s-ar putea ca aceasta să nu reprezinte cea mai înaltă formă a principiilor şi idealurilor universale. Bucuraţi-vă, pentru că voi sunteţi cu toţii nişte pionieri care aţi pornit acţiunea de vindecare a globului pământesc, chiar dacă este posibil ca guvernele voastre să nu facă ele însele acest lucru, în ciuda resurselor financiare şi a forţei pe care le-au stors de la voi toţi.

Sunteţi pe cale să organizaţi Marea Petrecere a Ceaiului din Boston*. O recreaţi voi între voi, fiecare având calitatea de conducător - şi le demonstraţi birocraţilor că vă pot creşte

aripi, cu care vă puteţi avânta în zbor. Lăsaţi-i să încerce să vă prindă şi vor descoperi, foarte repede, că adevărata putere nu este deţinută de nici o persoană, nici de vreun grup cu chipuri întunecate, ci ia naştere prin iubire şi încredere. Alte specii din univers nu sunt pasionate de căutarea unor relaţii şi comunicări cu asemenea grupuri - ci, mai curând, cu persoane individuale, aşa ca voi, care reprezentaţi ideea colectivă că vindecarea globală este necesară şi posibilă. Noi, dacă ne invitaţi, ne-am simţi onoraţi să vă ajutăm cu ce putem.

Una dintre cele mai grăitoare atitudini ae invidie este să ignori pe cineva, motiv pentru care guvernul vostru ignoră, în mod brutal, declaraţiile celor care au trăit experienţa întâlnirilor cu extraterestrii. Ei nu au mare lucru de relatat.

* referire la începutul războiului de independenţă al Americii, Decern 16, 1773, când locuitorii oraşului Boston au aruncat in mare 342 de lăzi de cea' • ^'n
India, pentru că englezii au pus taxe suplimentare. N. Ed.

lată un lucru care vă va face să vă amuzaţi între voi, deoarece există o anume doză de umor în modul în care progresaţi. Noi vă poftim pe fiecare dintre voi, cei care aţi avut experienţa întâlnirii cu noi, să fiţi mândri de cine sunteţi - fiecare ca persoană separată. Mulţi dintre voi nutresc dorinţa intensă de a ne cunoaşte - şi asta şi faceţi, în aceeaşi măsură în care noi decidem să vă cunoaştem pe voi. Atunci când vă veţi dezvolta conştiinţa colectivă, vă veţi putea alătura frăţiei universale.

NASA - Administraţia Naţională Aeronautică şi Spaţială - nu a creat acest contact. Voi toţi aţi făcut-o şi de aceea sărbătorim şi noi Ziua independenţei voastre la Patru Iulie, pentru că ajungeţi să vă împăcaţi cu propria voastră putere de a vă genera viitorul colectiv. Mulţi dintre voi remarcă faptul că guvernele nu vor găsi soluţii pentru problemele societăţii voastre. Este posibil să nu vă conducă spre un viitor paşnic. Ziua magnifică a independenţei voastre va fi cea în care mişcarea voastră fundamentală va declara şi va admite că voi înşivă veţi face acest lucru, pentru că aţi obosit şi v-aţi săturat să aşteptaţi şi să credeţi că aşa-zişii voştri conducători vă vor duce într-acolo.

Voi toţi înţele-geţi, în sfârşit, că este foarte posibil ca ei nici măcar să nu aibă această intenţie - şi chiar dacă ar avea-o, n-ar şti cum să procedeze. Fiecare dintre voi ajunge, individual, să înţeleagă că independenţa voastră colectivă rezidă în sentimentul unităţii între cei care ştiu, în adâncul inimii lor, că există şi o altă cale spre acest scop. Există motive pentru o mare sărbătoare, deoarece, pe măsură ce vă

adăpaţi din această conştienţă şi înţelegere a propriului vostru potenţial de a vă manifesta viitorul
- cu ajutorul vecinilor voştri cosmici - chiar veţi reuşi să vă propulsaţi până acolo.

Focurile de artificii de la Patru Iulie simbolizează sărbătorirea continuă a înţelegerii voastre că viitorul vi-l puteţi crea chiar voi şi că puteţi învinge tirania grupurilor care par să vă conducă planeta pe panta descendentă a distrugerii mediului înconjurător. Acum, când aţi început să vă treziţi către ideile că voi, ca indivizi, vă veţi uni mâinile şi veţi creşte ca forţă prin număr, puteţi începe să faceţi schimbările necesare, pentru a vă conduce civilizaţia spre o experienţă mai grandioasă.
109

Ştim că sunteţi capabili să o faceţi, pentru că şi alţii înaintea voastră au făcut acelaşi lucru, iar voi aveţi înregistrată în celulele voastre amintirea victoriei prin care se poate învinge oprimarea şi tirania exercitate de grupuri cu motivaţii egoiste, care nu doresc decât să-şi promoveze propriile scopuri, chiar dacă asta înseamnă pentru voi distrugerea mediului şi suferinţe pentru cei aduşi în stare de sărăcie.

Numărul patru reprezintă, în numerologie, fundaţia, structura pe care se aşează temelia pentru o înţelegere uriaşă. Sărbătoarea voastră de Patru Iulie, Ziua Independenţei din Statele Unite, aduce adevărul, odată cu înţelegerea faptului că voi construiţi fundaţia pe care vă veţi ridica eliberaţi de oprimarea grupurilor cu interese speciale, care nu urmăresc decât să deţină controlul. Cu toate acestea, toţi împreună creaţi ceva nou.

Începutul a fost deja făcut. Voi aţi făcut-o. Treptat, veţi înceta să staţi cu privirea aţintită spre una sau două persoane, pe care să le consideraţi ca deţinătoare ale capacităţii de a vă transforma planeta. Acum, până şi alegerile voastre prezidenţiale, cu schimbările pe care acestea le implică, vă demonstrează că aţi renunţat. Aţi renunţat la acel sistem de convingeri; aţi renunţat să mai visaţi că transformarea ar fi posibilă în vechiul cadru şi aţi început să înţelegeţi că va fi necesară o paradigmă totalmente nouă - ceea ce poate şi chiar trebuie să vă stimuleze, deoarece conducătorii de mâine vor proveni din rândurile voastre. Ei vor trăi cu adevărat conform propriilor lor învăţături. Modul lor de înţelegere îşi va avea rădăcinile în idei spirituale, ceea ce va fi important pentru voi. Oamenii înţelepţi vor fi caracterizaţi de aceste calităţi şi nu de studiile pe care le au, ori de bunăstarea care i-a permis candidatului să ajungă în acest punct. Fundaţia pe care

ridicaţi această paradigmă, simbolizată de cifra patru, se întinde pe întregul glob, indiferent de limba vorbită.

Contactele extraterestre simbolizează, într-o măsură enormă, înţelegerea că lumea voastră nu este aceeaşi şi nu va continua să se prăbuşească pe aceeaşi pantă distructivă. N’ veţi mai tolera distrugerile în masă şi asasinatele reciproce.

Aşa că, bucuraţi-vă de recunoaşterea faptului că vă treziţi, că aţi început să clădiţi treptele pentri[1] ’î,,a de mâine, pentru 110 ’
copiii voştri şi pentru copiii copiilor voştri. Disponibilitatea ta de a gândi dincolo de cutia în care sunteţi închişi şi de a gândi ceea ce pare imposibil, te caracterizează drept deschizător de drumuri - iar pionierii sunt cei care vor schimba viitorul.

Dar mai există încă mu iţi oameni care nu pot crede în posibilitatea contactelor extraterestre.

Punctul în care vă situaţi în evoluţia voastră spirituală va depinde de disponibilitatea pe care o aveţi de a lua în considerare idei ce implică îndepărtarea de propriul vostru egocentrism care vă opreşte să acceptaţi alte specii, din alte locuri.

Minţii egocentrice îi place să se simtă superioară. Ea vrea să te simţi separat de toţi ceilalţi şi să simţi că ai dreptate, dacă hotărăşti să nu ai nici o legătură cu ei. Poţi învinge acest mod de gândire, conştientizându-l - după care să te debarasezi de el, ca de un bagaj excedentar. Abia după asta vei putea începe să te simţi ca făcând parte din întreg.

Acest lucru este important, pentru că eşti realmente o parte a întregului, şi atunci când îţi dai seama cine eşti, tot ce te priveşte se schimbă şi evoluează - nu doar pentru tine personal, ci şi pentru colectiv, întrucât v-am auzit vocile care întreabă de ce viaţa trebuie să fie atât de plină de zbucium.

Pe măsură ce începi să observi eul tău adevărat, îţi vei învăţa mintea să perceapă altfel modul în care se stabilesc rezultatele. Este un dar preţios, să revii în sfârşit acasă şi să ştii că este la latitudinea ta să generezi orice rezultat ţi-ai dori. Este ceva ce pare foarte simplu, dar vorbim despre sute de ani - în unele cazuri, mii de ani - în cursul cărora celulele voastre trăiesc experienţa unui alt rezultat.

Fiecare dintre structurile voastre celulare conţine amintiri nemaipomenite ale victimizării şi ale unor vieţi dominate de lupte perpetue, astfel că, a-ţi convinge propria ta fiinţă că lucrurile nu trebuie să fie aşa, poate deveni uneori o adevărată încercare. Desigur că eul tău adevărat ştie că este într-adevăr aşa, însă eu-lui adevărat i se alătură entităţile energetice inferioare, care susţin permanent că viaţa este o luptă, că nu poţi avea încre

dere în nimeni şi că fenomenele paranormale nu pot face parte din viaţa cotidiană.

Sperăm să ajungem până în memoria ta celulară, prin simplul fapt că citeşti această comunicare. Noi avem o misiune care constă în speranţa noastră că-i putem reaminti măcar unei părţi din tine - care-şi mai aminteşte această idee - de legătura pe care o ai cu celelalte fiinţe din galaxie. Slavă Cerului pentru aceste contacte, în cel mai strict sens, pentru că voi le-aţi atras prin conştienţa voastră şi a altora, iar acesta este doar primul pas. Aveţi puţină răbdare şi încredere, pentru că mai urmează şi alţi paşi.

În următorii zece ani vor exista şanse remarcabile pentru intensificarea conştienţei în voi toţi şi ar fi realmente minunat să aveţi parte de experienţa unor evenimente mai tangibile, care să dovedească existenţa noastră. însă trebuie să fiţi pregătiţi pe câteva planuri diferite - şi acesta este aspectul asupra căruia ne concentrăm.

Atunci când veţi citi aceste rânduri, mulţi dintre voi vor exclama: „Ştiam eu. Am ştiut de mult. Am simţit şi mai înainte prezenţa acestor lucruri." Şi aveţi dreptate. Nu există nici un container care să conţină una sau două forme de viaţă în univers. Acolo, în depărtări, există un număr nelimitat de vecini, care continuă la infinit - atât de multe grupuri învecinate, încât ţi-ar fi greu să ne iei în considerare doar pe noi, fără a mai vorbi de ceilalţi, şi tocmai de aceea am iniţiat această relaţie. însă asta nu înseamnă că ţi-ar fi imposibil să-ţi activezi mintea, din când în când, şi să o pui să reflecteze, pentru o clipă, asupra lucrurilor care urmează să se petreacă în evoluţia voastră.

În decursul istoriei au existat perioade în care aţi fost pe punctul de a intra în familia universală. în vremurile dinaintea momentului când au început să fie înregistrate evenimentele de pe planeta voastră, a existat o clipă în care n-aţi reuşit această integrare, pentru că v-aţi autodistrus.

Şi aşa, în unele cazuri, pornim din nou din punctul în care am lăsat lucrurile atunci. De aceea semenii voştri se bucură de atâta atenţie, în momentul de faţă.

în prezent, există unele asemănări cu acea răscruce din

trecut. Noi avem posibilitatea de a vă ajuta să o luaţi pe altă cale şi nu pe aceea. Uneori nu vă trebuie decât încurajarea din partea unui prieten afectuos, care ştie despre ce este vorba şi vă ajută să ajungeţi la încrederea în voi înşivă. Noi suntem acel prieten afectuos. Ştim că vă stă în putinţă să faceţi acest lucru. Ştim că nu doriţi să repetaţi încă o rotaţie în evoluţia voastră, ca să ajungeţi din nou în acelaşi punct în care să fiţi

aproape de culmea dezvoltării, de înflorirea culturii şi a populaţiei, după care să vă retrageţi subit, chiar înainte de marele salt esenţial.

în timp ce meditezi, coboară adânc în amintirile tale, şi este posibil să-ţi aminteşti că aşa s-au petrecut lucrurile.

Clădeş-te-ţi o punte spre un nou mâine, păstrându-ţi încrederea în altcineva - şi, în acest mod, îţi veţi putea păstra încrederea în tine însăţi. Oferă-i şi altcuiva puţină încurajare, la fel cum ţi-o oferim noi ţie.

Doar pentru o clipă imaginează-ţi că eşti închisă într-o navă care-ţi permite să călătoreşti la distanţe mari, cu viteza luminii şi că, datorită conştienţei tale faţă de toate lucrurile din univers, ai fost capabilă să generezi această experienţă. Privind în adâncurile sistemului vostru solar, navighezi exact către destinaţia pe care ţi-o doreşti - care poate fi o planetă învecinată, sau un sistem solar unde ai fost invitată la un picnic. Şi de ce nu? S-au întâmplat şi lucruri mai nebuneşti. Ştii ce progrese tehnologice a făcut specia voastră numai în ultimii o sută de ani? îţi dai seama că, din perspectiva strămoşilor voştri, ceea ce are loc acum ar fi părut tot atât de absurd, pe cât pare acum de posibilă ideea pe care v-o sugerăm? Dispuneţi deja de noţiunile de bază ale zborului, iar, cu câteva ajustări aduse fizicii deja cunoscute, veţi avea şi nava care vă poate duce acolo.

Când propunem acest gen de întâlnire de după-amiază în spaţiu, o facem pentru că ţie ţi se pare că e doar o idee imaginară, dar nu este aşa. Va veni o vreme când oamenii, singuri sau în grupuri mici, vor putea întreprinde asemenea acţiuni împreună. Ele nu vor trebui subvenţionate de guverne, aşa că nu va mai fi nevoie ca totul să fie în seama guvernului. Dacă vă dezvoltaţi relaţiile cu vecinii, putem facem schimb de „reţete", de idei ştiinţifice şi de idei tehnologice.

Dar putem oare face un asemenea troc, având în vedere tehnologia voastră superioară?

Ceea ce oferiţi voi este şansa ca noi să vă iubim, să vă îndrumăm spre casă. Astfel, ajungem să fim îngeri.

Cât de pasionant ar fi ca să avem o relaţie în care noi să vă arătăm schiţe despre modul în care pot fi aplicate aceste idei şi în ce scopuri le puteţi utiliza!

însă lucrul cel mai important este că aceste idei trebuie să provină din propriile voastre gânduri. Prin cărţile, filmele, emisiunile voastre de televiziune şi altele asemenea, aţi putut surprinde un mic fragment din cum ar trebui să funcţioneze totul, dar trebuie să remarci că, în momentul de faţă, ideea ce stă la baza unei mari părţi din această acţiune este că unele

grupuri sunt în conflict cu altele. Propunerea noastră e să renunţaţi complet la această paradigmă şi, în schimb, să vă imaginaţi că vă transpuneţi în rolul omului universal, fără limite, realizând însă acest lucru pe cale paşnică şi spirituală. Nu e nevoie să vă transferaţi mentalitatea războinică în exprimarea artistică şi în viitorul vostru. Acesta este lucrul pe care vă rugăm să-l remarcaţi. Când vă vin idei şi fantezii despre un astfel de viitor, lăsaţi în urmă vechea paradigmă în care vecinii se războiesc între ei pentru un lot de pământ, sau pentru a stăpâni un imobil, un dispozitiv special, sau o planetă ori o galaxie.

Există şi altă cale. Este calea omului universal paşnic. Ori de câte ori te surprinzi gândind în asemenea termeni învechiţi, când porneşti de la premisa că trebuie să existe furie şi conflicte şi sânge vărsat, încearcă să recunoşti că este doar ceva cu care eşti obişnuit. îţi este greu să-ţi imaginezi că undeva, nu prea departe, există viaţă fără conflicte. în acest sens vă provocăm pe voi, scriitorii, romancierii şi dramaturgii. Există un alt fel de conflict care poate apărea în scrierile voastre.

De exemplu, de ce să nu creezi un adversar care să nu-ţi fie vecin. Inventează-ţi oponenţi care să fie propria minte şi propriile îndoieli, ori propriul trecut, sau propriul sistem de convingeri şi credinţe. Smulge-te din clişeul vechiului fir narativ gen Hollywood, care insistă să repete că oponentul trebuie să fie

băiatul rău de acolo, care i-o coace băiatului bun de aici.

Bine ai venit în lumea noilor şanse! Există atâtea posibilităţi în domeniul artelor, pentru a crea idei noi. Există atâtea idei noi, care abia aşteaptă să izbucnească atunci când mintea ta îşi lărgeşte graniţele şi îţi lasă eul să fie condus şi îndrumat de către acele fiinţe spirituale care ţi-au premers. Nu trebuie în nici un caz să reinventezi roata!

Singurătatea contribuie la liniştirea minţii, iar o minte calmă face posibilă o comunicare mai intensă dinspre celelalte tărâmuri. Dacă te întrebi cum ai putea să participi şi tu la acest proces, scoate-ţi telefonul din priză, scoate-i receptorul din furcă, baricadează-te într-o după amiază departe de zgomotele lumii, stai jos şi pofteşte-ne pe noi şi pe alţii, de pe alte tărâmuri, să intrăm în viaţa ta. Vindecătorilor, artiştilor de toate genurile, compozitorilor şi scriitorilor, aceasta este şansa voastră de a vă face bine.

Vreţi să vă ajutaţi cultura să progreseze? Luaţi-i într-o călătorie pe semenii voştri întru cultură, pentru a vedea cam cum va arăta viitorul vostru apropiat. Arătaţi-le, folosind

propriul vostru geniu creator, şi cereţi-le să se gândească la modul în care ar putea arăta acest viitor, dacă din el este înlăturată violenţa. Găsiţi oameni de afaceri cu întreprinderi cu capital privat, care să nu susţină morţiş că, pentru ca un anume proiect să fie valoros, ar trebui să cadă capetele unui număr mare de oameni. Puteţi să vă ajutaţi societatea să-şi dezvolte gustul pentru un alt gen de mass-media.

Mijloacele de comunicare în masă pot să rămână aceleaşi, dar orientarea lor va fi alta. Nu e necesar ca milioane şi milioane de oameni să se înghesuie să vadă nişte filme a căror producţie costă milioane şi milioane de dolari, chiar dacă ele povestesc un eveniment istoric bazat pe fapte reale. De ce să facă aşa ceva, atâta timp cât mai sunt atâtea alte poveşti de spus? Poveşti despre speranţă, despre potenţialul nelimitat al oamenilor, despre sisteme stelare care sunt în aşteptarea sosirii voastre - sau despre alte fiinţe din univers, care doresc ca voi să întindeţi mâna şi să le atingeţi.

Ascultaţi-i şi pe alţi oameni „obişnuiţi", care au de poves-

tit istorii de necrezut, dar nu au cui să le spună. Mulţi dintre voi au vizitat alte tărâmuri şi ştiţi despre ce vorbim.

Acum a venit vremea să oferiţi un alt tip de produs. Şi atunci ar trebui să-ţi vezi scopul, ca artist, în misiunea pe care ţi-a încredinţat-o Dumnezeu, ca să contribui la mersul societăţii spre viitorul vostru de om universal. Nu e vorba aici de amuzament gratuit, fiindcă latura barbară a minţii tale va gravita spre violenţă, chiar şi atunci când cealaltă componentă a minţii se va opune. De ce să te expui la violenţă - fie ea numai violenţă „faptică" sau „istorică" - dacă te poţi expune unor idei care să trezească pasiunea sufletului şi să stârnească partea cea mai profundă a pasiunilor tale?

Editorii de carte fac şi ei parte din acest grup, pentru că există şi responsabilitatea de a le permite oamenilor de pe tot globul să intre în contact cu idei pe care nu prea multe edituri sunt dispuse să le publice. Atunci când începeţi să evitaţi poveştile pline de violenţă şi furie, şi oferiţi în schimb producţii vizionare, vă luaţi răspunderea de a contribui la croirea unui drum nou pentru spectatorii şi cititorii voştri. Acest drum ar putea aprinde imaginaţia copiilor voştri, a adolescenţilor, maturilor şi vârstnicilor, de a dori să facă parte din grupul celor care generează mai multe experienţe şi comunicări cu miile de miliarde de fiinţe care aşteaptă să vă cunoască. Printre ele se numără călători în timp, îngeri, îndrumători spirituali şi alte fiinţe materiale, aşa ca noi, cei care, ca urmare a invitaţiei voastre, ne vom dezvălui cu plăcere, pentru ca voi să ne cunoaşteţi.

Vor exista însă oameni care vor spune că singurul gen acceptabil de „întâlnire" este aceia în care o fiinţă din altă lume soseşte într-un mod „adecvat", instalată pe veranda din faţă, unde poate fi văzută de noi toţi.

Tocmai această pretenţie este cea care vă împiedică să aveţi parte de experienţa unui număr mai mare de miracole. Atunci când sunteţi deschişi pentru Divinitatea care se exprimă aşa cum se pricepe cel mai bine la momentul respectiv, atunci, şi numai atunci, întindeţi covorul roşu de bun-venit. Uneori, 116’ visele voastre cele mai deosebite sosesc înveşmântate în straie pe care nu le recunoaşteţi iniţial, şi le izgoniţi spunând: „Asta nu e ce vreau". însă o persoană înţeleaptă ştie că trebuie să-şi menţină atenţia trează, pentru că Divinitatea poate să ne caute în înfăţişări şi pe căi de o mare diversitate. Atunci când insişti că Spiritul sau inspiraţia trebuie să vină pe o anumită cale, ai anulat deja alte douăsprezece căi posibile prin care sufletul universului încearcă să vă ajute să daţi naştere visului vostru.

Voi sunteţi cei care arată calea - calea către casă. Acest drum spre casă vă conduce direct într-o familie de fiinţe, o familie din care faceţi parte - iar atunci când faceţi trecerea de la înţelegerea esenţei fiinţei voastre, către o altă perspectivă culturală, veţi începe să observaţi schimbările din mass-media. Atâta timp cât mulţi dintre voi ne cheamă, noi nu vom sta departe. Nu suntem străini. într-un fel, suntem izgoniţi din inima voastră, pentru că societatea i-a etichetat drept „negativi" pe cei de pe alte planete decât Pământul. Este o prejudecată şi poate că ar fi momentul să vreţi să o vedeţi ca atare.

Pe măsură ce veţi pătrunde şi veţi răscoli prin tărâmurile superioare, vor apărea mai multe dovezi ale prezenţei noastre, iar lucrurile se vor aranja. Vă veţi auto-provoca permanent ca să evoluaţi, să răspândiţi iubire, să daţi dovadă de acceptarea celorlalţi fără prejudecăţi şi să vă continuaţi drumul, indiferent de cât de greu ar părea acest lucru. Nu veţi mai putea tolera condiţiile de muncă exasperante, fiindcă veţi înţelege că voi le generaţi pe toate - aşa că nu trebuie decât să creaţi ceva diferit.

Imaginează-ţi un titlu de genul: „Ştire de ultima oră. Extraterestri observaţi la trei kilometri de mal, de oamenii de pe plajă care şi-au ridicat ochii spre cer, într-o zi însorită, călduţă", într-o bună zi, acest anunţ ar putea fi publicat în ziarele voastre, şi nu ne referim aici la ziare de scandal, integrarea treptată a existenţei noastre în conştiinţa voastră a început în forţă. Sunteţi în prag, tocmai datorită interesului de care daţi dovadă, şi vă găsiţi în rândul întâi, chiar în

momentul ridicării cortinei. Veţi fi recompensaţi pentru credinţa voastră, deoarece misterele universului aşteaptă să le descoperiţi.

în ce fel veţi crea o cale pentru a integra existenţa noas-
117
tră în viaţa voastră? Momentul nu este atât de departe pe cât aţi crede.

Dincolo de stele există grupuri care aşteaptă, răbdătoare, să vadă ce veţi hotărî. Oricum, indiferent ce veţi alege, alegerea voastră va fi, în orice caz, viaţa. Singura deosebire poate fi că una dintre căi este mai directă decât cealaltă. Deci, nu vă temeţi că nu veţi ajunge niciodată acolo, fiindcă este absolut sigur că veţi ajunge.

Mă întrebam cât de des veţi vizita această planetă şi dacă ne puteţi povesti despre unele dintre sistemele voastre de propulsie şi despre mod ui în care vă deplasaţi. Călătoriţi mai repede decât viteza luminii?

Nu pătrundem niciodată prin portalul către o altă lume, dimensiune sau alt tărâm fără ca aceasta să fi fost mai întâi aprobată de toate autorităţile noastre superioare. Dar, odată ce avem aprobarea, putem merge în vizită unde vrem, când vrem. Există un câmp de energie magnetizată care scaldă universul, iar noi nu facem decât să găsim calea de a utiliza aceste câmpuri energetice care apar în mod firesc, cam la fel cum, la voi, un magnet atrage spre el anumite aliaje.

Astfel că, în loc să fim împinşi ori proiectaţi de la un cvadrant la altul, suntem traşi. Iar noi lăsăm, pur şi simplu, ca întreaga forţă de tracţiune să ne smulgă spre ea, ca un elastic întins, în acest fel călătorim pe curent, dar lăsăm şi câmpurile energetice în mişcare, care apar pe cale naturală, să ne ducă acolo unde hotărâm că vrem să ajungem. Bineînţeles că asta este o explicaţie simplificată dar, ceea ce merită să remarci, este îndemânarea noastră de a utiliza fenomenele ce apar în mod natural, ca şi câmpurile de energie - şi de a ne contopi cu ele, în loc să căutăm soluţii pentru o călătorie în afara fenomenelor cu apariţie spontană.

Poţi să înţelegi?

Păi, da pentru Bob, nu pentru Lisette, dar cu ce viteză se desfăşoară toate astea?
118

Cu o viteză conformă cu cea a gândului - care este, în unele cazuri, instantaneu, iar în altele, ceva mai înceată, în funcţie de „piedicile" puse de impulsurile exterioare. Viteza cu care călătorim este una pe care v-ar fi greu s-o înţelegeţi, pentru că presupuneţi că plecarea şi sosirea sunt despărţite de o distanţă în timp. Dar noi deschidem doar o uşă şi se manifestă

deja un flux subit de particule de energie, pe care oamenii care au luat parte la „călătoria" noastră o percep, uneori, ca pe o senzaţie viscerală. Ar fi mai potrivit să descriem călătoria noastră ca pe un proces în care iei o decizie - ceea ce ar fi mai corect, întrucât gândul propulsează decizia de a ajunge. De aceea spunem că este un fenomen instantaneu, ca şi gândul. Odată luată decizia de schimbare a amplasării, totul este grăbit sau prelungit, în funcţie de un număr de variabile. Când transportăm un grup de fiinţe, e posibil să existe un sistem mai curând instantaneu de pornire şi sosire, în funcţie de densitatea fiinţei care se află în mijlocul nostru. Avem posibilitatea să reglăm acest program, pentru a corespunde mai multor niveluri de confort. Deplasarea de-a lungul fluxului de particule de energie poate fi o experienţă atât entuziasmantă, cât şi surprinzătoare pentru acele fiinţe care nu-şi amintesc această experienţă din alte încarnări, sau din viaţa de dincolo.

Imaginează-ţi că traversezi, într-o micuţă aeronavă, Marele Canion şi de pe fundul canionului se ridică un val de căldură ce produce asupra micii aeronave un efect resimţit ca turbulenţă. Acum, în locul curenţilor de aer cald care se „ciocnesc" de micul avion şi provoacă un „şoc", imaginează-ţi nişte raze de energie care se deplasează cu mare viteză. Nu trebuie decât să păşeşti în raza de energie, ca să poţi fi tras prin timp şi spaţiu, cu rapiditatea cu care se destinde un elastic întins.

în plus, îţi adresezi întrebările unui singur grup. Noi nu vorbim în numele întregului univers. Ne angajăm la un anumit „plan de vizite", dacă vrei, bazat pe ideea voastră în permanentă schimbare şi evoluţie, cu privire la cine suntem noi. Ce am făcut în trecut se poate deosebi de ceea ce vom face în viitor. „Graficul nostru de vizite" este dictat de felul în care voi vă manifestaţi tot mai deschis pentru ideea existenţei unor alte

fiinţe din alte tărâmuri. De aceea vă tot reamintim că nu acţionăm în mod egoist, prin programul nostru de aici. Suntem prezenţi pretutindeni şi permanent vigilenţi, pentru a onora invitaţia voastră - efectiv a voastră, a tuturor - ca şi capacitatea voastră de a fi deschişi la prezenţa noastră. Provocăm anumite viziuni la anumite momente, aşa cum ne îndeamnă s-o facem tiparul de energie al unei anumite persoane din partea locului.

Acest lucru ar putea părea surprinzător, pentru că lipsa de conştienţă are o latură care continuă să creadă că nu putem avea control asupra efectelor - dar nu este aşa. Lucrăm în cea mai mare concordanţă cu ideea voastră cea mai înaltă, iar aceasta se schimbă în funcţie de punctul în care vă situaţi din punctul de

vedere al evoluţiei culturii voastre, ca şi pe plan emoţional, spiritual şi mental. Când vizităm acel loc, în unele cazuri se manifestă o atracţie puternică pentru realizarea contactului. Anumite locaţii fac acest contact mai promiţător, deoarece există ideea colectivă că el este posibil - şi chiar aşa şi este. Tot aşa cum există alte locuri de pe planeta voastră unde indivizii sunt mai predispuşi spre viziuni decât în alte locuri.

Asta numiţi voi profeţie care se auto-împlineşte deoarece, cu cât ai o deschidere spirituală mai mare într-un anume amplasament, pentru a recepta ştirile noastre (prin ştiri ne referim la dovezi ale existenţei noastre), cu atât generezi acest lucru cu mai mare intensitate.

Contactele cu extraterestrii nu funcţionează diferit de modul în care creaţi orice altceva. în plus, există anumite diferenţe de vibraţie, în ceea ce priveşte frecvenţa anumitor locuri de pe planeta voastră. Asta nu înseamnă că nu putem merge oriunde şi în orice loc. înseamnă doar că există anumite locuri în care populaţia are o mai mare deschidere pentru apariţia unor asemenea evenimente - şi de aceea ele chiar apar.

Şi atunci ce a fost mai întâi contactul vostru care pare să ia naştere din vibraţie, sau vibraţia care a atras contactul vostru?

Răspunsul la acest aparent paradox se găseşte în ideea

voastră că lucrurile trebuie să urmeze unul după celălalt, deşi simultaneitatea reprezintă, de obicei, regula - şi nu excepţia. Noi venim pentru că suntem invitaţi - şi suntem invitaţi, pentru că am sosit. Nu e vorba de o succesiune temporală, ca în cazul lui „asta-i prima şi aia e a doua", cu toate că însăşi explicaţia noastră anterioară pare să contrazică această afirmaţie, însă încercăm să explicăm nişte idei pe care le veţi înţelege. Printre voi există unii care s-au aşezat în anumite locuri, cu mult înainte de naşterea ta, luând hotărârea de a fi conştienţi de noi. Alţi semeni de-ai voştri au luat decizia de a se găsi în aceste zone şi de a lua parte la contacte, sau de a se implica în observarea navelor, cu mult înainte ca tu să te fi născut. Asta îţi reaminteşte de desfăşurarea grandioasă a celor ce se petrec. Şi mai dă de înţeles că nu e vorba de accidente.

Există un plan superior, deşi în cadrul acestui plan grandios se regăseşte şi capacitatea pentru spontaneitatea de moment, pentru decizia de a vă trezi şi pentru voinţa de a participa împreună cu noi - decizie care poate fi luată oricând. Astfel începe să se desfăşoare o serie complet nouă de evenimente şi experienţe. Aşa că, răspunsul cel mai bun este că e vorba de ambele. Unele evenimente par să creeze posibilitatea pentru apariţia altora şi, de asemenea, unele evenimente se petrec cu

precizia aparentă a simultaneităţii.

Au apărut o mulţime de materiale scrise despre accidentul din 1947 de la Roswell, în New Mexico. Aţi avut vreo legătură cu acel accident - şi chiar s-a prăbuşit o navă spaţială acolo?

Da, s-a prăbuşit o navă, dar nu a fost un accident, după cum nici un alt accident nu este, de fapt, întâmplător. Vorbind din poziţia superioară, acest eveniment a făcut posibil un nou nivel de discuţie şi dezbateri între voi şi le-a permis altora să hotărască să păstreze secrete anumite documente şi evenimente. Unii dintre voi au decis să suprime însăşi cunoaşterea asupra acestor evenimente, sau să permită ca tăcerea să le fie „cumpărată".

Toate aceste acţiuni nu au fost decât nişte roluri pe care aţi decis să le jucaţi, ca parte a recunoaşterii tot mai ample a altor specii.

Cât despre implicarea noastră specifică, trebuie să-ţi spun că aici a fost o colonie înrudită cu noi, aşa că nu ne-a implicat pe noi anume, însă poţi să consideri că astfel de evenimente sunt un cadou. Când, pe parcursul veacurilor, cei mai iluminaţi maeştri ai voştri au venit pe planeta voastră, ei au ales circumstanţe şi evenimente de viaţă care să corespundă cel mai bine ideii sufletului lor asupra propriei lor esenţe, asupra modului în care doreau să-şi dezvolte propriul proiect sufletesc, iar asta era în concordanţă cu planul sufletesc al tuturor celorlalţi cu care intra în contatf acel suflet. Experienţa lui lisus cu romanii nu a fost întâmplătoare, ci întocmită de acele suflete, pentru a permite trăirea unei anumite experienţe.

în acelaşi mod, având în ve-dere acelaşi principiu universal, legea spirituală afirmă că orice experienţă este generată de sine, la un anumit nivel. Şi acel incident a fost generat de toate sufletele implicate. în dicţionarul divin nu există cuvântul accident. Sigur că înţelegem contextul întrebării tale, însă privim acum la scene care se desfăşoară dincolo de vălul normal al capacităţii voastre de observaţie. Noi privim prin acest văl, care vouă vă blochează de obicei vizibilitatea, în timp ce începeţi să contemplaţi posibilitatea că se petrec mult mai multe lucruri decât cele pe care le vedeţi, chiar acum, în faţa ochilor.

Anumite suflete practică virtutea curajului, altele trăiesc experienţa lipsei de libertate a exprimării. Anumite suflete aleg să resimtă conflicte în care decizia de a accepta ordine de la cadre militare intră în conflict cu propriile lor idei asupra modului în care trebuie răspândite informaţiile, atunci când acestea sunt realmente „proprietatea" tuturor. Aceste evenimente

se manifestă periodic, ceea ce îi permite speciei voastre să integreze informaţiile într-un anume mod în care le pot asimila, căpătând capacitatea de a percepe anumite fenomene.

Propria voastră reacţie la acest gen de „zvonuri", ca indivizi şi grup cultural, este o decizie personală. De aceea ne este atât de dificil să vă spunem ce urmează să se întâmple - pen-

tru că ar putea exista vreo cincisprezece mii de variante a ceea ce se va întâmpla, în funcţie de decizia voastră imediată despre felul în care veţi privi un astfel de eveniment.

Din asemenea evenimente se nasc eroii, sunt cumpăraţi conducători şi alţii ca ei, se declanşează tulburări sufleteşti - şi toate astea vă creează vouă, cei din acest loc geografic, posibilitatea de a ne vedea, în timp ce, concomitent, în altă parte pe harta Angliei, de exemplu, va avea loc o altă întâmplare cu noi şi va apărea un cerc într-un lan de grâu. iar în altă parte, în Buf- falo, New York, o femeie pretinde că a trăit experienţa unei întâlniri cu extraterestrii; dincolo, tocmai în Republica Cehă, în copaci sunt descoperite rămăşiţele unei nave interstelare. Vezi?

Este o întreagă gamă de evenimente, care toate oferă şansa ca modul în care reacţionaţi la ele să vă dea imboldul şi să vă încurajeze să întreprindeţi şi alte acţiuni. Felul în care pro-cedaţi este determinat de liberul arbitru.

Guvernul nostru chiar a recuperat nişte trupuri? Prăbuşirea navei a dus, într-adevăr, la moartea unor fiinţe?

Fiinţele care au participat la acea experienţă au făcut-o ca urmare a planului lor sufletesc şi a planului sufletesc al celor cu care s-au întâlnit. Acele fiinţe fizice au încheiat o anume formă de manifestare fizică. Alţii, care le cunoşteau, nu au acceptat ritualul a ceea ce voi numiţi moarte, aşa cum o faceţi voi. Da, acele trupuri au fost schimbate, aşa cum îţi schimbi un rând de haine şi au fost lăsate pe loc, pentru ca voi să le observaţi.

Nu cunoaştem decât puţine cazuri în care să se fi manifestat mai mult interes şi un sentiment de bunăvoinţă mai intens decât în acea misiune anume, pentru că, la fel ca atunci când lisus a permis ca trupul său să fie folosit într-un anume fel, în ciuda suferinţei de moment, în culise exista un plan mult mai grandios.

CAPITOLUL 7

Magie şi miracole

Lucrurile au devenit cu adevărat stranii de când şi-au făcut apariţia extraterestrii. A trecut peste un deceniu de la acea primă noapte în care o rafală de vânt ca un ciclon mi-a răscolit

părul, încurcându-l, iar lumini fugare, orbitoare, m-au făcut să am senzaţia că ochii mi-au luat foc şi m-am simţit de parcă toate aceste înţepături şi furnicături mi-ar fi transformat pielea în- tr-un soi de şorici gelatinos. După aceea, unul dintre primele lucruri care s-au schimbat, în afara atitudinii mele, a fost capacitatea mea subită şi surprinzătoare de vedea şi de a auzi ca o persoană dotată cu darvedere şi daraudiţie.

Uneori, imaginile şi sunetele păreau banale, ca atunci când, în timp ce eram la volan, mi-au apărut o voce şi o imagine, dându-mi instrucţiuni să urmez o variantă de traseu mai bună decât aceea la care mă gândisem eu. în alte cazuri, mi-au venit mesaje profund semnificative sau personale, ca atunci când, doar cu câteva săptămâni înainte de ziua în care m-am căsătorit cu cel de-al doilea soţ al meu, am fost uluită să aflu că minunatul meu proaspăt logodnic şi cu mine nu vom avea de fapt decât „foarte puţin timp de stat împreună".

Pe lângă daraudiţia şi clarviziunea absolut spedaculoase, adevărul dur este că orice alt gen de fenomene misterioase şi inexplicabile se petrece cu o frecvenţă aproape regulată - indiferent dacă este vorba de o sursă de lumină ciudată care răsare dintr-un tufiş, sau dintr-un traseu îndepărtat, sau de un corb care trece la câţiva centimetri pe lângă geamul maşinii „spu- nându-mi" că ar fi mai bine să pun piciorul pe frână, înainte să intru în intersecţie.

Odată, cu zece ani înainte de publicarea viitoarei mele

cărţi, un bătrân despre care bănuiesc că era un feide spirit, şi-a făcut apariţia lângă patul meu, ţinând cartea în mână. Mi-a spus că este venit din „ viitor" şi mi-a arătat că paginile cărţii erau îngălbenite şi zdrenţuite, de parcă aveau o sută de ani. Spre uluirea mea şi mai mare, bătrânul era însoţit de o fată cu părui roşu, în care m-am recunoscut imediat pe mine însămi ca adolescentă. Era de-a dreptul derutant să mă văd pe mine însămi, fără riduri, aşezată în faţa mea - şi am chicotit, pentru că uitasem deja de pistruii pe care îi aveam pe-atunci. înainte să apuc să fac vreun comentariu, amândoi au dispărut. Cu altă ocazie, m-am trezit ia auzul unui mesaj despre cineva pe nume Arthur Buckley.

„ Cine e Arthur Buckley?", am spus cu glas tare, în liniştea dormitorului.

Nici un răspuns.

„Ce trebuie să ştiu despre Anhur Buckley?", am repetat, deja obişnuită cu obiceiul lor iritant de a mă trezi cu vreun mărunţiş interesant, după care, de îndată ce reuşeau să-mi capteze atenţia, se închideau într-o muţenie totală.

Câinele meu, Jessy, mi-a aruncat o privire, trezit dintr-un

somn adânc, a mârâit o dată, după care s-a culcat la loc.

„O.K., foarte bine", am zis în pernă, pe când mă instalam ca să adorm din nou.

A doua zi dimineaţă m-am dus până la librărie şi am întrebat dacă se publicase ceva de un anume Anhur Buckley. După ce vânzătoarea a răscolit puţin prin raft, mi-a întins cartea acestuia. După toate aparenţele, Anhur Buckley, care murise cu mulţi ani în urmă, era un magician renumit în timpul lui, specializat în prestidigitaţie, mai ales în trucuri cu cărţi de joc. întoarsă acasă cu canea lui în mână, am abordat din nou subiectul.

Ce legătura are Anhur Buckley cu mine?

Există o idee universală că putem să transcendem limitele aparente ale spaţiului şi timpului, aşa că magia nu mai este o simplă şmecherie, sau doar un truc al iuţelii de mână, ci, de fapt, înfloreşte într-o stare a realităţii transformate.

Arthur Buckley, când a fost în trup, a avut profesia de magician, iar în trucurile cu cărţi de joc şi alte manevre, mişcarea mâinilor sale părea să-i dea viaţă magicului. El, spiritul lui, te încurajează pe tine - dar şi pe alţii ca tine - pentru că, în diferite moduri, şi voi păreţi să construiţi o punte între aceste două realităţi, aparent diametral opuse: realitatea şi magia în care magicianul este acela care creează iluzia prin trucuri.

Să apropii cele două lumi ale noastre, pare a ţine de magie. Pentru multă lume, această treabă face să se nască întrebări. Pentru unii, ea poate părea irealâ. Pentru alţii, ea pare incredibilă şi, în anumite moduri, voi manifestaţi dibăcia magicianului - nu aceea de a crea iluzii, ci, mai curând, de a atrage atenţia asupra locului unde iluzia există cu adevărat şi care este realitatea voastră aparentă. Iar asta este cheia - momentul în care scoateţi la iveală ideea că lucrurile care par imposibile sunt, de fapt, perfect reale, deci sunt adevărata magie. începuturile activităţii lui Arthur Buckley au promovat practica simplistă de a lucra cu iluzia, iar asta este ceea ce distrugeţi voi, atunci când combateţi mitul că extraterestrii nu sunt reali şi că încă nu au avut contacte cu oamenii. Contribuiţi astfel la distrugerea iluziei că fiinţele multidimensionale nu pot comunica cu voi, că fiinţele extraterestre, care merg de la o planetă la alta în navele lor, nu ar fi în stare să stea de vorbă cu oamenii.

La fel ca şi alţii înaintea voastră, lucraţi în beneficiul semenilor voştri, pentru depăşirea unui gol în înţelegere. Aceeaşi caracteristică este valabilă şi pentru cititorii voştri şi pentru publicul unui spectacol de magie. Pe de o parte, ei se

bucură de amuzamentul oferit de magician, iar pe de altă parte caută să descopere dacă a fost doar o iluzie, sau dacă a fost vorba de vreo abilitate specială a magicianului, care i-a permis să sfideze realitatea. Artistul expert în spectacole magice tentează publicul să se întrebe dacă magicianul a fost capabil să se conecteze la vreo frecvenţă cosmică, prin care să-i devină posibil să ocolească limitele timpului şi spaţiului, care, în rest, sunt absolut „normale" şi pe care majoritatea dintre voi le ia ca atare. Cultura voastră are o caracteristică asemănătoare cu acest fenomen. Prin acţiunea magică, asistenta magicianului poate pluti în aer, iepurii pot să 126 dispară, iar obiectele gospodăreşti obişnuite pot căpăta calităţi care sfidează logica. Toate acestea îmboldesc memoria celulară a speciei voastre să creadă că asemenea lucruri sunt într-adevăr posibile, atunci când păşeşti în spaţiul „magic" al fenomenelor multidimensionale.

în mod inconştient, oamenii au nevoia disperată de a crede că asemenea magie este posibilă, pentru că, la un anumit nivel, înţelegeţi că fenomenele divine neexplicate ar putea fi singura cale de ieşire din încurcătura în care sunteţi şi, pe plan cultural, nutriţi speranţa secretă că o astfel de „magie" v-ar putea salva de inconştienţa voastră spirituală. în timp ce urmăriţi actul magic, vă întrebaţi dacă este o demonstraţie a capacităţii de racordare la alcătuirea invizibilă a divinului, care poate sfărâma ilu zia de timp şi spaţiu. Reprezentaţia magicianului vă inspiră să rechemaţi amintirea latentă a vremurilor în care vă aduceaţi aminte că miracolele sunt posibile - şi că, prin urmare, orice este posibil. Credeaţi că magia nu face decât să ofere o distracţie.

De fapt, ea aduce un strop de speranţă pentru un suflet însetat, permiţându-vă să căutaţi şi să regăsiţi amintirea adevăratei naturi nelimitate a universului vostru.

Houdini a reprezentat, pentru multă lume, dorinţa arzătoare a sufletului de a se conecta la câmpul potenţialităţii pure. La un anumit nivel, vă daţi seama că o asemenea măiestrie în reprezentaţia „magică" se întrepătrunde şi cu fenomenele paranormale. Pare că aceste fenomene au o anumită caracteristică asemănătoare cu magia. într-un fel, o percepeţi ca fiind din aceeaşi familie. Astfel, ajungeţi să întrupaţi calităţile magicianului, ca şi Houdini, pentru că puneţi magia în practică, prin demonstrarea comunicărilor voastre cu extraterestrii.

Luaţi nişte idei aparent magice şi le transpuneţi în realitate. Aveţi câţiva îndrumători care lucrează cu voi, unii şamani din rândul primilor locuitori ai Americii, iar acest aspect extrem de interesant al îndrumării spiritului prin intermediul lui Arthur Buckley, vă atinge înţelegerea tot mai cuprinzătoare

a ceea ce oferă maestrul magician: nu mai este vorba de iluzii, ci, mai curând, de manifestarea a ceea ce pare să se opună legilor voastre ştiinţifice.
127
Există unii care vor încerca să deprecieze şi discrediteze această acţiune, ca pe un truc ieftin cu cărţi de joc. Să-i binecuvântăm, pe ei şi pe aceia care ne furnizează această idee, pentru că vorbesc din proprie experienţă, care este experienţa pe care au făcut-o cu voi şi cu această lucrare. Alţii vor trăi un altfel de experienţă. Nu vă lăsaţi copleşiţi de criticile aduse acestui proces, pentru că, în adâncul inimii şi al sufletului, ştiţi care este experienţa pe care o trăiţi.
Adevărata magie încorporează amintirea celulară că fiinţele creatoare sunt în stare să fluture o baghetă magică şi că creeze ceva doar din aer, că, din perspectiva creaţiei divine, poţi ridica jobenul şi să scoţi ceva din nimic. Aşa că, jobenul şi baghe- . ta magicianului simbolizează memoria voastră celulară, care este exact ceea ce deveniţi. Voi toţi sunteţi nişte magicieni, pentru că, din aer, sunteţi capabili să materializaţi atât viaţa viselor voastre, cât şi iepuraşii albi, care simbolizează creaţia pură.
în momentul de faţă, sunteţi ca nişte copii aşezaţi în primul rând al magnificului spectacol de magie, cu ochii larg deschişi, vrăjiţi de reprezentaţia magicianului. însă, mai puţin reprezentativ pentru voi este cinicul, care spune: „Ei na, nu e decât un spectacol de iluzionism, care, pe deasupra, mai este şi o reprezentaţie de bâlci de doi bani!" Ne referim la perspectiva culturii voastre asupra unei experienţe trăite în stare de trezire, în care ceea ce pare a fi magie ajunge să se întreţească prin toate acţiunile voastre, în timp ce avansaţi spre următoarea experienţă grandioasă.
însă cinicul începe să se înmoaie, pentru că începeţi să recunoaşteţi că perpetuarea cinismului vostru nu vă duce nicăieri, ci doar vă face viaţa mai tristă. Până la urmă, observaţi că această perspectivă nu vă serveşte, aşa că acum reveniţi la minunata percepţie pe care o au copiii, reînviind amintirea copilăriei când urmăreaţi minunata reprezentaţie a magicianului. însă, de această dată, lăsaţi loc şi posibilităţii ca „magia" - ori miracolele
- să traverseze toate aspectele Divinităţii. Fiţi, deci, ca nişte copii uluiţi, când sunteţi dispuşi să vă gândiţi că acum a venit vremea de a demonstra cum e posibil ca magia să devină o parte componentă a trăirilor voastre cotidiene.
128
Prin această nouă perspectivă, veţi găsi scăparea din disperarea voastră că viaţa este doar o serie neîntreruptă de eve-

nimente distrugătoare. Daţi-i voie eu-lui vostru superior să demonstreze ce este posibil, atunci când miracolele devin parte a trăirilor voastre cotidiene. în acest mod vă veţi conecta la dimensiunile mai înalte şi veţi începe să fiţi martori la spectacolul magic ce se desfăşoară în întregul univers. Este într-adevăr o demonstraţie mirifică. Apropie-te cu încredere şi nu pierde ce te aşteaptă în viitorul imediat.

Bine, dar asta ridică o întrebare. La ce anume se poate aştepta omenirea? Ne vom extermina singuri, sau ne vom putea remodeia defectele prin ceva de genul donării, de exemplu?

Prin donare genetică, lumea voastră încearcă să producă o fiinţă fizică dotată cu o capacitate superioară de funcţionare - deşi, dacă v-aţi concentra capacităţile şi atenţia asupra producerii unei asemenea fiinţe fizice cu funcţionare superioară ca rezultat al conştienţei, aţi ajunge mult mai departe. Cauza este că, prin manipulare genetică, nu puteţi avansa decât până la un punct, rămânând, în acelaşi timp, adormiţi spiritual.

în unele privinţe, este un semn bun faptul că, pe plan global, voi toţi acceptaţi ideea că sunt mult mai multe lucruri de care sunteţi capabili din punct de vedere fizic. Şi totuşi, în multiple feluri, voi trataţi acest aspect într-un mod limitat, pentru că dezvoltaţi ideea din perspectiva unei specii care caută să-şi rezolve problemele pe baza aceleiaşi gândiri care le-a generat. în schimb, rezolvaţi-vă problemele în plan fizic, pe baza unei conştienţe mai extinse.

Atunci când veţi atinge trezirea spirituală, veţi începe să vă modificaţi şi să vă vindecaţi fiinţa fizică. Atunci când vă veţi trezi conştienţa de grup, veţi începe să observaţi că, prin unificarea aspectelor voastre mentale, trupeşti şi spirituale, provocaţi o influenţă absolută asupra trupului vostru fizic, emoţional şi mental. Deşi vă puteţi manipula şi dezvolta „vasele" fizice, pe cale genetică, nu puteţi depăşi o anumită limită de dezvoltare,

în măsura în care aceasta nu se adresează statutului locuinţei voastre biologice, în care urmează să trăiască acest vas fizic „perfecţionat". Iarăşi v-aţi orientat greşit, atât atenţia, cât şi finanţele! Ceea ce a fost benefic este modul în care asta a permis discuţii de grup pe tot globul - discuţii care, la rândul lor, au descătuşat dorinţa de dezvoltare, pentru a deveni o specie fizică mai evoluată. Dar voi încercaţi să operaţi schimbările în cadrul contextului simptomelor, în loc să vă ocupaţi de rădăcina problemei. Când vă veţi trezi şi veţi găsiţi căi mai bune de a cheltui banii şi vă veţi îndrepta atenţia asupra căilor cele mai benefice pentru a vă trezi, atunci evoluţiile voastre fizice, spirituale şi intelectuale vor fi de

lungă durată şi nu se vor limita la unul sau două vase,- în schimb, întregul glob va trăi experienţa unei înălţări a energiei vibraţiilor şi, de aici, va urma vindecarea totală.

Ca să-ţi dau un exemplu: ceea ce încercaţi voi să realizaţi pe plan genetic, seamănă cu situaţia în care ai avea un grajd în care doreşti să produci, prin manipularea ştiinţifică, un „model" de cal de curse mai rapid, mai suplu, cu capacitate superioară de funcţionare. Şi apoi produci acest armăsar impresionant, dar, când îi dai drumul pe hipodrom, el se împiedică şi se prăbuşeşte în mâzga de pe traseul de alergare, pentru că mlaştina se formează din apele poluate de sub hipodrom. Nici acest armăsar perfecţionat nu poate face faţă traseului de curse, care nu a fost îmbunătăţit ori perfecţionat, la rândul său. Toate cârpăcelile voastre produc doar ceea ce trebuie transferat în seama unei conştienţe şi unei ambianţe planetare, care încearcă să facă schimbări pe un plan care nu abordează nivelul la care schimbările pot crea avantaje şi durată maxime.

Acesta este un alt mod de a evita să remarcaţi zonele cărora e nevoie să li se acorde atenţie maximă. Şi în acest caz vă abateţi de la posibilitatea de a observa unde ar putea fi operate schimbările cele mai simple şi cel mai uşor de remediat, cu grad maxim de impact. Dacă veţi cheltui milioane cu asemenea experimente, nu veţi reuşi să remarcaţi în ce alte direcţii v-aţi mai putea cheltui dolarii. In schimb, aţi putea găsi un mod de a opri distrugerea copacilor de pe planeta voastră, care ajută la menţinerea echilibrului fragil al oxigenării ei.

V-aţi putea îngriji de sărmanii voştri fără acoperiş deasupra capului, care se ghemuiesc în staţii de metrou, ca să nu înghеţe. Copiii voştri - fiii şi fiicele voastre - plâng pentru că n-au mâncat ca lumea, de săptămâni întregi.

Dacă lucrezi într-o seră pentru a produce cel mai frumos trandafir roşu şi după aceea iei seminţele obţinute şi le arunci în deşert, aşteptând să crească şi să înflorească, poţi spune că ai de-a face cu o situaţie analogă cu dilema voastră actuală, pentru că te concentrezi asupra simptomelor şi nu asupra cauzei. Ai face mai bine să-ţi fertilizezi solul conştienţei. Adu-ţi „pH"-ul la un nivel care să permită înţelegerea acţiunilor pe care le întreprinzi, ca şi a deciziilor pe care le iau guvernele voastre. Aceste decizii nu sunt adecvate pentru supravieţuirea voastră, după cum nici alegerile nu sunt reprezentative pentru o cultură caracterizată de empatie. Atunci când descoperi calea de a crea un nou soi perfecţionat de trandafir roşu, dar apoi îl exilezi în pustiu, te întrebi de ce nu creşte la fel ca în seră. Concentrându-te pe această idee, îţi abaţi atenţia de la

necesitatea de a îmbunătăţi mai întâi terenul arid şi nu-ţi dai seama că, pe vremuri, acesta era înfloritor. Aşa că ai face mai bine să-ţi îndrepţi resursele şi atenţia asupra acestui gând şi atunci e sigur că seminţele care reprezintă recipientul tău fizic se vor trezi şi ele, fiindcă acum fiinţa fizică va fi îndrumată de o spiritualitate trezită din adormire. în acest caz, toate deciziile - şi, prin urmare, şi acţiunile - devin diferite. Atunci mediul ambiant va fi diferit, după cum se va schimba şi societatea voastră, iar experienţa pe care o trăieşte fiinţa fizică va fi complet diferită.
Dar cum anume să facem să trezim omenirea?

începeţi prin a observa, pur şi simplu, faptul că sunteţi adormiţi - şi urmăriţi şi ceea ce faceţi în timpul somnului. Continuaţi să vă intensificaţi propria conştienţă şi găsiţi calea de a atrage atenţia lumii asupra acţiunilor voastre efective, care vor contribui la perpetuarea lipsei de speranţă şi la iminenţa distrugerii voastre, în caz că veţi rămâne neschimbaţi. Voi, cei care lucraţi în mass-media - fie angajaţi de posturi de radio, de ziare

sau la emisiuni de televiziune - atunci când aveţi senzaţia că ideile voastre cele mai înalte sunt cenzurate pentru că sunt prea avansate, trebuie să vă luaţi de mână cu alţii din acelaşi domeniul şi, împreună, să boicotaţi obstacolele invizibile puse în calea trezirii tuturor. Daţi-vă mâna şi cu aparenţii voştri „concurenţi" - iată că un moderator de talk-show se alătură altui moderator, un reporter se asociază cu altul, un prezentator de emisiune cu altul şi, împreună, veţi găsi forţă în această colaborare, astfel încât firmele uriaşe care sunt proprietarele mijloacelor de informare în masă şi prin intermediul cărora lucraţi, să nu mai poată opri valul interesului colectiv. De la New York până la Los Angeles, lăsaţi personalităţile din televiziune, film şi radio să înceapă să lucreze împreună, ca o grupare unită, întrucât e vorba de o asociaţie spirituală a culturii voastre, în cadrul căreia vă manifestaţi revolta şi refuzul de a fi reduşi la tăcere, prin cenzura impusă de obligaţia de a da seama la „nivel superior". Atrageţi atenţia lumii asupra situaţiilor care sunt cele mai flagrante şi ameninţătoare, începeţi să exercitaţi presiuni asupra sistemului şi nu mai permiteţi corporaţiilor multinaţio-nale să controleze mass-media, continuând să ignore problemele globale.

Te-ai întrebat cum aţi putea face o schimbare - şi iată cum se poate. Motivarea pentru conştientizare poate fi impulsionată, atunci când sunteţi capabili să priviţi drept în faţă faptul că „sfârşitul" vostru este iminent, în cazul în care veţi continua

să alunecaţi pe aceeaşi pantă a autodistrugerii. Condiţia de persoană celebră, care este în centrul atenţiei, aduce cu ea şi multă responsabilitate. Uneşte-ţi forţele cu alţii care deţin acelaşi gen de poziţie şi astfel veţi putea atrage, în mod semnificativ, atenţia omenirii asupra acelor cauze care au o nevoie disperată să fie susţinute. Este adevărat că, în calitate de personalităţi individuale, poate fi greu să învingeţi cenzura - dar uniţi, veţi reuşi. Trebuie să începeţi să înţelegeţi motivul pentru care aţi ajuns în postul pe care îl deţineţi şi să recunoaşteţi cât este de imperativ pentru voi să vă uniţi şi cu alţii, pentru a găsi calea de a scoate la lumină cele mai întunecate practici ale societăţii voastre - şi care subminează cel mai mult viaţa.
132

Clonarea vulturului pleşuv, pentru a-i permite să se înmul- ţească, reprezintă o utilizare raţională şi utilă a donării, din pers- pediva unei societăţi evoluate, dacă v-aţi gândi să reconstruiţi o cultură, un ecosistem şi o planetă. Există însă o mare diferenţă între a da această tehnologie pe mâna copiilor, într-un laborator, şi a încredinţa, cu toată încrederea, această răspundere unor adulţi cu spiritul luminat. Oamenii care nu s-au trezit spiritual sunt ca nişte copii lăsaţi nesupravegheaţi într-un laborator, deoarece ţopăielile voastre nu pot aborda morala spirituală superioară, despre care e dificil de discutat, în hărmălaia produsă de grupurile de interese, pentru care sănătatea planetei nu reprezintă o prioritate. Atunci când astfel de grupuri îşi folosesc bănetul obţinut din surse colaterale, ele te vor împinge spre aceeaşi arenă în care te-au mai dus deja. Utilizarea unei asemenea tehnologii în cazul embrionilor, pentru a repopula fauna ameninţată de dispariţie este una - dar, chiar şi în acest caz, grupul care realizează această ispravă ar putea înţelege mai bine problemele respedive, dacă operaţiunile ar fi conduse din perspediva conştienţei şi a iluminării totale. Din acest motiv, tehnologia res- pedivă, pusă la îndemâna unei populaţii egocentrice, care abia a atins pubertatea, va crea, cel mai probabil, mai mult haos decât vindecare.

în general, problema este că voi nu vă percepeţi ca fiind inconştienţi pe plan spiritual - ori simpli copii, în contextul evoluţiei spirituale - şi de aceea nu recunoaşteţi ce provocare vă aduc lucrurile pe care vă faceţi. Totuşi, unii dintre voi înţeleg, dar tocmai grupurile de interese care doresc să utilizeze această tehnologie, sunt acelea care dau dovadă de cel mai mare grad de inconştienţă.

O societate care s-a trezit îşi desfăşoară treburile într-un anume fel. însă, în cea mai mare parte, societatea voastră îşi

rezolvă treburile într-un mod care nu e caraderistic pentru o societate care s-a trezit. De aceea, ca să dezvoltaţi acea tehnologie ce presupune un anume grad de iluminare pentru a-i folosi la maximum avantajele, trebuie să înţelegeţi că voi nu aveţi pregătirea spirituală adecvată pentru a o stăpâni. Simplul fapt că percepeţi utilizarea acestei tehnologii pentru a crea o fiinţă mai

perfecţionată, în contextul unui mediu poluat şi muribund, ar trebui să servească drept exemplu pentru măsura în care aţi ajuns să puneţi carul înaintea boilor. Iluminarea spirituală nu se naşte în eprubetă, iar voi sunteţi atât de concentraţi pe superficialitate, încât v-aţi concentrat prea mult atenţia pe domeniul care vi se pare că ar asigura rezultate tangibile pentru problema voastră. Dar astea nu sunt decât iluzii, căci, în cazul în care creaţia nu porneşte din perspectiva unei societăţi care s-a trezit, în plan colectiv, toţi împreună, nu sunteţi mânaţi de înţelepciune, ci de superficialitate.

în efortul vostru de a deveni mai buni, încercaţi să ocoliţi ideea că lăcomia şi puterea stau, adesea, la baza dezvoltării şi a utilizării unor asemenea tehnologii, pe care le şi motivează. Numai atunci când tehnologiile voastre sunt motivate de altruism şi de ideile cele mai înalte ale grupului, atunci - şi numai atunci - veţi putea merge mai departe cu strădania de a descoperi căi în vederea utilizării lor superioare. Atunci când treburile voastre nu mai sunt dictate de lăcomie şi de motive impuse de setea de putere a indivizilor şi societăţilor, veţi putea folosi aceste tehnologii - şi multe altele, care vor duce la evoluţia speciei şi a mediului vostru înconjurător.

Ca o ironie, fiinţele iluminate vor înţelege atunci că, prin conştientizare, fiinţa fizică poate fi supusă la schimbări, doar prin creaţia orientată intenţionat. Asta nu va părea un mister, pentru că atunci veţi putea opera schimbări şi adaptări, la fel de repede şi de eficient pe cât vă închipuiţi că le puteţi face cu un mojar, sau cu o eprubetă de laborator. Faptul că nu recunoaşteţi acest lucru, constituie dovada că sunteţi adormiţi, că încercaji să faceţi acele schimbări şi să vă îmbunătăţiţi situaţia, chiar şi prin înţelegere parţială.

Iluminarea permite o înţelegere cu adevărat nelimitată şi cu un potenţial pur. Grupurile mai evoluate pot face schimbări extraordinare, în domenii care, înainte de iluminare, erau considerate imposibil de transformat. Când începeţi să vă ocupaţi de problemele longevităţii şi ale vieţii fără boli şi suferinţe, vă mai rămâne, totuşi, obligaţia de a înţelege că, prin conştienta individuală şi de grup, se pot realiza atât aceste schimbări, cât

şi multe altele. Numai actuala voastră conştienţă de grup vă dictează convingerea că omul trebuie să îmbătrânească după un anumit număr de ani - şi, în cazul celor mai mulţi dintre voi, corpul omenesc chiar trece prin această transformare. Prin trezire se poate ajunge la un alt rezultat, însă ideea de a încerca realizarea unor astfel de schimbări într-un laborator plin de indivizi care sunt, probabil, mai mult adormiţi, decât treziţi din somn, vă face să vă concentraţi din nou atenţia asupra problemelor propriului vostru intelect, decât pe modul în care v-aţi putea lărgi trezirea spirituală, la nivelul întregii planete.

Mai întâi, trebuie să vă dezvoltaţi şi să manifestaţi capacitatea de a crea o cultură plină de iubire, compasiune şi toleranţă. Fiinţele dotate cu astfel de trăsături de caracter pun accentul principal pe alte domenii decât voi. Pornind de la această conştienţă, veţi putea realiza mult din ceea ce speraţi să realizaţi prin donare. în acest caz - şi doar în acest fel - veţi reuşi să ajungeţi la rezultate de durată. Transformarea poate fi atinsă prin simplitate, nu prin complexitate. De exemplu, să zicem că încercaţi să creaţi o bufniţă biologic perfectă, dar apoi intenţionaţi să o eliberaţi într-un mediu în care continuaţi să deversaţi în râuri apele menajere.

Crearea unei fiinţe umane perfecţionate - în timp ce, la celălalt capăt al globului, alţi semeni de-ai voştri se chinuiesc reciproc - este o acţiune nepotrivită. Ar fi mai bine să construiţi, în schimb, fundamentul pentru trezirea spirituală şi, pornind de aici, să începeţi să înţelegeţi şi să daţi dovadă de iubire şi compasiune pentru toţi şi toate. Din această înţelegere veţi dezvolta noi tehnologii şi abilităţi şi veţi căpăta o capacitate sporită de a vă tămădui planeta.

Ocupaţi-vă de acele situaţii în care sunt oropsiţi unii oameni - femei, sau persoane cu o anumită religie - şi vindecaţi această ruptură. Descoperiţi unde există copii care mor de sete şi foame şi nu au nici măcar condiţiile elementare de supravieţuire. Spre aceste situaţii trebuie să vă îndreptaţi atenţia. Concentraţi experienţa, învăţătura şi geniul oamenilor de ştiinţă, pentru descoperirea unei soluţii la aceste dileme. Ieşiţi din laborator şi duceţi-vă înapoi în câmpiile şi deserturile din Africa şi

ocupaţi-vă de mulţimea de oameni care suferă şi mor acolo.

Puneţi halatul alb în cui, îmbrăcaţi, în schimb, roba albă a Divinităţii şi întindeţi mâinile, ţinând în ele nu eprubeta, ci o cană cu apă, pe care s-o oferiţi celui însetat. Astfel veţi ajunge să vă transformaţi lumea. Astfel veţi reuşi să vă tămăduiţi planeta.

Comportaţi-vă ca persoane sensibile, miloase, care nu ignoră nici un individ sau grup ce suferă, în timp ce vă jucaţi de-a experimentele chimice, în camera din spatele casei. Ar trebui, mai curând, să concentraţi sprijinul financiar şi atenţia omenirii asupra problemelor voastre mondiale - cum sunt foametea, despăduririle şi încălzirea globală. Acolo unde există specialişti străluciţi în fizică, aduceţi-i în mijlocul oamenilor care suferă de inaniţie şi începeţi cu dilemele voastre cele mai importante.

Ocupaţi-vă de rezolvarea problemelor voastre cele mai simple, dar cele mai distrugătoare - şi nu vă lăsaţi intelectul să se abată de la această misiune, pentru că n-aţi face decât să amânaţi inevitabilul. Până la urmă, veţi fi obligaţi să observaţi cum cresc apele, din cauza încălzirii globale. Va trebui să vă daţi seama că e cazul să luaţi decizii asupra modului în care vă mobilaţi casa, renunţând la preferinţa pentru frumuseţea lemnului - lăsând astfel pomii să rămână în picioare. Transformarea va apărea prin simplitate, nu prin complexitate.

donarea nu este decât o încercare de a îndrepta un sistem instabil, prin manipularea simptomelor acestuia. Atâta timp cât nu reuşiţi să observaţi deteriorarea tot mai mare al mediului ambiant în care vă plasaţi proaspetele odrasle produse prin inginerie genetică, nu veţi face altceva decât să perpetuaţi greşeala. Şi aici avem de-a face cu un exemplu al modului în care mintea evită provocarea mai serioasă care vă aşteaptă. Conştienţa are ca rezultat produşi superiori din punct de vedere genetic. Conştienţa menţine un recipient superior sub aspect genetic. Iluminarea transformă toate aspectele omenirii. Atunci când vă apucaţi să cârpăciţi simptomele, nu reuşiţi decât să continuaţi să ocoliţi ceea ce este realmente necesar pentru a „repara" lucrurile - şi sfârşiţi prin a vă felicita pentru minunile ştiinţei, ignorând concomitent modul în care aceeaşi comunitate ştiinţifică ar putea avea un impact mai mare, dacă va crea schimbarea.

136

Un trandafir perfect din punct de vedere genetic, cultivat într-o seră şi apoi transplantat în deşert, nu va rezista. O grădină de trandafiri transplantată într-un pustiu, nu va face pustiul să se schimbe. Atunci când transformaţi câmpurile aride, cele mai frumoase şi mai perfecte flori vor răsări de la sine.

Dar există şi dintre cei care spun că aceste lucruri sunt făcute de extraterestrii care se combină cu oameni pentru reproducere, pentru a crea un făt care să fie pe jumătate om, pe jumătate „extraterestru".

Această idee greşită a apărut, în parte, ca urmare a experienţelor trăite de unii dintre cei care au avut întâlniri cu

ET, care şi-au cunoscut urmaşii ca urmare a aventurii acestor întâlniri şi care au observat că există o asemănare fizică între cele două specii - a noastră şi a voastră. Anumite caracteristici fizice ale speciei noastre ajung să fie realmente încorporate în aceşti copii mici, datorită naturii transformării complexe la care sunt supuşi în cursul trecerii de la Pământul vostru, la noul lor domiciliu. Atunci când ceri să dezlegi unele dintre misterele contactelor dintre speciile noastre, presupui că, la un anumit nivel, poţi face faţă răspunsului.

Nu avem nevoie să ne amestecăm cu specia voastră şi să producem un soi de hibrid, cu toate că nu sugerăm că aşa ceva nu s-ar fi petrecut niciodată în istoria planetei voastre. în spatele vălului de mister se găseşte o explicaţie relativ simplă. Nu există nimic complicat în natura universului, cu toate că, probabil, cele mai complexe idei sunt cele care, aparent, sugerează două contradicţii la un loc. Imaginează-ţi momentul în care familiile, rudele noastre, se vor întâlni şi se vor simţi unite.

Suntem la fel de înrudiţi ca orice familie cu alta, pentru că suntem doar nişte fraţi, printre mulţi alţi fraţi. Nu trebuie să vă sperie aspectul nostru diferit. Trebuie să ajungeţi să înţelegeţi cu adevărat cine suntem noi. Vă cerem să ne permiteţi această dezbatere şi să ne daţi posibilitatea de a vorbi către inima voastră. Când ne întâlnim, când ne apropiem în acest fel, este o clipă sfântă, pentru că, de multă, multă vreme, a fost scris să fie aşa.

Nu subestimaţi sufletul universului. Acestuia i-ar plăcea să ne înţelegem bine, nu-i aşa? Trebuie să ajungeţi să ne puteţi păstra în gândul vostru şi să nu vă feriţi de noi, ca de un fenomen din gama OZN - ci să vă gândiţi la întâlnirea cu noi ca la o întâmplare banală, în cursul căreia faceţi cunoştinţă cu vecinii de alături - dar care sunt, poate, ceva mai departe decât aţi putea înţelege. însă distanţa nu ne separă. Inima şi sufletul nostru sunt unite, în mod intrinsec.

Aspectul cel mai controversat al fenomenului întâlnirilor cu extraterestrii este, după cum au relatat cei care au trăit o asemenea experienţă, că au văzut recipiente ca nişte borcane, în care se dezvoltă fetuşi de om ce plutesc într-un lichid. Mulţi susţin că asta e o dovadă a faptului că suntem nişte cercetători duşmănoşi, insensibili, care intenţionează să contribuie la progresul speciei noastre, folosindu-se de capacitatea voastră de reproducere. Diferite femei spun că sunt însărcinate şi apoi, în mod misterios, embrionii pe care îi poartă, dispar. Această afirmaţie că noi am extrage materialul de reproducere, stă la baza ideii că ne zbatem să ne redresăm specia muribundă, cu aju-

torul organelor reproducătoare ale femeilor din specia voastră. Hai să vorbim puţin despre aceste idei.

Atunci când omenirea s-a hotărât să pună accentul pe folosirea substanţelor chimice - aşa cum a scos în evidenţă propaganda intensă făcută de marile voastre companii din industria chimică - aţi pornit pe o pantă periculoasă pentru direcţia în care se îndreaptă evoluţia voastră, prin poluarea apelor, ca şi a planetei voastre, per total. Aţi pregătit descătuşarea treptată a propriilor voastre posibilităţi de reproducere, deşi nu există nici o îndoială că treceţi printr-o explozie de înmulţire a populaţiei, în multe cazuri, această populaţie nou apărută a fost contaminată de anumite reacţii chimice, care vă afectează adesea integritatea biologică. încetul cu încetul, a fost stabilită o direcţie de evoluţie - deşi, uneori, în mod foarte subtil - în cadrul căreia celulele reproducătoare ale speciei voastre produc un embrion modificat. Asta nu înseamnă că specia voastră nu mai are nici o speranţă. Punerea în evidenţă a acestei situaţii poate fi tolerată de sufletul de mare complexitate psihologică şi spirituală.

Noi chiar am susţinut prelevarea de mostre din fondul vostru de embrioni. Oricât ar putea părea că este o acţiune de vidimizare, nu a fost, de fapt, decât un lucru asupra căruia am convenit cu voi, pentru cazul în care, în mod inconştient, specia voastră avea să evolueze în direcţia în care a pornit. Cu alte cuvinte, exista o oarecare posibilitate ca deciziile voastre cu privire la mediu să se bazeze pe principiile marii industrii. Dacă această posibilitate ar fi fost descoperită de suflete, înaintea unei anumite încarnări, s-ar fi convenit să se întocmească un plan pentru contracararea acestei posibilităţi. Pentru voi era important ca, după experienţa cu Atlantida, să salvaţi ceva din sămânţa voastră, ca să nu fiţi şterşi complet de pe faţa Pământului - aşa cum vi s-a mai întâmplat o dată. Pentru mulţi dintre voi, era important să vă protejaţi un anumit număr de urmaşi, pentru a asigura supravieţuirea speciei, dar şi pentru a servi drept model de comparaţie pentru evaluarea stării voastre fiziologice, care invo- luează ca urmare a expunerii repetate la poluare.

Nu vrem să spunem categoric că minunata voastră planetă este terminată şi că nu ar mai exista o speranţă. Vrem doar să explicăm că, în decursul evoluţiei voastre, se remarcaseră diferite variante, dintre care una era şi anihilarea - cu toate că există multiple moduri şi căi prin care ne putem anihila unii pe alţii. în cazul expunerii repetate la agenţi poluanţi, organismul răspunde fizic prin deteriorarea sistemului imunitar. Mecanismul prin care am extras embrionii voştri a fost elaborat

după interminabile discuţii şi acorduri privind cea mai bună metodă - care să fie şi cea mai puţin traumatizantă - prin care să poată fi pus în pradică acest program. Aţi putea obieda la ideea ca un fetus să fie crescut în interiorul unui obied neînsufleţit, dar ne permitem totuşi să remarcăm că, adualmente, voi vă creşteţi copiii în uter, într-un mediu în care există stres emoţional, substanţe de poluare fizică, lipsă de sănătate şi sărăcie.

Am iniţiat un program de adopţii, cam la fel cu acela instituit de voi pe planeta voastră, unde copiii acelora care îşi demonstrează incapacitatea de a avea grijă de ei, sunt luaţi şi plasaţi altundeva, într-un mediu care este optim pentru dezvoltarea lor. însă, în cazul vostru, întreaga voastră specie dă dovadă

de incapacitate de a avea grijă de propriile odrasle, pe termen lung. Drept urmare, unii dintre voi au acceptat ca, fiind într-o stare întrupată de conştienţa voastră superioară, să participe la un program prin care, în cazul în care planeta ar deveni de nelocuit, ne încredinţează nouă spre îngrijire, un anumit număr dintre copii. Vă asigurăm că acestor copii le va merge bine în casele lor de adopţie şi că nu vor fi plasaţi decât acolo unde specia-gazdă este iluminată şi va dovedi că nu are prejudecăţi faţă de specii diferite de a lor - spre deosebire de comportarea manifestată adesea de voi. în felul acesta, copiii speciei umane au fost adoptaţi prin programul nostru, care ne ajută să vă asigurăm dezvoltarea, în ciuda posibilelor ameninţări la adresa moştenirii voastre genetice. Aceste programe nu încalcă nicidecum acordul şi participarea propriului vostru suflet. Noi nu le-am stabilit singuri. Programul a rezultat din efortul comun între unii dintre voi şi noi - cu toate că se prea poate ca voi să nu vă amintiţi de această înţelegere.

După cum vă puteţi imagina, pot exista multe diferenţe semnificative în condiţiile atmosferice şi în multe alte privinţe, între mediul vostru şi al nostru - ceea ce implică o anumită adaptare din partea copilului, care capătă o condiţie fizică mai adecvată, posibilă în această tranziţie către un alt plan al existenţei. Ca urmare, prin procese, procedee şi metode specifice, copiii mici ai speciei umane preiau anumite caracteristici fizice ale familiei adoptive. Există numeroase cauze şi motive pentru această modificare a aspectului fizic şi a alcătuirii biologice. Modificarea nu este nocivă pentru aceşti copii şi creează un organism fizic cu funcţionare superioară - şi, uneori, caracteristicile exterioare pot fi ajustate, ca urmare a schimbărilor şi adaptărilor interioare.

Asta explică unele dintre motivele pentru care aceşti copii

pot prezenta diferenţieri în aspectul fizic. Nu e cazul să vă temeţi. Nu li se face nici un rău. însă, tot aşa cum propriii voştri copii pot să capete un aspect exterior diferit, în funcţie de şcoala pe care o urmează - cum ar fi părul tuns scurt şi o anumită uniformă, sau un aspect exterior diferit, mai potrivit pentru o anumită locaţie geografică - tot aşa, aceşti copii ai universului
140
îmbracă adesea diferite caracteristici fizice, în funcţie de locul în care sunt plasaţi. Nu e nici un motiv de îngrijorare. După cum spuneam, nu li se întâmplă nimic rău.

Aminteşte-ţi că, aşa cum am mai discutat, aceste suflete dragi au atras chiar ele aceste experienţe în viaţa lor. Ei nu sunt victimele noastre. Acest subiect a fost considerat atât de tabu, încât majoritatea dintre voi vă opuneţi foarte tare, când e vorba să ascultaţi, în mod obiectiv, care sunt faptele legate de acest fenomen. Unicul mod extrem de eficient pentru a începe schimbarea este să observaţi, mai întâi, unde se poate manifesta refuzul şi să vedeţi de unde străluceşte lumina adevărului.

Asta înseamnă că mulţi dintre cei care au trăit experienţa întâlnirilor cu extraterestrii au, într-adevăr, copii care trăiesc pe alte tărâmuri, fiind crescuţi de extraterestri?

Da. Ei sunt odraslele a mulţi semeni de-ai voştri, iar aceste odrasle au ales ele însele, prin decizii luate cu mult înainte de a se încarna, unde anume îi interesează să aibă loc evoluţia lor sufletească. Atunci când te distanţezi de ideea că locul şi împrejurările naşterii cuiva sunt aleatorii, vei începe să dezlegi misterele universului. Vei căpăta mai multă încredere, atunci când îţi vei da seama în ce măsură ne ocupăm de voi în mod apropiat. V-am crescut copiii şi, în prezent, suntem mentori pentru câţiva dintre semenii voştri - fie separat, fie împreună. Pe diversele tărâmuri ale existenţei se găsesc posibilităţi infinite. Ideea că împărţim cu voi sarcina de a vă educa urmaşii este o legătură minunată şi poate fi un gând îmbucurător, având în vedere că această legătură cu noi începe să se întărească. Interesant e faptul că, prin toleranţă, fiecare dintre noi poate cunoaşte şi înţelege sufletul celuilalt.

Există ideea că, undeva, s-a produs ceva malefic, atunci când, datorită iluminării spirituale, tehnologice şi intelectuale trezite, asupra corpului omenesc se produc, în mod proactiv, efecte care îl fac mai funcţional decât ar fi fost posibil, fără o astfel de intervenţie.
141

Dar spuneai mai devreme că oamenii nu ar trebui să manipuleze corpul omenesc prin donare, pentru a-l face să funcţioneze mai bine - iar acum afirmi că extraterestrii intervin cu cârpăceli

asupra corpului omenesc. Mi se pare o contradicţie flagrantă.

Cultura voastră a prevăzut unele excepţii, care le permit anumitor membri ai breslei voastre medicale să deschidă corpul uman, atunci când se consideră necesar - lucru pe care voi îl numiţi „chirurgie". Cultura voastră acceptă şi permite asemenea intervenţii, după ce aceşti membri ai societăţii voastre au fost educaţi şi instruiţi îndelung în acest sens. De aceea, educatorii de la grădiniţă nu efectuează operaţii de chirurgie cerebrală asupra elevilor lor, pentru că le lipseşte pregătirea necesară. Dacă li s-ar asigura această pregătire, le-aţi da bucuroşi permisiunea să facă astfel de operaţii. Sunteţi de acord că aşa e logic să fie. Nu aveţi obiecţiuni faţă de această „regulă standard", care recunoaşte „pregătirea profesională" la un anume individ, dar nu şi la altul.

Vrem să spunem, de fapt, că „pregătirea" voastră spirituală colectivă - care v-ar da priceperea de a face faţă programului de donare despre care vorbiţi, de a-l superviza şi conduce - nici măcar n-a început ca lumea. Şi, ceea ce este mai important, însuşi faptul că nu vă daţi seama de lipsa voastră de „pregătire" spirituală şi că nu consideraţi că ar fi nevoie să creaţi avantajele pe care le urmăriţi, e o dovadă în plus de cât sunteţi de naivi. Este o nebunie să vă lansaţi în aceste proiede, având un asemenea grad de naivitate - dacă luaţi în considerare rezultatele pe care vreţi să le atingeţi.

V-am urmărit cum coborâţi vertiginos pe o spirală descendentă în privinţa numărului crescut de îmbolnăviri de cancer ce par misterioase şi de maladii inexplicabile. Aceste cazuri de îmbolnăvire şi neadaptare a condiţiei fizice a omului, provocate adesea de fadori de mediu şi de inconştienţa spirituală, pot fi influenţate prin simpla îndepărtare a fiinţei fizice din pustietatea în care trăiţi.

Ar putea părea o expresie dură pentru a descrie superba

voastră planetă, însă o subliniem, pentru a vă capta atenţia.

Cuibul pe care voi îl denumiţi „acasă" este poluat genetic şi expus impactului cotidian al marii industrii, a cărei preocupare principală constă adesea doar în a mări cifrele înscrise în bilanţul de profit. Faptul că acest gen de miopie nu numai că a fost lăsată de guvernele voastre să ia avânt, ba chiar a fost încurajată, e un argument pentru lipsa de trezire, în general, a oamenilor de pe planeta voastră. Când veţi începe să vă simţiţi forţa din vocea care se trezeşte, vă veţi da mâna şi veţi găsi o cale de aplicare a legislaţiei care împiedică marile conglomerate multinaţionale să vă mai distrugă căminul - casa voastră - ca să-şi depună profitul în conturile bancare. Atunci când noi, ceilalţi din zona mai largă a cvadrantului vostru de

univers, am descoperit rezultatele posibile, am observat că unul dintre ele poate duce la dispariţia speciei voastre. Ceea ce nu este neapărat şi o probabilitate - cel puţin nu era cu cincizeci de ani în urmă - dar rămâne totuşi o posibilitate. Au fost luate măsuri pentru a se asigura păstrarea unor înregistrări ale speciei voastre fizice.

Când privim la această planetă minunată şi vedem cum dispar unele dintre elementele ei - cum ar fi stratul de ozon şi componentele solului - continuăm să luăm în serios acele proiecte care asigură capacitatea de supravieţuire a speciei voastre. S-ar putea să ne contraziceţi, spunând că specia voastră este cea mai bine adaptată la propria-i planetă, iar noi suntem întru totul de acord. Şi, cu toate astea, ce-aţi face voi? Aţi rămâne ca nişte martori neputincioşi, care urmăresc cum o naţie de pe propria voastră planetă îi ameninţă pe alţi semeni de-ai voştri - într-atât, încât să se nască îndoiala dacă copiii grupului ameninţat vor mai apuca să ajungă la maturitate? Există grupuri de semeni de-ai voştri care periclitează dezvoltarea fericită a femeilor şi copiilor lor, iar majoritatea locuitorilor planetei asistă neajutoraţi, nesiguri asupra modului de răspuns şi reacţie.

Cu ani în urmă, prin înţelegerea dintre voi şi noi, am pus în funcţiune un plan prin care să asigurăm determinarea ştiinţifică a codului vostru genetic, pentru cazul că aţi fi loviţi de o catastrofă pe scară mare.

Astfel, stirpea voastră va supravieţui intactă - deşi, tre-

buie să recunoaştem, nu pe planeta voastră. Ironia este că şi voi apelaţi la această practică pentru anumite specii de animale, ceea ce denumiţi ecologie şi protecţia mediului.

Gândiţi-vă că este vorba de unul dintre proiectele noastre altruiste, în cadrul căruia dăm dovadă de multă empatie în cercetările pe care le facem asupra tineretului vostru, atunci când îi monitorizăm, îndeaproape, evoluţia. în general, copiii voştri sunt remarcabil de sănătoşi - atât spiritual, cât şi fizic şi mental. Ei nu se nasc prin gestaţie normală, aşa cum ai presupus tu, pe baza amintirilor tale fragmentare.

De multe ori, ei se dezvoltă în utere simulate şi sunt apoi adoptaţi în cadrul unor programe în care li se asigură suficient de multă dragoste. Apoi se hotărăşte mutarea dirijată şi li se oferă cât mai multă iubire şi încurajare. Aceşti copii sunt priviţi ca un dar excepţional şi ne amintesc de propria noastră ascendenţă. Şi noi ne-am distrus de câteva ori.

Astfel, voi ne oferiţi un reper care să ne amintească mereu de ce se poate întâmpla cu o specie, dacă este lăsată doar în voia propriilor ei căutări intelectuale. în ciuda discuţiilor noastre

sincere despre acest subiect, mulţi dintre voi vor considera această idee ca fiind respingătoare. Totuşi, dacă sesizaţi cu adevărat cât de fragil atârnă în balanţă soarta speciei voastre - şi voi, la fel ca noi, veţi ajunge să consideraţi că acest program este plin de altruism.

Să nu vă îndoiţi niciodată de dragostea noastră pentru omenire. Acum vă puteţi da seama că, în această aventură, suntem cu toţii împreună.

144

CAPITOLUL 8

Bani si materializare

/

Pe parcursul ultimelor patru luni, am plecat şi am aterizat de pe aeroponul local de aici, de mai mu/t de zece ori. Fiecare zbor l-am făcut cu aceeaşi companie aeriană, ceea ce mi-a dat motiv să vizitez, de fiecare dată, acelaşi terminai

La prima călătorie, l-am văzut şezând singur, având la picioare o geantă de voiaj uzată, în care se găseau toate lucrurile lui. Pentru că afară era foane ger şi ningea, sigur că îşi căutase un loc în care să se adăpostească de frig şi găsise un colţişor unde să poată dormi, măcar pentru câteva ore. în timp ce mă instalam comod în aşteptarea anunţului că ne putem urca în avion, am simţit o durere în inimă, la vederea acestui suflet fără un acoperiş deasupra capului, care încerca să doarmă în poziţie verticală, ca să nu atragă atenţia asupra sa. Câteva minute mai târziu, unul dintre agenţii de pază l-a gonit, tocmai când începusem să-mi bat capul cum aş putea să-l ajut.

L-am mai văzut de câteva ori şi în următoarele luni şi, invariabil, i-am dat de fiecare câte o hârtie de douăzeci de dolari, pe care o primea timid, fără să scoată vreodată un cuvânt. Abia atunci am observat că el era, de fapt, o femeie, cam de vârsta mamei mele, îmbrăcată în haine bărbăteşti. M-am uitat în portofel, întrebându-mă de câţi bani mă puteam dispensa.

N-am putut să nu mă gândesc la ea pe toată durata drumului, reflectând din nou cum se face că societatea noastră tot nu e în stare să abordeze asemenea probleme arzătoare.

Cum am putea noi, ca persoane individuale, să îi ajutăm pe toţi nevoiaşii, dar să ne rămână, în acelaşi timp, mijloace suficiente pentru a avea grijă de propria

145

noastră familie/ în întreaga lume există atâţia oameni şi atâtea proiecte care necesită sprijinul nostru financiar - şi nu numai. Este vorba de copii care suferă de foame, de animale chinuite, de specii pe cale de dispariţie şi de zone distruse în mediului înconjurător. Totul pare atât de descurajant.

Ar trebui să începi prin a-ţi imagina o lume în care sunt sa-

tisfăcute nevoile tuturor şi unde domnesc pacea şi liniştea. De aici trebuie să începi, pentru că, în clipa de faţă, cu mare greutate ţi-ai putea imagina o asemenea lume şi, cu atât mai puţin, s-o şi creezi. Este nevoie de antrenament pentru a-ţi exersa capacitatea vizionară. Nu-ţi imagina că nu trebuie să o faci. Fiecăruia dintre voi, locuitorii aceste planete, v-ar fi de mare folos dacă aţi începe să vă antrenaţi această capacitate, pentru că de acolo vă veţi lua speranţa pentru un viitor nou. în prezent, vă îngrădeşte senzaţia că sunteţi copleşiţi de modul în care lucrurile se pot schimba în timp, de eventualele modificări ale planetei, ale unui sistem politic, de cum se poate trezi conştienţa unui grup, sau al unui popor. Este vorba doar de lipsa voastră de capacitate vizionară, care vă ţine închişi în starea de lipsă de speranţă, ori de indiferenţă - care este, de fapt, doar disperare mascată. Aşa că, nu subevaluaţi mesajul nostru către voi, reducân- du-l la ideea banală că vă încurajăm să faceţi mai mult decât puteţi. Este vorba doar de a începe să aplicaţi în practică principiile despre care tot vorbiţi, despre care citiţi într-una, despre care nu mai încetaţi să daţi lecţii.

Este momentul să renunţaţi la intelectualizarea acestor idei. Cine ar putea fi mai potrivit să vindece lumea, decât o persoană care începe să demonstreze cum se procedează, în chiar propriul său cămin? Credeţi că ar fi nevoie de o gândire grandioasă, pentru a vă reface pădurile tropicale? Sau de o perspectivă vizionară nelimitată, pentru a vă curăţa oceanele şi a le readuce la culoarea lor de un albastru ca cerul? Cât de multă capacitate de iertare şi preţuire reciprocă ar fi necesară, pentru a face ca neamul vostru să se reunească în spiritul iubirii şi să înceteze duşmănia şi lupta - şi astfel să vă puteti tămădui casa,

care este planeta pe care trăiţi? E vorba de foarte multă iubire şi preţuire - de asta vă putem asigura!

Numai gândirea voastră limitată vă împiedică să transpu- neţi în practică ideea că aveţi capacitatea de a realiza toate aces- tea. Ar fi bine să începeţi cu propria viaţă. Puneţi în practică aceste idei pe plan personal - fiecare dintre voi.

Atunci când mintea şi intelectul se opun, spunându-vă că aţi pierdut contactul cu realitatea, amintiţi-vă de oceanele voas- tre, pentru că ele vă cheamă.

Amintiţi-vă de tigrii albi de pe planeta voastră şi amintiţi- vă de viaţa din mări şi oceane, pentru că ele toate vă şoptesc numele. Amintiţi-vă că noi vă propunem să începeţi chiar acum, folosind drept teren de antrenament curtea propriei voastre case. Creaţi-vă voi înşivă o viaţă aşa cum o visaţi, astfel

încât să vă daţi mâna, plini de încredere, cu ceilalţi care au făcut acelaşi lucru - şi creaţi planeta din visele voastre.

Voi sunteţi conducătorii din zorii zilei de mâine. Aceşti conducători nu-i vor mai permite intelectului să le dicteze. Intelectul poate discredita, poate sufoca şi poate intelectualiza tot ce este spirit plin de bucurie, înlăturându-l chiar din cele mai grandioase proiecte. Asta este ceea ce combatem la voi, pentru că aţi declarat că aveţi dorinţa profundă de a face parte din Lumea Nouă. Lumea Nouă aşteaptă să o creaţi. Consideraţi spiritul interior ca pe Noul Creator. Ca şi universul, el nu are limite.

Dar cum să atingem aceste obiective nelimitate pe planeta noastră? Nimic nu pare să se schimbe vreodată.

Am observat că vă este teamă să visaţi la scară mare, deşi nivelele de măreţie nu pot fi încadrate într-o gradaţie a dificultăţii, atunci când sunt ajutate de întregul univers.

Acesta este unul dintre marile mituri ale omenirii - şi anume, că un lucru este mai tangibil decât altul - când, de fapt, nu există nici o diferenţă, dacă lucrurile sunt privite dintr-o perspectivă pur cauzală.

Când sufletul nutreşte ideea pasionată a unui rezultat anume, toate evenimentele din univers conspiră pentru a spriji-

ni acel rezultat, indiferent dacă este vorba să vă sprijine la cumpărarea unei case, sau la răscumpărarea planetei voastre de la cei care par să o aibă în proprietate. în această lumină, comentariului tău pare să-i lipsească ceva. Uiţi - după cum, de altfel, uitaţi cu toţii - că nu este nevoie să cunoşti mecanismul exact pe care universul vi l-ar putea pune la îndemână, pentru a-ţi sprijini viziunea.

Asta este rostul, sensul învăţăturii. Intelectul cere ca detaliile să fie cunoscute. Mintea cere ca piesele componente ale enigmei să fie la vedere şi să poată fi observate, atunci când, în inima şi sufletul tău, te decizi asupra unui anume rezultat - adică atunci când te laşi în seama universului şi când permiţi ca piesele să fie adunate de oriunde este nevoie pentru a sprijini acea viziune.

Cum să procedeze o specie ca a noastră să-şi facă viaţa să redevină iar una binecuvântată, să depo/ueze, concomitent, şi lacurile şi râurile şi să-i hrănească şi să-i adăpostească pe cei săraci?

Vă rugăm să încetaţi să mai creaţi din poziţia în care vă simţiţi cel mai confortabil. Vă rugăm şi să vă debarasaţi de ne-voia de a înţelege cum poate fi creat ceva. Oare înţelegeţi cum plutesc planetele în univers? înţelegeţi mecanismul prin care funcţionează, în detaliu, corpul vostru material? Vă întrebaţi

cum se face că o persoană poate crea un lucru - şi o alta creează altceva? O persoană nu cumpără o casă de un milion de dolari, doar pentru că are un milion de dolari, deşi aşa s-ar zice în aparenţă. în fundal se ascunde o altă poveste şi asta este ce vă cerem noi să remarcaţi. în spatele acelei poveşti stă faptul că, într-un fel sau altul, se preconizase viziunea acelei case. Acel stil de viaţă anume fusese preconizat, înainte ca banii să fie disponibili. Apoi şi-au făcut apariţia banii, iar după aceea a fost achiziţionată şi casa.

Dar să nu-ţi închipui că susţinem că ar trebui să vă risipiţi resursele naturale. Vă cerem doar să observaţi că vă stă în putinţă să vă transformaţi efectiv situaţia financiară şi sănătatea,

pentru a vă pregăti să transformaţi starea financiară şi de sănătate a întregului glob.

De altfel, acelaşi principiu poate fi aplicat în căutările privind modul în care aţi putea să vă hrăniţi masele de oameni. Cunoaşterea acelui eveniment este punctul din care să începeţi. Mecanismul lui „în ce mod" este treaba Divinităţii. Voi nu trebuie să cunoaşteţi detaliile legate de „în ce mod"; de fapt, însăşi preocuparea voastră pentru asemenea detalii este cea care vă menţine, pe veci, în faza de planificare şi proiectare - şi niciodată în cea de manifestare. Aceasta este mediocritatea din care tânjiţi să ieşiţi. Atunci când veţi decide definitiv, cu toţii împreună, că v-aţi săturat de toxinele din apele voastre şi de copiii care suferă de inaniţie - când veţi fi luat cu adevărat această hotărâre - vă va ajunge în faţa ochilor şi mecanismul privind modul în care se poate petrece schimbarea.

Nu caracterizăm viaţa voastră ca fiind mediocră, ci, mai curând, ca alergarea continuă a unui hamster, în cursa circulară a dorinţelor frustrate. Ne referim doar la ceea ce spuneţi voi că aţi vrea să creaţi în practică. Aşa că, hai s-o luăm treptat. în exemplul cu casa de un milion de dolari, ai deja o oarecare idee despre tipul de casă, despre tipul de locuinţă - ceea ce înseamnă cea mai bună versiune şi viziune a unei case pentru tine. Atunci când te poţi imagina cu bucurie pe tine însăţi ca trăind chiar în clipa de faţă în acea casă - sau în acel cămin planetar

- atunci vei declanşa din partea universului sprijinul pentru ca tu să şi materializezi în acest fel. Presupunerea greşită, permanentă şi continuă, e că fenomenul creaţiei este exact invers - că vei crede că este posibil, abia când va avea loc.

Există nenumărate „miracole" care pot avea loc în sprijinul ideilor voastre prolifice. Dacă simţi din toată inima şi din tot sufletul că ai dori să zbori la Roma, şi dacă ai senzaţia şi

convingerea profundă că eşti realmente acolo, dacă simţi bucuria de a vedea şi de a trăi splendoarea Catedralei Sfântul Petru, chiar în locul unde se află, nu se poate să nu contribui la crearea exact a acestui rezultat.

Să vezi ce repede se materializează călătoria ta la Roma, atunci când poti simţi mirosul uleiului de măsline din restau-

rantul italienesc aflat în imaginaţia ta. Există o sută de moduri, ori de o sută de ori o sută, şi încă o dată o sută de feluri în care se poate materializa această călătorie. Ce spun acum pare a fi o învăţătură ridicol de simplă. Mulţi dintre voi e posibil să o cunoască; citiţi despre această materializare, dar prea puţini dintre voi o practică dincolo de şi în afara zonei voastre normale de confort.

Aşa că, avansează şi hai să vedem cum reuşeşti să joci pe tabla de Monopoly a vieţii - şi te rog să nu crezi că e vorba doar de o simplă achiziţie materială. Este vorba de materializarea individuală a dorinţelor voastre, astfel încât să puteţi strânge cu încredere mâna fraţilor voştri, spunând: „Am început să pricep cum se poate face. Ştiu cum putem face acest lucru numit ,schimbarea experienţei noastre' - aşa că, urmaţi-mă şi hai s-o facem împreună".

Crearea Miracolelor

Miracolele, în sine, nu sunt considerate ieşite din comun pentru fraţii voştri din spaţiu, aşa cum îi numiţi voi, pentru că suntem conştienţi de capacităţile noastre de materializare. în acest fel, evenimentele cu rezultat aparent imposibil sunt numite miracole şi totuşi, atunci când începeţi să vă vedeţi potenţialul ca pe o tăbliţă încă neatinsă, pe care vă puteţi crea dorinţele cele mai arzătoare, veţi avea o înţelegere mai funcţională a creaţiei şi a modului în care are loc creaţia. Prin pasiunea voastră veţi ajunge să creaţi cu bucurie şi în mod conştient.

Acum puteţi renunţa la presupuneri, pentru că direcţia în care vă veţi îndrepta în continuare impune o deplasare de pers-
pectivă, în care veţi înfrunta sistemul de gândire actual şi preponderent, care spune: „Asta nu se poate, pentru că ..." sau „Aşa ceva este puţin probabil, din următoarele motive ...". îţi imaginezi cumva că vei aştepta să fii în stare să creezi ceva grandios, doar în momentul în care toţi semenii tăi vor deveni, simultan, la fel de capabili în acest sens? Poate va trebui să le arăţi fraţilor şi surorilor tale cum se procedează. Fie în sălile de consiliu de direcţie, fie la întâlnirile voastre comerciale, vei

avea ocazia de a demonstra un model şi de a spune: „Urma- ţi-mă

şi vă voi arăta, prin propriul meu exemplu, cum puteţi crea, pornind de la zero". Spui că şi tu vrei să ai şansa de a practica, în mod magnific, capacitatea de creaţie? Spui că vrei să ai şansa de a fi în frunte - şi, cu toate astea, ideile noi sunt sugrumate în permanenţă?

Oricum, e bine să perseverezi. Pofteşte-ţi colegii: „Urma- ţi-mă - şi eu vă voi conduce la acest ţel. Urmaţi-mă - şi vă voi arăta cum fac eu faţă îndoielilor, atunci când mă copleşesc. Urmăriţi-mă - şi vă voi modela, prin propriul meu comportament, credinţa că toate lucrurile sunt posibile, că nu avem nevoie să apelăm la ce s-a făcut şi s-a mai încercat anterior."

Creează-ţi o mantră nouă. înţelege că poţi crea pe o foaie albă, intactă. Practic, chiar trebuie s-o faci. Dacă trebuie să faci lucrurile altfel, chiar trebuie s-o faci. Ştii ce a creat până acum gândirea ta, pentru tine, pentru că bilanţul tău este depăşit - bilanţul resurselor tale naturale este depăşit. Aceia dintre voi care se găsesc în situaţia de a conduce - foarte bine, chiar să conduceţi, dar să o faceţi prin propriul exemplu, nu doar prin cuvinte. Conduceţi cu pasiunea inimii şi a sufletului. Prin exemplul vostru, îmbiaţi-i pe ceilalţi să remarce cât sunteţi de dispuşi să riscaţi, pentru că, a vă menţine în aceeaşi poziţie nu garantează decât că situaţia voastră va rămâne neschimbată, chiar şi peste încă un an. Nu vă doriţi şansa de a schimba structura companiilor voastre? Nu vreţi să faceţi o breşă în rutina voastră cotidiană? lată că aveţi o şansă. începeţi cu „compania" propriei voastre familii. Nu e vorba de ceva care să vă depăşească. Refaceţi în minte contextul obiectivelor pe care le urmăriţi, ţineţi cont de faptul că nu forţaţi pe nimeni să facă ceva. Sunteţi într-o situaţie de conducere şi administrare, iar tu şi cu alţii v-aţi propulsat singuri până aici şi, dacă aveţi destul curaj, veţi păşi cu încredere în acest rol mult mai dinamic, pentru binele propriului vostru suflet. Dacă şi ceilalţi s-ar fi îndepărtat cu lejeritate de ideile predominante în societatea voastră, ar fi făcut-o efectiv, nu-i aşa? Vom repeta acest lucru. Dacă amicii, colegii tăi, s-ar fi simţit bine întrevăzând o nouă paradigmă, ei ar şi face-o. Asa că, încetează să mai aştepţi să se man-

ifeste consensul cu privire la vindecarea omenirii de către actualii voştri conducători politici. Intră în ring în apărarea ideilor voastre magnifice, atâta vreme cât sunt impregnate de iubire şi grijă faţă de toţi.

Acum vă propunem să distingeţi maestrul din voi-înşivă. Nu uitaţi, însă, că maestrul este motivat de iubirea supremă pentru fraţi şi de vindecarea universală. Asta nu înseamnă că, printr-o astfel de cale, ar fi imposibil să atingeţi o stare de belşug

personal. înseamnă că mulţi dintre voi v-aţi suprapus obiectivele personale, peste cele ale ideilor supreme care vă sunt de cel mai mare folos.

Cei care au emis ideile pentru inventarea telegrafului, sau a aeroplanului, sau pentru o planetă lipsită de poluare, au susţinut - şi vor susţine în continuare - idei care erau considerate ca imposibile, sau chiar depăşind limita ridicolului. E bine de ştiut acest lucru, deşi atât de multe dintre cărţile voastre repetă şi vă amintesc tot timpul că gânditorii cei mai îndrăzneţi şi liberi sunt batjocoriţi şi, adesea, chiar daţi de-o parte. Da, sigur, nu vă daţi seama de asta, pentru că totul se petrece în perioada orelor voastre de serviciu, dintre 9 dimineaţa şi 5 după amiaza. Nu-ţi dai seama nici de faptul că, zilnic, desconsideraţi ideile vizionare ale celorlalţi, dar poţi privi în urmă, ca să observi cât de ridicole li se păreau ideile noi, celor care le auzeau
- ideile despre zbor, de exemplu.

Voi, vizionarii, nu aveţi nevoie să le susţineţi cu argumente, atunci când vă vin ideile noi, novatoare. Nici nu e vorba de vreo înfruntare sau ceartă. Ceea ce vezi şi simţi în sufletul tău este nuanţa, diferenţa interioară; observă că ceea ce simţi e posibil. Dacă te cheamă Divinitatea - iar ăsta este proiectul tău propriu, pe care ţi l-a adus chiar sufletul tău - nu-i lăsa pe ceilalţi să-ţi înăbuşe entuziasmul. Universul contează pe tine. Dacă nu vei putea găsi o ureche prietenoasă, atunci mergi mai departe, până găseşti pe cineva care să te asculte. Dar, pentru tine, a te depărta de vocea Divinităţii, nu este chiar cea mai înaltă idee. De fapt, nici măcar nu cauţi neapărat confirmarea
- nu ceri decât luxul de a lăsa loc pentru puţin risc în prezentarea unor idei noi. Acceptarea factorului de risc, în contextul

în care toţi gândesc la fel, este, de fapt, esenţa conducerii. Cineva trebuie să fie gata să ajungă în situaţia neplăcută în care există mai puţine persoane care îţi împărtăşesc modul de a gândi, decât persoane care îl aclamă.

Există o vibraţie palpabilă care emite din sufletul acelui individ ce avansează absolut convins că o persoană poate schimba lumea; acea unică persoană poate avea o influenţă imensă asupra modului în care omenirea percepe un anume fenomen. De ce să nu fii tu acea unică persoană.

Noi suntem viitorul vostru: o stare de iluminare în care vă aşteaptă toate darurile şi binefacerile unei societăţi evoluate. Acesta este stimulentul pentru tine. Fă-o de dragul copiilor tăi. Fii curajos, de dragul copiilor copiilor tăi. Acceptă rolul unui personaj încrezător, vizionar, în care ideea de risc nu

este refuzată de minte, căci ideile noi sunt exprimate în ciuda „riscului".

S-ar părea că acum este necesar ca voi toţi să creaţi ceva diferit de ceea ce aţi creat deja. Ştiţi unde veţi fi în viitorul apropiat, dacă veţi rămâne neschimbaţi, luând aceleaşi hotărâri, bazate pe aceleaşi criterii. Dacă, însă, veţi alege o cale mai evoluată, universul va conspira ca să vă ofere sprijinul de care aveţi nevoie pentru ca să o urmaţi.

Ţie ţi-e uşor să vorbeşti. Probabil că tu nu trebuie să lucrezi la o benzinărie, ca să-ţi câştigi existenţa, având în vedere cât de scumpă este nava cu care zbori prin cosmos. Ce foloseşte cultura voastră, ca bani?

Se presupune că toată lumea este de acord că un anumit lucru va fi utilizat pentru a facilita trocul de bunuri şi servicii. Asta se bazează pe o înţelegere generală, care face posibilă acceptarea şi folosirea, pe scară largă, a acestui mod de schimb în natură.

În cultura noastră, noi nu avem nevoie de un element anume - cum ar fi piatra, foarfeca sau hârtia - care să fie utilizat ca instrument în operaţiunea de troc. Noi stocăm tot ce e necesar, printr-un sistem în care avem grijă se ne furnizăm reciproc ce ne trebuie, în aşa fel încât toţi să dispună de ceea ce

le trebuie. Aveţi o poveste în care e vorba de cum aruncaţi o privire în iad, unde vedeţi oameni care mor de foame, în ciuda faptului că toţi şed în jurul unui castron uriaş cu supă, pentru că lingurile sunt prea lungi ca să poată cineva să mănânce cu ele. Mai târziu, vizitaţi raiul şi vedeţi un grup la fel de numeros, cu aceleaşi linguri şi aceeaşi supă, dar care sunt cu toţii bine hrăniţi, pentru că au descoperit că, dacă se hrănesc reciproc, toată lumea poate mânca pe săturate.

Această poveste este simbolică pentru modul în care oferim şi primim bunuri şi servicii. Noi suntem oricând gata să asigurăm ce le trebuie celorlalţi, iar ei ne aprovizionează pe noi, deoarece ne-am însuşit profund înţelegerea faptului că, atunci când un semen de-al nostru prosperă, acelaşi lucru este valabil şi pentru noi înşine. Nu e necesar să ne ciorovăim şi să ne toc-mim pentru a avea proprietatea asupra unor parcele de piatră şi pământ, pe care voi le numiţi bunuri imobiliare. Noi nu încercăm să ne segmentăm spaţiul de locuit în cuburi, prin delimitări arbitrare. Am descoperit că, atunci când ne apucăm de activi-tatea noastră cea mai plăcută şi pornim de la punctul de vedere că suntem cu toţii membri ai aceleiaşi familii strâns unite, asigurăm cu uşurinţă cele necesare atât nouă, cât şi celorlalţi - ştiind că alţii fac aceiaşi lucru pentru noi. Există aici o sincronizare perfectă şi toată lumea este bine hrănită, bine

îngrijită şi toţi dispun de tot ce trebuie pentru o existenţă fericită.

Această paradigmă este atât de diferită de ceea ce trăiţi voi, încât probabil că nici măcar nu puteţi să vă imaginaţi cum ar fi, sau cum ar putea cineva să supravieţuiască, fără a se concura reciproc pentru pradă. încearcă să-ţi imaginezi că ai face parte din familia Robinson din poveste, abandonată pe o insulă îndepărtată, împreună cu câţiva prieteni şi câteva rude apropiate. Ce-ai face în acest caz - ai cultiva legume şi i-ai cere surorii tale să-ţi plătească pentru ca să-i dai o sfeclă? în acest exemplu, ideea pare ridicolă, nu-i aşa? Unii dintre voi ar cultiva sfeclă, alţii ar culege fructe de papaya, alţii ar pescui, iar alţii ar repara căsuţa din copac. Iar la sfârşitul zilei, v-aţi aduna cu toţii într-o ceremonie pentru a sărbători şi a împărţi ce aveţi, aducându-şi fiecare contribuţia după cum se pricepe.

Dacă-ţi poţi să vezi acest scenariu - ceea cu siguranţă poţi - nu trebuie decât să amplifici această idee, imaginându-ţi că trăieşti într-un sat mondial, în care fiecare dintre voi îi percepe pe ceilalţi locuitori ca fiind membri ai propriei voastre familii divine - ceea ce, de altfel, chiar şi sunteţi. Se pare că voi sunteţi capabili să vă imaginaţi aşa ceva pentru un grup mic, dar vă este greu să vă închipuiţi că puteţi avea aceste sentimente cu privire la mii sau milioane de alţi semeni.

Va exista o mare armonie, căci veţi observa şi veţi acţiona conform percepţiei pe care o aveţi despre nevoia celorlalţi, înainte chiar de a apuca să acţionaţi conform propriilor voastre nevoi - iar ceilalţi vor face acelaşi lucru pentru voi. Această îmbinare a iubirii în cadrul întregii voastre comunităţi, este ceea ce înseamnă să creezi raiul pe Pământ - sau raiul în chiar locul în care te găseşti, pentru că există, cu certitudine, şi alte întrupări în forme materiale pe alte planete în afara Pământului.

Din punctul în care te afli în clipa de faţă, nivelul de pace şi seninătate care caracterizează o civilizaţie ca cea pe care o descriem, poate părea improbabil şi exagerat. Dar vei fi surprinsă de rapiditatea cu care vă veţi îndrepta spre aceste idealuri, căci ele alcătuiesc componenta voastră superioară, în ciuda observaţiilor pe care le faceţi, acum, despre existenţa voastră planetară. Ştii că acesta este adevărul, pentru că, atunci când unii membri ai comunităţii voastre au trecut prin chin şi suferinţă din cauza unui cutremur, al unor inundaţii catastrofale, a unui uragan, sau al unui incendiu devastator, unii dintre voi şi-au riscat chiar viaţa fără a ezita o clipă. Şi tu şi alţii, v-aţi demonstrat capacitatea de a stabili rapid şi de a scoate în evidenţă exact ce trebuie şi ce îi este necesar unei

alte persoane, în momentul respectiv.

Se cunosc poveşti despre oameni perfect necunoscuţi, care şi-au dat viaţa pentru un semen de-al lor, printr-o simplă decizie de moment. Asta vă este firea, în ciuda experienţei pe care o ai despre tine şi ceilalţi. Prin urmare, când simţi că pare imposibil să ajungeţi la fel cu cei din comunitatea pe care am descris-o, nu te lăsa păcălită, pentru că voi nu sunteţi animale care îşi aşteaptă evoluţia. Voi sunteţi fiinţe divine, numai că

sunteţi încă adormiţi, iar acum se petrece o adevărată mutaţie în modul vostru de înţelegere, dar şi o schimbare a percepţiei pe care o aveţi despre vecinul vostru - căci, atunci când înţelegeţi că aşa sunteţi, vă puteţi permite să-i recunoaşteţi şi pe ceilalţi ca atare. Astfel, veţi avea o creştere spirituală rapidă, pentru că daţi dovadă că înţelegerea voastră s-a trezit.

Nu există o corvoadă mai mare în comunităţile voastre, decât experienţa pe care o trăiţi. Noi trăim cu bucurie plăcerea, de dragul plăcerii. în plus, fiecare dintre noi a stabilit încotro suntem interesaţi să ne îndreptăm - fie să ne oferim să preluăm rolul de mentori pentru o comunitate învecinată, aşa ca a voastră, fie să ajutăm la refacerea unei planete distruse, fie să contribuim la crearea unei stele. Există diferite niveluri de a crea. Şi voi veţi reuşi să înţelegeţi că vă puteţi crea propria voastră experienţă.

Atunci când ajungeţi experţi în acest domeniu, puteţi avansa spre alte întrupări, în care să continuaţi să vă perfecţionaţi experienţa şi să exersaţi realizarea acelor lucruri pe care le face şi Dumnezeu - fiindcă şi voi faceţi parte din Dumnezeu şi, prin urmare, întrupaţi acele trăsături care îi plac lui Dumnezeu. Unii dintre voi se poate asocia ca să creeze un mediu ecologic pe o anumită planetă, alegând flora şi creând flori - cam la fel cum fac şi copiii din clasele primare, care pleacă la ţară cu educatoarele lor, pentru a învăţa cum să cultive mazăre. Ei plantează seminţele, iar educatoarea îi învaţă cum cresc plantele şi cum sunt îngrijite. Şi noi facem acelaşi lucru, dar pe o scară mult mai mare - ceea ce înseamnă că putem merge pe o planetă care este ca o foaie nescrisă şi o populăm. Ce părere aveţi despre o astfel de excursie în natură?

Cum ţi se pare o asemenea teză sau dizertaţie de absolvire? învăţământul nostru nu constă în îndosarierea filelor unei lucrări de control, pe care i-o predai apoi profesorului, ca să-ţi dea o notă pe ea. Noi demonstrăm, prin creaţie, cât de bine înţelegem moştenirea noastră divină de a fi creatori.

Iar apoi, în cazul în care cineva înţelege că şi-a recuperat amintirea integrală legată de asemenea capacităţi divine, nu etichetăm asta drept blasfemie. Pentru a te trezi complet şi a-

ţi
156
reaminti că, pentru a deveni Una, pentru a deveni o parte din întregul divin, este obligatoriu ca Divinitatea să poată fi exprimată conştient şi puternic, prin fiecare componentă a acelui întreg. Dacă Divinitatea face miracole, iar noi toţi facem parte din Divinitate, atunci în calitate de fiinţă Divină, creăm miracole. Asta va include, din perspectiva voastră, capacitatea de a participa în altă parte la creaţia unui mediu care să poată fi un cămin. Nu-i aşa că nu te revolţi la gândul de a construi ceva în spatele casei? Nu vedeţi faptul că sunteţi fiinţe creatoare care se joacă afară, în curticică - ceea ce este exact ce facem noi pe scară mult mai mare ... dar, de fapt, chiar asta sunteţi.

Noi operăm la unison cu alte fiinţe. Există o multitudine de făpturi, dar noi nu ne prefacem că n-ar exista şi nici nu pretindem că alţii, care ştiu de existenţa lor, sau care au fost martori ai existenţei lor, nu sunt întregi la minte. Nici nu considerăm că, a accepta existenţa lor, înseamnă a avea o imaginaţie infantilă. Este foarte posibil să avem grădini cu flori în care există fiinţe de o delicateţe extremă, nu mai mari decât un de- getar şi fluturi care au aripi mari, cam cât este câinele tău de acasă şi culori care seamănă cu un vitraliu. Dacă totul sună încântător, imaginează-ţi grupa de grădiniţă în care îţi înscrii băieţelul de cinci ani. Ai vrea să aibă contact cu splendorile naturii şi ale universului. Noi nu ne limităm cultura la perioada când aveam doar cinci ani, iar apoi să cădem în lumea plictisitoare a adulţilor. Viaţa noastră e ca o grupă de grădiniţă, plină de voioşie, dar la scară mare, cu culori şi muzică, cu animale şi cu braţe protectoare, în care copiii îşi desfăşoară, plini de încântare, activităţile preferate, toate sincronizate perfect şi îmbinate în aşa fel încât să le poată purta de grijă altora - la fel cum ceilalţi ne poartă nouă de grijă.

Când îţi este greu să pricepi cum poţi atinge un asemenea grad de înţelegere, aminteşte-ţi cum era mediul vostru înconjurător, înainte de a-l fi stricat voi. Staţi cu gura căscată de admiraţie la orele de ştiinţe naturale, când vă daţi seama de perfecţiunea sublimă a mediului vostru, întrucât o specie asigură tot ce îi trebuie alteia, iar ciclul vieţii pare organizat în mod strălucit, fiind clar că nimeni nu are capacitatea de a-l fi aranjat ast-
157
fel. Plantele şi animalele din lumea voastră au o existenţă aflată într-o armonie perfectă. Ce crezi că ar mai fi putut crea Dumnezeu în plus pentru o comunitate mică de fiinţe ale

universului, decât ce a asigurat aici, pe Pământ, asemenea unei ţesături împletite cu strălucire, într-un model complicat? Aceste inter-relaţii complicate sunt uluitoare, dacă stai puţin să reflectezi la modul în care Maica Natură pare să orchestreze formele de viaţă de pe Pământ - dar, când vei sta să te gândeşti la tot ce e cu putinţă pe acest tărâm, măreşte această imagine şi închipuie-ţi apoi tot ce are universul la dispoziţie, pentru o fiinţă universală care tocmai se trezeşte. Această ţesătură alcătuită în mod sincron, pusă în evidenţă oriunde în întregul univers, este la dispoziţia voastră, a tuturor, în viitorul vostru.

V-aţi imaginat vreodată că planeta s-ar lovi de soare, dacă ar fi lăsată în voia ei? Această perfecţiune a cosmosului, ca şi modul în care pare a fi capabil să funcţioneze şi să acţioneze fără ajutorul matematicienilor şi al fizicienilor speciei voastre, lasă eul uman incapabil să înţeleagă cum de se pot petrece toate astea, fără ajutorul său. Aceeaşi strălucire divină străbate, în mod constant, toate comunităţile iluminate din cosmos. Şi, dacă te gândeşti ce minunat e că planeta voastră se poate roti în jurul propriei axe, să-ţi imaginezi că există comunităţi care s-au reîntors la moştenirea lor Divină şi au pătruns în acest flux Divin - şi că toate astea funcţionează fără probleme nici măcar nu mai pare o idee atât de stranie. Piesele jocului de puzzle se îmbină perfect. Cum de se poate aşa ceva? Cine a ştiut ce piesă este necesară şi unde anu-me? Cine a stabilit marginile şi colţurile desenului din puzzle? Toate sunt aici, toate există, pur şi simplu, într-o desfăşurare perfectă. Acestea sunt calităţile Divinităţii.

Aşa că, dacă stelele voastre au fost deja create, soarele vostru vă încălzeşte planeta, iar oceanele îşi tălăzuiesc mareele, fără ca vreun omuleţ să stea într-un turn, apăsând tot felul de butoane pentru a face ca toate astea să se întâmple, atunci îţi poţi imagina, cu siguranţă, o comunitate de fiinţe care trăiesc împreună în armonie, întrucât s-au racordat şi s-au alimentat din aceeaşi esenţă divină ce face ca o asemenea minunăţie să fie posibilă şi să domnească asupra întregii galaxii. Când te

revolţi împotriva ideilor pe care sugerăm că le întrupăm, este suficient să te duci să urmăreşti unul dintre apusurile voastre de soare, să vezi nuanţele de portocaliu şi trandafiriu - şi să te minunezi cum or fi ajuns ele acolo. Cum au ajuns norii acolo sus? Cum reuşesc culorile să existe acolo, în apusul de soare, întinse de-a curmezişul cerului, exact în clipa în care simţi nevoia să le vezi? Cine a orchestrat risipa de picături de ploaie de pe firele de iarbă din câmpie? Dacă un asemenea

aranjament este posibil, ce anume crezi că ar mai fi posibil şi ce ar mai putea acţiona prin fiinţele vii?

înţelegem că din realitatea voastră actuală nu a făcut parte ideea de a te încrede în posibilitatea practică de a exista o convieţuire armonioasă în cadrul unei comunităţi. Puteţi vedea perfecţiunea în creaturile lui Dumnezeu, sau în cer, sau într-o cascadă, dar încă nu v-aţi adus aminte că aceeaşi perfecţiune vă străbate profund pe fiecare dintre voi - dar, în curând, vă veţi aminti că şi voi întrupaţi această splendoare. Atunci veţi începe să vă imaginaţi şi să creaţi cu încredere satele universale în care veţi convieţui în mod paşnic, fără a mai fi măcinaţi de îndoiala că acest lucru este posibil. înseamnă că, atunci, veţi fi reuşit să înţelegeţi că sunteţi parte din această minune, în loc de a vă opune acestei apartenenţe.

De unde ştie găina să se aşeze pe ouă şi să le clocească? Cine i-a spus cât timp trebuie să şadă pe ouă, până să iasă puii? Când întrebi: „Cum de ştie o fiinţă iluminată care este cel mai bun lucru de făcut, cea mai bună acţiune de care să se apuce?" Noi îţi răspundem, prin întrebarea: „Cum de ştie găina că trebuie să stea cloşcă pe ouă?" Pe ea nu o încurcă, nici nu o conduce vreun program anume. Ea este, pur şi simplu, în contact cu o cunoaştere mai profundă, pe care o pune în practică, fără nici o clipă de ezitare. Această legătură divină este locul la care vă întoarceţi. Puteţi învăţa multe de la găina din ogradă.

Mintea centrată pe propriul eu este cea care insistă că, pentru împlinirea personală, este neapărat necesară o complexitate sofisticată. Mintea egoistă creează tot felul de complicaţii, drame şi scrâşnete de dinţi nemărturisite, pentru a-şi justifica existenţa. Dar societăţile iluminate sunt încântător de simple

- la fel de divin de simple ca şi imaginea pe care ţi-ai făcut-o despre familia Robinson, uitată pe o insulă ca ruptă din rai. Asta nu înseamnă că simplitatea trebuie să fie lipsită de tehnologie, pentru că putem considera că existenţa noastră este minunat de simplă, fără să renunţăm la a ne bucura de tehnologia superioară. Deci, nu sugerăm că, pentru a fi evoluaţi, ar trebui să vă mulţumiţi să beţi apă din coji de nucă de cocos cât e ziua de lungă. în timp ce alergaţi de zor încolo şi încoace, mânaţi de programul vostru agitat, de ceasul deşteptător şi de kilometri acordaţi ca bonus de fidelitate de companiile aeriene, mulţi dintre voi se pot gândi la aşa ceva - şi anume, la ideea că există o parte din voi care tânjeşte după un număr mai mare de ore pe zi petrecute în tihnă, mulţumindu-vă, pur şi simplu, să fiţi cine vă doriţi să fiţi. Aceasta este încercarea noastră, de a vă reaminti că o parte din trezire înseamnă să îi daţi voie

eu-lui să revină la această viaţă. Ironia este că cei mai mulţi dintre voi au descoperit că, pe măsură ce munciţi mai mult şi aveţi un venit mai mare, cu atât vă petreceţi mai puţin timp urmându-vă, plini de bucurie, cele mai înalte idealuri: să vă petreceţi timpul cu cei dragi; să faceţi călătorii în locuri de pe glob pe care v-aţi dorit din totdeauna să le vedeţi; să vă puteţi muta într-un loc de pe planetă unde v-aţi dorit mereu să trăiţi; să puteţi renunţa la profesioniştii, politicienii sau educatorii pe care îi consultaţi şi care nu se mai potrivesc ideilor voastre despre cine sunteţi de fapt. La un moment dat, veţi ajunge să vă împăcaţi cu gândul că viaţa v-a devenit extrem de haotică şi nesatisfăcătoare.

Când veţi descoperi că vă e greu să păşiţi în viaţa pe care o visaţi, veţi lua o pauză şi veţi admite că există ceva în neregulă într-o existenţă petrecută doar pentru îndeplinirea obligaţiilor.

Nouă ne face plăcere să vă trimitem un semn care să vă reamintească faptul că e posibil ca viitorul vostru să conţină mai puţină existenţă de rutină de genul acesta, pentru că veţi ajunge la un punct în care nu veţi mai fi dispuşi să vă sacrificaţi calitatea propriei vieţi, pentru ceea ce aşteaptă alţii de la voi, sau pentru ce vrea mintea voastră orgolioasă.

Atunci, întreaga voastră personalitate va suferi o mutaţie şi aceasta va fi, cu adevărat, o zi binecuvântată.

CAPITOLUL 9

Cercuri din lanuri si alte contacte

/

Anul trecut am ţinut, în fiecare joi seara, întâlniri cu un grup la care invitam pe toată lumea ca să discute propriile lor experienţe trăite în cadrul unor întâlniri cu ET, ca şi modul în care aceste experienţe le schimbaseră viaţa, intr-o seară a sosit
o familie germană, formată din patru persoane, mama, tatăl şi cei doi fii adolescenţi. Ei păreau suficient de „normali" şi au ascultat ce se vorbea. Grupul a început să devină tot mai tăcut, când una dintre femei a început să plângă încet din cauza sentimentului permanent de ruşine pentru că avea senzaţia că-şi pierde minţile, după ce văzuse nişte „omuleţi" care dansau în casa ei, în orele târzii ale serii. Pe lângă asta, avusese şi experienţa unor întâlniri cu extraterestri. După ce a aruncat o privire soţului ei şi celor doi fii, nemţoaica s-a încumetat să-şi spună propria ei poveste.

„Avem o casă în Germania şi, cu câţiva ani în urmă, am avut unele întâlniri extraordinare cu OZN-uri. La ceva vreme după aceste întâlniri, fiind în curte, am văzut nişte pitici care

ieşiseră pe iarbă, dar care trăiesc, de fapt, în copaci." Cei doi fii şi soţul femeii au dat din cap a aprobare, evident recunoscători că se găsise cineva din familia lor care să vorbească, până la urmă, despre acest lucru.

„Sunt nişte omuleţi mititei", a continuat unul dintre băieţi, cu un accent puternic, „dar există cu adevărat. Noi i-am văzut şi sunt foane timizi". Cei patru s-au oprit din vorbă, după care încercară să vadă câtă crezare le dădeau cei din jurul lor.

Povestea lor nu este una neobişnuită. Ceva uluitor se întâmplă, atunci când oamenii intră în contact cu fenomene din alte lumi, mai ales când au pane de experienţa întâlnirilor cu

extraterestrii. Din propria mea experienţă - şi după ce am auzit povestea multor aitora, a căror viaţă s-a schimbat drastic după propriile lor întâlniri de gradul trei - mi se pare că în jurui nostru se desfăşoară mai multă existenţă „paranormală" decât îşi dă seama majoritatea dintre noi. Dar, lucru şi mai important, ceea ce începem să înţelegem este că nu e vorba deloc de evenimente „paranormale" ci, mai curând, de întâmplări care au ioc în mod firesc şi de fiinţe de a căror prezenţă vom deveni conştienţi, odată ce ne vom debarasa de încăpăţânarea de a crede că astfel de lucruri nu sunt decât rodul imaginaţiei. Putem accepta că pe planeta noastră trăiesc, chiar acum, fiinţe care au doar pe jumătate înălţimea noastră şi pe care ie numim pitici, sau „omuleţi". De ce să fie atât de greu de crezut că există şi fiinţe care, ia rândul ior, au mărimea doar pe jumătate, sau chiar mai puţin din dimensiunea „omuleţilor"?

Nu-mi trecuse niciodată cu adevărat prin cap să îi întreb pe extraterestri dacă ştiau cumva de nişte pitici care să existe pe Pământ, până în după amiaza în care Bob le-a pus întrebarea următoare.

Poţi să ne spui ceva despre cercurile din lanuri şi despre cum sunt făcute? De ce au apărut?

Modul nostru de exprimare se face prin intermediul naturii, pentru că ea nu protestează, aşa ca voi, atunci când îi oferim dovezi despre noi înşine.

De ce, când vorbeşti despre natură, viaţă şi Divinitate, spui mereu „ea"? Credeam că asemenea lucruri nu se încadrează într-un gen anume.

Nici nu sunt. De aceea am ales un cuvânt care include ambele genuri - ea - deşi nu îl folosiţi de obicei în acest mod. „El" este cuprins în noţiunea „ea". Astfel, ambele genuri sunt reprezentate ca unul singur.

Natura ne deschide cu plăcere uşa şi colaborează cu noi la creaţia acestor opere artistice. Atunci când Biblia vorbeşte

despre leul care va dormi alături de miel, ea se referă la un timp în care conştiinţa va fi astfel încât se va realiza armonia deplină între toate creaţiile universului.

Vă gândeaţi cumva că sunteţi despărţiţi de bogăţia naturii? Ce-ar fi dacă v-am spune că aceste plante vii, din care fac parte cercurile din lanuri, participă la crearea acestei minunate manifestări de artă, în beneficiul vostru modificând starea particulelor de energie? însă aceste lanuri nu sunt victima noastră, după cum nu sunt nici cei care trăiesc experienţa întâlnirilor cu ET. Există o creaţie comună a sufletului, iar plantele şi ierburile de pe frumoasa voastră planetă au şi ele un suflet şi participă, împreună cu noi, la crearea acestei veşti magnifice că, pe lume, există mult mai mult decât să semnezi condica la timp şi să-ţi plăteşti facturile.

Imaginaţi-vă vocea Maicii Pământ care participă împreună cu conştiinţa voastră, prin intermediul copiilor ei, la ceea ce creşte din sânul ei. Ne ţinem cu toţii de mână şi facem comunicări clare - deşi aparent foarte complexe - ce sărbătoresc şi anunţă cele mai înalte posibilităţi. Aceste desene, numite cercuri în lanuri, reprezintă marile semne din moştenirea voastră comună care, atunci când sunt contemplate, v-ar putea răscoli foarte profund sufletul. Această moştenire precede viaţa voastră de aici, iar sufletul plantelor verzi şi al celor aurii se alătură la unison chemării de trezire. După cum puteţi intui, natura are un interes direct ca voi să vă treziţi.

V-aţi rupt atât de mult legătura cu viaţa din jurul vostru, încât abia dacă mai observaţi sufletul animalelor, darămite sufletul plantelor - şi, oricât ar părea de surprinzător, aceste lanuri vă comunică ceva. Acceptaţi să vă lăsaţi mintea să se odihnească un moment, cât timp contemplaţi ce alte minuni v-ar mai putea aştepta. Este aproape de neconceput ca aceste minunăţii să existe în curtea casei voastre - şi totuşi să vă fi atras atât de puţin atenţia. Lucrurile care atrag aplauze şi reacţii fantastice sunt cele mai trecătoare pentru voi. Şi totuşi, chiar alături de voi, există plante care fac muzică în ele însele, din propria lor fiinţă. Iar aproape nimeni dintre voi nu se opreşte să le asculte. Nu vă spunem asta ca să vă certăm, ci ca să vă facem să reveniţi la în-

trebarea anterioară, despre cum se face că încă nu am aterizat aici. Dacă mai mulţi dintre voi ar fi pregătiţi pentru situaţiile care inspiră admiraţie şi veneraţie - existente chiar la voi acasă, pe Pământ şi în galaxie - negarea ar fi dispărut pe o scară ceva mai mare. Mari mulţimi dintre voi şi-ar transporta deja copiii spre aceste locuri, pentru a reflecta

asupra minunilor care v-au fost oferite până acum. Câţi dintre voi au arătat copiilor lor aceste splendori? Poate că acum înţelegeţi mai bine lucrările minţii şi de ce este mult mai uşor să se continue starea de fapt.

Acestea sunt minuni care sunt deja prezente, fără să beneficieze de observaţiile şi discuţiile voastre colective. Şi cum aţi reacţionat voi, până acum? Crezi că ar fi vreo diferenţă, dacă am ateriza chiar în această clipă? îţi poţi imagina nişte copii aduşi în excursie cu şcoala şi înşiraţi la locul aterizării alături de adulţi - şi cum am duce cu toţii o discuţie despre miracolul şi natura extraordinară a vieţii din univers? Ca să nu mai punem nici o clipă în discuţie posibilitatea respingerii culturale şi a urmărilor acesteia, atunci când educaţia pe care le-o daţi copiilor voştri se bazează pe chiar această respingere culturală!

Mii şi mii de indivizi parcurg distanţe de mulţi kilometri ca să asiste la un meci de baseball sau fotbal, iar această fascinaţie şi chiar dovada unei asemenea manifestări grandioase este practic trecută cu vederea, nefiind nici dezbătută, nici remarcată. Opere ca ale lui Renoir sau Picasso stau întinse pe câmpiile voastre, ca nişte repere superbe, care să vă reamintească de intervenţia celestă şi de co-creaţie. Nu îi judecaţi pe alţii care dorm, ci lăsaţi acest exemplu să vă arate fiecăruia dintre voi în ce loc, în ce privinţă, sunteţi la fel de adormiţi. Stone- henge îi reaminteşte sufletului despre ce a fost şi ce ar putea fi. Trezeşte-i şi pe alţii şi vorbeşte-le despre toate astea!

\ Plantele intonează un cântec vibrant atât de special, în I timpul acestor episoade de transmutare, încât până şi semenii j voştri să poată detecta aceste schimbări, cu instrumentele primi- ! tive pe care le au. Schimbările moleculare sunt atât de impor- {tante şi reprezintă nişte posibilităţi atât de magnifice, încât e ciudat că nu au fost mai mulţi semeni de-ai voştri care să se folo- * seascâ măcar de această singură ocazie pentru a se deştepta.

Este o onoare să participi la trezirea omenirii, iar aici există dovezile despre modul în care însăşi Maica Pământ şi-a programat perfect momentul în care să se implice. Nu vă temeţi de apariţia acestei transformări. Dacă firele voastre de grâu se descurcă cu atâta înţelepciune, ce crezi că e în stare să facă sufletul vostru? Şi norii care plutesc deasupra voastră îşi schimbă forma. Priveşte în înalt, în ziua în care eşti necăjită, şi îi vei auzi şi îi vedea pe îngerii din nori, sau sub o altă formă care va apărea şi care-i va vorbi nemijlocit inimii tale. Firele de grâu de pe pământ şi norii din cer - toate în armonie

unele cu celelalte, îngenunchează în faţa cortinei care se deschide şi actorii vor păşi la rampă îmbrăcaţi în costume atât de minunate, încât să-l uluiască pe orice privitor. Dar, mai întâi, trebuie să te instalezi în- | tr-un punct de observaţie situat la depărtare de locurile de mare j agitaţie. Acest du-te-vino ne zădărniceşte aproape complet în- • cercarea de a observa. Pe măsură ce tot mai mulţi oameni vor | începe să remarce contururile desenate de galaxii în propriul | vostru sol, vom avea parte de tot mai multe surprize.

Unii fermieri bănuiesc de multă vreme că înseşi plantele par să se contopească. Nu par să existe nici un fel de semne de distrugere. Ca nişte note muzicale care sunt emise de un instrument, undele de vibraţii electrice sunt emise de elementele naturii. învăţaţi-vă copiii despre măreţia posibilităţilor. Asta vă propunem să faceţi - pentru că este raţiunea de a fi a speciei noastre. Noi întrupăm potenţialul din voi. lată direcţia în care vă îndreptaţi. Când veţi da semne de înţelegere, ele vor fi recepţionate. Când veţi solicita această înţelegere din străfundul sufletului vostru, veţi înţelege. Noi vom şti de la cine vine rugămintea. Spre aceia vom veni.

Lujerul înalt de floarea-soarelui cunoaşte momentul în care este cel mai bine să se răsădească. în acelaşi fel, specia voastră îşi poate anunţa singură clipa în care să răsădească un nou val de gândire.

Primăvara noilor voastre gânduri se revarsă peste voi. Exact asta este ce fac, în mod potenţial, cercurile din lanuri. Formele vă pot înconjura gândurile, conducându-vă îna-poi în interiorul propriei voastre fiinţe. Chiar şi copiii mici pot intui sem-

nificaţia acestor evenimente. Refaceţi cercul înapoi spre timpul marilor miracole, ca în lucrările voastre de science-fiction, în care totul este posibil. Reîntoarceţi-vă în gândurile voastre, revenind în punctul cercului temporal, în care nu mai este periculos să percepi o lume magică, acolo unde mai există alţii care locuiesc prin preajmă şi care nu sunt o ameninţare, ci sunt fraţii şi surorile voastre. Noi credem în posibilităţi.

Vă poftim să le observaţi şi voi.

A venit vremea s-o faceţi.

Sufletul lumii bate, în mod simbolic, darabana cu degetele pe masă, aşteptând să fiţi pregătiţi.

Pot să te întreb ceva?

Sigur că da.

Pentru cei care studiază cercurile din lanuri, ar fi de cei mai mare interes să afle în ce fel sunt realizate, prin ce mijloace tehnice. Poţi să vorbeşti despre acest lucru?

Am vorbit despre asta. Voi nu înţelegeţi acest răspuns; noi îl înţelegem.

Aţi explicat deja acest lucru?

Noi şi plantele vii comunicăm, ţi se pare prea simplu?

Prin urmare, nu este ceva ce se face dintr-o navă, cu ajutorul unor mijloace tehnologice ca, de exemplu, vreun fel de raze de energie?

Atunci când vă aşezaţi la masă ca să mâncaţi, se des-fă- şoară concomitent o mulţime de funcţii. Se prea poate ca la prepararea hranei să se fi folosit mijloace tehnologice şi se poa-te să fie nevoie de efort fizic pentru a parcurge bucătăria şi a ajunge până la urmă să te aşezi pe scaun, la masă, iar în această acţiune mai este implicată şi digestia. Aşa că, şi în cazul acestui

proces, nu e vorba exclusiv de tehnologie, nici nu este numai comunicare. Mai avem de-a face şi cu digestia, dacă vrei.

Permite-mi următoarea metaforă: Digeră ideea unui fenomen multiplu. Noţiunea de fenomen multiplu\nsearr\x\di că mintea protestează că trebuie să fie ba una, ba alta - dar, cu toate acestea, atunci când intrăm în raport cu sufletul universului, tehnologia nu e folosită niciodată singură. Nu este necesar, decât atunci când te împotriveşti dorinţei sufletului colectiv - iar asta este exact ceea ce faceţi voi. Prin urmare, iată că aveţi de-a face cu o situaţie pe care am descris-o aici în mod extrem de simplist şi care implică fenomene multiple - ori, cel puţin, ceea ce înseamnă fenomene pentru modul vostru de gândire. Adevăratele miracole includ un amestec de variabile. Nu putem defini acest proces ca pe o acţiune în care apăsăm un buton şi, hop, obţinem un rezultat.

Această descriere este nu numai simplistă, dar nici măcar nu e corectă. Aşa că, aici este vorba de un parteneriat - şi acesta e miracolul. Nu înţelegi? Parteneriatul organismelor vii cu alte organisme vii reprezintă miracolul cel simplu. Voi v-aţi imaginat că noi am apăsat pe un buton şi v-am influenţat, într-un anume fel, plantele, pentru că nu vă puteţi imagina că există co-creaţia cu plantele. Specia voastră ar face bine să observe exemplul nostru în această privinţă. Acest parteneriat permite apariţia unor asemenea miracole, iar mintea voastră nu poate decât să tragă învăţăminte din exemplele primite din cultura noastră.

Pentru o mai mare corectitudine, cercurile din lanuri pot fi asemuite cu muzica pe care o creează o orchestră de-a noastră. Instrumentiştii din câteva tărâmuri diferite se întâlnesc pentru a produce o simfonie încântătoare, o manifestare care surprinde mintea omului de ştiinţă.

Dacă v-am spune că spiriduşii şi zânele şi înseşi plantele sunt implicate în asta, că noi cântăm la trombon, iar firele de iarbă ciupesc strunele viorii, atunci aţi căpăta eventual o înţelegere mai bună despre felul în care iau naştere asemenea lucruri. Ele nu sunt produse într-o fabrică. Nu sunt produsul unui cofetar. Fenomenele multiple sunt create dintr-o multitudine de dimensiuni. întrebarea pe care o pui porneşte dintr-o per-

spectivă extrem de liniară, iar noi încercăm să răspundem şi nu, aşa cum zici, să vă zăpăcim mintea, sugerând că, în acest exemplu, este implicat cu mult mai mult decât aţi fi voi vreodată capabili să pricepeţi.

Mulţumiţi-vă doar să ştiţi că lucrurile trebuie să stea aşa, dacă ne gândim că manifestaţi o respingere totală cu privire la acest fenomen, lată indiciul subtil că ceea ce se întâmplă este ceva magnific. Acum eşti mulţumită de răspuns?

Nu complet.

Ce nu-ţi place?

Mă rog, mi se pare că ne luaţi cam de sus, când spuneţi că nu vreţi să ne povestiţi cum se petrec aceste lucruri, pentru că n-am fi în stare să înţelegem - deci, văd ce rost mai are să ne vorbiţi, dacă tot nu putem înţelege?

înţelegi greşit modul în care nu puteţi înţelege.

Atunci, te rog iămureşte-mă.

Dacă v-am spune „lată, punem mâna pe aparatele noastre walkie-talkie galactice, apăsăm pe butonul apelşi vorbim cu lanurile de grâu, cărora le spunem: „La noapte, la ora 2.00, vă rugăm să procedaţi aşa şi aşa", şi atunci din trunchiurile copacilor îşi fac apariţia piticii şi zânele cu aripi de argint, zboară până la locul prevăzut şi, astfel, împreună, creăm muzică în plante. Asta puteţi înţelege?

Ca trompetistul dintr-o mare simfonie, noi trâmbiţăm începutul unei noi etape de viaţă pentru voi, care este anunţată de cercurile din lanuri. Ele sunt un mesaj către voi - în aceeaşi măsură în care şi aceasta este o comunicare către voi. Vă îndreptaţi cu toţii spre o viaţă în care nu mai aveţi convingerea că sunteţi absolut singuri pe această planetă. Sigur că mulţi dintre voi au bănuit că mai există şi alţii, dar acum ne veţi întâlni, ne veţi cunoaşte, pe noi şi pe alţii.

Aţi refuzat acest tip de comunicare, considerând că nu ar fi un exemplu pentru faptul că ne-aţi întâlnit şi totuşi, când vorbiţi la telefon şi faceţi pentru prima dată cunoştinţă cu cineva, asta înseamnă că aţi făcut prezentările, că v-aţi cunoscut. în cea mai mare parte, cultura întregii voastre

planete neagă că aceste cercuri din ianuri ar fi mărturii ale comunicării. Puteţi face faţă propriilor voastre „miracole" tehnologice atunci când este vorba să dezvoltaţi mijloace de comunicare. Până şi cei care nu vorbesc aceeaşi limbă pot participa la o convorbire în sistem teleconferinţă, în care un translator vă ajută să depăşiţi prăpastia formată de diferenţele voastre de limbă.

Şi semenii voştri cu deficienţe de auz se folosesc de diferite dispozitive şi instrumente pentru a putea utiliza telefonul, în acest caz, cercurile din lanuri simbolizează o punte între diferenţele de energie şi distanţă. Nu e nici o nenorocire dacă negaţi acest lucru, spunând că nu e adevărat, dar noi suntem aici, suntem prezenţi, suntem în continuare gata să facem cunoştinţă cu voi.

Pe măsură ce tot mai mulţi dintre voi încep să poată accepta aceste moduri de comunicare - ca şi altele care urmează a fi dezvoltate în curând - vă pregătiţi mai mult pentru saltul cuantic în capacitatea de a accepta mâna pe care atât noi, cât şi alţii, v-o întindem cu prietenie.

Ideea că voi sunteţi singurii locuitori ai cuadrantului vostru n-are nici un sens. Şi atunci când vom fi invitaţi de aceia dintre voi care sunt capabili de asemenea genuri de întâlniri, ne vom prezenta la rampă, după cum spuneţi voi, şi vom fi reprezentanţii multora dintre cei din tărâmurile din spaţiu care doresc să participe la reînnoirea cunoştinţei dintre speciile universului.

Închipuie-ţi cum ar fi dacă, prin capacităţile voastre tehnologice, aţi constata că există, pe o insulă izolată, un anume trib care habar nu are de existenţa nici unui alt trib de pe planeta voastră. Pentru că aţi reuşit să vă dezvoltaţi anumite capacităţi din tehnica video, aţi stabilit, prin intermediul sateliţilor, că pe planeta voastră locuieşte o astfel de specie. Şi, pentru că aţi fi capabili să le înţelegeţi şi să le auziţi conversaţiile, le-aţi înţelege şi procesul de gândire. Aţi înţelege perfect că acei oameni sunt

complet izolaţi şi nu cunosc evoluţia celorlalţi, aflaţi în proxima lor vecinătate.

Punctul nostru de vedere este că noi suntem cei care ne găsim în vecinătatea voastră apropiată. Şi, dat fiind că îi iubiţi foarte mult, deşi v-aţi dori să vă prezentaţi membrilor acelui trib, aţi avea grijă să nu apăreţi aşa, deodată, pentru că, fiind convinşi că sunt singuri pe Pământ, ar fi extrem de teribil de şocaţi dacă v-aţi face apariţia aşa, din senin. Deoarece este posibil să aveţi pielea de altă culoare, sau, eventual, un alt număr de membre, sau un alt număr de ochi, sau

păr pe alte părţi ale corpului, sau n-aţi avea păr deloc, vă daţi seama că aspectul vostru, ca şi prezenţa voastră ar putea fi atât de şocante, încât veţi prefera s-o luaţi cu binişorul. Vă veţi prezenta mai întâi celor pe care îi consideraţi pregătiţi să facă cunoştinţă cu voi. Şi pentru noi, situaţia este aceeaşi. Ne găsim calea către sufletul unora ca tine, ca voi, cei deschişi emoţional, fizic şi spiritual.

Vrei să mă întrebi ceva?

Ce informaţii aţi dori să transmiteţi în primele capitole ale acestei cărţi, sau pe pagina de web/

Există un grup deja gata să participe la această comunicare a informaţiilor. Aceste suflete s-au pregătit să ne cunoască mai profund, pentru propriul lor interes. Prin urmare, colegii tăi de echipă sunt pregătiţi şi te aşteaptă pe tine. Acest fenomen este extrem de diferit de toate celelalte fenomene. Cât priveşte tema care este important de prezentat de la bun început, problema principală a fost deja amintită şi anume faptul că noi suntem prietenul din vecini, care e gata să vă salute cu drag şi să vorbească şi cu alţii, răspunzând întrebărilor pe care ei ni le pun prin voi. Multora li se va părea că asta sună adevărat. Pentru mulţi alţii nu va fi aşa. Dar există mulţi care vor crede că ceea ce aud este, practic, adevărat. Prezentarea unei alte idei - respectiv că întâlnirea dintre noi nu trebuie etichetată drept „răpire" - va fi pentru multă lume o uşurare profundă. Conflictul pe care aceasta îl generează în psihicul uman ar putea fi asemănător cu a le da explicaţii copiilor, atunci când pornesc spre şcoală, că lu-

crurile care se petrec în clasă fac parte din procesul de răpiri aleatorii şi că ei, copiii, nu le pot stăpâni - că este posibil să sufere şi să fie supuşi unor operaţii chirurgicale care să le facă rău.

Acest gen de mesaj ar avea un impact teribil. Mulţi dintre voi aţi avut contacte, iar aceste experienţe în care aţi fost răpiţi, sunt definite prin cuvântul răpire. Ele au un efect rezidual asupra personalităţii - şi asta descoperiţi prin intermediul cărţii de faţă, atunci când începeţi să investigaţi acest mit şi să permiteţi să se nască o altă concepţie despre el. Se poate resimţi o uşurare profundă, atunci când tot mai multe persoane care au trăit experienţa contactului cu extraterestrii ajung să înţeleagă nu doar ideea că nu au fost „răpiţi", ci că, de fapt, chiar participă în mod activ la marele eveniment al vizitelor ce se petrec între două specii şi că această participare este ea însăşi un semn al unei anume disponibilităţi spirituale.

Dacă te gândeşti la acest fenomen în termenii universului

întreg, el se dezvăluie ca un moment istoric excepţional. Vorbim despre acest fenomen ca despre un moment, pentru că, de fapt, asta este el, indiferent de încetineala cu care vi se pare vouă că trec deceniile. Este doar o clipă, dacă ne gândim la locul pe care îl ocupaţi, în pre-zent, în evoluţia voastră.

Şi ne aflăm nu doar în faţa unei şanse profunde pentru voi doi, Lisette şi Bob, ci este o şansă excepţională pe curba timpului omenirii. Reflectează puţin la acest fapt. Voi, şi alţii ca voi, v-aţi propulsat până la acest moment cu nişte idei extraordinar de îndrăzneţe şi cu mare stăpânire de sine - acum, când păşiţi pe acest teritoriu încă neexplorat. în ciuda scepticismului şi a 1 ironiilor, continuaţi să avansaţi cu paşi vioi şi vă veţi alătura celorlalţi oameni, tuturor celorlalţi care au trăit această experienţă şi care vor fi dispuşi să le arate şi să le demonstreze altora că nu este vorba de bâlbâielile ridicole ale unor ţicniţi ai epocii New Age. Voi toţi - tu şi cei care îţi citesc cartea - puneţi în mişcare , un nou val, deschideţi o noua tendinţă, lată ce am dori să vă f spunem: Fiţi bineveniţi la acest moment din parcursul timpului! j

Ai cumva idee cam câţi oameni care au trăit experienţa întâlnirii cu extraterestrii există pe planetă?
171

După cum spuneam, noi nu suntem singurul grup care a fost chemat şi creează o experienţă de întâlnire unii cu alţii. Mai există şi alte grupuri şi, dacă încercaţi să le descoperiţi numărul, vă putem ajuta astfel: în cadrul populaţiei de pe planeta voastră, există anumite grupuri şi comunităţi culturale, formate în funcţie de trecutul şi istoria sufletelor care au invocat aceste moduri de comunicare şi vizitare, - şi, dat fiind că noi nu suntem singurii vizitatori, nu reprezentăm decât una dintre specii. Dacă ar fi să facem o estimare aproximativă a celor care au trăit experienţa comunicării - fie una prin contact şi experienţa întâlnirilor faţă-n faţă, ori un derivat al acesteia - numărul lor ar reprezenta 20% din populaţie. Din aceste 20%, unii dintre voi a trebuit să treceţi, sau va trebui să treceţi printr-un proces destul de complicat, în care să vă confruntaţi cu realitatea acelor experienţe.

Toate acestea fac parte din fenomenele prin care personalitatea umană se adaptează la evenimentele şi sentimentele induse de convingerea insistentă a civilizaţiei voastre, cum că asemenea experienţe sunt absurde şi imposibile. Este un proces nobil pe care îl întreprinde sufletul. Din perspectiva voastră, probabil că înţelegeţi destul de puţin gravitatea acestui fapt, dar, din punctul în care ne situăm noi, dispunem de o capacitate extraordinară de apreciere a dimensiunilor acestui gen de

tranziţie, pentru că rezistenţa devine extrem de intensă, exact înainte să pocnească dopul sticlei de şampanie. Şi tocmai de aceea, chiar atunci când se pare că încep să se croiască unele cărări interioare, anumite elemente conservatoare par să exercite o asemenea constrângere, încât ideile care ar putea fi considerate ca fiind marginale, să fie veşnic privite în acest fel.

Dar ceea ce s-a pus în mişcare este imposibil de oprit.

Cele 20 de procente reprezintă un glas puternic şi formidabil. Nu e vorba de o proporţie aleatorie de 20%, pentru că sufletele voastre nu fac nimic „la întâmplare". Iar asta nici măcar nu îi include pe aceia dintre voi care spun că nu aţi avut nici un fel de contacte. Tu şi Bob - voi sunteţi un asemenea exemplu. Aţi putea crede că nu aţi avut nici un fel de contacte cu ET, dar, în acest caz, cum ai putea numi ce se întâmplă acum?

20% înseamnă un număr imens de oameni, cam un miliard. Pare de neconceput să poată fi atât de mu iţi.

De ce să pară de neconceput?

Sunt atât de mulţi oameni, un număr atât de mare...

în raport cu amprenta culturală şi de civilizaţie, sau cu modul de înţelegere?

Nu - dar în raport cu posibilitatea de a avea asemenea experienţe, ţinând cont de navele de care este nevoie, de putinţa de a aduce oameni la bordul navelor, pare să fie un număr imens.

Acest număr nu este reprezentat doar de cei care au avut parte de experienţa întâlnirii directe pe o navă intergalactică.

Adică include şi alte comunicări sau viziuni?

Oricum ai vrea să numeşti acest fenomen, unora dintre voi le-au fost oferite dovezi care includ o întâlnire semnificativă a sufletului, în cadrul căreia acel suflet, acea fiinţă omenească, a avut parte de un moment de trezire, care nu poate fi negat pe un anume plan şi care se referă la experienţa directă despre existenţa vieţii extraterestre.

Unii oameni au trăit experienţe importante ale unor întâlniri directe, faţă-n faţă, dar suferă că îşi reprimă amintirea lor. Alţii au trăit experienţe ale unor viziuni sau visuri - ce pare a fi un gen de contact mai puţin dramatic sau mai puţin intens - sau ale unor experienţe de genul meditaţiei, care pot avea un impact mai mare asupra omului, pentru că amintirea lor există în concordanţă cu conştienţa şi disponibilitatea respectivului suflet. Astfel, nu este suficient să fi avut, pur şi simplu, experienţa unei întâlniri directe ca să conchidem, în mod obligatoriu, că persoana în cauză ar fi măcar pe departe gata să-şi asume, pe plan psihologic, emoţional şi spiritual, acea

experienţă - iar asta
173
eşti pe cale să faci tu şi ăsta este scopul acestui proiect.
Atunci când redeşteptaţi aceste amintiri şi în alţii care ar putea purta amintiri latente, fragmentare, îi aduceţi la trezie pe cei 20% care dorm. Aşa că treziţi acest grup de oameni la recunoaşterea experienţelor pe care le-au trăit ei înşişi. Acum poţi înţelege forţa şi caracterul dinamic al acestei acţiuni. Este posibil să generezi o vindecare intensă, atunci când le permiţi şi le dai posibilitatea celor din acest grup adormit nu doar să se trezească la propriile lor experienţe şi să înceapă să se vindece de orice influenţe reziduale ar mai avea, dar şi să se alăture acelei voci unice; este vorba de acea fracţiune a populaţiei de pe întreg cuprinsul globului pământesc care spune: „şi eu îmi cunosc vecinii", de acea parte din populaţia mondială - de la fermieri la profesori, de la medici Ia gospodine, copii şi adolescenţi - şi care nu se va mai lăsa redusă la tăcere, de o cultură care neagă aceste experienţe. Tu, voi, participaţi la această trezire. Participaţi la acest imbold. Sunteţi fraţii şi surorile lor şi le spuneţi: „Noi vă dăm crezare. Trebuie să vă întăriţi pe plan emoţional, pe plan fiziologic şi spiritual, căci prin aceasta ne veţi ajuta pe toţi să ne pregătim pentru noi contacte".
Cam câte persoane au avut, efectiv, experienţe ca aceiea pe care ie-a trăit Lisette?
Te referi la experienţele de la bordul unei nave, sau în cadrul cărora aţi fost invitaţi într-un loc din afara planetei voastre, în cursul cărora vă întâlniţi, în carne şi oase, cu fiinţe din alte lumi? Despre asta vorbeşti?
Da.
Asta ar însemna aproximativ 4 - 5 % din acest număr, adică vreo 40-50 de milioane de oameni.
Şi, din acest număr, cam câţi sunt conştienţi de aceste experienţe - conştienţi, fără a ie nega?
174
Atunci ar mai trebui să înjumătăţeşti încă o dată acest număr, ajungând cam la 20-25 de milioane de oameni.
Rămâne un număr imens de persoane.
Da. Ai dori să faci cunoştinţă cu ei?
Da, cred că da. Toate astea fac parte din pregătirea pentru contactele mai extinse de mai târziu?
Sigur că da.
Te referi la ideea de sat universal?
Da, sigur că da, de aceea spunem că trăim în vremuri spectaculoase. Vouă vă este greu să cuprindeţi ce se petrece, pentru că sunteţi prea aproape de evenimente. Vă este greu să

înţelegeţi măreţia acestui moment şi de aceea ne întrebaţi, pe plan intelectual, de ce, în momentul de faţă, sunteţi observaţi de atâtea alte specii extraterestre. Trăim timpuri istorice pentru noi toţi, nu numai pentru specia umană - fiindcă, atunci când ajungeţi să ne cunoaşteţi, se schimbă întreaga voastră experienţă de viaţă.

Una dintre întrebările puse de Lisette face referire la capacitatea voastră de a o face să treacă prin ziduri sau să plutească prin spaţiu, chiar în formă fizică.

Experienţa de a pluti prin spaţiu - aşa cum a trăit-o Lisette, atunci când a fost transportată - nu diferă prea mult de modul în care avioanele voastre plutesc prin spaţiu, deşi există unele deosebiri, însă trebuie să observi cât de incredibilă pare prima varianta, iar cealaltă atât de plauzibilă. Prin urmare, în sistemul vostru de convingeri, un aeroplan poate pluti, dar un om nu. Pe baza propriului vostru gen de argumente, un avion Boeing cu reacţie are o greutate considerabil mai mare dar, cu toate acestea, cu toţii acceptaţi acest fapt drept posibil. în schimb, mulţi

dintre cei care au trăit în epoca premergătoare acelei prime experienţe de zbor, au considerat că este ridicol să sugerezi măcar că nişte bucăţi de oţel îmbinate prin şuruburi, cu o formă anume, s-ar putea desprinde de pământ, fără a fi trase de sfori.

Cât despre ideea că trupul, care are un conţinut însufleţit şi căruia îi dau viaţă diverse energii importante, poate să fie înălţat de pe o suprafaţa materială, nu reprezintă, din punctul nostru de vedere, un fapt miraculos. într-o după amiază de sâmbătă, în parc, până şi jucăriile copiilor voştri, acele obiecte neînsufleţite, se pot ridica de la pământ. Neîncrederea voastră nu este decât un alt simptom al ideii că există atât de puţină recunoaştere a ceea ce sunteţi şi a lucrurilor de care sunteţi capabili. Dacă ar fi să vă spunem că, prin simplul vostru câmp electromagnetic şi prin propriile voastre impulsuri energetice, vă puteţi activa asemenea experienţe atât pentru voi înşivă, cât şi pentru ceilalţi, aţi fi dispuşi să negaţi fără ezitare această afirmaţie. Atunci când ne dirijăm gândurile - în cazul acestei experienţe la care se referă Lisette, când ea s-a deplasat de la o navă spaţială la alta, prin simplă levitaţie, ca să zicem aşa - există un câmp de forţă electrică combinată, din care ne alimentăm pur şi simplu şi cu care cooperăm, în loc de a-l ignora, de a-l nega şi de a-l trece cu vederea.

Atunci când afirmăm că noi comunicăm chiar cu plantele pe care le cultivaţi, prin acţiunea de a forma ceea ce voi numiţi cercuri din lanuri, şi apoi, când spunem că putem comunica şi coopera cu impulsuri electrice şi cu energia care ne înconjoară,

este vorba de acelaşi fenomen - adică înseamnă că e vorba doar de comuniunea şi folosirea a ceea ce este deja prezent şi face deja parte din experienţa noastră. Nu creăm neapărat ceva nou; n-am făcut decât să redefinim propria noastră înţelegere a lucrurilor cu care ne putem juca.

Chiar şi aici, pe planeta voastră, câţiva dintre voi - nu foarte mulţi - au auzit poveşti despre cum cineva a fost făcut să leviteze. Nu e un joc de societate. Nu este decât un potenţial pur, pus în practică.

Particulele în mişcare care vă înconjoară sunt purtătoare ale unui puternic câmp de forţă - iar atunci când acest câmp

de forţă este îndreptat într-o anumită direcţie, are loc mişcarea, ceva asemănător cu telekineza.

Cât priveşte traversarea prin anumite obiecte aparent solide, în unele cazuri, nu chiar în toate, această experienţă are loc atunci când, practic, corpul fizic se găseşte într-un anume loc, iar corpul astral trece prin zid. Experienţa este trăită ca atare, pentru că persoana îşi recunoaşte şinele ca fiind Şinele adevărat şi simte că trupul fizic a trecut prin zid.

Aşadar nu trupul fizic este cel care trece, de fapt, prin zid?

Aici avem două întrebări diferite în cazul lui Lisette, pentru că a fost vorba de două experienţe diferite. Experienţa astrală este aşa cum am descris-o, aceea în care corpul astral e cel care face traversarea; în schimb, cealaltă experienţă este mult mai uşor de descris.

Nu e vorba despre ceva care trece prin altceva, ci fenomenul poate fi înţeles mai uşor aşa cum se demonstrează în serialul Star Trek, în care moleculele corpului uman sunt transmutate şi „teleportate" printr-o modificare a structurii moleculare. în acest caz special, nu se va vorbi neapărat de trecerea corpului printr-un zid, ci, mai curând, de o modificare a structurii corpului fizic, care este făcut să devină translucid şi poate apoi călători în orice mod are nevoie, din punctul A la punctul B, pentru că şi-a schimbat structura, iar acest lucru îi permite această deplasare. Poţi înţelege logica acestei explicaţii?

Da.

Materia fizică nu este atât de imposibil de modificat, pe cât ţi-ai putea imagina. Poţi să iei un pahar cu apă, să-l congelezi, să-l scoţi apoi din congelator în formă solidă, să-l bagi în cuptorul cu microunde şi să-l faci să se topească în câteva minute şi apoi să îl laşi să se încălzească suficient de mult timp ca apa să se transforme în vapori, după care poţi să iei întregul procesul de la început.

Acest lucru nu vă inspiră nici unuia dintre voi uluire şi

admiraţie, ba chiar gândiţi: „bine, dar aceste legi ale universului nu se aplică şi la materia din care este făcut trupul omenesc", însă noi am vrea să vă atragem atenţia că sunt la fel de valabile.

Nu avem de-a face decât cu înţelegerea pe care o aveţi asupra a ceea ce este şi a ceea ce nu este posibil şi care vă împiedică să admiteţi că nu există limite.

Sunteţi în stare să credeţi că universul nu i-a permis decât cubului de gheaţă să se bucure de acest gen de transformări, fără a vedea, totuşi, cât de minunaţi sunteţi voi, în comparaţie cu cubul de gheaţă!

CAPITOLUL 10

„Perdele de fum"

De-a lungul traseului urmat, în trecut, de colonişti teri-toriilor Vestului American, cunoscut sub numele de Oregon Trăit, drum pe care îl parcurgeau familii curajoase care traversau întinderi uriaşe pentru a ajunge la terenuri mai rodnice, ce asigurau condiţii bune pentru culturi şi ofereau speranţa unui viitor mai bun pentru toţi, oamenii s-au lovit de obstacole extraordinare. Era ceva obişnuit ca o mamă să-şi îngroape unul dintre copii, ridicându-se apoi de lângă mormântul pe care-l să-pase cu mâna ei, pentru a-şi continua drumul. Pentru asta avea nevoie de o capacitate nemaipomenită de a se descurca doar cu ce se găsea la îndemână; de a fi în stare să vadă binele mai mare ce rezulta din pierderea copilului ei, fără a uita nici o clipă faptul că avea viitorul înainte, nu în urmă.

Cei care trăiesc experienţa întâlnirilor cu extraterestrii, ca şi ceilalţi pasionaţi de OZN-uri, sunt şi ei pe calea unui fel de Oregon Trail, îndreptându-se către noi graniţe, noi orizonturi, îmbrăţişând idei cu care restul omenirii încă nu a făcut cunoştinţă. Dar, spre deosebire de familiile de pe Oregon Trail, noi suntem adesea blocaţi de mărunţişuri. Spunem că vrem să-i auzim, să-i vedem şi să-i cunoaştem pe ET, dar ne-am risipit energia emoţională fiindcă nu ne-am îndreptat către acest ţel ci am mers, mai degrabă, într-un ciclu fără sfârşit de învinovăţiri împotriva celor despre care spunem că ne împiedică să avem astfel de experienţe.

Multă lume crede că perdelele de fum lansate de guverne, pentru a ascunde cunoştinţele asupra activităţii extrateres-trilor şi asupra descoperirilor ştiinţifice legate de contactele cu aceştia, ne împiedică să promovăm contactele individuale - ca

şi toate avantajele pe care le-am putea obţine, ca urmare a aces tor contacte.

Dar, să presupunem că reuşim efectiv să ne creăm singuri

propriile experienţe pe care le trăim. Atunci, ce ar putea să-l o- preascâ pe oricare dintre noi să-şi creeze relaţiile pe care doreşte să le aibă - mergând până la relaţiile cu fiinţe din afara lumii noastre, care, la fel ca orice relaţii, nu trebuie să fie structu- | rate sau aprobate de guvernul Unchiului Sam*, sau de altcineva? Doar ni se pare că guvernul ar avea oarecum capacitatea de | a face ceva ce nouă nu ne stă în putinţă - sau, mai mult de atât, de a ne împiedica să facem ceea ce decidem noi!

Sigur că avem motive să fim supăraţi, dar furia este inutilă, pentru că singurul lucru pe care-l face este să ne distragă atenţia de ia înţelegerea faptului că suntem capabili de acţiu- ne, noi înşine. Sună aproape ridicol, însă de ce oare ne-am consumat atâta energie, în încercarea de a smulge de la agen- ţiile guvernului documentaţia despre întâlnirile cu OZN-urile şi ! despre perdele de fum lansate pentru a le ascunde? Oricare ar I fi informaţiile pe care credem că ni le ascund guvernul sau j „grupările întunecate", haideţi să le obţinem noi înşine, chiar ' de la sursă. Doar dacă, bine înţeles, nu credeţi că extraterestrii intră în contact numai cu guvernele şi grupările întunecate!

Aveţi vreun mesaj pentru acei ambasadori neobosiţi care au muncit ani la rând, în particular şi în public, încercând să oblige guvernul să scoată la iveală lucrurile pe care le ştie?

V-am auzit pledoaria intensă, făcută în numele populaţiei voastre, cu privire la răspândirea informaţiilor de către câţiva dintre voi în rândul marii mase de oameni, astfel ca toţi să puteţi avansa în direcţia în care doriţi să mergeţi. însă, oricât de mult am aplauda eforturile pe care le faceţi de a căpăta puterea de a obţine acces la aceste informaţii, am dori să vă sugerăm o altă cale prin care să realizaţi acelaşi lucru.

Această propunere apare la un moment în care se manifestă îndoieli serioase asupra naturii contactelor directe, fată-n
180
faţă, între extraterestri şi unii reprezentanţi ai rasei umane. Chiar şi printre cei care depun mărturie la comitetele voastre de investigare, există unii care au avut dificultăţi în încercarea de a înţelege că diferiţi oameni din categoria „medie" de pe întreg cuprinsul planetei au deja, cu regularitate, comunicări cu fiinţe luminate din alte zone ale universului.

Gândiţi vă la faptul că informaţiile pe care le căutaţi pot fi puse la dispoziţia unui număr de sute, apoi de mii, apoi de zeci de mii de semeni de-ai voştri, de-a lungul şi de-a latul globului
- şi că aceste informaţii sunt deja de domeniul public. însă ceea

ce trebuie e un vehicul prin care să furnizăm informaţiile pe care să le punem la dispoziţia surselor corespunzătoare. Atunci când voi, şi grupul din care faceţi parte, veţi putea accepta faptul că, în chiar momentul în care stăm de vorbă, alte persoane de pe planetă sunt implicate, în mod activ, în întâlniri directe cu unii extraterestri evoluaţi, atunci veţi fi capabili să înţelegeţi cât de înţeleaptă este propunerea noastră. Dar vă rugăm să remarcaţi că până şi unele persoane din rândul vostru au anumite dubii cu privire la posibilitatea unor astfel de contacte.

Ce-ar însemna pentru voi dacă v-am spune că informaţiile pe care le căutaţi sunt mult mai uşor de obţinut, accesându-le, pur şi simplu, de la cei care comunică şi sunt deja uniţi cu noi? Se poate ca acest lucru să necesite oarece „iluminare" din partea voastră, dar puteţi începe să căpătaţi o perspectivă care permite o desfăşurare perfectă a evoluţiei, chiar în contextul acestor fenomene.

Pe întreg teritoriul planetei voastre există deja persoane care au discuţii şi contacte importante şi semnificative cu fiinţe evoluate. Poate că ţi se pare ameninţător să te gândeşti că nu veţi avea neapărat nevoie de indivizi cu costum şi cravată pentru coordonarea comunicării între specii. Aceste comunicări au deja loc cu oameni obişnuiţi şi sunt reprezentate de aproape orice grup de populaţie de pe planeta voastră. Nu trebuie decât să găsiţi o cale care să le permită acestor oameni să vă relateze informaţiile pe care le solicitaţi şi vă veţi pomeni cu o avalanşă de date, atât tehnologice cât şi spirituale, care vă vor da posibilitatea imediată de a avea acces la tot ce căutaţi.
181

Dacă vei observa că, la auzul acestor cuvinte, simţi o oarecare ezitare, îţi vei da seama că până şi tu ai îndoieli, când vine vorba de acest gen de fenomene. Fă o pauză de reflecţie şi gândeşte-te că informaţiile tehnologice complexe pot fi prezentate grupurilor voastre şi de alţii, din alte surse. Asemenea informaţii există deja, sunt disponibile, deşi sursele acestor contacte cu noi nu dispun de căile prin care să le împărtăşească. Bineînţeles că nu sunteţi voi de vină pentru această situaţie. Este vorba de subminarea globală a acestei posibilităţi - atât pe plan intelectual, cât şi spiritual - deoarece se referă la ideea că noi existăm cu adevărat. Persistă o sfială şi o jenă generală, atunci când e vorba ca o persoană să recunoască faptul că a avut întâlniri sau comunicări nemijlocite cu noi şi, de aceea, cel care a trăit o asemenea experienţă nu ştie cum să procedeze, chiar şi atunci când dispune de informaţii evidente şi convingătoare, lată, deci, care este unul dintre obiectivele cărţii de faţă - şi anume, de

a găsi o cale prin care ceilalţi să se poată dezvălui. Când se va ridica acest văl de negare, veţi găsi tot ce căutaţi.

Nu fiţi surprinşi dacă veţi descoperi că sistemul vostru militar-industrial nu este unicul moştenitor al ideilor universale. Suntem fiinţe dintr-o galaxie îndepărtată. Am evoluat, în ciuda faptului că voi înţelegeţi lucrurile altfel - şi, cu toate că este evident ce se întâmplă efectiv la nivel de sistem, nu trebuie să credeţi că n-am reuşit să observăm că cei mai mulţi dintre voi tânjesc după contacte paşnice cu reprezentanţii noştri. în calitate de fiinţe cu gândire superioară, am venit să vă îndrumăm - dacă ne poftiţi s-o facem - iar mulţi dintre voi ne-au făcut deja, în mod individual, o asemenea invitaţie. De aceea am venit către voi. Provocarea constă în încercarea de a găsi o cale pentru a încuraja aceste persoane să-şi prezinte comunicările în mod exhaustiv şi să contribuie la vindecarea planetei. Toate aceste idei le-aţi exprimat deja şi voi.

Atunci când vă îndoiţi că astfel de lucruri sunt posibile, vă limitaţi propria înţelegere a Divinităţii care se exprimă prin diverse persoane de pe întreg cuprinsul Pământului.

Ar trebui să credeţi în marile capacităţi ale universului şi să vă daţi seama că şi noi am găsit o cale de a străpunge sis-

temui care încearcă să ne împiedice comunicarea. Am fost chemaţi şi îndemnaţi din suflet de mulţi dintre voi, iar aceste relaţii există, indiferent dacă vreţi sau nu să credeţi în ele. Există persoane care au trăit asemenea experienţe, care au o aplecare spre tehnică şi care ţin în mână planuri, scheme, dar nu au către cine să transmită aceste informaţii. Cui să se adreseze? Către cine să-şi trimită aceste desene? însă când începeţi să înţelegeţi că mai există mulţi alţii care au contacte cu fiinţe extraterestre, atunci puteţi începe să vă concentraţi în acest sens - ceea ce le oferă celor ce au astfel de experienţe, o ca-

pacitate incredibilă de revelaţie şi putere. Atunci când le con-

feri altora putere, acceptând să iei în consideraţie gândul că oamenii au contacte de la individ la individ, conferi acestor idei

o credibilitate considerabilă şi tot mai mulţi dintre cei care au trăit o asemenea experienţă vor ieşi la vedere, pentru a spune: „Şi eu i-am văzut şi i-am auzit - şi iată ce anume ne-au oferit."

Ce-ar fi dacă aţi putea găsi un mod de a afla ce ştiu şi ceilalţi - nu numai profanii, ci şi oamenii de ştiinţă, care s-au trezit în miez de noapte, gândindu-se şi întrebându-se de unde anume au venit, sau din partea altora care ne-au văzut în cadrul unor întâlniri nemijlocite şi s-au întors cu un mesaj, cu

o revelaţie, sau cu un plan? Atunci când veţi înceta să nesocotiţi aceste idei, veţi începe să vedeţi dovezile, aşa cum sunt scoase în evidenţă de ceea ce va începe să iasă la iveală. însă căutaţi, mai întâi, să descoperiţi diferenţa dată de gradul lor de importanţă. încercaţi să realizaţi că, de fiecare dată, o conştiinţă îşi modifică revelaţiile în alt fel. Când un număr tot mai mare dintre voi vor ajunge să accepte acest gen de experienţe trăite de semenii voştri, veţi profita cu toţii de pe urma lor. începeţi, însă, prin chemarea şi îndemnul adresat imposibilului. Chemaţi-i şi încurajaţi-i pe cei care au căpătat deja acest gen de informaţii. Se poate ca ei să iasă la iveală, chiar dacă rămân anonimi, pentru că fiecare manifestă o preocupare intensă pentru propria siguranţă şi reputaţie.

Noi vă încredinţăm o sarcină de mare importanţă, atunci când vă propunem să reflectaţi la ideea că ţelul vostru este mai aproape decât vă imaginaţi. Veniţi acum spre locul în care ne

găsim noi şi permiteţi-ne să \ă dăm sugestii despre modul în care veţi putea obţine ceea ce căutaţi. Fiţi binecuvântaţi pentru grija pe care i-o purtaţi omenirii!

Dar ce se întâmplă cu lucrurile care sunt ţinute ascunse la Roswell, în New Mexico?

Roswell este un conclav perfect potrivit pentru experienţele care să asigure dovezi şi de aceea a fost folosit pe baza unei înţelegeri reciproce. Până şi ofiţerii din armată, care lucrează acolo şi care au participat, de bună voie, la desfăşurarea acestor evenimente dramatice, au hotărât în ce mod să reacţi-oneze. N-ar trebui să desconsideri efectul acestui incident, doar pentru că un grup îl refuză, negându-l complet.

Atunci când o sămânţă stă în pământ şi este udată înainte de a răsări, în sol se petrece ceva. Este o mişcare a planului său sufletesc, pentru că sămânţa poartă în ea cunoaşterea direcţiei în care creşte. Nu creşte în jos, înspre interiorul Pământului, deşi într-acolo i se îndreaptă rădăcinile, ci îşi începe creşterea cu mult timp înainte ca firul de răsad să apară la vedere. Acest incident - adică Roswell, ca şi altele, de altfel - a constituit începutul trezirii civilizaţiei voastre spre prezenţa noastră, cu multă vreme înainte să fi apărut dovezi ale existenţei noastre. Refuzul şi negarea manifestate de anumite grupuri faţă de aceste evenimente, vă furnizează tuturor o demonstraţie vizibilă a lucrurilor prin care trece propriul vostru eu şi propria voastră minte, clipă de clipă. Nu-i judecaţi pentru că în adâncul fiinţei lor există laturi ce neagă şi refuză, cu regularitate, glasul Divinităţii. Criticii voştri cei mai vehemenţi, care se pronunţă împotriva comportării guvernului şi a armatei, ar face mai bine să ia aminte la acele

manifestări ale subconştientului, care apar pe parcursul vieţii. Trezirea înseamnă să observi, cu dragoste, unde se ascunde inconştientul - atât în ceilalţi, cât şi în propria noastră fiinţă. /

Această renunţare paşnică la a-i judeca pe ceilalţi vă permite să vă treziţi pe voi înşivă şi pe ceilalţi. însă, dacă îi lipseşte această perspectivă, maestrul devine la fel de încrezut, de ipocrit şi la fel de revoltat ca şi învăţăcelul.
184 '

Mai sunt păstrate, pe undeva, trupuri ale unor asemenea fiinţe?

Da, se fac încercări de păstrare a unor asemenea înve- i lişuri fizice, iar acest secret îi serveşte unei forme de putere care se simte mai în siguranţă, dacă ţine informaţiile ascunse de populaţie. Circulă ideea că deţinerea cunoaşterii înseamnă putere, iar păstrarea cunoaşterii doar într-un cerc restrâns, menţine puterea centralizată. Acesta este unul dintre motivele pentru care există contacte cu mulţi alţii - ca şi răspuns la contacte - deoa- rece acţiunile unui număr mic de persoane nu pot amâna, la ! nesfârşit, înţelegerea existenţei noastre. Nu vă lăsaţi perturbaţi de acţiunile celor mai temători dintre voi - care, de altfel, sunt acei conducători ai voştri ce par să deţină puterea cea mai mare.
Ei sunt cei mai speriaţi dintre voi. Atunci când veţi realiza acest lucru, veţi reuşi să aveţi un alt fel de conducere.

Dar pare atât de zadarnic să faci schimbări. Pare atât de greu. Cu ce să începem? Uneori, o astfel de încercare pare copleşitor de descurajantă.

Descurajarea şi senzaţia de disperare şi neputinţă sunt sentimentele cele mai potrivite pentru un sistem mental şi de convingeri care e copleşit de evenimente asupra cărora omul pare a nu avea nici o influenţă sau control. Dar nu este aşa. Nu e decât o iluzie. Sunt mult mai numeroşi cei asemenea vouă, decât cei puţini, care încearcă să ia decizii pentru toţi semenii voştri. Trebuie doar să vedeţi acest lucru şi atunci vă veţi schimba genul de experienţă pe care o trăiţi. Vă puteţi manifesta protestul şi în alt fel decât printr-o revoluţie sângeroasă pe propriul vostru teritoriu. Vă opuneţi prin puterea de cumpărare, prin capacitatea de a-i determina pe semenii voştri să facă observaţii despre starea lucrurilor. Pe măsură ce înşişi „liderii voştri spirituali" actuali renunţă la interesul pe care-l au în promovarea propriilor lor obiective, ei pot contribui să creeze armonie printre activişti - astfel încât să se iniţieze schimbări concrete, nu doar discuţii despre schimbare. Căci până şi pe acest teren
185

poate exista lipsă de unitate şi cooperare. Voi toţi încercaţi să descoperiţi acea voce unică. Până la urmă veţi reuşi.

„Perdele de fum" pentru iertare,
sau „Proiecte întunecate"

Ar fi bine să-ţi dai seama că viaţa nu e o imensă tablă de şah, pe care se înfruntă binele şi răul, ci constă, mai degrabă, din suma tuturor experienţelor pe care le trăim şi care evoluează, în final, până la expresia superioară a fiinţei noastre. însă, până atunci, e posibil ca modul în care mă manifest eu să nu fie acelaşi cu modul tău de exprimare, iar acesta să nu fie identic cu al altcuiva, dar că - la nivelul cel mai înalt - suntem cu topi de acord, ne înţelegem cu toţii.

i Când începem să realizăm că suntem cu toţii parte a sufletului unic al universului, atunci ne abandonăm jucăriile copilăriei, care reprezintă un anume mod de gândire şi începem să înţelegem, pe de o parte, că nu noi suntem duşmanul, dar şi că nimeni aitui nu este duşman. Prin urmare, dacă bănuieşti existenţa unei conspiraţii, omiţi să observi faptul că şi asta face parte din calea superioară de percepţie a altuia. Este calea aleasă de acea persoană, având în vedere adevărul care îi este propriu. Aşa că, nu vă vom încuraja să vă simţiţi, în continuare, separaţi de ceilalţi - oricare ar fi ei. Nu de aceea v-aţi simţit chemaţi spre această comunicare, ci, mai curând, pentru a vă da seama cum se face că noi am evoluat până la starea de înţelegere iluminată şi că n-am atins acest nivel, aducându-ne învinovăţiri reciproce.

Ceea ce vrem să spunem este că nu contează cine ce a ascuns, ori cine a acţionat şi din ce perspectivă indusă de tea- j mă. Nu contează decât modul în care veţi proceda de acum încolo. Uneori, intensitatea dramatică a luptei ne menţine conec-
itaţi la o anumită parte din noi înşine care este plină de

pasiune

- însă fără a reuşi să observăm că evităm, în mod inconştient, calea păcii, deoarece suntem dependenţi de ceea ce numim pasiune, dar care este, de fapt, doar tragedie.

Prin urmare, ce sfaturi ţi-ar putea da înţeleptul, atâta tirn^ cât tu te întrebi ce conspiraţii există în rândurile armatei, sau al

oficialităţilor guvernamentale? Cum ţi-ar sugera înţeleptul să procedezi mai departe?

Maestrul ţi-ar cere să aduci o inimă plină de iertare faţă de toţi semenii tăi - oricare ar fi stăpânul pentru care muncesc, oricare ar fi slujba pe care o fac, oricare ar fi motivaţia din care acţionează. Poate că a venit vremea să \ă debarasaţi de furia pe care mulţi dintre voi o nutriţi pentru propriul guvern,

ca şi pentru societatea voastră, care pare să fi împiedicat trezirea planetei. Dar vă cerem să va daţi seama care sunt punctele în care sunteţi şi voi blocaţi, nu pentru a vă face să vă ruşinaţi ci, mai curând, să vă facem să realizaţi punctele în care şi voi aţi putea fi consideraţi „vinovaţi", pe aceeaşi linie pe care şi voi i-aţi judecat pe alţii. Această judecată nu vă va duce către locul în care cu toţii afirmaţi că vreţi să mergeţi, chiar dacă „ei" sunt exact cei despre care spuneţi că împiedică evoluţia planetei voastre.

în schimb, ar trebui să reflectaţi asupra modului în care puteţi acţiona cu iubire şi în care puteţi crea, de aici încolo, planeta pe care v-aţi dorit-o. Antrenaţi-i şi pe cei care doresc să vă însoţească pe această cale şi înaintaţi cu ei, exact cu ce şi cât aveţi. Are vreo însemnătate de ce un grup din specia voastră s-a ciocnit - dacă aşa ceva s-a întâmplat cu adevărat, cu un alt grup, cu o altă specie pe plan inter-galadic? Are vreo importanţă cine sunt toţi aceşti adori de pe scena universului? Are vreo importanţă reală? Permanenta nevoie de a analiza şi diseca desfăşurarea acestei drame vă ţine legaţi de ea. Când porniţi de la o premisă spirituală neinflenţată de nimic, declaraţi că doriţi să alegeţi o altă cale decât până acum. Această cale nu conduce, în nici un caz, spre porţile confruntărilor şi ale tragediei.

La prima vedere se pare că lupta, zbuciumul şi căutatul de nod în papură reprezintă unica poartă, singura cale ce ne duce de aici spre dincolo - dar avem de-a face doar cu o percepţie greşită, care nu vă permite să vedeţi Divinitatea care este prezentă pretutindeni în jurul vostru. Dacă v-aţi dat seama că e greu să înaintezi dacă nu-ţi este alături ideea de Divinitate, să ştiţi că aveţi dreptate.

Spre asta ne cheamă procesul meditaţiei. El ne reaminteşte - cel puţin o dată, dimineaţa - să ne conedăm la Divini-

tatea care este pretutindeni. Există har în orice plan, chiar şi în cel aşa-zis ultra-malefic, deoarece Dumnezeu există în toate.

Dacă această idee pare greu de acceptat, atunci poate că ar fi bine să reveniţi la unele dintre lucrările şi cărţile voastre spirituale şi să recitiţi ce au cerut maeştri de la voi.

Când ne dăruim unii altora iertarea, îi iertăm şi pe militari. Când ne iertăm reciproc, îi iertăm şi pe cei care perpetuează „perdelele de fum".

Dar voi înşivă sunteţi cei care au scos în evidenţă distrugerea provocată de grupurile noastre de interes.

Ai perfectă dreptate. Să observi un anume lucru, este primul pas spre a schimba acel lucru. Totuşi, poţi să ai sentimentul de pace şi camaraderie, în vreme cât faci observaţiile şi apoi

schimbările. Aveţi un mit care spune că voi nu sunteţi încă izvorul propriei voastre creţii viitoare, că altcineva vă împiedică să deveniţi acest izvor. Aceasta este o gândire greşită şi nu vă e deloc de folos, pentru că v-aţi anulat singuri capacitatea de creatori, prin mitul şi convingerea că nu puteţi avea o viaţă aşa cum vă doriţi.

Adunaţi-vă amicii, chemaţi-i şi pe alţii, nu doar pe cei mai apropiaţi şi, împreună, amintiţi-vă că viitorul vă aparţine. Nu trebuie să-i aparţină altcuiva. însă, atâta timp cât asta credeţi, aşa va fi! Nu vă daţi seama că aţi avea mult mai multă forţă, dacă aţi acţiona pornind de la gândurile care vă permit potenţialul maxim în tot ceea ce întreprindeţi? Aşa vi se vor putea deschide o mulţime de uşi, pentru că nu vă veţi mai încăpăţâna în ideea că rezolvarea dilemei voastre poate fi accesată printr-o singură uşă. Atunci când realizaţi că Divinitatea vă este alături, că este asemenea vouă, veţi înceta să fiţi neîncrezători şi veţi începe să reflectaţi şi la poveştile lor şi, prin extensie, veţi începe să vă gândiţi şi la posibilitatea unei alte modalităţi de a vă îndrepta spre ţinta la care spuneţi că vreţi să ajungeţi.

Dar dacă veţi rămâne blocaţi, captivi în lupta pe care o duceţi cu semenii voştri - în care, desigur, nu vedeţi nişte semeni, ci adversari - veţi perpetua existenţa luptelor efective, iar

în acest zbucium nu veţi observa prezenţa Divinităţii, nici a vreunei alte opţiuni posibile.

N-am venit aici ca să vă arătăm cine vă este duşman sau prieten. Ceea ce sugerăm e că noi toţi împreună - toate speciile laolaltă - facem parte din aceeaşi pulsaţie a unei inimi universale. Când renunţi la sabie şi iei în considerare ce alte alternative mai ai, prin însăşi această încercare se creează noi opţiuni. Nu vă lăsaţi ispitiţi să credeţi ceea ce susţine mintea - şi anume, că trebuie să vă ucideţi adversarul numit agroindustrie, armată, guvern, extrema dreaptă, extraterestri, evrei, pakistanezi sau baptişti, ori Ai Queda, ori grupările „întunecate". Când depuneţi sabia, vă părăsiţi şi viaţa de acum, pentru a începe un nou drum. Porniţi împreună pe acest nou drum, căci energia investită în ideea că aţi fost nedreptăţiţi nu vă va elibera din starea de captivitate pe care o resimţiţi. Dar, dacă vă treziţi spre recunoaşterea faţetei sacre din duşmanul vostru, veţi începe să lepădaţi straturile de armură cu care sunteţi împovăraţi. Nu se mai poate să vă opuneţi acestor idei, zicând că sunt prea măreţe pentru a fi adoptate, spunând că sunt prea idealiste spre a fi îmbrăţişate. Căci voi, toţi laolaltă, vă tot întrebaţi: „Cum să ajungem până acolo; cum să facem să ne

mutăm planeta şi specia într-un loc al păcii?" Răspunsul există, dar, cu toate astea, mintea şi eul vostru spun: „Nu. Calea aceasta este mult prea nerealistă. Mai întâi, trebuie să-l găsim vinovat pe unul dintre noi".

Maeştrii nu au subscris niciodată la această idee. Atunci când îţi iubeşti duşmanii, nu ai duşmani. Asta nu înseamnă să nu mai faceţi lumea să observe unde se manifestă nedreptatea. înseamnă doar să adoptaţi acum o poziţie diferită şi să vă consumaţi o parte din energia emoţională, intelectuală şi psihologică, pentru a accepta ideea că există o cale spre o existenţă paşnică. Calea existenţei paşnice a fiinţe, este o călătorie care vă duce spre un alt drum.

Atunci când găseşti modul de a culege informaţiile care îţi sunt deja accesibile, începi să păşeşti pe existenţei paşnice. Aşa că, atunci când vă puneţi întrebarea: „T!afe specie din univers se încumetă să facă o înţelegere cu armata noastră?", răspunsul nostru va fi că nu e în interesul nostru să favorizăm

motivaţiile voastre de a mai găsi încă o categorie pe care s-o consideraţi vinovată. Aveţi destulă bătaie de cap cu câte aveţi în prezent. în schimb, vă cerem să deveniţi conştienţi de modul în care vă puteţi da seama de toate modalităţile de exprimare ale Divinităţii în jurul vostru.

Folosiţi-vă o parte din energia emoţională pentru a vedea aceste exprimări ale Divinităţii care vă înconjoară. Aveţi încredere în ideea că acesta este rezultatul perfect al tuturor acestor lucruri - şi că asta include şi modul în care fiecare dintre voi alege să dea expresie propriei sale Divinităţi.

Deşi vă situaţiile poziţii diferite pe parcursul evoluţiei voastre individuale, aţi decis, în mod colectiv, să trăiţi împreună acest moment - şi astfel, să interpretaţi acest concert colectiv, care îşi are rădăcinile în cea mai înaltă idee pe care o aveţi despre voi şi despre ceilalţi.

înainte de a decide să respingeţi cuvintele noastre, ar trebui să remarcaţi că orice reacţie inferioară acestui concept, ar face ca identitatea noastră să pară mai puţin evoluată.

Ne-aţi chemat la voi pentru că aţi întrebat cum să faceţi să ajungeţi de aici, dincolo. Ne-aţi chemat pentru că noi am parcurs deja această distanţă; am făcut acest salt; am depăşit această etapă. în conştiinţa voastră superioară cunoaşteţi aceste lucruri despre noi - pentru că ştiţi cine suntem. Atunci când vă surprindeţi gândind că veţi reuşi să vă tămăduiţi planeta prin mânie, răzbunare, resentimente şi duritate, demonstraţi limpede că nu aţi înţeles ideea. Este vremea să le faceţi o surpriză fraţilor şi duşmanilor voştri; vindecaţi-vă de nevoia voastră inconştientă de a avea dreptate şi daţi-vă seama că

există o altă cale - cea care vă va conduce la aceleaşi rezultate. Pentru asta, s-ar putea să fie nevoie să vă deschideţi inima pentru a crede şi a realiza că, într-adevăr, mai există şi o altă cale.

Omenirea aşteaptă trezirea voastră personală, pentru ca să puteţi contribui la adunarea celorlalţi, cărora să le arătaţi calea. Mulţi dintre cei mai buni conducători au dat, cândva, dovadă de anumite comportări ce ar putea fi considerate drept neevoluate sau inconştiente - dar, pentru ca să se trezească, au dovedit că au o forţă considerabilă, dat fiind că era vorba

despre o fiinţă care a fost, odată, adormită. Pentru fiecare dintre noi a existat o cale. Noi am fost cu toţii adormiţi sau inconştienţi, într-un moment sau altul, într-o măsură mai mică sau mai mare - aşa că maestrul spiritual ne spune: „Urmaţi-mă. Haideţi să ne tămăduim planeta prin iertare, iubire, empatie şi prin disponibilitatea de a încerca să mergem pe altă cale, să procedăm altfel."

Asta nu vrea să spună că nimeni nu trebuie să-l mai considere răspunzător pe un altul. Asta nu înseamnă că nici un cetăţean nu mai trebuie să înfrunte o poziţie consolidată, deţinută de guvern, în privinţa difuzării adevărului. înseamnă doar că acesta este unul dintre paşii spre tămăduirea planetei voastre. Ignoraţi toate celelalte căi.

Fiţi prezenţi acum. Trebuie să credeţi că aveţi îndrumarea divină şi simţiţi iubirea care se revarsă asupra voastră, expri- mând apoi această iubire către ceilalţi din jurul vostru. Trimiteţi o rugăciune de iertare către cei despre care consideraţi că v-au făcut rău - vouă şi planetei voastre. Prin aceasta vă veţi vindeca şi voi - la fel ca şi ei - şi veţi reuşi să înţelegeţi felul în care v-aţi împiedicat singuri să mai răspândiţi iertarea pe întreg cu-prinsul planetei şi să-i conduceţi şi pe alţii către această cale. Fiţi un exemplu al exprimării iubirii. Fiţi un exemplu de îndrumător către calea paşnică. Iubirea aduce cu sine disponibilitatea de a nu mai simţi nevoia de a avea neapărat dreptate, nici nevoia de a da vina pe cineva - ci, mai curând, de a înţelege în ce fel, noi toţi, purtăm o mică parte de vină.

De aici încolo, puteţi fi profund conştienţi de faptul că, la un nivel anume, fiecare dintre voi este răspunzător pentru negarea care s-a instalat cu privire la aproape orice. Dacă ar fi să vă gândiţi serios la aceste idei, aţi dezlănţui un potenţial creativ încă neatins până acum. Creaţi din această perspectivă şi veţi vedea cum rezultatele apar cu repeziciune, pentru că atunci afirmaţi că maestrul naşte creaţii măreţe prin iubire, iertare şi simpla intenţie creatoare. Ar trebui să vedeţi în

asta deschiderea pe care o aveţi spre posibilităţile de a avansa spre următoarea etapă, prin căile voastre creatoare şi să înţelegeţi în ce alte moduri puteţi obţine ceea ce căutaţi.
191
CAPITOLUL 7 7
Iubire si sex
/

Există anumite provocări deosebite, legate de fenomenele paranormale şi modul în care ele influenţează şi modelează relaţiile personale*, mai ales atunci când unul dintre partener ii dintr-un cuplu de semeni de-ai noştri trăieşte experienţa unor astfel de fenomene. Sigur că, dacă unul sau ambii parteneri devin brusc deschişi spre evenimentele extraterestre, acest fapt nu ar trebui să ajungă să creeze probleme - cu condiţia să existe un grad suficient de înalt de motivaţie, pentru ca ei să-şi respecte reciproc ideile cele mai înalte asupra unui lucru sau altul.

O persoană care a trăit experienţa întâlnirii cu extraterestrii, pare să fie înclinată spre capacitatea de a recepţiona mai dar datele transmise din alte tărâmuri - inclusiv din cel al propriului eu superior - şi uneori se întâmplă ca această direcţie să intre în conflid cu „standardele" impuse în acea relaţie. în mod ideal, s-ar părea că este spre avantajul nostru să ne păstrăm contadul cu dorinţele sufletului. Totuşi, are loc o schimbare, atunci când înţelegerea incipientă legată de propriuleU Sine începe să intre în conflid cu cea a partenerului. Deşi ar putea părea că acele lucruri care sunt binele nostru suprem, reprezintă şi binele suprem al celuilalt, nu percepem totdeauna ca neapărat benefice, circumstanţele şi evenimentele care ne provoacă suferinţă sau tulburare; nu avem imediat această percepţie, ci abia după trecerea unui anume timp.

De-a lungul primei mele căsnicii, extraterestrii aşteptau ca soţul meu să fie plecat în vreo deplasare de afaceri, înainte de a veni să mă viziteze. La întoarcere, soţul meu nu reuşea niciodată să priceapă de ce aveam ochii atât de umflaţi şi obosiţi din cauza epuizării emoţionale. Nu reuşea să înţeleagă, 192 deşi încercam să-i povestesc că îmi petrecusem câteva nopţi în dulapul din dormitor, îngrozită pentru propria mea siguranţă, gândindu-mă ce anume intra prin acoperiş ca să mă înşface. în plus, o parte a suferinţei mele era cauzată de însăşi natura sentimentului pe care-i aveam - acela că trebuia să ascund lucrurile ce se petreceau cu mine. Cred că pe parcursul acelor ani, sufletul mi-a cerut să fiu sinceră, să povestesc lumii întregi experienţa pe care o trăiam, în ciuda reacţiei celorlalţi. Poate că, într-o măsură oarecare, suntem cu toţii

preocupaţi de acest lucru, exersând neîntrerupt posibilitatea de a ajunge în contact cu propriul nostru adevăr - şi apoi, de a ne iubi suficient de mult pe noi înşine, pentru a respecta acei adevăr, indiferent care ar fi rezultatul.

A doua mea căsnicie pare să fi fost umbrită de faptul că eui meu superior intenţionase, în aparenţă, ca această căsătorie să nu dureze decât un timp limitat. Privind înapoi, îmi dau seama că, din cauza propriilor mele temeri şi defecte, am convenit cu logodnicul meu că singura variantă acceptabilă părea să fie căsătoria. însă, la vederea şi la auzul imaginilor dintr-un mesaj care-mi era adresat şi care sugera că ar fi fost preferabil ca uniunea noastră să se rezume, mai curând, la o perioadă scurtă, decât ia căsnicia propriu-zisă, informaţiile „extraterestre" au produs o nouă provocare. Spre deosebire de prima mea căsnicie, de data aceasta am fost brutal de sinceră asupra a tot ceea ce vedeam, auzeam şi trăiam, pentru că acest partener îmi stimula sinceritatea; cu toate acestea, el nu a fost de acord cu concluziile mele. După cum s-a văzut mai apoi, căsnicia mea s-a sfârşit doi ani mai târziu. Există unele provocări legate de asimilarea în viaţa cotidiană a experienţelor trăite cu întâlnirile cu ET şi cu fenomenele corelate cu acestea, mai ales atunci când ele sunt trăite doar de unui dintre partenerii din cuplu. De altfel, chiar aceasta a fost tema de discuţie la întrunirea de joi seara, a grupului meu de lucru.

Şi totuşi, în ciuda provocărilor uneori incitante, am senzaţia că asemenea fenomene pot intensifica iubirea, şi nu să-l facă pe unui dintre parteneri s-o ia ia goană de-acasă, ţipând de spaimă.

Fiinţele evoluate trăiesc şi ele sentimentul de iubire, la fel ca şi oamenii?

Printre voi circulă ideea că, din când în când, o fiinţă iluminată vine şi se instalează pe un vârf de munte, ca să trăiască în izolare. Aceasta este una dintre ideile voastre greşite, prin care consideraţi că există întregi civilizaţii ale unor fiinţe iluminate, care trăiesc laolaltă în armonie. Poate că e un lucru pe care vă este greu să vi-l imaginaţi, întrucât vă e foarte dificil să vă înţelegeţi unii cu alţii, pe plan individual. Am venit aici ca să vă spunem că noi provenim dintr-un asemenea grup - un grup de fiinţe evoluate, care trăiesc, muncesc şi se joacă împreună, în perfectă armonie.

Viaţa noastră comună diferă, în multe moduri, de existenţa voastră şi, totuşi, există şi unele asemănări. Şi nouă ne place să iubim. într-un anume fel, şi noi formăm perechi, la fel ca voi, pentru că adesea preferăm să ne cuplăm cu o singură fiinţă,

pe o anume perioadă, deşi nu este ruşinos să explorezi şi cu altcineva iubirea, în oricare dintre formele şi înfăţişările ei. Noi nu ne pedepsim iubitul sau iubita pentru dorinţa de a explora orice fel de lucru, în orice mod ar face-o. Nu manifestăm reacţii personale faţă de aspiraţiile celorlalţi. înţelegem că motivaţia este un imbold individual şi nu interpretăm dorinţele pentru orice-ar fi ale celorlalţi, drept respingere a persoanei noastre.

Aici este prezent un grup care vă vorbeşte şi, deşi auzul tău ne percepe ca pe un singur gl^s, această voce vorbeşte pentru un întreg grup de fiinţe. Când veţi începe să vă imaginaţi - prin intermediul cărţilor, al emisiunilor voastre de televiziune şi al mass-media - cum ar putea arăta o lume plină de fiinţe evoluate, atunci veţi începe să şi integraţi mai mult aceste gânduri şi idei în conştiinţa voastră, iar atunci nu va mai fi atât de greu să vă imaginaţi o existenţă în care aparţineţi unei societăţi iluminate.

Dacă recunoaşteţi că voi creaţi cu gândurile voastre şi că foarte puţine dintre ele se referă la cum ar putea arăta viaţa într-o civilizaţie evoluată, atunci probabil că nu veţi fi surprinşi că nu aţi avut încă parte de această experienţă. Au existat câte-

va cărţi care au descris viaţa aşa cum ar arată ea într-o cultură superioară, foarte iluminată. Vor mai urma şi altele, pentru a vă aprinde imaginaţia şi creativitatea, aşa că începeţi să aveţi o asemenea viziune şi să vă îndreptaţi cu gândul în această direcţie. Unele dintre comunităţile voastre mai hotărâte au încercat să adopte aceste idei, într-un mediu de viaţă de grup.

Atunci când iubim, nu trebuie să ne facem griji pentru ' durata respectivei relaţii. încarnarea noastră ca fiinţe iluminate durează mii de ani, oricum nu mai puţin de o sută de ani - şi, chiar şi în acest caz, cel puţin o treime din această perioadă se desfăşoară în condiţii de sănătate tot mai precară, la fel ca în-1 carnarea voastră de oameni. Ne trăim cu bucurie, în mii de moduri diferite, scopul pe care-l urmărim în viaţă, în funcţie de interesul pe care-l are sufletul. După cum vă puteţi imagina, am abandonat de mult ideea că munca şi joaca sunt două lucruri j diferite. Munca noastră este joacă pentru noi, iar jocul nostru este şi munca noastră. Nu avem senzaţia de disperare legată de modul în care trebuie să ne umplem zilele, pentru că ne per-1 mitem să avem încredere atât în noi înşine, cât şi în ceilalţi, pentru a urmări obiectivele inimii şi ale sufletului nostru. Vă puteţi imagina ce influenţă pozitivă poate avea acest lucru asupra unei relaţii de iubire, dacă ne gândim

că nu ne simţim nici deprimaţi, nici epuizaţi de oboseală, nici nu ne interiorizăm mânia asupra circumstanţelor cotidiene ale vieţii noastre. în plus, transpunem în practică aceste idei, în beneficiul tuturor membrilor grupului nostru, inclusiv pentru cei mai bătrâni şi cei mai tineri dintre noi, aşa că nici un grup nu decide pentru altul.

Astfel am reuşit să eradicăm depresia şi bolile mintale, pentru că nu mai suntem despărţiţi de eul nostru adevărat. Ne-am încorporat eul adevărat, ca parte a propriei noastre identităţi. Deşi acest lucru pare destul de simplist, el este, de fapt, o realizare măreaţă şi o depărtare de modul vostru de viaţă, deoarece aproape tot ceea ce sunteţi este, în multe cazuri, rezultatul a orice altceva decât cine doriţi să fiţi pe plan sufletesc. Noi nu luăm hotărâri pe baza situaţiei sau poziţiei, pentru că poziţia noastră este la libera noastră alegere.

Cu alte cuvinte, lucrurile ne sunt atât de limpezi când
195
| este vorba de funcţionarea sufletului, încât nu încercăm să fim ; cine nu suntem de fapt, nici nu încercăm să propagăm această j învăţătură, nici nu insistăm ca tineretul nostru, ori partenerii noştri, ori bătrânii noştri, să-şi petreacă timpul, sau să se mani- / feste altfel decât felul în care sunt definiţi de cele mai înalte : dintre propriile lor obiective. în loc să generăm anarhie, am creat pacea şi o mare bucurie în rândurile civilizaţiei noastre.

Trezirea înseamnă să nu mai trăim într-un mod considerat amorţit. Noi suntem în contact strâns cu tot ce considerăm adevărat despre lucruri şi astfel, creăm doar din bucurie, din plăcere. Nu, nu am fost întotdeauna aşa - şi tocmai de aceea putem înţelege foarte bine stadiul în care vă găsiţi voi acum.

Ne dezvoltăm propriile puncte de interes creator, care se schimbă de-a lungul timpului. Având în vedere că durata noastră de viaţă este mult mai lungă decât a voastră, nu avem nevoie de schimbarea trupului, nici nu urmărim să facem schimb de suflete. Ne contopim unii cu ceilalţi, pentru că acest lucru stă
I în puterea noastră. Durata voastră de viaţă este scurtată consid- ; erabil, dintr-o diversitate de motive, şi ni se pare ironic faptul că vă petreceţi cea mai mare parte a scurtei voastre vieţi sub dictatura unei alte autorităţi - a părinţilor voştri, a şcolii, a culturii, civilizaţiei, sau a guvernului vostru. Nu e de mirare că există atâta tristeţe, deprimare şi mânie. Este interesant cât de radicală pare ideea că, atunci când ţi se permite să-ţi urmăreşti cel mai înalt deziderat - permiţându-i, concomitent şi altuia acelaşi lucru - societatea pare a se repara, în mod spontan, ca prin minune. Atunci când există motivaţia de a-i (termite şi altuia fericirea supremă, ca

şi cum a fi a ta proprie, conflictele se împuţinează, deoarece noi suntem învăţaţi de mici să lăsăm sufletul să se asculte pe sine. în acest mod, nu ne petrecem toată viaţa trăind în afara propriilor noastre interese.

Pentru a trece la acest tip de civilizaţie, este necesar să fii integral conectat la ideea că sufletul este autoritatea supremă. Doar astfel puteţi pune în practică un mod de viaţă în care să le acordaţi celorlalţi, indiferent de vârsta lor, dreptul de a decide şi de a crea în mod autonom. Asta nu înseamnă că nu se mai acordă ajutor, ci doar că acest ajutor nu este impus de

cel care ajută, ci este dictat de cel care solicită ajutor.

Cât despre iubire, am renunţat de mult la ideea că o altă fiinţă ne-ar putea aparţine; în realitate, în unele situaţii, pornim chiar de la ideea contrară: că noi îi aparţinem celuilalt. Cu alte cuvinte, căutăm să descoperim în cel fel îi putem sluji pe ceilalţi, ştiind că, pe cât reuşim să fim de mai mare ajutor, cu atât putem funcţiona mai bine. în societatea voastră, acest model este definit drept co-dependenţă şi disfuncţie - ceea ce este uneori derutant, atunci când provii, în mod neîndoielnic, din zona iubirii şi îţi proiectezi propriile nevoi asupra altcuiva. Este necesară o anume limpezime, însă nu suntem nevoiţi să „reparăm" pe nimeni altcineva. Pentru a resimţi suprema fericire, ne ajunge că ne face plăcere ideea de a-i ajuta pe ceilalţi.

Atunci când am încetat să mai punem accentul principal pe propriile noastre obiective, minimalizând interesul celorlalţi, am descoperit că avem parte de mai multă fericire şi încântare decât oricând. Prin simpla noastră existenţă, fără gândul de a ne impune puterea asupra altei fiinţe, sau de a dobândi vreun titlu care să ne aducă nişte privilegii speciale, ne bucurăm de un alt gen de apropiere reciprocă. Ne construim prieteniile şi legăturile de familie nu ca rezultat al modului în care ceilalţi ne aprobă, ci, mai degrabă, ca urmare a unui grad tot mai mare de conştiinţă că toţi suntem profund legaţi unii de ceilalţi. Este posibil să avem un partener cu care să locuim împreună, fără a exista, însă, acea caracteristică posesivă, care adesea împovărează propriile voastre relaţii.

Şi copiii ne vin dintr-o legătură de iubire şi, înainte de a crea un urmaş, avem discuţii îndelungate, în care se implică şi mulţi alţii. Chiar şi societatea consideră copilul ca fiind al ei şi ia parte la aceste discuţii, pentru că, practic, este nevoie de un sat întreg pentru creşterea unui copil, dacă ţinem cont de faptul că experienţa iubirii contribuie la modelarea iubirii, care va fi apoi întrupată de copil. Aşa că producerea

unui copil nu este considerată ca fiind dreptul unui individ, sau al unui cuplu - ci, mai curând, că este, pe multiple planuri, o întreprindere de grup, fiindcă grupul simte atât de multă responsabilitate pentru bunăstarea fiecărui copil. De aceea nu există naşteri spon-
197
tane, bazate pe motive emoţionale sau financiare, ci avem de-a face, mai degrabă, cu un proces de gândire, cam tot astfel cum aţi raţiona şi aţi discuta voi planurile pentru a vă construi o casă. Iar cei consideraţi de grup ca fiind cei mai potriviţi, sunt înzestraţi cu şansa de a produce un urmaş genetic. Din aceleaşi considerente, cuplul respectiv nu-şi vede odrasla ca aparţinându-i. Aşa că nici nu-şi imprimă propria disfuncţie asupra copiilor lor, pentru că, faptul că au fost dăruiţi cu şansa de a fi părinţi, înseamnă că, adesea, ei sunt cei mai înţelepţi dintre noi. Chiar şi atunci când domneşte iluminarea superioară, există grade diferite de înţelepciune.

Atunci când doi dintre semenii noştri se alătură pentru a crea un copil, o fac printr-un proces care, în anumite moduri, seamănă cu ce se întâmplă la voi, cu deosebirea că noi nu avem nevoie să facem schimbul de secreţii ale corpului. între cei doi parteneri ai cuplului se petrece o ceremonie, care cuprinde un ritual şi împreunarea. însă procrearea porneşte, la noi, dintr-o zonă mai conştientă, astfel că acest proces nu este unul biologic, la care participă sperma şi ovulul. în cultura voastră, acest proces nu depinde de iluminare. La noi, da. Cuplul produce un urmaş pe baza unei ceremonii comune, cam ca la voi, cu excepţia faptului că noi nu înregistrăm accidente şi că numai nivelul cel mai înalt de creaţie poate genera urmaşi prin iubire.

întâlnirile noastre sexuale se axează mai puţin pe senzaţii fizice, concentrându-se mai mult pe o profundă contopire a trupurilor, a minţii şi a spiritului. Fără toate acestea, reproducerea este imposibilă. Nici nu am vrea să fie altfel. Plăcerea fizică este o revărsare din preaplinul stării noastre de fericire emoţională şi spirituală. Copilul este creat astfel, iar apoi se dezvoltă in vitro, printr-un sistem care vouă v-ar putea părea deconectat de trupul vostru - dar care, de fapt, permite înţelegerea faptului că fiecare copil este, mai curând, un „produs" al culturii neamului, decât al uneia sau a două persoane. în unele cazuri, voi aţi putea numi acest proces drept „copii făcuţi în eprubetă", care sunt menţinuţi în eprubetă mai mult timp decât copiii voştri, dar este vorba de o realizare cu totul diferită, prin aceea că, deşi la noi nu se desfăşoară un proces de gestaţie individuală, aceasta are
198
totuşi loc, însă se petrece spre plăcerea şi cu participarea

întregului grup. Asta este una dintre diferenţele noastre majore. în acest mod, pentru fiecare odraslă creată, există o cantitate enormă de iubire şi sprijin şi, în plus, trebuie să subliniem faptul că nici un copil nu e „proprietatea" unei fiinţe sau a două fiinţe, ci este o prelungire a întregii comunităţi.

întrucât dispunem de foarte multă experienţă - pentru că ne-am distrus singuri de câteva ori, ca urmare a procesului nostru de evoluţie - am dobândit o înţelegere clară a acelor idei care produc cele mai bune rezultate. Am observat că expresia cea mai deplină a iubirii, a respectului şi a libertăţii, produce cele mai bune rezultate pentru copiii noştri. Pentru asta, e nevoie de un anume grad de iluminare. De atunci, am reuşit să ne tratăm propriile probleme de personalitate şi emoţionale şi încercăm să nu mai proiectăm aceste probleme nerezolvate asupra copiilor noştri. în plus, prin acest gen de educaţie, copiii noştri dau dovadă de înţelepciune de la o vârstă foarte fragedă, pentru că sunt încurajaţi să o facă.

în centrul acestei încurajări stă modul în care sprijinim, oricum putem, fiecare suflet tânăr să-şi identifice dorinţele propriului suflet - nu ale altcuiva. Am învăţat din experienţă că, atunci când sufletului i se interzice cea mai înaltă exprimare, suferă toţi membrii grupului. Din această cauză, cultura noastră nu produce copii şi adolescenţi plini de mânie şi deprimaţi, care, mai devreme sau mai târziu, înclină spre un comportament „deviat". Aşa că, avem cu toţii interesul vădit de a-i asigura fiecărui suflet şansele de a-şi găsi expresia totală. Drept urmare, noi nu cunoaştem manifestări rezultate din mânie - cum ar fi crima sau boala. Pe acestea le-am lăsat în urmă de mult, mult timp, cu toate că menţinem vie amintirea genului de viaţă pe care le produc, pe baza observaţiilor pe care le facem asupra voastră. lată încă un mod în care şi voi ne oferiţi un dar. Prin observaţiile pe care le facem asupra voastră, ne putem reaminti propriul nostru trecut şi modul în care asemenea acţiuni şi comportări generează anumite tipuri de societate.

Nu afirmăm aceste lucruri cu superioritate, pentru că înţe-
legem perfect că si voi vă găsiţi pe propriul drum al evoluţiei,

aşa că nu vă judecăm nicicum; nu facem decât să observăm lucrurile, aşa cum sunt. Şi noi am parcurs acelaşi traseu ca şi voi. Cultura noastră a trăit şi ea vremea crimei, a tristeţii, a chinului şi a anihilării, în orice mod imaginabil, aşa că vorbim pe baza propriei noastre experienţe, atunci când spunem că am venit să descoperim ce anume produce strălucirea, lumina - şi ce nu.

Cum se petrece\ la voi, procreaţia pe cale sexuală? Mise pare că nu reuşesc să te aud. întrebam cum se face că specia voastră este capabilă de a procrea?

Vă e greu să accesaţi anumite informaţii, pentru că voi aveţi idei preconcepute asupra unor anumite probleme, iar acolo unde reacţia noastră este diferită de ideile voastre, glasul nostru şi gândirea voastră se contrazic şi nu se întâmplă nimic - ceea ce este în regulă. Remarcaţi doar contradicţia - şi nu-i daţi atenţie. Senzaţia pe care o trăiţi în acest caz este un soi de remiză, care e legată de unele dintre problemele voastre anterioare privind capacitatea voastră şi dilema dacă veţi avea suficientă pricepere pentru a continua acest proces. Practic, vă puteţi folosi de această observaţie, ca indiciu al momentului în care mintea vă este în funcţiune; faceţi, pur şi simplu, paşii necesari pentru a vă decupla mintea, aşa cum faci tu chiar în această clipă.

Cât priveşte problema organelor noastre sexuale şi modul în care procreăm, hai să mai încercăm o dată, vrei? Şi la noi există fiinţe de sex masculin şi feminin. Ne cuplăm fizic într-o unire a iubirii, dar această unire nu implică acuplarea organelor genitale ale masculului cu organele de reproducere ale femelei. Felul în care această „sămânţă" generează o odraslă este destul de complex, dar iată cam în ce fel l-am putea explica. Printr-un schimb a ceea ce ar putea fi descris ca o energie de voltaj mare, între partenerii din cuplu se produce o undă de şoc electromagnetică. Această undă de şoc - varianta noastră pentru sămânţă
- împreună cu unirea prin conectare spirituală, conectare emoţională şi prin acest schimb fizic de energie, generează apariţia copilului, prin chiar această energie - cam la fel cu energia care izbucneşte din torpila pornită dintr-un submarin, desi pentru

această analogie facem uz de simţul umorului. Din îmbinarea energiilor rezultă o manifestare materială. Aceste reziduuri („sămânţa" din energie), rezultate din combinaţii magnetice şi electrochimice, duc la o reacţie chimică. Această reacţie chimică produce un embrion. Există şi plăcere fizică în acest schimb, iar materia rezultantă, care este generată de această izbucnire de energie, reprezintă stadiile timpurii ale embrionului. Apoi, această materie este plasată într-un mediu in vitro, de unde ea îşi stabileşte o legătură cu colectivitatea şi, pentru o anumită perioadă, stă acolo, până ce s-a dezvoltat suficient.

Motivul pentru care noi nu mai avem organe genitale este că am evoluat până la un stadiu în care am decis să ne creăm urmaşii dintr-o unire mai strânsă a trupului, minţii şi spiritului, şi

nu doar din trup, pur şi simplu, cu toate că şi în cazurile relaţiilor fizice intime poate exista o legătură de iubire. Totuşi, de-a lungul timpului, am preferat să creăm în alt mod. Această diferenţă este rezultatul a eoni de disfuncţii sexuale şi accente deviante, puse pe latura fizică. Când am ajuns la punctul în care am hotărât să stabilim o nouă bază pentru crearea puilor noştri, am decis să organizăm un sistem de co-creaţie realizată de două fiinţe, prin intermediul legăturii lor spirituale, prin unirea lor emoţională şi mentală, şi prin încărcătura electrică pe care ei o generează, ca rezultat al energiilor lor fizice. Aceste energii fizice devin posibile prin legătura lor spirituală şi emoţională - aşa că toţi trei sunt corelaţi, în mod interdependent.

Copilaşii noştri nu sunt alăptaţi ca şi ai voştri. Şi ei, la fel ca noi, se hrănesc din energia luminii. Aşa cum am mai spus anterior, ochii noştri, la fel ca şi pielea noastră, asigură o cale pentru absorbţia nutriţională. Am stabilit o legătură solidă cu copiii noştri şi întreaga comunitate participă cu plăcere la creşterea şi educarea lor. Nu avem problema exploziei demografice, nici nu avem un număr mai mare de copii, decât acela pentru care putem oferi, în mod adecvat, iubire şi încurajare.

Acest lucru nu ni se pare limitativ, ori restrictiv, pentru că am trăit experienţa directă a convieţuirii cu o populaţie care nu poate fi susţinută, în mod satisfăcător, de planeta-gazdă. Ca şi voi, dezvoltăm legături strânse între noi si, acolo unde, în tre-

cut, am exersat toleranţa reciprocă, am ajuns acum să avem experienţa a sute de ani trăiţi în comun, într-un parteneriat în cadrul căruia să putem crea intimitatea.

Ne bucurăm de o sănătate relativ perfectă, printr-o combinaţie de metode aplicate, elaborate prin faptul că am înţeles bine biochimia şi frecvenţele electromagnetice, iar acolo unde nu există poluare - nici a mediului, nici emoţională, nici mentală şi nici spirituală - sănătatea este un rezultat firesc, vine de la sine. De aceea, la noi s-a născut ideea că nu e nevoie să limitezi încarnarea fiinţei la 80, 90 sau 100 de ani, descoperind, în schimb, că noi înşine ne aflăm la rădăcina lucrurilor. Ele pot fi hotărâte de suflet, iar atunci când am decis să alegem varianta longevităţii, am constatat că am şi generat longevitate. Uneori, se poate întâmpla ca unii dintre noi să mai aibă vreo altercaţie cu propria noastră fiinţă materială, care manifestă o deteriorare a armoniei - şi, în asemenea cazuri, nu retezăm organul respectiv, nici nu tratăm simptomele, ci preferăm să investigăm, fără întârziere, cauza

posibilă şi o vindecăm chiar de la acel nivel.

Boala şi suferinţa sunt fenomene foarte rare, cu toate că unii iniţiaţi, de exemplu cei mai tineri dintre noi, au posibilitatea de a explora stări de sănătate mai puţin perfecte, fiind provocaţi să observe modalităţile în care ar alege să progreseze. Sănătatea este, aproape totdeauna, o stare la libera alegere, iar factorii care generează şi creează starea de sănătate sunt studiaţi şi adoptaţi, în loc să fie refuzaţi şi ignoraţi. Nu ne confruntăm cu glasuri contradictorii din partea unor corporaţii, sau a altor factori cu interese directe, care îşi vând programe educaţionale, ori idei generatoare de sănătate - chiar dacă acestea aduc, ori nu, sănătate. De fapt, ele generează mai frecvent dezastre, decât stare de bine. Avem libertatea de a crea un mediu local, prin care locuitorii sunt administratorii mediului în care trăiesc. Nici un factor direct interesat nu va fi lăsat să genereze vreo restricţie asupra unui grup de-al nostru - mai ales asupra tineretului nostru.

Foarte puţini dintre voi trăiesc, complet, experienţa propriei persoane. Dacă aţi putea să vă integraţi şi să vă vindecaţi acele părţi ale fiinţei care sunt rupte şi separate de conştiinţa

voastră, aţi fi mult mai plini de viaţă - până la a nu mai şti pentru câte alte lucruri să vă bucuraţi! Vrei să mă întrebi ceva?

Cum putem să ne recuperăm acele părţi care sunt despărţite de noi?

Exact invers decât o face, acum, majoritatea dintre voi. în prezent, cei mai mulţi dintre voi se confruntă cu dificultatea de a reţine acele părţi, aşa că există sentimente de vinovăţie, negare, ruşine, mânie, enervare şi regret. Când asemenea sentimente sunt prezente, vă contemplaţi propriul eu. Prin urmare, cheia constă în îmbrăţişarea respectivei părţi a eului, fără prejudecăţi, manifestând simpla dorinţă de a privi în acea direcţie. în acel moment, ar trebui să fiţi în stare să o observaţi mai întâi, fără urmă de vinovăţie ori ruşine, după care să manifestaţi disponibilitatea afectuoasă de a vă abandona către acea parte. Expresia „abandonare" vă este adesea greu de înţeles, pentru că include conotaţia că trebuie să o acceptaţi şi să nu încercaţi niciodată să
o schimbaţi. în realitate, atunci când vă abandonaţi, nu faceţi decât să lăsaţi ca ceea ce este, să existe în prezent.

Curajul suprem intră în acţiune, înainte de toate, atunci când deveniţi dispuşi să observaţi că există componente rupte şi detaşate de propriul eu. Cei mai mulţi dintre voi le observaţi la ceilalţi, dar nu şi la voi înşivă. Mai ales când este vorba

de probleme de sexualitate, sau de intimitate, veţi observa această ruptură la ceilalţi, dar nu şi la voi. Iubirea şi relaţiile pot duce la vindecare, atunci când, în loc să vă folosiţi de ele pentru a vă învinui reciproc de greşeli, fiecare dintre voi va contribui, cu afecţiune, la menţinerea acelor aspecte ale celuilalt - pentru a reuşi ca, împreună, să le vindece. însă de obicei se întâmplă exact contrariul: după ce o relaţie a durat o anumită perioadă de timp - având în vedere că două persoane remarcă în mod evident aspectele reciproce încă nevindecate, le scot în evidenţă, într-un mod care capătă un aspect punitiv. Este clar că o asemenea comportare nu numai că nu duce la vindecare, ci face ca aspectele nevindecate să fie ascunse şi mai mult.

Gândeşte-te la aceste aspecte nevindecate, ca la nişte co-

pii înspăimântaţi, pe care încerci să-i convingi să iasă din ascunzătoare şi să vină în siguranţa îmbrăţişării, asigurând aceste părţi că nu li se întâmplă nici un rău. în mod obişnuit, nu ai răbdare şi te porţi cu asprime cu aspectele nevindecate - atât ale tale, cât şi ale altora. Ar trebui ca, dimpotrivă, să începi să percepi acele aspecte nevindecate, ca pe nişte copii rătăciţi. Nu-ţi va da prin cap să pedepseşti ori să cerţi un copil rătăcit, care a fost adunat de pe stradă, cerându-i să ia aminte cât de murdar e.

Când îţi reconstruieşti imaginea despre acele aspecte ale eului care sunt distruse, rănite şi nevindecate, ademeneşte-le cu blândeţe, iubire şi siguranţă să iasă la iveală. Iar apoi, când pot fi observate şi poţi vedea toate elementele, fii bun, fii blând, cam tot atât cât ai fi faţă de un copil rătăcit şi rănit.

Circulă printre voi o legendă care spune că, atunci când vezi vreun aspect nevindecat al altcuiva, îl poţi corecta prin dojeni sau pedepse - însă respectiva parte a eului se va refugia, pur şi simplu, ascunzându-se şi mai adânc. De fapt, această metaforă despre alte aspecte ale „eului" nu este prea departe de sensul literal, dacă ne gândim că încarnările anterioare sunt menţinute la nivel celular. Aşa că, în extrem de mare măsură, aveţi efectiv aspecte ale acelor euri alături de voi. Ştiţi că sunt acolo, deoarece există resturi de sentimente care se ivesc aparent de nicăieri, iar prezenţa acestor sentimente este primul pas spre remarcarea lor.

Când eşti amorţit, aşa cum se întâmplă în caz de deprimare, nu ai ajuns încă la faza în care simţi. Prin urmare, ar trebui să te simţi recunoscător dacă reuşeşti măcar să simţi ceva, chiar dacă acel sentiment este tristeţea. Asta, deoarece nu mai eşti amorţit, ci simţi, ai sentimente.

în schimb, aceia dintre voi care nu simt nimic, vor simţi în mod inconştient şi ar putea face faţă acelor sentimente, prin diferite substanţe sau metode artificiale. Acordă-ţi iertare şi permite ca, într-o bună zi, să te simţi gata să priveşti la ceea ce te doare atât de mult, încât nu mai poţi simţi nimic.

Acesta este scopul divin al unei relaţii, căci împreună puteţi vindeca unele aspecte pe care nu ai şansa să le vindeci singur.
204

Sexualitatea între cei din specia voastră care se iubesc, preia adesea sentimentul contrar, pentru însuşi motivul pentru care, de la bun început, formaţi un cuplu. Aşa cum am mai spus, în unele cazuri, de-a lungul timpului există şanse mai mari de vindecare, de tandreţe, de a te simţi în siguranţă şi posibilităţi de exprimare de sine.

Dar foarte des se întâmplă şi contrariul. Vă puteţi oare imagina că pe tărâmul nostru e posibil să ne bucurăm unii de alţii, timp de mii de ani? în paradigma voastră, punctul critic acceptat se situează după şapte ani - ceea ce numiţi „pasiunea de la şapte ani", după care atracţia sexuală dintre voi „se de-zumflă", cel mai adesea. Pentru noi, şapte ani trec mai repede decât ai clipi din ochi; sunt ca o secundă, în raport cu durata întrupării şi a relaţiilor noastre.

Există atât de multe domenii diverse asupra cărora acţionăm. Dorim iubire, fericire şi sănătate perfectă şi, că veni vorba, nu n-ai putea da un leac pentru cancer, te rog?

Răspunsul la această întrebare este atât de simplu, că va fi respins imediat - chiar şi de tine.

Bine, dar spune-mi oricum care este răspunsul.

Cancerul se vindecă prin starea de conştienţă. Doar câteva cuvinte.

Sună cam simplist.

Asta nu înseamnă că nu se poate elabora acest răspuns, pentru că o explicaţie mai detaliată poate, cu siguranţă, stimula gândirea şi reflexia, iar noi am furniza o asemenea explicaţie - dar îţi dai seama ce dihotomie există între a pune întrebări care par atât de complexe şi a încerca să obţii răspunsuri la nivelul de la care formulezi respectivele întrebări?

Majoritatea oamenilor ar cere o formulă chimică,
205
sau un hap magic care să ofere tratamentul, fără a se gândi să ceară starea de conştientă.

Cu toate acestea, dacă în întrebare ar fi cumulate capacitatea intelectuală, investiţiile financiare şi emisiile de energie, iar ea ar porni din perspectiva: „Cum am putea proceda să ri-dicăm gradul de conştienţă, atât la nivelul individului, cât şi pe plan colectiv?", dilema s-ar rezolva de la sine. Şi astfel, e

o ironie faptul că, oarecum, acea conştienţă din care se formulează întrebarea, nu este capabilă să audă adevăratul răspuns. Este totuşi evident că unii pot auzi - şi tocmai de aceea, mulţi dintre voi au avut cancer şi l-au învins. Uneori, se pare că o procedură oarecare a „vindecat" cancerul.

Crezi că există vreo metodă care să vindece ceva? Până şi vitaminele „funcţionează" pentru că, în adâncul sufletului, credeţi că vor reuşi. Foarte adesea, desigur, o asemenea revelaţie cum este diagnosticul de cancer, iniţiază călătoria sufletului de-a lungul unui cu totul alt drum. Urmează introspecţia şi reflecţia profunde. Se operează schimbări în modul de viaţă.

Pentru prima dată, sunt luate în consideraţie alte opţiuni şi - iată şi ia aminte - este trăită experienţa unui alt rezultat posibil. Există metode biochimice şi electromagnetice care amplifică, în mod considerabil, anumite funţii biologice şi biochimice, însă până şi urmărirea unor asemenea tratamente impune un anumit grad de conştienţă, dincolo de ceea ce masele acceptă, de obicei, ca nivel primar.

Se prea poate ca aceste tratamente să nu fie neapărat întâlnite printre metodele aplicate de medici cu reputaţie convenţională. Disponibilitatea persoanei de a opera schimbări în obiceiurile sale alimentare poate fi, deşi nu totdeauna, un indiciu al unei grad mai mare de conştienţă - spre deosebire de inconştienţă. Sigur că astea sunt lucruri deja cunoscute de mult, însă tratamentul pentru cancer este acelaşi cu tratamentul pentru adormire.

Treziţi-vă, şi veţi fi vindecaţi!

CAPITOLUL 12

Mutilarea animalelor si a vitelor

/

Mulţi ani la rând, exact atunci când începea una dintre experienţele de întâlnire cu ET, în dormitorul meu se porneau deodată toate fenomenele despre care se povesteşte, de parcă cineva ar fi învânit un buton de contact într-un studio de efecte speciale cinematografice. Lucrul care urma în mod inevitabil după aceea, era acea senzaţie caracteristică de somnolenţă, în ciuda unui adevărat tumult de activitate care se producea în jurul meu. într-o seară de vară, tocmai când începuseră luminile, sunetele şi vibraţiile, am fost în stare să arunc o privire spre fiul meu cel mic, care dormea în patul de alături. La vremea aceea, locuiam într-un apartament cu o singură încăpere mare, aşa că am putut să-l privesc, chiar în clipa în care începea desfăşurarea întâlnirii. Băieţelul se jucase cu motănelul lui, care îl trăgea în joacă de mâneca pijamalei, - când, cu doar

câteva secunde înainte de declanşarea propriei mele reacţii, atât el, cât şi pisoiul căzuseră, subit, în ceea ce părea să fie un somn sănătos. Pentru că am fost adesea în apropierea unor animale, mai ales câini şi pisici, am observat că la momentul de început al unei întâlniri, şi ele reacţionează prin aceeaşi manifestare de somnolenţă şi adorm instantaneu.

Unul dintre „efectele secundare" surprinzătoare, apărut ca urmare a întâlnirilor, pare a fi o capacitate pronunţată de a mă apropia de animale şi de a mă identifica cu ele. Ca mulţi alţi oameni, şi eu am simţit adesea o puternică legătură cu animalele, în special cu propriile mele animale de casă, însă, dincolo de asta, mi s-a întâmplat uneori să „aud" cu intermitenţă „gândurile" animalelor - cel puţin acesta este singurul mod în care aş putea descrie această senzaţie.

Odată, m-am întâlnit cu un câine care părea vagabond şi

nu avea zgardă, şi tocmai mă gândeam să-l iau cu mine ca să nu fie lovit de vreo maşină. Am „auzit", deodată, cum câinele îmi spunea că, de fapt, are atât un stăpân, cât şi o casă.

Se pare că întâlnirile cu extraterestrii îl deschid pe cel care le trăieşte spre tot soiul de capacităţi profunde, cu toate că unele dintre aceste aptitudini se estompează cu timpul. Poate că nu este deloc vorba de capacităţi speciale ci, mai curând, contactul cu fenomenele iniţiale nu face decât să ne întoarcă, pur şi simplu, la natura noastră cea mai adevărată, de membri ai pulsului inimii universului. în orice caz, se pare că datorită expunerii la energiile universal,p aparent magice, prin intermediul experienţelor de întâlnire cu extraterestrii, omul se apropie mai intens de comuniunea cu animalele. Mă întrebam în ce fel resimte Grupul experienţa şi relaţia cu lumea animalelor. Voi aveţi animale de casă?

împărţim mediul în care existăm şi cu alte fiinţe vii, dintre care pe unele voi le-aţi putea categorisi drept animale de casă, însă noi nu ne lovim de miile de probleme pe care le aveţi voi în legătură cu asemenea alte fiinţe - în primul rând pentru că noi le privim într-un alt mod. Ele au mai mult în comun cu ideea pe care v-o faceţi voi despre tovarăşi de viaţă, amici, cu excepţia faptului că noi le considerăm mai apropiate de noi, decât o faceţi voi. De exemplu, aşa cum am mai vorbit şi mai înainte, noi le vedem ca având mai curând calitatea de fraţi, aproape de semeni, datorită faptului că ei împart cu noi mediul nostru de viaţă şi putem comunica cu ele prin telepatie. De altfel, toate astea au început ca urmare a înţelegerii noastre că ele nu sunt nici mai prejos, nici mai presus decât noi, ci că şi ele sunt creaţia lui Dumnezeu. Sigur că noi nu le ucidem, nici nu le mâncăm - iar ele, la rândul lor, nu ne omoară, nici

nu ne mănâncă. Coexistăm în armonie şi ele ne oferă multă bucurie, prin diversitatea aspectului şi a caracteristicilor lor.

Pentru voi este dificil să înţelegeţi exact cât de minunat este Pământul, datorită extraordinarei diversităţi a plantelor şi animalelor voastre, ţi-ai putea petrece toată viaţa colindând

globul vostru pământesc şi admirând minunăţiile lui Dumnezeu. Este ceea ce facem noi oarecum, deşi nu ne limităm la planeta voastră. Ca antropologi, noi călătorim foarte mult şi apreciem diversitatea creată de Dumnezeu pe tot cuprinsul galaxiei. Dar nu toate mediile de viaţă au aceeaşi diversitate extraordinară ca şi căminul vostru.

Desigur că tinerii apreciază totdeauna popoarele şi fiinţele diferite, iar copiii noştri nu fac nici ei excepţie. Unele dintre animalele noastre au caracteristici pe care voi le-aţi atribui, în mod normal, doar unei anume specii. De exemplu, păsările voastre obişnuiesc să zboare, dar mai există şi alte feluri de animale care pot zbura, ori se pot deplasa prin aer, dar nu sunt limitate la necesitatea de a avea aripi, pentru a face acest lucru.

între planurile de existenţă, există călători interdimensio-] nali. Nu toţi sunt ceea ce voi aţi numi fiinţe umane, ci seamănă mai curând cu ceea ce aţi numi animale. Există, de exemplu, o fiinţă blănoasă, albă, care seamănă oarecum cu o lama de la voi, care zboară între diverse tărâmuri şi aduce alinare şi încu- rajare anumitor fiinţe care au o legătură cu ea. Legăturile din- tre fiecare dintre voi şi anumite animale sau fiinţe pot fi foarte personale, în funcţie de locul în care s-au situat vieţile voastre j şi de ce alte creaturi au făcut parte din acele vieţi.

Adesea, acest contact şi această comunicare continue ţ pot avea loc între tărâmuri, în timpul somnului, sau între vieţi. Asta explică o parte din raportul pe care îl aveţi cu diferite spe- j cii chiar aici, pe planeta voastră. Unii dintre voi se simt atraşi de şerpi şi îi colecţionează. Alţii cresc câini şi alţii au o legătură strânsă cu caii. Unii sunt pasionaţi să urmărească păsările, iar alţii lucrează la un acvariu sau delfinariu. Fiecare suflet atrage către sine acele specii care întrupează caracteristicile care îi sunt de ajutor su-fletului, în evoluţia sa.

în plus, în acest „timp" pe care îl petreceţi de cealaltă parte, între dimensiuni, are loc o comunicare intensă, o coabi- tare, ba uneori chiar şi călătorii cu mii de fiinţe diferite, în funcţie de interesele sufletului. Unii dintre voi sunt extrem de interesaţi de animale, chiar mai mult decât alţii - şi puteţi fi

siguri că, la trecerea voastră de la o întrupare spre alta, în acea viaţă
209
intermediară, există mult „timp" pe care îl petreceţi (dacă îmi veţi permite folosirea acestui cuvânt) intrând în legătură şi colaborând cu tărâmul animal, ca şi cu tărâmul zânelor. Şi aceasta este o idee pe care conştiinţa voastră o ţine la distanţă, pentru că, dacă ar fi să recunoaşteţi gradul ridicat al legăturilor reciproce pe care le au toate fiinţele, e foarte posibil să nu mai trataţi alte fiinţe, mai ales animalele voastre, aşa cum o faceţi acum. Pentru a proteja acest refuz, adesea vă opuneţi să examinaţi mai îndeaproape această zonă, pentru că, altfel, nu aţi fi în stare să toleraţi condiţiile de viaţă ale vitelor şi păsărilor din fermele voastre industriale, nici propriile voastre obiceiuri alimentare. Dacă aţi putea să recunoaşteţi aceste lucruri pe plan energetic şi sufletesc, aţi vedea că animalele sunt fraţii şi surorile voastre, într-o măsură mult mai mare decât credeţi.

Cei mai mulţi dintre copiii voştri au o legătură imediată - prin imaginaţia lor şi prin poveştile despre animale vrăjite - cu puterile speciale. Aceasta nu este o lume fantastică, inventată, ci reprezintă experienţa universului, iar copiii voştri îşi amintesc de legăturile cu foşti prieteni-animale, din alte vieţi pe care le-au trăit. Pe vremuri, pe planeta voastră, trăiaţi şi voi această experienţă. A fost o vreme când animalele voastre erau într-o consonanţă mai strânsă cu voi şi puteau să comunice cu voi. Unii dintre voi îşi mai păstrează această capacitate, chiar şi în prezent, în sufletul vostru a existat înţelegerea de a vă reîntoarce la acea stare de comuniune - iar ea există undeva, în anumite locuri din univers, aşa cum a fost, în trecut, pe planeta voastră.

Nu este nici accidental, nici vreo coincidenţă că micuţii voştri sunt atraşi de animalele de jucărie cu blană, pe care adulţii le dăruiesc cu atâta largheţe. Ceva din sufletul adultului îşi aminteşte foarte bine de această legătură şi de cât de alinătoare şi pline de voioşie erau legăturile dintre voi şi aceste fiinţe. Aşa că, animalele de pluş dăruite copiilor \ă impresionează, din cauza dorului şi a amintirii camaraderiei care exista odinioară. Prin urmare, deşi majoritatea adulţilor s-au despărţit deja de acea faţetă a eului care rezonează profund cu această legătură cu împărăţia animalelor, vă permiteţi totuşi o întoarcere prin intermediul copiilor voştri - şi astfel aţi descoperit o cale de a vă păstra
210
în contact cu cele mai dragi amintiri şi cea mai profundă înţe-legere pe care le aveţi.

Majoritatea dintre voi resimte tristeţe, când îşi dă seama ce depărtare există acum între acea stare de camaraderie, iubire şi respect şi starea voastră de acum, în care un grup este ţinut ostatic de celălalt grup, pe care-l menţine în stare de sclavie - căci asta se întâmplă de fapt acum, când aţi făcut din animale sclavii voştri, pe care îi creşteţi ca să-i folosiţi ca hrană. Parte dintre voi trăieşte un sentiment de tristeţe profundă, pentru că în voi mai zăboveşte o amintire a felului în care erau lucrurile odinioară şi a modului în care v-aţi depărtat de acea legătură binecuvântată.

Dar ar trebui să ştiţi că este în regulă aşa. Veţi tămădui şi această stare. Maica Pământ este întruparea lipsei depline de prejudecăţi, pentru că şi Pământul are un suflet şi aşteaptă răbdător ziua în care armonia se va reîntoarce pe tărâmurile lui. Pământul a trăit timpurile în care speciile se iubeau şi se jucau împreună şi nimeni nu se considera stăpânul celuilalt şi nu-l ucidea. Pământul ştie că, în timp, toate se vor vindeca.

Imaginaţi-vă un mediu care este dotat cu culorile şi diversitatea fiinţelor voastre vii, fără să simtă vreodată gândul sau nevoia de a le exploata în vreun fel - fie pe ele, fie părţi ale corpului lor şi nici să le folosească ca un mod de distracţie, ucigân- du-le doar din plăcere, sau folosindu-le doar ca obiecte pentru exersarea trasului la ţintă. Gândiţi-vă o clipă la toate astea şi veţi înţelege cât de mult v-aţi depărtat de starea relaţiilor voastre iniţiale cu aceste fiinţe.

Imaginaţi-vă vremurile în care veţi putea trăi plăcerea viscerală de a fi, pur şi simplu, în viaţă, fără a mai fi atât de afundaţi în lumea voastră, axată pe muncă zilnică - şi când vă veţi bucura de toate câte există pentru plăcerea voastră, fără a impune distrugerea ori exploatarea vreunuia dintre aceste lucruri. Imaginaţi-vă că aţi reuşit să vă faceţi timp pentru a trăi simpla bucurie a minunii care este puiul de elefant, în loc de a vă petrece aproape toată viaţa făcând orice altceva. în loc de a vă petrece majoritatea timpului pe autostrăzi, vă veţi redobândi calitatea vieţii. Vă veţi reîntoarce la timpul în care marea voastră

bucurie era, la fel ca odinioară, aceea de a urmări cu degetele desenul dungilor de pe pielea zebrei (iar zebra să fie fericită la această atingere), pentru a vedea dacă puteţi simţi diferenţa între textura diferitelor culori. Să ştiţi ca şi zebrei îi este dor de această atingere.

Sunt locuri în care există o calitate a vieţii pe care nu v-o puteţi imagina, în care nici o fiinţă nu o consideră pe alta ca fiind inferioară. Va veni o vreme când nu vă veţi zori copiii să ajungă la maturitate, să treacă de la momentele leneşe ale di-

mineţii unui copil, la viaţa agitată a concurenţei şi a nevoii de a ţine pasul cu vecinii; când vă veţi putea petrece timpul cât mai simplu şi încântător, bucurându-vă unii de prezenţa celorlalţi şi observând minunile delicioase care vă înconjoară.

Există locuri în univers în care sufletele lucrează cu energii ale tuturor speciilor. Există fiinţe şi creaturi absolut încântătoare, până în cele mai mici amănunte. Imaginaţi-vă aripa unui fluture, cu un desen atât de complicat, încât frumuseţea ei depăşeşte oricare dintre picturile înrămate ale marilor pictori, iar această aripă să fie adorată tot atât de mult, pe cât admiraţi voi o lucrare de Picasso. Câţi dintre voi au privit aripa de fluture ca pe o operă de Matisse? Există locuri pe care sufletele care au trăit dureri sau suferinţe profunde le vizitează şi în care locuiesc. Ele se duc în asemenea locuri în timpul unor anumite încarnări, în cursul cărora energiile vindecătoare sunt furnizate de anumite specii, aşa că le-aţi putea considera ca pe un fel de sălaş de vindecare.

Acelaşi lucru se poate întâmpla şi ca parte a vieţii voastre dintre celelalte vieţi.

De exemplu, unii dintre voi au simţit experienţa energiilor tămăduitoare şi încântarea de a urmări zburdălnicia delfinilor j care se joacă în apa mării, iar pentru unii dintre voi, vindecarea

lar putea însemna să vă petreceţi o anume perioadă de timp în simplă comunicare strânsă cu aceste fiinţe. Nu depinde decât de voi. Nimeni nu vă spune unde trebuie să vă duceţi. Veţi descoperi acest lucru, pe când veţi trece din recipientul vostru fizic, atunci când vă veţi da seama că vă puteţi simţi ca un puştan în- tr-un magazin cu acadele, pentru că puteţi crea orice doriţi, în orice mediu preferaţi. Singurele limite le impune propria voas-

tră imaginaţie şi ce consideră ea că este posibil. Aşa că, în ce fel aţi dori să vă petreceţi timpul? Folosim expresia de „timp", pentru că este un cuvânt pe care-l înţelegeţi. Dar când, între vieţi, vă amintiţi cum este când vă permiteţi libertatea totală de a exista în starea voastră de extaz. Dacă puteţi păstra mai mult această amintire, atunci veţi tolera mai puţin sistemul haotic pe care l-aţi creat voi înşivă. Cine va fi primul care va spune: „Nu mai vreau să fiu implicat în această nebunie generală"?

Soarta mult-iubitului Max

Am ca animal de casă un purceluş rotofei pe care-l ador, dar care suferă de atâtea probleme de sănătate, încât mă întreb dacă n-ar fi mai uman să-l eutanasiez. Dar dacă asta ar însemna să sfârşească în chip de suflet în- tr-un porc din vreo crescătorie

industrială, urmând să trăiască o viaţă chinuită până va fi sacrificat ca să ajungă şuncă şi slănină, atunci nu ştiu dacă este mai bine aşa - căci atunci n-aş face decât să-l împing mai repede spre acest sfârşit. Ce se întâmplă cu animalele când mor? Dar cu sufletul lor? Oare Max se va reîncarna tot ca porc?

Ce vă putem spune este că nu există suferinţă de cealaltă parte - nici pentru Max al tău, nici pentru alte animale.

Ei bine, ştiu că nu există suferinţă pe lumea cealaltă. întrebarea mea era: se va încarna într-o viaţă mai rea decât cea pe care o are acum?

întrebarea ta nu lasă loc pentru mozaicul mai vast al dez- voltării fiecărui suflet - ori a universului, dacă e să vorbim drept. Tu îţi faci griji doar pentru animăluţul tău de casă, pe care-l iubeşti. însă ai uitat că până şi sufletele animalelor fac parte dintr-un plan măreţ. Nu le poţi „proteja" pe ele, după cum nu poţi „proteja" sufletul propriului tău copil, faţă de încercarea de a-şi spune sieşi ceea ce ar dori să-şi spună.

Tu esti cea care inventează ce este considerat „bun" sau

„rău" - ca şi ce este privit drept „suferinţă" sau „extaz". în aceeaşi ordine de idei, „starea" de sănătate de care spui tu că suferă actualmente purceluşul tău, este mai bună decât cea a unora dintre nenumăraţii copii şi adulţi care vă populează lumea.

Animalul tău de ca-să este mai bine hrănit şi mai bine în- grijit decât mulţi oameni de pe planetă. Şi atunci, ce e suferinţa? Nu este decât o definiţie creată artificial.

Este admirabil când sunteţi miloşi şi sensibili la nevoile celorlalţi şi la nevoile animalelor voastre de casă, care, în multe cazuri, sunt dependente pentru binele lor, de bunătatea şi compasiunea voastră. Şi, că veni vorba, chiar şi în cazul stării de sănătate a animăluţului tău, aceste condiţii au fost stabilite aşa de însuşi Dumnezeu - şi de animalul tău de casă - aşa că nu trebuie să ai impresia că există vreun lucru de care să te protejezi, în oricare dintre manifestările viitoare ale sufletului animalului tău.

Bine, bine, în ce se va reîncarna - într-un alt purcel, ori într-un cal, ori în altceva? Unde se va duce când moare?

Va merge în locul în care se duc toate sufletele, ceea ce înseamnă să te îndrepţi către sufletul unic, care este lumina, şi după cum prea bine ştii, îl vei revedea atunci când şi tu vei trans- cende această întrupare. îl vei vedea într-o clipită.

Deja îmi este dor de el. Nu ştiu de ce am o legătură atât de strânsă cu animalele mele de casă. îl iubesc.

tste un animăluţ atât de blând, iar tu l-ai crescut de când era un purceluş micuţ, când a fost maltratat, iar copilăria lui

s-a întreţesut cu copilăria fiului tău, pentru că i-ai crescut pe amândoi, purcelul şi băiatul, la ferma ta îndrăgită, într-o vreme în care erai la fel de îndrăgostită şi de pământul tău. Era o viaţă despre care, la acea vreme, speraseşi că va dura la nesfârşit.

Prin urmare, micuţul tău animal a avut atât de multe în comun cu creşterea propriului tău fiu, pentru că ai făcut ca animalele tale de casă să devină o parte foarte importantă a familiei tale.

214

Deci, bunăstarea lui este foarte importantă pentru tine. însă, în ceea ce-l priveşte, ştii doar unde îi va merge trupul. Răspunsul la această întrebare îl cunoşti deja. Răspunsul la întrebarea referitoare la locul în care se va duce sufletul lui, este că se reîntoarce la Dumnezeu - iar Dumnezeu are un loc special, un ritm, un model şi un „program" special pentru animale. Ele nu trebuie să se întoarcă pe Pământ. Şi ele pot crea diferite experienţe în diferite dimensiuni şi locuri din univers, în funcţie de o mulţime de criterii diferite.

Animalele voastre de casă fac parte din familia lui Dumnezeu. Este uşor de înţeles că mulţi dintre voi au o asemenea legătură strânsă cu animalele de casă - mai ales că vă aduc atâta fericire şi bucurie şi că le dăruiesc atâta bucurie şi fericire copiilor voştri, care par să aibă şi ei o rezonanţă intensă cu aceste animale.

Animalele, aşa cum ţi-am mai spus, erau foarte legate de voi pe vremuri, pe când trăiaţi în timpul Atlantidei. Ele nu erau surghiunite şi aduse la situaţia „inferioară" de hrană, aşa cum se întâmplă acum, în multe cazuri. Ele erau co-locatarele mediului vostru de viaţă, iar voi le preţuiaţi într-un mod care slăvea forma specială în care se întrupaseră.

Admiraţi darurile pe care ele le oferă copiilor şi planetei voastre şi pe care le consideraţi similare marilor opere de artă, pentru că vă „luminează" planeta şi mediul în care trăiţi! Imagi- naţi-vă globul pământesc fără nici un animal şi veţi înţelege ce perspectivă aveaţi atunci, când le preţuiaţi mai mult decât o faceţi acum. în prezent, ele sunt văzute, în multe cazuri, doar ca sursă de hrană.

Cât despre decizia ta dacă să-i ceri sau nu unui veterinar să-ţi eutanasieze animăluţul iubit, pentru că te întrebi dacă nu cumva suferă în mod inutil, îţi putem spune că vei şti când va fi momentul să faci un asemenea lucru. Trebuie să ai încredere că dispui de sensibilitatea de a-ţi păstra contactul cu scopul şi menirea sa - la fel ca şi cu ale tale - şi, dacă asta înseamnă că el va mai sta cu tine ani mulţi de-acum înainte, nu trebuie decât să-L rogi pe Dumnezeu să te îndrume, aşa cum face

în toate celelalte lucruri şi să ai încredere că răspunsul există şi te aşteaptă.
215
Mutilări ale animalelor

Ce legătură aveţi cu mutilarea vitelor şi oilor? Le-am văzut în timpul întâlnirii din 1992 cu ET. Am văzut vite şi oi atârnate cu un soi de funii ca din nylon. Este o legătură între ele - şi la ce se referă expresia „mutilarea vitelor"?

Vacile şi oile pe care le-ai văzut în timpul întâlnirii tale, erau atârnate acolo ca urmare a unor studii de mediu asupra stării lor tot mai precare, în sens general. Cu alte cuvine, am catalogat rezultatele schimbărilor din fiziologia unora dintre animalele voastre. Cele pe care le-ai văzut nu mai erau în viaţă, dar, cu ajutorul unui procedeu prin care nu se mai deteriorau fizic, am putut continua să studiem efectele pe care mediul [1] vostru îl avusese asupra lor. Aici sunt incluse hrana şi modul în care aceasta a fost cultivată şi prelucrată, ca şi efectele asupra alimentelor - dacă ele au existat - precum şi ce efecte au rezultat asupra oamenilor care consumă respectivele animale.

Noi suntem antropologi. Studiem culturi şi suntem extrem de interesaţi de ştiinţele sociale. Ne interesează să ştim în ce fel cultura voastră a influenţat şi este influenţată de anumiţi stimuli. Oile şi vacile reprezintă unele dintre produsele regimului vostru alimentar, le folosiţi pentru a produce îmbrăcăminte, iar pe noi ne-a interesat să aflăm cum le merge animalelor, precum şi cum se simt oamenii, ca urmare a atâtor ani şi ani de consum a produselor animale. Motivul pentru care ai văzut animalele, a fost pentru că şi tu ai participat la munca noastră de laborator şi spital. Nu li s-a făcut nici un rău şi nu au avut de suferit. Le-am preluat fără să sufere de pe păşuni din întreaga lume, uneori din cauza îmbolnăvirii ori sacrificării lor iminente sau certe - sau, în alte situaţii, deşi se simţeau bine, pe baza unei înţelegeri reciproce cu ele. S-ar putea să fiţi surprinşi dacă veţi afla că animalele au şi ele suflet şi iau parte la propria lor evoluţie, la fel ca şi voi. Este o onoare să ai posibilitatea de a avea acces la formele lor materiale, şi toate animalele care se simţeau suficient de bine ca să ne permită să studiem un corp sănătos au fost duse înapoi nevătămate, iar în alte cazuri, au
216
fost pur şi simplu de acord să-şi schimbe recipientul.

Atunci când veniţi la noi şi ne cereţi detalii despre lucruri de genul aşa-numitelor „mutilări ale vacilor", vă vom răspunde la întrebare, dar în acelaşi timp vă vom cere să vă daţi seama că aceasta este o modalitate pentru mintea voastră de a vă spori

teama. Este pentru voi o posibilitate de a uita că există perfecţiunea divină care se desfăşoară în faţa ochilor voştri, că acesta este universul lui Dumnezeu şi că, în jurul vostru, există fiinţe binevoitoare. Vă povestim toate astea, pentru că, tot aşa cum mulţi urmăriţi filme de groază, ascultaţi ştirile de dimineaţa - ceea ce este cam acelaşi lucru - şi citiţi ziarul, care e plin de relatări cu „lucrurile care merg prost", există la voi o tendinţă de a decide, inconştient, că sunteţi în pericol, că există ceva de care să vă temeţi, sau că există ceva care e oricum, doar perfect nu.

Mutilările de vite sunt exact acest lucru. Este vorba de animale pe care le-au urmărit anumiţi indivizi, sau anumite grupuri din galaxie pentru propriile lor scopuri. în plus, mai există şi indivizi sau grupuri .care urmăresc animalele în scopul unor ritualuri. Oricum, nici una dintre variante nu ar trebui să inducă ideea că acest univers nu este sigur. Vei cere mai multe detalii în această privinţă, exact ca şoferul de pe autostradă care, trecând pe lângă o grămadă de fiare, nu se poate abţine să privească la resturile maşinii accidentate, chiar dacă ştie ca va vedea sânge, mădulare rupte, ori oameni răniţi. Aşadar, nu vom da curs acestei tendinţe, deşi voi aţi putea s-o definiţi drept curiozitate. Noi răspundem la această întrebare, doar ca să lămurim misterul, cu toate că, la fel ca şi la cercurile din lanuri, se pare că voi aveţi deja un răspuns gata pregătit, care însă nu vă ajută neapărat să aveţi o disponibilitate mai mare de a ne accepta.

Sunteţi în siguranţă. Poate că s-a petrecut vreo crimă la nici o milă distanţă de voi, ori la celălalt colţ de stradă, dar asta nu înseamnă neapărat că lumea voastră este nesigură. Chiar şi atunci când are loc trecerea din corpul vostru, tot aţi rămas „în siguranţă". Vă cerem să remarcaţi insistenţa minţii de a califica universul ca fiind un mediu nesigur, de a descoperi şi de a se agăţa apoi de o frântură de dovadă că spaţiul exterior este barbar. Vă reamintim din nou ipocrizia de care daţi dovadă când vă

instalaţi animalele pe câmp şi le creşteţi cu scopul precis de a le duce, mai târziu, la abator, după ce le-aţi supus la cele mai îngrozitoare condiţii de viaţă, la condiţii de sacrificare în torturi teribile, decretând toate astea ca fiind perfect în regulă. în unele cazuri, sunt parţial jupuite de piele, cât mai sunt încă vii. Şi apoi, de parcă asta n-ar fi fost de ajuns, tăiaţi bucăţi din ele, le băgaţi în gură şi le mâncaţi. Şi, cu toate acestea, nu consideraţi că e un lucru barbar, nici o dovadă a faptului că prezenţa VOASTRA este un factor de nesiguranţă. Aşa funcţionează mintea, dar ea preferă să se

concentreze asupra unui grup, sau asupra unei activităţi din galaxie, care alege să dea dovadă de o comportare similară - iar asta vă îngrozeşte. Aşa că nu vom mai zăbovi asupra acestui aspect, ci, chiar dacă vi se pare cumplit, vom privi mai atent la propriile voastre obiceiuri, propria voastră cultură, propriile voastre practici, în care observăm acelaşi grad de barbarie.

Nu vom pactiza cu voi, pentru a găsi defecte la alte specii. Aceasta este o învăţătură importantă, pentru că e doar unul dintre domeniile în care sunteţi atât de rupţi de propriile comportări, încât îi analizaţi cu insistenţă pe alţii, ale căror obiceiuri sunt oarecum asemănătoare, le etichetaţi drept barbare, dar nu observaţi propria voastră contribuţie la cruzimea faţă de animale.

Avem intenţia de a vă oferi un alt mod de a privi anumite fenomene. Deşi poate că nu pare, acesta este doar un alt mod de a spune că doar cel care se simte fără de păcat, poate să arunce primul cu piatra. Iar învăţătura noastră în acest caz este că vă invităm să alegeţi altceva decât prejudecata şi că, dacă nu vă place felul în care ceilalţi tratează animalele, inclusiv vacile, atunci faceţi ce vă stă în putinţă pentru a vă schimba propriile voastre obiceiuri în această privinţă.

Dar noi măcar nu ne furişăm în casele altora, ca să furăm formele de viaţă ale celorlalţi.

Oare? Aţi pătruns în împărăţia plantelor, a animalelor şi a oceanelor şi aţi jefuit tot ce v-a căzut în mână - iar noi spunem asta fără prejudecată. Voi sunteţi cei care au vorbit, iar noi ne simţim obligaţi să dăm un răspuns venit de la o sursă superioară.

CAPITOLUL 13

Omul nou

Aţi auzit de proverbialul cizmar, ai cărui copii poartă încălţăminte scâlciată, sau de preotul care laudă valorile familiei, având în acelaşi timp o aventură, sau de guvernul federal care cere plata cinstită a impozitelor şi te pedepseşte dacă minţi, dar se eschivează cu regularitate să manifeste transparenţă în propriile sale afaceri şi scheme ascunse.

De îndată ce ajung să-i ju-dec pe alţii pentru că sunt ipocriţi, ascund adevărul, ori nu se poartă conform propriilor lor spuse, îmi amintesc de propria mea incapacitate de a-mi pune sfaturile în practică atunci când este vorba de fenomenele de întâlniri cu extraterestrii şi de a creşte un copil.

Am senzaţia că a venit vremea ca toţi cei care au trăit experienţa întâlnirii cu ET, oriunde s-ar găsi ei, să iasă în faţă ca să fie număraţi, să aibă curaj şi să iniţieze o mişcare

culturală, în care tot mai mulţi dintre noi să se recunoască în experienţele pe care le-au avut, astfel încât să putem începe să demontăm sentimentele de jenă şi ridicol, asociate cu o asemenea sinceritate. Dar, iar şi iar, mă lupt cu felul în care să-mi rostesc propriul adevăr, cum să transpun acest adevăr în practică, pentru ca să nu aibă o influenţă adversă asupra fiului meu.

Ştiu totul despre modul în care fiecare dintre sufletele noastre cheamă spre ei oamenii şi întâmplările perfecte, care îi vor favoriza cel mai bine proiectele sufletului, ştiu că nu există, de fapt, nici un fel de coincidenţe etc. şi că băiatul meu m-a „ales" el însuşi să-i fiu mamă. Oricum, Doamne-ajută, instinctele materne izbucnesc la momentul oportun, atunci când e vorba de atribuţiile mele de părinte. Aşa că, deşi este uşor de sesizat cât de inconsecvent a fost Thomas jefferson, atunci când a scris

Declaraţia de Independenţă - fiind, concomitent, proprietarul a sute de alţi oameni, care erau sclavii lui - presupun că şi eu am moştenit înfumurarea culturii mele şi ideile ei preconcepute despre anumite lucruri. Cu toate acestea, s-ar părea că se cere un anumit curaj, dar de multe ori îmi lipseşte coloana venebrală şi devin foarte moale şi prudentă în legătură cu adevărul meu, atunci când el se referă la copii. Cântăresc în mod repetat pro-blemele, verificând la nesfârşit corectitudinea socială cu privire la faptul că a spune prea multe, în anumite circumstanţe, poate însemna prea multă sinceritate, prea mult adevăr.

Atunci când editorul meu, Hampton Roads, mi-a găzduit prima cane, inserând câteva dintre primele ei capitole pe paginile sale de website, www.hrpub.com, mă jenez să spun că l-am rugat practic pe fiul meu să nu pomenească nimic colegilor săi de şcoală. Mi-I şi imaginam cum îi piere glasul în sala calcu-latoarelor, atunci când colegii lui aveau să dea peste site-ul meu pe monitoarele lor. Nu aveam nevoie de acest gen de publici-tate, lucru pe care i l-am şi spus. Era o încălcare a încrederii mele nou câştigate, dar asta nu m-a făcut să-mi schimb instrucţiunile. Presupun că, atunci când s-au spus şi s-au făcut toate, singurul lucru pe care nu mi-l doresc este să fiu obligată să mă confrunt la şedinţele dintre părinţi şi copii, cu şi mai multe chipuri ce exprimă îndoială. într-o dimineaţă la LosAngeles, am avut primul meu in-terviu radiofonic în direct. în timpul cât am fost în emisie directă, m-am rugat în tăcere ca nimeni dintre cunoştinţele mele să nu-mi recunoască glasul sau numele. îmi era groază ca patronul meu de atunci să nu dea cumva drumul la radio pe postul cu interviul, ori ca mama să caute

diferite posturi radio. Acest interviu a avut loc într-o perioadă în care trăiam încă o stare conflictuală, legată de ieşirea mea în public.

Odată, pe când băiatul meu era în dasa întâia, învăţătoarea m-a luat deopane în timpul serii „porţilor deschise" de la şcoală şi mi-a arătat cele mai recente lucrări de artă ale fiului meu. Ceilalţi copii expuseseră desene adorabile făcute cu creioane colorate, reprezentând cai şi balauri, însă băiatul meu venise cu ponretul unui „extraterestru". Asta nu-i venise din po-vestirile mele. Eu am fost foarte discretă, pe perioada copilăriei

lui şi nu i-am copleşit cu detalii despre întâlnirile mele cu ET. Dar chiar el văzuse şi trăise diferite lucruri, iar une/e dintre e/e, care se petrecuseră pe când era foarte mic, ie dăduse la o parte, clasificând u-ie drept „coşmaruri", pentru că era limpede că nu era încă pregătit să se confrunte sau să accepte une/e aspecte ia care fusese martor. în exemplul de la şcoală, era firesc ca învăţătoarea lui să dea din umeri la portretul făcut de copii, privindu-i ca pe o toană inspirată din filme, dar ea n-a făcut acest lucru, ci s-a întrebat ce se petrece ia copii acasă.

Deci, la fel ca alţii înaintea mea, încerc să-mi modelez copilul pentru a-şi trăi propriul adevăr, pentru a-şi urma caiea în propriul său ritm şi, mai presus de orice, să stea drept, mândru şi să păşească îndrăzneţ, având propriul său cod moral - atâta vreme cât asta nu-l agită prea mult, cât e încă ia vârsta copilăriei.

Am descoperit că este important să urmezi indicaţiile unui copil sau adolescent, atunci când vine vorba să dezbatem asemenea fenomene. Nu mi-am împovărat fiui cu propriile mele probleme emoţionale, nici nu am discutat cu ei despre întâlnirile mele cu ET, atunci când au avut ioc. însă vorbesc frecvent despre aceste fenomene, în general, spunând că ar putea părea înspăimântătoare, dar că nu sunt un lucru rău. Vreau să sper că băiatul a crescut cu înţelegerea faptului că a fi martor la fenomene extraordinare nu e un blestem, ci poate fi, mai degrabă, o binecuvântare şi un dar. Am încercat să abordez, în mod general, importanţa sentimentului de libertate, pentru ca să se poată împăca cu experienţele paranormale proprii, sau ale altora. însă, dacă nu mă întreabă despre propriile mele în-tâlniri cu extraterestrii, prefer să aştept să ajungă la vârsta maturităţii, înainte de a-l pune în contact cu experienţa călătoriilor mele nebuneşti.

Uneori, însă, mă întreb cât va dura până ca discutarea fe-nomenelor paranormale să fie indusă în programa şcolii primare,

la capitolul „arată şi povesteşte". Copiii de pretutindeni trăiesc, cu certitudine, asemenea experienţe, ia fel ca şi părinţii lor. însă, acum, în ce/e mai multe dintre cazuri, nu prea este sigur nici pentru copii, nici pentru alţii, să pomenească asemenea evenimente în biroul unui consilier şcolar - şi cu atât mai puţin,

pe terenul de joacă. Ar fi cu adevărat o zi extraordinară, aceea în care civilizaţia noastră va ajunge la o înnoire spirituală şi va fi capabilă să accepte toate experienţele, ca parte a vieţii zilnice.

Cum se va trezi întreaga omenire, dat fiind că nu pare că toată lumea doreşte trezirea spirituală? Mulţi oameni se străduiesc, în continuare, să găsească modalităţi pentru a se distruge unii pe ceilalţi.

Există un fenomen care are loc în timpul unei treziri pe planul evoluţiei, care, de altfel, este exact situaţia în mijlocul căreia vă găsiţi voi acum. Mulţi dintre voi sunteţi în poziţia din care vă pregătiţi să vă propulsaţi pe drumul către propria voastră iluminare şi să-i inspiraţi şi pe alţii să facă acelaşi lucru. Uneori nu pare că lucrurile stau chiar aşa, pentru că, în vreme ce unii încearcă să se trezească, mulţi dintre voi continuă să construiască bombe. Cu toate acestea, cei care s-au trezit, îi vor purta pe constructorii de bombe spre trezirea în masă. îi veţi susţine pe ei, aşa cum noi vă sprijinim pe voi.

Este uşor să te simţi descurajat, când crezi că în esenţa lucrurilor se găseşte o maşină robotizată - când, de fapt, esenţa voastră, a tuturor, este iubirea şi lumina. Aşa că, nu vă îndoiţi că veţi evolua vreodată pe plan spiritual, ori că vecinii voştri vor evolua şi ei, chiar dacă par să se îndrepte în direcţia opusă. Veţi evolua. Noi am evoluat - şi tot aşa veţi face şi voi.

Atunci când o specie ajunge până la prăpastia dinaintea trezirii, apare o conştiinţă de grup ce pune întrebări şi caută răspunsuri. Multora dintre voi le sunt oferite anumite cărţi, tocmai în acest scop. Apar anumite filme, exact la momentul potrivit.

[1] Deşi, în ceea ce priveşte populaţia totală de pe glob, nu pare că majoritatea dintre voi cumpără cărţi sau văd filme care să vă ilumineze. Dar susţinătorii voştri cumpără aceste cărţi. Iar susţinătorii voştri vă vor conduce şi pe restul dintre voi. Nu e o corvoadă. Voi aţi ales ca lucrurile să se petreacă astfel, căci dragostea 1 pe care i-o purtaţi omenirii, ca şi iubirea voastră pentru actualul I vostru cămin de pe Pământ, a atras această chemare spre voi - I şi pe voi spre ea.

Aceasta este calea voastră. Nu puteţi fi foarte surprinşi la auzul acestor lucruri.

Acţionăm sub auspiciile Divinităţii şi tot aşa fac şi îngerii voştri, spiritele călăuzitoare - pentru că Dumnezeu există pentru voi toţi. Nici măcar la întrebările voastre despre experienţa întâlnirilor cu extraterestrii, Dumnezeu nu are prea mari dificultăţi să răspundă - iar Dumnezeu oferă răspunsuri într-o mulţime de moduri diferite: prin vise, prin meditaţii, printr-un articol pe care-l citiţi întâmplător, sau printr-o întâlnire cu un prieten de încredere. Sursa unică - ori Dumnezeu, dacă preferi să foloseşti acest nume - îţi va vorbi, îi va glas inimii tale.

Aşa că, să nu vă temeţi că întrebarea ar putea rămâne fără răspuns. Dacă sunteţi în căutarea unui răspuns, îl veţi şi primi. Asta este, de altfel, o lege universală. Dacă ai o intenţie, vei trăi respectiva experienţă. Asta este valabil pentru crearea genului de viaţă care-ţi face plăcere, dar şi pentru a primi răspunsul la o întrebare, care pare să-ţi scape.

Noi aducem vestea că „extraterestrii" fac parte din sursa lui Dumnezeu, iar asta este probabil, cu adevărat, o ştire nouă. Când sufletul este pregătit pentru răspunsuri, vindecare şi înţelegere, sufletul creează acea vindecare. Veţi atrage spre voi toată experienţa, tot ce este necesar să vă ducă până la următorul popas din evoluţia voastră. Poate că memoria v-a fost cuprinsă de uitare sau negare, dar dacă veţi invoca o linie de comunicare neperturbată către izvorul lui Dumnezeu, veţi aduce către voi toate uneltele necesare pentru a vă genera propria vindecare. Priviţi înăuntru vostru, pentru că nu dorim să vă trimitem un mesaj care să spună: „Noi suntem unica sursă care există în univers", dat fiind că apelăm la aceeaşi sursă care vă stă la dispoziţie şi vouă.

Toată cunoaşterea este la îndemâna tuturor sufletelor de pretutindeni. Această sursă este acelaşi izvor la care sunteţi poftiţi şi voi să aveţi acces. Deci, nu vă lăsaţi ispitiţi de sentimentul că impasul vostru ar putea să rămână încă nerezolvat. Purtaţi în voi înşivă resursele pentru a vă aduce vindecarea şi pacea.

Când veţi dezvolta tot mai multă înţelegere despre modul în care aţi atras către voi experienţele întâlnirilor cu extratereş-

trii, sau alte fenomene, veţi începe să jucaţi un rol tot mai important în participarea la experienţa trezirii omului. Omul care se trezeşte devine parte a familiei universale, deşi, în realitate, făceaţi deja parte din ea; acum, însă, această

experienţă va deveni parte a propriei voastre înţelegeri - dar, până veţi ajunge să înţelegeţi propria voastră măreţie, s-ar putea ca experienţa voastră să rămână limitată.

De câte ori vă vine vreo idee, înseamnă ca aţi recunoscut faptul că e posibil ca Divinitatea să vă fi inspirat acea idee. Astfel, dezvoltaţi înţelegerea faptului că există răspunsuri la toate întrebările pe care le aveţi. întreaga voastră creativitate poate fi exprimată, odată ce vă angajaţi pe această cale şi, în adâncul inimii, ştiţi şi simţiţi mulţumirea de a reuşi să vă exprimaţi complet. Aceasta va fi următoarea voastră experienţă.

Ca indivizi care au trăit experienţa întâlnirilor cu ET, este posibil să aveţi probleme care să prezinte o multitudine de emoţii suprapuse, ceea ce vă obligă să vindecaţi acele probleme cu care alţii nu se confruntă actualmente. Dacă vă însuşiţi, în adâncul fiinţei voastre, înţelegerea că nici o experienţă - mai ales fenomenele paranormale - nu a ajuns la sufletele voastre în mod accidental, ori prin coincidenţă, ori ca întâmplare aleatoare, veţi putea începe să recunoaşteţi ce rol măreţ aveţi pe planetă, în momentul de faţă.

Vă puteţi imagina că priviţi înapoi spre o planetă care, odinioară, era atât de izolată, încât locuitorii ei nu ştiau de alte fiinţe, decât ei înşişi? Aceasta este experienţa pe care o trăiţi ca grup pe globul vostru. Vă asigurăm că această experienţă se va schimba. Cum ar putea să nu se schimbe? Cum ar putea să nu evolueze împreună cu toate celelalte?

Dar, să presupunem că ne autodistrugem, încă înainte să aibă ioc toate astea?

Trebuie să creaţi împreună cu ceilalţi un viitor magnific, chiar acum - şi începeţi cu proprii voştri vecini, unul câte unul. Abordaţi problemele celor fără adăpost, ocupaţi-vă de sărăcie, aşa cum există ele chiar lângă voi. începeţi în mintea, în gându-

rile voastre, continuaţi prin cuvinte şi încorporaţi pace în acţiunile pe care le întreprindeţi. Atunci, veţi începe să înţelegeţi că, trezindu-vă voi înşivă, găsiţi modul în care îl puteţi sprijini pe tovarăşul vostru de viaţă, pe colegul vostru de apartament, vă puteţi sprijini vecinul de alături, prin propria voastră idee că acest lucru este posibil. Oferiţi conducerea unui grup care este însetat de dorinţa de a fi întâmpinat de un chip voios, paşnic. Observaţi cine sunt cei atraşi spre voi şi spre prezenţa voastră.

Ce valori sunt admirate de fiinţele iluminate, ce valori le oferă ele copiilor lor?

Valori întrupate şi expuse în urmărirea unei dăruiri aparent

altruiste pentru întreg. Spunem „aparent", pentru că, la un anumit nivel de conştienţă, înţelegem într-un mod foarte real că starea şi sănătatea întregului este starea şi sănătatea individului - şi invers.

La un moment dat, este adevărat că ajungem, pur şi simplu, să depăşim, prin evoluţie, unele încercări ce nu reuşesc să ducă la înălţarea spirituală a individului şi a colectivităţii. Modul în care se desfăşoară şi se încheie toate astea, este determinat de gradul de evoluţie a individului şi a culturii sale. Există mii şi mii de exemple contrarii în civilizaţia voastră.

De exemplu, dăruirea neobosită, individuală sau în grup, faţă de domenii care aduc cea mai importantă vindecare, primeşte adesea puţină atenţie şi puţină apreciere - pentru că, pentru a vă menţine în starea de negare şi pentru a vă rupe de ceea ce merită, cu adevărat, atenţie, e necesar să vi se refuze sprijinul dat de societatea voastră, fie prin recompense financiare, fie prin implicarea mass-media.

Hai să folosim următoarea exemplificare: Acolo unde, pe trupul material al unei fiinţe, există o rană adâncă, există şi tendinţa firească de a proteja porţiunea cu bandaje şi de a evita atingerea directă, care ar duce la dureri şi mai mari. în această metaforă, tendinţa protectoare poate simboliza rănile profunde ale colectivităţii popoarelor voastre şi ale culturii şi civilizaţiei voastre. Există răni profunde, sensibile, legate de cunoaşterea

pe care o aveţi despre ce rău vă faceţi atât unii celorlalţi, cât şi căminului vostru planetar, în timp ce sunteţi ocupaţi să alergaţi după nişte mingi de golf. Aceste activităţi maschează adesea disperarea din individul care nu ştie cum e posibil să rezolve problemele vârstnicilor care suferă de lipsuri, sau nevoile semenilor voştri lipsiţi de adăpost, sau foametea de care suferă copiii de pe întreg globul pământesc. Şi astfel, mintea se separă printr-un mecanism de protecţie şi descoperă un refugiu în distracţie şi în trăiri care permit, în cel mai eficient mod, abaterea atenţiei de la acea rană şi, prin urmare, evitarea senzaţiei de durere şi infectarea locului respectiv. Acest lucru mai este ilustrat şi pe timp de război, când publicul se simte atras către comedii uşoare şi povestiri cu subiecte lipsite de profunzime, deoarece conştiinţa caută cu disperare uşurare pentru anxietatea sa subterană. Această uşurare se regăseşte adesea în activităţi simpliste, lipsite de reflecţie spirituală profundă, pentru a abate mustrările de conştiinţă ale societăţii.

Spre exemplificare, foarte mulţi dintre semenii voştri sunt hipnotizaţi de evenimente ce ridică în slăvi momentul în care

sare sau se rostogoleşte o minge. Acest fapt poate fi un indiciu al încercării subconştiente a societăţii de a anestezia o rană crescândă, prin inducerea, cu uşurinţă şi repeziciune, a unui interes de masă în cursa pe care o face o minge mică şi verde, sau alta mai mare şi cafenie. Prin urmare, voi le acordaţi poziţia de celebritate celor care sunt cel mai bine în stare să dea cu piciorul, cu bâta, cu crosa ori cu mâna, în una dintre aceste mingi.

Asta nu diminuează cu nimic realizările individuale ale atleţilor voştri profesionişti, însă simbolizează tendinţa voastră generală de a le refuza adesea fondurile, atenţia şi recompensa chiar acelor persoane şi grupuri care înregistrează cele mai mari progrese în direcţia vindecării planetei voastre. Din contra, vă revărsaţi laudele, atenţia şi bogăţia asupra unor activităţi şi obsesii care vă ţin la distanţă de cele mai urgente răni mondiale. Avem de-a face cu o sabie cu două tăişuri, pe care o pot confirma mulţi dintre ecologiştii voştri, pentru că, atunci când se lansează apelul la trezire, există o tendinţă a societăţii voastre nu numai de a-l ignora, ci chiar de a-l pedepsi de-a dreptul

pe mesagerul care-l aduce, prin canalizarea unei furii inconşti-ente spre propria persoană şi spre societate şi de a proiecta, în mod inconştient, această furie asupra celor care vă reamintesc de tendinţa de moment de a vă distruge - atât pe voi, cât şi casa voastră pământească. Aceştia sunt indivizii care reuşesc, cu maxima eficienţă, să transpună în practică idealurile superioare

- şi tot ei sunt cei mai negaţi şi mai respinşi de societate. în schimb, voi vă treziţi ca să vă citiţi ziarul de dimineaţă, nerăbdători să aflaţi şi să urmăriţi ce se mai întâmplă cu o minge săltăreaţă. Nu vrem să spunem prin asta că ar fi ceva în neregulă cu sportul, în general. Nu vă cerem decât să observaţi câtă atenţie se concentrează asupra unor asemenea lucruri, în raport cu dilemele voastre globale.

Există o contrapondere a societăţii, care echilibrează balanţa în privinţa tendinţei de a evita să vă observaţi rănile - şi ea apare în contextul prezentării unor indivizi şi activităţi lipsite de profunzime, care vă feresc de remuşcări profunde cu privire la realitatea situaţiei voastre. Nu este un scenariu lipsit de speranţă; nu este decât exact punctul în care vă găsiţi voi acum, la o răscruce. înainte de trezire există, în mod firesc, o tendinţă de a căuta, cât mai zgomotos, o gaură în nisip, ca struţul care căută să-şi ascundă capul - imagine care simbolizează refuzul de a păstra prezentă în conştiinţa omului, natura lumii voastre. în momentul de faţă, nu e o coincidenţă

faptul că veniturile sportivilor sunt cele mai mari din câte au fost vreodată, în timp ce, concomitent, sunt deturnate fonduri de la proiectele voastre ecologice şi sociale cele mai urgente. Mulţi dintre voi sunt dispuşi să plătească pentru luxul de a nu simţi, sau de a nu deveni conştienţi de situaţia şi întâmplările altor oameni, care declanşează sentimente de disperare şi neputinţă extremă. De aceea, participarea ca spectatori la meciurile în care mingea sare, se rostogoleşte, este aruncată ori lovită, generează venituri uriaşe.

Când un narcoman, sau un alcoolic, se trezeşte şi conşti- entizează comportările care distruge fiinţa, eul, chiar înaintea acestei treziri poate exista un moment în care personalitatea caută, cu maximă disperare, cea mai superficială dintre preocu- pări. Adesea, în perioadele care preced trezirea, fenomenul

I trăirii în stare de adormire se manifestă la intensitate maximă. Preocupările cele mai plăcute pentru o anumită cultură care este disperat de adormită, vor avea un anumit aspect. Acesta tinde să aibă caracteristici care vă permit, iniţial, să continuaţi,

I cu cel mai mare succes, să trăiţi în somn.

în vechime se întâmpla ca, într-o duminică după-amiază, afară, dincolo de ferestre, să aibă loc o decapitare, în timp ce în clădire continua să se desfăşoare activitatea normală, pentru că privelişte a de afară putea cauza un disconfort major legat de natura propriei civilizaţii şi de aparenta incapacitate personală de a interveni în această nebunie fără rost. Unii jucau bile în sala de la intrare, trăncănind veseli, în timp ce semenii lor erau torturaţi dincolo de ziduri. Este important să începem să identificăm şi să luăm aminte la suferinţa psihică a fiecăruia dintre voi, când vedeţi zilnic distrugerea continuă a planetei voastre - dar şi modul în care voi înşivă contribuiţi, individual şi laolaltă, la această distrugere, în ciuda intenţiilor voastre celor mai bune.

Cu cât este mai mare suferinţa colectivă, cu atât cresc po- I sibilităţile ca, prin diferite mijloace, să fie încurajate modalită- J ţile de distracţie, pentru a găsi o aparentă linişte, oferită de negarea intensităţii catastrofei care se desfăşoară pe diferite planuri: ecologic, social, politic, material şi spiritual.

Asta nu înseamnă că fiinţele superioare, iluminate, nu se ocupă şi ele de activităţi de relaxare, care implică preocupări de tip hobby. însă fiinţele iluminate vor avea mai întâi grijă să panseze o rană deschisă, făcută de glonţ în trupul unui semen, sau al lor înşişi, înainte de a se duce să joace ping-pong. Mai întâi şi mai întâi va fi tratată rana, pentru că ea

poate cangrena imediat, căci negarea urgenţei rănii, prin mărirea mizei la meciul de ping-pong nu reprezintă altceva decât o formă de refuz.

Prin urmare, nu este ceva greşit, nici ceva „rău", este doar un exemplu al unei culturi care, în momentul de faţă, pare să nu poată concentra atenţia societăţii asupra rănii, deoarece, dacă ar proceda aşa, ar însemna să dea alarma în inima omenirii. Pentru a trata o rană ca pe ceva ce prezintă un pericol vital, este nevoie, în primul rând, să o remarcăm ca atare şi să nu ne prefacem că ar fi doar o uşoară zgârietură.

228

Fiinţele iluminate se vor bucura, cu siguranţă, de o partidă plăcută de ping-pong, dar abia după ce vor fi alocat fondurile şi atenţia necesare vindecării rănii, în aceeaşi măsură în care respectivele fonduri şi atenţie ar fi îndreptate spre partida de ping-pong şi jucătorii ei. A face lucrurile în ordine inversă, este echivalent cu a trăi în stare de adormire.

Cu titlu informativ, dacă vi se pare că actualmente există încântare şi bucurie în interacţiunea socială din timpul unor astfel de meciuri, imaginaţi-vă uşurarea şi fericirea deplină cu care cultura voastră se va ocupa de întrunirile ei sociale, după ce vor fi tratate rănile deschise. Aşa cum stau lucrurile în prezent, deciziile voastre financiare şi din mass-media înclină, în mod disproporţionat preponderent, în favoarea partidelor de fotbal.

Binecuvântaţi să fiţi jucători profesionişti de fotbal, ca şi cei care folosiţi poziţia de campioni pentru a îndrepta atenţia socială către această dinamică socială! Folosiţi-vă notorietatea în direcţia vindecării omenirii şi pentru a orienta mass-media spre a trata evenimentele care sunt urgente, dar care sunt evitate de obicei - mai ales spre acele evenimente care nu se bucură de „popularitatea" necesară pentru a fi susţinute.

Se pare că noi, în civilizaţia şi cultura noastră, atribuim într-adevăr un anume „prestigiu" anumitor suferinţe, în comparaţie cu alte suferinţe. De exemplu, oricât de oribile ar fi fost atacurile teroriste de la New York, pe plan mondial este un lucru curent, cotidian, să existe copii lăsaţi orfani, ori să existe familii care să nu-şi poată permite să îngroape pe cineva drag, ori ca un copii să rămână fără asigurare de sănătate, ori să se înregistreze mii de morţi, din cauză de inaniţie sau violenţă.

Da, de aceea este atât de folositor să continuăm să vă prezentăm pe voi vouă înşivă, arătând lumii ce se întâmplă cu voi toţi în momentul actual - şi de ce. îndreptaţi-vă spre acele zone ale planetei voastre unde domneşte cel mai adânc întuneric - nu din cauza maleficului, pentru că noi nu înţelegem lucrurile

în acest fel - ci acolo unde lumina Divinităţii este cea mai
229
palidă. Dacă vă bucuraţi de notorietate, arătaţi-i semenului vostru ce se petrece în timp ce dormiţi cu toţii. îndreptaţi atenţia către acele zone ale planetei care au cea mai mare nevoie de vindecare. încercaţi să deveniţi purtători de cuvânt pentru produsele care au potenţialul maxim pentru a aduce o modificare de paradigmă. Susţineţi produsele care vă pot schimba lumea, dar care nu au primit, practic, nici un pic de atenţie din partea mass-media, pentru că aceste produse sunt o ameninţare pentru corporaţiile voastre multinaţionale.

Acesta este un mod senzaţional de utilizare a celebrităţii. Dacă te însoţesc şi camerele TV, găseşte acele domenii şi ia cameramanii cu tine, până ce vei auzi manifestarea puternică a cetăţenilor - care nu se va potoli, pentru că personajele re-prezentative ale culturii voastre îi vor îmboldi pe tineri şi pe micii comercianţi către o răscoală pornită de jos. Planeta voastră este în pragul unei treziri pornite de jos, condusă de oricare dintre voi care poate găsi o cale creatoare pentru a contribui la sărbătorirea acelor idei, produse, proiecte şi strădanii ce înfruntă normele înrădăcinate care vă ameninţă planeta. Dacă eşti o fiinţă înzestrată cu poziţie socială şi personalitate, foloseşte-te în mod magnific de ele, pentru atrage atenţia asupra acelor practici care vă ameninţă supravieţuirea, ca indivizi şi colectivitate. în modul acesta poţi contribui la motivarea corporaţiilor multinaţionale să înceapă să ia decizii bazate pe înţelegerea faptului că populaţia voastră le consideră răspunzătoare şi că va urmări nivelul lor de responsabilitate socială.

Aceasta se poate petrece doar dacă se găseşte o cale de a scoate acele practici la lumină, spre a fi urmărite de întreaga lume. lată o şansă minunată pentru persoanele situate în poziţia care le permite să se întrunească şi cu alţi „vindecători", atunci când începeţi să vă încurajaţi reciproc, întărindu-vă în ideea că voi şi alţii ca voi sunteţi capabili să schimbaţi omenirea. Consiliu director ale celor mai insensibile conglomerate de afaceri va începe să ia aminte, pentru că sunteţi mai mulţi - voi, masa celor care îşi ridică glasul de cumpărător - decât sunt ei. Găsiţi-vă unii pe ceilalţi şi descoperiţi căi creatoare, pline de bucurie, pentru a îndrepta reflectorul camerelor de luat vederi asupra acelor
230
indivizi, grupuri şi organizaţii care produc cele mai mari distrugeri în mediul ambiant şi în cultura voastră şi care ignoră, în cel mai înalt grad, problemele sociale ale celorlalţi care suferă. Nu e vorba aici de pedepse. Este vorba de a vă

determina semenii să observe realitatea situaţiei voastre în chiar momentul actual şi să vă treziţi din starea colectivă de negare. Scopul nu este să vă jeliţi cât de proşti sunteţi cu toţii, ci doar să anunţaţi: „hai să nu mai facem, de-acum încolo, aşa ceva".

Puteţi aduce la trezire masele de votanţi care simt, cu disperare, că nu au nici glas, nici speranţă de a genera schimbarea. Există nenumărate căi pe care le poate urma geniul creator în acest domeniu - căi care vor contribui la trezirea entuziasmului în voi, atunci când veţi păşi pe ele, deoarece l-aţi trezit pe tămăduitorul din voi, iar aceasta va alina sentimentul intens de vinovăţie al fiecăruia în parte. Ca să folosim o expresie simbolică, fiecare dintre voi va vărsa lacrimi de uşurare când vă veţi angaja pe acest drum şi vă veţi felicita că v-aţi oblojit, în sfârşit, rănile. Vă veţi acorda iertare, pentru că ura voastră este îndreptată, de voi înşivă, către propriile voastre negări - întrucât ştiţi că viitorul căminului planetar al copiilor voştri este îndoielnic. Este un lucru pe care-l ştiţi, dar totuşi simţiţi că nu aveţi speranţa de a-l schimba şi sunteţi neajutoraţi când e vorba să faceţi ceva în acest sens. Daţi-vă mâna prin eforturile voastre creatoare - iar pentru voi, cei care deţineţi poziţii de „putere" prin celebritatea sau notorietatea voastră personală, aceasta este posibilitatea de a le oferi semenilor voştri şansa de vindecare.

Nu vă lăsaţi să recădeţi în aţipeală şi să continuaţi drumul de distrugere a culturii, a civilizaţiei voastre, ci plecaţi-vă urechea, mai degrabă, la şoapta sufletului vostru, care vă aminteşte de motivele pentru care aţi atras către voi această şansă, chiar în clipele de acum, în care Maica voastră,

Pământul, aşteaptă să preluaţi conducerea.

Ai spus că nu existăde fapt, decât foarte puţini „băieţi răi"- atât aici, pe Pământ, cât şi acolo, în galaxie. Automat, mintea doreşte să afle mai multe despre asta.

Un criminal singur este suficient pentru a face, cum să

zic, suficiente lucruri malefice sau re ie. Voi spuneţi să nu ne facem griji despre aşa-n urnit ui spirit malefic, ci doar să-i schimbăm - şi atât. însă oamenii vor să ştie totul despre extraterestrii „răi". Spuneţi-ne cine sunt aceştia şi ce fel de „rău" fac. Noi nu am atins nivelul vostru de iluminare, aşa că, spuneţi-ne, cum am putea să nu ne facem griji legate de ceea ce ar putea ei să ne facă?

) Binecuvântaţi sunt cei care vin în faţa adevărului şi încear- I că să simtă, pentru o clipă, ce senzaţie le-ar da acest adevăr, dacă l-ar adopta ca propriul lor adevăr. Noi înţelegem cu uşurinţă că, în multe cazuri, voi existaţi, practic, într-un

loc al fricii. însă, ceea ce nu recunoaşteţi, este faptul că vă pregătiţi pentru un salt în evoluţia voastră, drept care vă aducem aceste idei, pentru ca să le puteţi ţine în podul palmei, în clipa în care faceţi acest salt.

Este ca şi cum, atunci când faceţi saltul, veţi avea deja avantajul că aţi apucat să reflectaţi la unele dintre aceste idei. Deci, când vă sugerăm că, dacă cineva ar încerca să ne asasineze ca să obţină ceea ce posedăm noi, reacţia noastră ar fi să-i dăm ceea ce doreşte, această atitudine vă pare, din locul în care vă găsiţi acum, ca un mod de gândire imposibil de adoptat. Iar din poziţia în care vă aflaţi în momentul de faţă, aşa şi este. j Ar fi bine, însă, ca aceia care au urechi de auzit, să audă. Pentru că noi vă transmitem vestea nemaipomenită că sunteţi pe muchia unui hău, pe punctul de a face saltul în noul vostru viitor, în calitate de oameni universali. Nu numai că această fiinţă universală îşi va cunoaşte vecinii, dar veţi începe chiar să adoptaţi, i voi înşivă, unele dintre aceste idei evoluate.

Când Iisus mergea din casă-n casă şi din sat în sat, şi-a avertizat El, oare, concetăţenii împotriva „relelor" Imperiului Roman? Ori ceea ce a făcut a fost să le sugereze că nu este nevoie de frică, dar că cel mai mare dar pe care cineva şi-l poate face sieşi, sau altora, este acela al acceptării pline de iubire? Nu numai că schimbarea este posibilă în contextul „acceptării", ci este chiar mai eficientă. Acceptarea înseamnă că, atunci când încercaţi să faceţi schimbări, nu daţi dovadă nici de mânie, nici de dispreţ, ci vă hotărâţi, pur şi simplu, să porniţi pe o altă cale. Vă

daţi seama care este diferenţa de nuanţă? Şi, cu toate acestea, veniţi la noi şi vreţi ca noi să vi-l arătăm pe cel care se abate de la drum. Din ce motiv? Pentru ca să puteţi apoi să vă încărcaţi gândurile cu îngrijorare şi să desemnaţi un alt duşman, pe care să-l aduceţi în realitatea voastră? Când - şi dacă - pentru sufletul vostru este important să capete informaţii, aveţi încredere că veţi atrage spre voi orice informaţie vă trebuie.

însă raţiunea superioară din spatele întrebării tale este cea a unei tendinţe generale ce se vădeşte printre voi, către ideea că acasă ori în lume - în spaţiu - nu domneşte siguranţa. Mai ales în cosmos. Cum aţi putea adopta ideea că aveţi de-a face cu un univers paşnic, afectuos? Dată fiind mentalitatea voastră actuală, lucrul de care trebuie să vă fie cel mai mult „teamă", dacă este cazul, sunt semenii voştri, cei de alături, dar nici măcar de ei nu este justificat să vă temeţi. Şi totuşi, priviţi spre imensitatea universului, care nu vă dă senzaţia de

siguranţă, pentru că nu l-aţi inclus în definiţia pe care o daţi noţiunii de „casă".

Când priviţi dincolo de modul vostru normal de gândire, vă lărgiţi mintea. Asta vă cerem, dar voi perseveraţi în încercarea de a readuce conversaţia noastră la nivelul la care domneşte frica. Aparent, încercaţi să duceţi o conversaţie, rămânând însă în siguranţa mentalităţii voastre dominate de egocentrism. Părerea noastră este că însuşi faptul că duceţi această conversaţie sugerează că începeţi să deveniţi altcineva - iar acel altcineva este, de fapt, cine sunteţi cu adevărat. Vă amintiţi cine sunteţi şi, atunci când o faceţi, veţi extrage o parte dintre aceste tipare de gândire ce simbolizează fiinţa omenească înfricoşată. Acest om înfricoşat evoluează. Este perfect corect să vă hotărâţi să gândiţi altfel. Este în ordine să vă pomeniţi că protestaţi şi să ziceţi: „Dar cu siguranţă există acolo, afară, cineva de care să ne temem. Povestiţi-ne despre acest cineva, ca să ştim la ce să ne aşteptăm", dar această solicitare este lipsită de înţelegerea fundamentală a faptului că exact acele lucruri asupra cărora vă concentraţi, chiar pe acelea le atrageţi spre voi.

Există atât de multe idei care mai trebuie discutate. Au mai rămas atâtea direcţii de explorat. Teama că acolo, undeva, există un grup de bandiţi şi că trebuie să aflaţi mai multe despre

ei, ne readuce la presupunerea voastră de mai înainte, că nu sunteţi în siguranţă şi că, fie şi în eventualitatea că aţi fi siguri, siguranţa voastră ar fi numai temporară. Vă poftim să vă schimbaţi acest mod de gândire şi să începeţi să preluaţi ideea că există pace din belşug; domnia supremă este cea a păcii.

Profitaţi şi lansaţi-vă în această experienţă - şi alegeţi s-o trăiţi voi înşivă. Nevoia permanentă de a vă concentra asupra eventualelor lipsuri şi asupra posibilelor eşecuri sau capcane, asupra eventualelor probleme, asupra eventualului criminal, nu este genul de gândire reprezentativă a unui maestru.

Maestrul ştie că totul merge bine, orice-ar fi. Şi, înarmaţi cu această atitudine paşnică, puteţi schimba acele evenimente şi practici care nu corespund supravieţuirii voastre.

Nu puteţi să gândiţi astfel? Nu există nici un mod în care să depăşiţi această îngrijorare? N-aţi putea măcar să recunoaşteţi că mintea vă împiedică să vă bucuraţi de realitate, în încercarea de a vă face să vă concentraţi asupra a „tot-ce-ar-putea-merge-prost"? Mintea justifică această comportare prin insinuarea că trebuie să fie vigilentă spre binele vostru - dacă nu, veţi fi copleşiţi de rele, pentru că dacă nu sunteţi vigilenţi vă veţi confrunta, cu siguranţă, cu toate capcanele şi

nenorocirile posibile din viaţă. Dar, oare, experienţa de viaţă v-a demonstrat că acesta este adevărul? Nu vă ajunge să ştiţi că, undeva acolo, în depărtări, există toate cele reprezentate simbolic prin contrastul între deal şi vale, ocean şi deşert, furtună şi calm? Şi pe baza tuturor experienţelor şi rezultatelor, încercaţi să exersaţi mecanismul prin care alegeţi rezultatul pe care-l preferaţi - în timp ce, concomitent, cu calm şi afecţiune, observaţi ce nu merge cum trebuie. Mintea vă strigă că aşa ceva este imposibil, că asta înseamnă negare. Dacă este aşa, atunci şi Iisus a dat dovadă de foarte multă negare!

Există fiinţe, după cum există şi oameni, care vor profita de aceia dintre voi care atrag asemenea experienţe. Modul de a atrage o experienţă negativă - care este „negativă" după propria voastră definiţie - constă în a rămâne concentrat asupra acelei energii şi veţi atrage spre voi un mulţime de experienţe de acest gen, căci ele împărtăşesc vibraţiile voastre energetice. 234

Când vă înălţaţi gândurile şi ajungeţi în armonie cu starea voastră de extaz, atunci trăiţi viaţa de maestru. Atunci şi numai atunci, puteţi începe să înţelegeţi cum este când încetezi să mai fii dependent de existenţa unor posibile nisipuri mişcătoare.

Peste toate, suprapuneţi o idee nouă despre ce îi este posibil Omului Nou.

Motivaţia Omului Nou este pacea, pe care le-o asigură tuturor membrilor societăţii. Omul Nou nu este limitat de obligaţia de a muri la o vârstă sub o sută de ani, după cum Omul Nou nu este nici exilat la cheremul presupunerilor culturale din prezent. Omul Nou nu doar călătoreşte netulburat spre alte continente, ci călătoreşte şi în afara planetei, şi s-ar putea să-i viziteze şi pe locuitorii unor nave lansate în adâncul universului.

Omul Nou nu se mai aşteaptă să sufere anumite transformări biologice, care se aseamănă cu ceea ce voi numiţi „îmbătrânire", astfel că această deteriorare progresivă nu mai are loc. Voi v-aţi imaginat că, întrucât deteriorarea are loc, înseamnă că aşa trebuie să fie - dar adevărul este că lucrurile stau exact invers. Deteriorarea intervine, pentru că presupuneţi că ea va avea loc.

Omul Nou începe să-şi remodeleze întreg sistemul de înţelegere a ceea ce poate fi omenirea. Suferinţa şi boala devin de domeniul trecutului, pentru că, atunci când vă coordonaţi cu alte idei despre modul de existenţă, dispar anumite simp- tome ale conştienţei limitate.

Când Omul Nou va începe să trăiască mai mult de o sută de ani, sau poate chiar mii de ani, veţi începe să spargeţi tiparul şi veţi înceta să vă programaţi pentru a continua ce făceaţi până

atunci, numai pentru că v-aţi asumat aceste treburi ca obligaţie biologică. Pentru a da doar un mic exemplu, gândiţi-vă la su- i biectul alimentaţiei, având în vedere că majoritatea „experţilor" • voştri au făcut propagandă cu privire la esenţa ei. Nu veţi mai j crede că anumite alimente sunt necesare pentru sănătate. Asta, deoarece, atunci când unii dintre voi renunţă la aceste presupuneri şi poartă în minte o altă idee despre existenţă, acest lucru vă va dovedi ceea ce nu puteţi crede în clipa de faţă.

Dacă există fiinţe iluminate care nu ingerează hrană, ci îşi

extrag tot ce le trebuie pentru a se întreţine şi hrăni din lumină, e la fel de posibil ca întreaga specie umană să se dezvolte până la acest stadiu de evoluţie. în mod surprinzător, nu este neapărat nevoie să se petreacă o adaptare biologică uriaşă, ci doar înţelegerea că acest lucru este posibilă. întreaga voastră cultură se bazează pe mai multe presupuneri decât vă daţi seama. încă nu realizaţi cât de complet se îndeplinesc presupunerile voastre, doar pentru simplul motiv că voi le consideraţi adevărate. Iar experienţa de viaţă se conformează convingerilor voastre. Unii dintre voi trăiesc o experienţă care este în contradicţie cu înţelegerea voastră culturală şi de aceea ajungeţi să înţelegeţi ca anumite lucruri sunt posibile.

Pe planeta voastră există fiinţe - fiinţe umane - care trăiesc numai cu lumină, ţi se pare că ei cred că vor muri dacă nu înghit alimente? Dacă ar crede aşa ceva, chiar ar muri. Când susţii că bolnavii de anorexie mor după o perioadă în care nu au mâncat, ce convingere îţi imaginezi că nutresc ei în străfundul sufletului? în adâncul conştiinţei, ei împărtăşesc convingerea pe care o are majoritatea dintre voi, că anumite alimente şi substanţe nutritive sunt necesare pentru menţinerea unui trup sănătos, dar că, atunci când încetează să absoarbă acele sub- stanţe, corpul lor va evolua în direcţia convingerilor lor. Nu sus- f ţinem ideea să nu mai mâncaţi. Nu facem decât să subliniem ! că părerile voastre despre orice lucru, din orice domeniu - de la fiziologie până la natura universului - stabilesc ce anume va deveni experienţa voastră de viaţă.

Dar a mânca este şi una dintre modalităţile de a obţjine o plăcere socială.

Noi am evoluat dincolo de nevoia de a dobândi plăcere din mişcarea gurii, într-un anume fel, în jurul unei anume substanţe - şi, în plus, să facem acest lucru într-un anume grup de semeni. Nu mai avem nevoie de această activitate, ca mijloc de recreere socială, sau de folos biologic. Drept urmare, căutăm alte căi de exprimare pentru a ne simţi bine, ceea ce ne-a per-

mis să creăm un cu totul alt mod de viaţă.
236
Participăm la cultivarea de flori şi plante, doar din plăcerea pe care ne-o dă această activitate, urmărind ce culori se ivesc. Copiii noştri experimentează bucuria creaţiei în colaborare cu florile, dar nu încercăm să obţinem ceva de la ele, după cum nici nu încercăm să obţinem ceva unii de la ceilalţi. Aşa că, vezi, iubirea noastră pentru plante şi animale a suferit o mutaţie, la fel ca şi iubirea pe care o avem unii pentru ceilalţi - şi la fel se va întâmpla şi cu voi. Când paradigma voastră va trece prin acea mutaţie, nu vă veţi mai exploata unii pe alţii, nici pe toate celelalte fiinţe vii, şi astfel gusturile, preferinţele voastre vor evolua - în sens literal.

în general, o colectivitate atrage spre ea acel vehicul care îi aduce solia unor idei noi, atunci când consideră că este pregătită să fie expusă la idei noi. Deşi se prea poate să nu vă mai amintiţi de asta, din perspectiva evoluţiei, noi am venit exact la timp, aşa cum ni s-a cerut. Vă aducem un buletin de ştiri şi vă oferim idei la care poate că nu v-aţi gândit niciodată mai înainte. Nici nu vă puteţi imagina cum ar arăta planeta voastră, dacă nici unul dintre voi nu ar mai mânca alimente pentru a supravieţui. V-aţi creşte florile şi plantele pentru simpla bucurie de a le vedea crescând. V-aţi îngriji de animalele voastre, nu pentru a le ucide până la urmă, ci pentru a vă bucura de existenţa lor, aşa că nu le veţi mai înmulţi şi chinui în crescătorii industriale.

Prin simpla încetare a acestei practici, s-ar reduce considerabil şi poluarea. Pe măsură ce vi se amplifică nivelul de conşti- enţă şi veţi fi capabili să consideraţi drept posibile asemenea idei, veţi reuşi să declanşaţi, în mod colectiv, o nouă mutaţie, care începe acum. Trezirea vă aduce mai multe posibilităţi.

Astfel, deşi poate că nu vă veţi repezi să faceţi schimbări radicale, de îndată ce veţi auzi unele idei, nu veţi mai fi niciodată la fel ca înainte. Asta, deoarece, odată ce aţi fost îmboldiţi să vă treziţi şi odată ce aţi văzut ori auzit idei care vă ajută să vă debarasaţi definitiv de un grad de inconştienţă, nu puteţi reveni la adormirea totală.
237
CAPITOLUL 14
Noua Revoluţie
/

într-o noapte m-am trezit cu senzaţia unei experienţe în afara trupului, care începea în forţă, inainte de întâlnirile mele cu ET, nu mise întâmplase niciodată ceva asemănător - cel puţin, nu ceva de care să fi fost conştientă - însă, de când cu întâl-

nirile mele cu ET, au devenit tot mai frecvente experienţele şi episoadele trăite în afara trupului, cu viziune de la distanţă. Ca de obicei, şi în timpul acestei experienţe s-a manifestat obişnuitul zgomot de-zgomote şi pocnituri, care a însemnat începutul unei separări a ceea ce presupun că este corpul meu astral, de corpul meu material. Eu nu prea înţeleg, din punct de vedere ştiinţific, cum şi de ce se petrec aceste lucruri. Ştiu doar că se petrec - iar totul a pornit după ce eu începusem să am experienţe de întâlnire cu ET.

Adesea am „călătorit"prin tuneluri albe de energie, foarte asemănătoare cu ceea ce relatează supravieţuitorii unor experienţe de moane aparentă. Nu ştiu încotro merg şi, uneori, nu înţeleg ce am văzut. Odată, după o scurtă călătorie printr-un fel de tunel, am nimerit în cel mai minunat oraş de aur. Era de o complexitate şi frumuseţe de nedescris şi am zăbovit deasupra oraşului, plutind în corpul meu astral, într-un punct care îmi oferea o perspectivă bună.

Altă dată, am dat peste nişte locuitori care arătau ciudat, care păreau să fie mai înalţi de doi metri - dar, altfel, semănau cu Crupul, prin aspectul feţei. Şi ei erau de culoare cenuşie. La întoarcerea acasă, în patul meu, m-am simţit din nou frustrată din cauza limitelor memoriei mele, pentru că nu reţinusem decât frânturi de imagini care rămân, şi mai departe, un mister.

Deşi îmi lipseşte o explicaţie completă, odată cu trecerea

anilor, am rămas cu o apreciere deosebită pentru cât de complexă şi diversă poate fi experienţa universală. imaginaţi-vă ce ne aşteaptă pe toţi, când ne vom abandona ideile noastre limitate despre ce se întâmplă acolo, în depărtare. N-ar fi amuzant să petreci o duminică de lenevie, într-o altă dimensiune?

Este Pământul cea mai frumoasă planetă pe care grupul vostru a văzut-o vreodată? Sunt sigură că există o multitudine de planete, dar nu-mi pot imagina câte dintre ele ar putea fi mai diferite decât aceasta.

Există câteva planete care concurează cu cel mai albastru albastru şi cel mai verde verde al planetei voastre, ba unele au chiar culori pe care planeta voastră nu le cunoaşte. Imaginează-ţi, dacă poţi, un loc unde nu numai că poţi vedea curcubeul, ci îl poţi efectiv atinge şi gusta. îţi poţi imagina aşa ceva? Chiar există o asemenea planetă, pe care pot fi sărbătorite bucuriile simţurilor. E o încântare să o priveşti şi îţi dă impresia că păşeşti într-una din cărţile cu poze ale copilăriei, care prinde viaţă cu strălucirea culorilor, a gustului şi a senzaţiilor. Aceste „centre ale curcubeului", după cum li se spune, sunt centre de vindecare, datorită naturii lor vibrante.

Aşa cum îţi poţi închipui, o asemenea experienţă poate fi extraordinar de reconfortantă.

Spune-mi mai multe.

Există animale de care te-ai minuna.

Mi-ar plăcea tare mu/t să-mi povesteşti despre animale. Spune-mi despre e/e.

Imaginează-ţi cei mai pufoşi pui de urs, cu blăniţa la fel de mătăsoasă ca urechile labradorului tău auriu, iar aceşti ursuleţi nu sunt ţinuţi într-o grădină zoologică, nici nu trăiesc undeva, în sălbăticie, ci zburdă în număr mare în locurile de joacă ale copiilor. Copiii noştri nu au nevoie să facă apel la imaginaţie, jucându-se cu animale de pluş, pentru că ei au animalele în

carne şi oase. Aceste fiinţe aduc bucurie în jocul şi imaginaţia copiilor şi există multe feluri de asemenea creaturi micuţe, care se apropie de copiii noştri şi, desigur, şi ei de ele. Din asemenea întâlniri şi jocuri emană vibraţii foarte puternice de iubire - cea mai curată şi adevărată bucurie şi mulţumire. Majoritatea părinţilor nu-şi pot închipui astfel de evenimente, decât în imaginaţia lor cea mai bogată. Gândiţi-vă cum ar fi să priviţi la locurile în care copilul vostru se joacă şi să-l vedeţi implicat în cele mai încântătoare jocuri împreună cu alţi copii şi cu aceste ami- măluţe care se bucură şi ele să se joace cu copiii şi să-i iubească. ţi se pare o simplă fantezie, nu-i aşa?

Sigur că da, dar cât e de fermecător! în iocui copiilor ce mor de foame pe străzile din Calcutta, îi descrieţi pe cei care se bucură de cea mai minunată dintre existenţe.

Imaginează-ţi un loc în care se întâlnesc mamele pentru a-şi reînnoi legătura cu copiii lor, la anumite intervale fixe, cum ar fi la voi aniversarea copilului, când şi voi vă întâlniţi - cu excepţia că, în acest caz, evenimentul este aranjat pentru ca familia să petreacă împreună un timp deosebit, pentru a sărbători motivele lor speciale de reîncarnare. Copiii îşi pot recapitula experienţele şi le pot sărbători cu tot grupul şi îşi pot imagina apoi ce altceva - sau ceva în plus - ar dori să creeze pentru ei înşişi. Desigur că au înţeles şi şi-au însuşit de mult ideea că orice creaţie omenească începe cu imaginaţia, iar imaginaţia este cheia în discuţiile de pe toată durata copilăriei - şi chiar mai târziu.

Este o planetă care reprezintă un cămin pentru acele suflete care tânjesc după plăcerea de a avea experienţa prezenţei animalelor pe Pământ. Ai zăbovit vreodată să urmăreşti un şoim, cu aripile larg întinse, plutind pe curenţii calzi, şi ţi-ai dorit să poţi fi şi tu acolo, sus, zburând liberă ca păsările?

Cam în fiecare zi; este un lucru pe care mi-l imaginez în fiecare zi.

Da, aşa fac mulţi dintre voi şi, pe această planetă, aţi
240
putea trăi o asemenea experienţă - sau bucuria vitezei, a mişcării şi a forţei calului care galopează liber. Aţi putea să trăiţi această senzaţie - a capacităţii de a alerga cu iuţeală extraordinară, ca armăsarul pe câmpie.

Oho...

Te-ai întrebat vreodată ce senzaţie ai avea dacă ai înota în cel mai albastru şi cald ocean din visele tale, înconjurată de peşti strălucitori şi de culorile superbe ale coralilor şi ale altor vieţuitoare marine?

Fără îndoială că mulţi scufundători pot da mărturie despre astfel de senzaţii.

Da, dar imaginează-ţi că faci asta fără butelii de oxigen legate în spate, fără să-ţi pese cum vei respira sub apă. De ce crezi că filmele de desene animate cu sirene îi atrag atât de mult pe copiii voştri? Pentru că, în sinea voastră, mai păstraţi amintirea a tot ce este posibil şi tânjiţi să trăiţi din nou această experienţă. Să puteţi gusta libertatea vulturilor şi să zburaţi, să staţi de vorbă cu câmpiile când vă simţiţi picioarele puternice zburând peste ele, în timp ce vântul vă şuieră pe lângă obraji, acesta este parcul Disneyland de la voi, în versiunea sufletului.

Şi eu care credeam că aventura unui safari prin ţinuturi sălbatice este o chestie nemaipomenită!

Veniţi cu noi! Vă vom lua într-o călătorie şi vă vom descrie minunăţiile universului. De pe planeta voastră puteţi scruta cerul nopţii, văzând stelele care sclipesc în depărtare, dar asta nu vă trezeşte nici un sentiment personal. Nu vă dă sentimentul că acolo, în depărtare, locuieşte verişoara voastră Bertha, cu care împărtăşiţi mai multe asemănări, decât deosebiri. Dacă, data viitoare, veţi sta, pur şi simplu, cu privirea aţintită în imensitatea nopţii şi vă veţi imagina că, undeva, cineva face acelaşi lucru din capătul său de univers, atunci veţi şti cât de multe
241
lucruri aveţi în comun. imaginează-ţi că te-ai putea sui într-o navetă spaţială, ca să te duci, într-o seară, în vizită la Bertha. Ce zici, te-ai duce? Adesea, copiii nu se încumetă să iasă din curtea casei noaptea, pe întuneric. Dacă i-ai întreba de ce, ţi-ar răspunde: „pentru că n-avem voie". Dar, ca părinte, dacă i-ai pofti să se aventureze afară pentru că totul este sigur dincolo de pragul casei voastre, ar face-o, oare? Sunteţi ca nişte copii, pentru că vă este, în continuare, frică de ce

aţi putea descoperi.

Nu, doar tehnologia noastră limitată este piedica pentru o mai mare libertate.

Chiar aşa? Vă este destul de greu să vă înţelegeţi unii cu alţii şi să îi acceptaţi pe cei de acelaşi fel cu voi, atunci când trăiesc în celălalt capăt al globului vostru. Dacă, în seara asta, ai putea urca într-o navetă, pe care v-am putea pune-o la dispoziţie, şi dacă ai putea porni în noaptea întunecoasă pentru a te întâlni cu unul dintre vecinii tăi din depărtare, ce temeri ai duce cu tine? Ce idei preconcepute ai avea?

Unii dintre voi fac deja acest lucru, într-o anume măsură, aşa că nu-ţi imagina că este vorba de o experienţă de care vă mai despart încă vreo 200 de ani. Acei oameni care au plecat de pe planeta lor natală şi s-au aventurat departe, dincolo de siguranţa propriei lor camere de zi, au trecut prin nişte procese emoţionale incredibile. De fiecare dată când Lisette a ieşit din pat, s-a întrebat dacă-şi va mai revedea vreodată fiul, pentru că necunoscutul nu poate fi decât derutant. însă cineva trebuie să fie pionierul experienţei universale. Toţi aceia dintre voi care au ales să fie în avangardă, trăiesc această experienţă.

îmi place ideea de a ne lărgi experienţa colectivă, pentru a ne cunoaşte vecinii galactici. Sper doar că nu vom fi nevoiţi să părăsim Pământul din aite cauze. Şi cât este această planetă de aproape de punctul din care nu mai există cale de întoarcere de la distrugerea vieţii, prin epuizarea resurselor ei?

Aţi ajuns deja în punctul în care viaţa nu este sprijinită suficient, după cum se dovedeşte prin dispariţia speciilor voastre de animale. Ce dovadă în plus mai vrei?

Cât timp veţi mai aştepta - şi tu, şi tu, şi tu? Cât timp veţi mai amâna momentul în care veţi recunoaşte că a sosit clipa pentru răsturnarea sistemului vostru bine înrădăcinat? învăţaţi din evenimentele care s-au petrecut înainte de vremurile voastre, prin colonizarea care a avut loc aici, în această ţară, şi folo- siţi-le ca model pentru ceea ce veţi face în continuare. „Grupul vostru de prieteni", care tocmai se formează, îşi poate sărbători noua modalitate de a vă dirija afacerile, prin încercarea de a-i demonstra întregului univers simţul propriei voastre personalităţi, pe care tocmai l-aţi descoperit. Veţi avea parte de mai mult sprijin decât vă puteţi imagina, pentru că sunt mulţi care abia aşteaptă trezirea voastră. Aţi purtat, din totdeauna, în interiorul vostru acest eu, acest suflet iluminat - dar acum vă amintiţi şi vă daţi seama cine există, de fapt, în voi.

Te năuceşte acest răspuns?

Nu, doar că nu înţeleg cum de nu-şi dau seama conducătorii noştri înspre ce ne poană. în definitiv, şi ei îşi distrug propria planetă.

Aşa e, iar asta este definiţia stării de adormire, căci ei nu ştiu ce influenţă exercită asupra lor înşişi şi asupra celor dragi lor. însă, întrebarea mai importantă este: ce-aţi putea face mai mult, aceia dintre voi care chiar realizează direcţia în care vă îndreptaţi? Cât de puternic v-aţi mai putea organiza? De câtă eficienţă în plus aţi putea da dovadă şi ce aţi putea recrea? Aceasta este întrebarea. Pentru că voi, cei care v-aţi trezit deja şi observaţi totul, sunteţi viitorii conducători, dar nu vă daţi seama? Aşteptaţi într-una trezirea politicienilor voştri, ca să vă poată conduce spre vindecare - dar dacă ar fi capabili s-o facă în clipa de faţă, v-ar fi condus deja într-acolo.

Aceasta face parte din refuzul de a accepta întreaga putere şi responsabilitate în sinea voastră, pentru că voi continuaţi să aşteptaţi ca alţii s-o facă pentru voi. V-aţi transformat din nou

aşa-numiţii conducători politici într-un soi de tătuci, pentru că ei vă conduc - dar nu în direcţia în care aţi vrea voi să mergeţi. Le-aţi acordat acest rol, pentru că şi acum continuă să vi se pară atotputernici şi drumul potrivit spre viitorul vostru strălucit. Aşa că, renunţaţi la toate astea. Abandonarea acestei imagini fanteziste implică o anumită doză de furie şi emoţie, pentru că va trebui să vă daţi seama că n-o va face nimeni altcineva în locul vostru. Trebuie să vă asumaţi, voi înşivă, această răspundere.

Ironia este că va fi nevoie de o mutaţie în gândirea voastră, pentru a începe să-i percepeţi ca ineficienţi chiar pe acei oameni pe care, actualmente, îi resimţiţi drept puternici şi eficienţi. în mare majoritate, ei sunt adormiţi faţă de ideile spirituale şi universale mai grandioase. Trebuie să vă debarasaţi de noţiunea că ei întrupează noul glas, pentru că sunt ca nişte copii deghizaţi, instalaţi acolo de alţi copii deghizaţi. Folosim analogia cu copiii, pentru că ei nu au renunţat încă la efortul lor infantil de a colecţiona jucăriile unei puteri aparente.

Voi, cei care luaţi seama şi care aveţi, în fiinţa voastră, o frământare profundă a sufletului, un regret care nu vrea să dispară, pornit din ceea ce observaţi că se petrece în jurul vostru - voi sunteţi răspunzători, dacă decideţi să vă conduceţi semenii la o înnoire spirituală.

Aţi fost oarecum surprinşi, în anii '60, când a existat o

opoziţie atât de puternică împotriva mişcării hippie şi a protestelor din acea vreme, deoarece acea idee molipsitoare a schimbării are foarte, foarte multă forţă şi poate dărâma sistemele de guvernare, acolo unde ele nu funcţionează.

încercaţi să deveniţi din nou acei tineri cu ochii strălucitori. Ieşiţi afară cu aceleaşi speranţe. Mulţi dintre voi, din acea epocă, aţi devenit lipsiţi de orice speranţă, totul vi se pare imposibil, acele idealuri vi se par atât de ridicole - dar exact aceasta este mişcarea care va provoca răsturnarea situaţiei şi va genera schimbarea. Nu este accidental că printre voi sunt atât de mulţi care existau din acea perioadă şi care au atins acum un grad de maturitate la care aveţi o mai mare putere de organizare. Deţineţi poziţii de autoritate. Aveţi înţelepciunea de a orchestra demonstraţii şi schimbări. Aveţi capacitatea şi încrederea de a le

arăta copiilor voştri că, dat fiind unde spuneţi voi că aţi dori să vă găsiţi în următorii douăzeci de ani, nu este în regulă să per- miţi ca un număr mic dintre semenii voştri să exercite represiune şi dominare asupra celor mulţi.

Nu vă întristaţi când mergeţi cu copiii la un lac de munte, iar copilul vă întreabă: „De ce au lăsat apa asta să devină poluată?", sau vă duceţi pe coasta de vest a Californiei de Sud, unde pe plajă sunt înfipte panouri cu anunţul: „Azi se interzice înotul, nivelul de poluare este prea crescut?" Vă paralizează obligaţia de a-i face pe cei mici să înţeleagă de ce s-a permis aşa ceva. Ştii că este aşa, fiindcă e greu de explicat cum se face că atâtea milioane de oameni au stat deoparte şi au permis ca semenii voştri lipsiţi de adăpost să rămână în această situaţie, iar copiii voştri să moară de inaniţie şi copacii voştri să fie tăiaţi în numele unor grupuri cu interese speciale, deşi se găsesc alte produse. Sunt locuri în care oceanele voastre sunt atât de poluate, încât v-aţi îmbolnăvi dacă v-aţi scufunda în apa lor. Atunci când trebuie să-ţi ţii copiii departe de apă, e greu să le explici cum şi de ce milioane de oameni sunt influenţaţi de alegerile făcute de o mână de alţi oameni.

lată ce ai de schimbat. Gradul de uşurare pe care-l vei simţi când începi această mutaţie, este imens. Pune în aplicare aceste proiecte şi aşa vei apuca să vezi schimbări semnificative, încă în timpul vieţii tale şi nu vei regreta să fi pierdut această şansă strălucită de a face parte din noua voastră revoluţie.

încă din timpurile Revoluţiei Americane, Thomas Jeffer- son şi toţi cei implicaţi în căutările părinţilor Fondatori, i-au inspirat pe oameni să creadă că schimbările nu numai că pot fi făcute, dar chiar au fost făcute, indiferent dacă eraţi sau nu

pregătiţi. Iar acesta este următorul vostru pas, chiar în clipa de faţă.

A doua Generaţie

/

A doua Generaţie de viaţă omenească pe planeta Pământ a fost prevestită de la începutul timpurilor. Este măreaţa trezire la care veţi participa cu toţii. Faceţi parte din această deşteptare, dar aţi făcut parte şi din marele plan de la începutul începutu-

lui, „planificându-vă" starea dinainte de trezire şi plănuind apoi şi procesul vostru de trezire, ca şi starea voastră după ce v-aţi trezit. Aţi dorit cu toţii să trăiţi această experienţă - voi, cei de aici, prezenţi în zilele astea. Aceasta este o parte din marele scenariu. Fiecare dintre voi are propriul său rol. Vi s-a părut amuzant să auziţi zgomotul surd al inconştienţei, an după an, mii de ani după alte mii de ani; iar acum, să vă plănuiţi evadarea din inconştienţă, este o etapă a drumului. Noi toţi ne-am făcut planurile în acest mod - noi toţi care suntem participanţi, împreună, în orice rol. Nu este, în nici un caz, o pierdere de timp dacă te întrupezi, trăieşti şi simţi apoi experienţa profundei bucurii de a te trezi şi de a cuprinde în tine propria Divinitate - când, doar cu puţine clipe înainte, mai erai adormit, prins în gheara aproape letală a stării de comă.

Flaide, ia-ţi locul. Abia ai început primul act. înainte de asta, au avut loc pregătiri îndelungi, timp de milenii, care s-au intensificat în ultimii 30 de ani. Iar acum, mulţi îşi aşteaptă rândul să participe la acest spectacol. Până acum, în întreaga omenire nu a mai fost un asemenea timp de prevestiri minunate, care să amplifice înţelegerea a cine sunteţi cu adevărat.

Acest timp va fi marcat de intensificarea recunoaşterii pe care o aveţi asupra identităţii voastre interioare şi veţi începe să şi realizaţi cine sunt ceilalţi. Este o evoluţie benefică, pentru că, pe măsură ce vă amintiţi, pe un plan mai profund, cine este fiecare dintre actorii din această viaţă şi din celelalte vieţi, veţi fi înclinaţi să deveniţi mai iertători, mai răbdători, dar şi mai hotărâţi în urmărirea ideii voastre asupra a ce aţi dori să realizaţi în această perioadă a prezenţei voastre în lume.

înainte de a vă trezi toţi, pe întreg globul, vă treziţi pe rând, unul câte unul, luând aminte la lucruri mărunte care se schimbă în sinea voastră. Poate că regimul vostru alimentar se schimbă cu încetul. Poate că este mai puţin probabil să generaţi conflicte individuale cu familia sau colegii de muncă, ori

sunteţi mai puţin predispuşi să consideraţi justificat să o faceţi.

Poate că aţi renunţat la goana disperată după ţeluri materiale, ori poate v-aţi atenuat tendinţele de concurenţă cu ceilalţi şi vă mulţumiţi cu simpla bucurie pe care v-o dă ritmul vieţii şi

libertatea pe care le-o acordaţi celorlalţi să trăiască şi ei.

O altă caracteristică a celei de-a Doua Generaţii este că membrii ei se copleşesc reciproc cu bunătate. Aceasta va fi motivaţia voastră principală, nu să acumulaţi idei, bogăţie, reputaţie, ci, mai degrabă, să vă dovediţi amabilitatea oriunde veţi putea. lisus şi-a ales apostolii dintre pescarii sărmani, dar şi dintre oameni cu educaţie înaltă, pentru că nu situaţia socială are valoare în faţa Divinului, ci hotărârea de a da dovadă de bunătate, de a exprima iubirea reciprocă şi de a vă privi unii pe ceilalţi ca pe fiinţele iluminate care sunteţi în adâncul sufletului. Premisele pentru asemenea comportare nu rezidă în titluri, în grade academice, ori în conturi în bancă, ci se găsesc în dorinţele simple ale inimii. Acestea reprezintă calităţile care sunt slăvite în univers: bunătate, răbdare, spirit de întrajutorare, ca şi capacitatea de a nu arunca primul cu piatra prejudecăţii. Lăsaţi trompetele să vestească fiecare dintre cuvintelor voastre bune. Lăsaţi strunele viorilor să vă aline şi să vă însoţească gândurile şi rugăciunile şi dorinţa de a-i ajuta pe ceilalţi. Asta, deoarece din marele plan face parte şi a culege recolta a ceea ce aţi semănat prin reîntrupare, dar şi consimţământul de a vă ajuta unii pe ceilalţi în acele încercări, pe măsură ce se desfăşoară acest proces.

Puteţi trăi într-un mod care permite plăcerile simple, puteţi să vă întoarceţi la modul de viaţă simbolizat de grădina Raiului, în care să nu vă plângeţi de nepriceperea voastră de a vă achiziţiona mai multe lucruri, ci, în schimb, să simplificaţi lucrurile cu bucurie, dând ajutor acolo unde puteţi înălţa conşti- enţa, jucând rolul pe care vi l-aţi ales singuri, atunci când Pământul se trezeşte.

îndrăznim să vă întrebăm dacă aţi putea fi ceva mai mult decât sunteţi, prin gândurile şi faptele voastre, pentru a produce rezultatele dorite, cele asupra cărora v-aţi înţeles cu mult timp în urmă, pentru această zi, acest timp şi această epocă. Nu vă lăsaţi înşelaţi. Deşteptarea este mai simplă decât v-aţi imaginat, pentru că vă treziţi la iubire, nu la tristeţe. Vă treziţi înspre Divinitate. Nu mai trebuie să vă închideţi în voi.

Omenirea va ajunge la înţelegerea modului în care viaţa se desfăşoară de aici încolo, dictat de felul în care vă manifes-

taţi voi în prezent. Aici este cuprins şi pasul următor pe care l-aţi putea face cu entităţi din afara lumii voastre, ca noi, de exemplu - noi, extraterestrii. Unii dintre voi au avut deja, şi au şi acum, contacte zilnice, în timp ce alţi semeni de-ai voştri se minunează de ce nu aveţi astfel de întâlniri.

De ce vorbiţi, însă, de „A doua Generaţie"? Dă impresia că există doar două generaţii, când ele sunt, de fapt, sute şi mii, dacă ne gândim ia câţi ani au trecut de la începuturile omenirii.

Da, sigur că da, practic au fost mai mult de două generaţii, de la începuturile neamului vostru, dar a venit vremea în care se vor petrece atâtea schimbări semnificative, că tot ce a existat înaintea acestei generaţii va fi considerat ca cel dintâi - iar totul de aici încolo, drept al doilea. Nu vor fi doar schimbări intelectuale, ci şi fizice, emoţionale şi, desigur, schimbări spirituale. Toate se vor contopi într-o unitate. Problemele voastre de mai înainte se manifestau când încercaţi să perfecţionaţi, sau să modificaţi doar aspectele unui corp, adică a unuia sau două dintre corpurile emoţional, fizic, spiritual sau intelectual, dar acum începeţi să înţelegeţi că o fiinţă umană integrată corelează toate aceste aspecte şi le înalţă simultan, la o vibraţie superioară.

Aţi putea compara sfârşitul grupării dominante care vă guvernează, cu acela al dominaţiei Coroanei Britanice asupra locuitorilor din America. Există asemănări cu democraţia voastră de astăzi, deşi nu vreţi să priviţi lucrurile în acest fel. V-aţi îndepărtat foarte mult de ceea ce aţi creat după colonizare şi toate astea s-au realizat prin Declaraţia voastră de Independenţă. A avut loc o erodare lentă, dar constantă, a libertăţilor voastre, aşa că unii dintre voi ar recunoaşte cu greu cât de departe aţi ajuns faţă de Părinţii Fondatori a ţării voastre. Când veţi consimţi doar să observaţi lucrurile aşa cum sunt, veţi putea fi mai dispuşi şi capabili de a hotărî să faceţi schimbări, dacă doriţi.

Voi, cei din America, sunteţi pe multe planuri un exemplu pentru restul fraţilor şi surorilor voastre de pe glob. în ţara voastră, atunci când cetăţenii se ţin deoparte şi acceptă con-

strângeri din partea bogaţilor, acceptă corupţia şi preluarea puterii de către grupurile de interese, asta creează un precedent important şi nu oferă exemplul strălucit al libertăţii voastre şi al acelor drepturi pe care le-aţi mai instituit odinioară, în zilele revoluţiei. Dacă veţi încerca să conchideţi că mai este mult de făcut, dacă veţi conchide că nu doriţi să părăsiţi o patrie în care copiii voştri vor creşte în interiorul

unui sistem de guvernare egoist, atunci luaţi o hotărâre colectivă de a vă uni forţele şi nu mai staţi deoparte.

Noul mileniu stimulează trezirea pe toate planurile. Scena voastră politică este ilustrarea simbolică pentru cât de mult v-aţi distanţat de propria voastră putere. însă asta se poate schimba, poate suferi o mutaţie. Atunci când vă îndoiţi de capacitatea semenilor voştri de a crea o întreagă planetă care să vă convină atât vouă, cât şi copiilor voştri, nu faceţi decât să lăsaţi să se perpetueze sistemul actual. îndoielile şi aparentele obstacole, care se exprimă prin întrebarea „Cum putem oare face schimbări pe Pământ?", nu lasă loc posibilităţilor de a arăta cum anume puteţi ajunge de la această situaţie, la cealaltă. Cei care vă ţin cu mână de fier, ar prefera să rămâneţi cu îndoiala. Unii preferă să păstreze sistemul aşa cum este, neatacat, ceea ce poate dura atâta vreme cât continuaţi să vă simţiţi lipsiţi de speranţe cu privire la implicarea a milioane şi milioane de oameni în realizarea schimbărilor în numele vostru.

Dezmembrarea unui sistem şi înlocuirea sa cu un altul, care să întrupeze idei spirituale, este mai puţin dificilă decât credeţi. Nu este nevoie decât de un efort concertat a unor indivizi cu gândire şi simţire identică şi care să decidă că lucrurile au ajuns prea departe şi trebuie să se oprească aici. Dimpotrivă, voi aţi permis ca ele să avanseze tot mai mult, înspre posibila dispariţie a voastră, a tuturor, şi singurul mod în care puteţi să faceţi faţă este speranţa că, într-o bună zi, în viitor, vă veţi ridica cu toţii pentru a vă apăra libertăţile.

Ei bine, această zi a sosit. Nu mai puteţi aştepta.

Chiar putem face tot ce spui'? Chiar putem deveni o societate evoluatăî

Noi trimitem către voi o revărsare de iubire, pentru că orice este cu putinţă - deci şi asta se poate întâmpla. Vă sprijinim cu aceeaşi iubire şi speranţă pe care aţi putea-o avea când vă uitaţi la copiii voştri. Simţiţi o enormă bucurie când îi priviţi, iar de fericire, aproape că vă plesneşte inima. Asta simţim noi acum pentru voi. Şi asta, deoarece nici voi, nici ceilalţi, nu realizaţi potenţialul viitorului vostru apropiat şi modul în care aţi putea arunca o punte între prezent şi evoluţia voastră cea mai strălucită. Auzim şi percepem expandarea identităţii voastre la aceea a noii fiinţe universale, fiecare dintre voi trezindu-se şi recunoscând capacitatea de a crea orice-ar fi.

Veţi începe să vă daţi seama că avansaţi tot mai departe pe calea creativităţii pure, spre un loc ce nu cunoaşte îngrădirea.

Vreţi să trăiţi mai mult de 90 de ani? Atunci decideţi să fie aşa, intenţionaţi să fie aşa, faceţi să fie aşa şi iniţiaţi toate discuţiile cu privire la felul în care acest lucru se poate întâmpla. Asta faceţi fiecare în parte - dar, tot mai mult, şi în mod colectiv. Din această stare de „să nu ne asumăm nimic", treceţi la aceea de a nu vă asuma nici o limitare. Nu vă asumaţi moştenirea în privinţa acestor idei - moştenirea însemnând pentru voi ceea ce se pare că oamenii pot, ori nu pot, face. Mii de semeni de-ai voştri s-au întâlnit cu extraterestrii. Cu foarte puţin timp în urmă, aceste idei ar fi putut părea nebunie curată.

Există planete pe care locuitorii se ocupă de cultivarea stelelor şi de crearea unor organisme vii, cum sunt plantele - şi asta doar în chip de exerciţiu, pentru că fiinţele evoluate sunt în stare s-o facă. Aţi putea spune că acest lucru e o reprezentare practică a Cărţii Genezei din Biblie. Este creaţie integrată, pe plan sufletesc. Nu se porneşte doar de la intelect; se parcurge un întreg proces, iar atunci când se procedează astfel, dar se face şi legătura cu Divinitatea, apare şi îndrumarea.

Nu vă temeţi de urmări îngrozitoare. Aveţi încredere că Divinitatea vă va conduce unii către ceilalţi, dar şi pe fiecare în parte, către propriul său eu.

Când vă smulgeţi din strânsoarea tiparului vostru care vă îngrădeşte în ceea ce este acceptabil şi ce nu, când întâmpinaţi rezistenţă în propria voastră fiinţă, aveţi grijă să o examinaţi cu 250
atenţie, spre binele vostru. Aşa vi se va dezvălui un blocaj. Nu-i nevoie să-l judecaţi. Mulţumiţi-vă să-l distingeţi şi să-l iubiţi şi, dacă îndrăzniţi, să-l discutaţi, spunând: „Hm, am observat cutare lucru despre mine, iar această discuţie îmi provoacă o oarecare sensibilitate legată de un lucru sau altul". Astfel descâlciţi blocajele. Sufletul atrage spre el toate experienţele, inclusiv conversaţiile, explorările prin dialoguri şi experienţe trăite. Ca Om Universal, nu sunteţi limitaţi la o singură modalitate de vindecare. Există un plan excepţional pe care-l foloseşte sufletul, pentru a produce operaţia de măturare a pânzelor de păianjen din colţuri, de realizare a limpezimii emoţionale şi a vindecării pe care v-o cere sufletul. Voi înşivă aţi atras spre voi toate sincronizările care vă conduc spre o anumită experienţă, chiar şi spre aceasta, lată un lucru la care trebuie să reflectaţi.

Starea de lucruri din relaţiile voastre reciproce se va ameliora, cu siguranţă, când vă veţi permite şi vouă, şi partenerului, să revărsaţi tot ce ţineaţi închis în voi. în paturile de spital din întreaga lume zac pacienţi care îi

destăinuie străinului din patul vecin cele mai profunde dorinţe, cele mai nebuneşti vise de viitor, cele mai ascunse spaime, pentru că, într-un moment de vulnerabilitate, fiecare este disperat să intre în contact cu altcineva şi să stea de vorbă cât pentru o viaţă întreagă. Atunci când începeţi să introduceţi un asemenea nivel de libertate în relaţiile voastre, puneţi sămânţa creşterii şi a vindecării într-un pământ roditor, fără a mai vorbi de legătura emoţională afectuoasă între doi oameni.

Sufletul vostru doreşte să defuleze presiunea din blocajele şi problemele de care s-ar putea să nu vă daţi seama, în mod conştient. Acest fenomen seamănă mult cu o sticlă de apă minerală cu dop. Are loc o acumulare, iar pentru că sufletul vă aduce anumite convorbiri şi experienţe, aveţi, în sfârşit, posibilitatea de a scoate dopul. Şi atunci, parcă are loc o explozie de emoţie. Această explozie este semnul care arată că a existat un blocaj, care acum izbucneşte pe gâtul îngust al sticlei. Sărbătoriţi această senzaţie, căci aţi reuşit, în sfârşit, să chemaţi şi să atrageţi spre voi un moment, o şansă de vindecare şi degajare a blocajului.

Asemenea clipe, şanse şi sărbători ale vieţii, apar pentru că le-aţi chemat chiar voi, frânturi de timp şi şansa unei manifestări splendide a legăturilor pline de afecţiune.

Noua Revoluţie

/

Dincolo de timpul şi spaţiul vostru, noi am evoluat într-o rezonanţă mai firească a unui potenţial superior pentru o specie vie, ceea ce înseamnă că noi nu avem limitările pe care le aveţi voi cu privire la fiinţa voastră materială şi cu modul în care emoţiile ne impulsionează experienţa. Asta nu ne împiedică, însă, să iubim profund, să simţim fericirea la fel ca voi, însă noi ne-am lansat în încercarea de a ne vindeca temerile şi motivaţiile provenite din frică şi am decis să trăim în mod conştient. Atunci când trăieşti conştient, comportamentul nu-ţi izvorăşte din motive care-ţi sunt necunoscute ţie însuţi.

Oraşul Charlottesville, Virginia, locul natal al lui Thomas Jefferson, este un loc care rezonează cu începuturile revoluţionare ale ţării voastre şi o locaţie palpabilă, în care se poate intra în contact cu aceeaşi amintire legată de trezirea şi de manifestarea Lumii voastre Noi. Este un lucru important, pentru că, din perspectiva intelectului, pare că a trecut atât de multă vreme de când au avut loc aceste evenimente - de la protestele legate de taxa pe ceai, în Boston/ până la guvern vostru actual.

Mergeţi înainte şi reintraţi acum în aceleaşi roluri de odinioară. Foarte simplu. Nu este nevoie decât de amintirea modului în care o făceaţi pe vremuri. La momentul actual, întreg

globul vostru se va aduna la „ceaiul" organizat în cinstea eforturilor populaţiei de a se scutura de tirania elitei de la putere, care adesea are drept motivaţie orice altceva, în afară de interesul şi beneficiul întregii voastre colectivităţi. Noua voastră lume poate să apară în acelaşi mod, cu vizionari inspiraţi la cârmă, ispitindu-vă să ieşiţi de sub oprimare şi să puteţi „preamări" cum doriţi, fără ameninţarea de a fi pedepsiţi.

* motivul de moment al izbucnirii războiului de independenţă al statelor americane, a fost o taxă impusă de englezi asupra importului de ceai. Mişcarea a început cu gestul de a arunca în ocean, lăzile cu ceai. N. T.

însă, în acest caz, expresia preamăririi este anunţul că „preamăriţi" nevoile voastre, ale tuturor, nu doar ale câtorva dintre voi. Noua voastră atitudine de veneraţie consideră importante problemele de mediu şi sociale care vă preocupă, fără să le minimalizeze sau să le banalizeze. Această banalizare din partea marilor companii, a guvernului, ca şi a celor care încă nu au înţeles starea jalnică a locuitorilor fără adăpost şi înfometaţi ai lumii voastre, este forma voastră modernă de reprimare şi de ameninţare cu pedeapsa, aşa cum se observă din reacţia lor la orice formă de activism.

Actualmente, există câteva asemănări surprinzătoare între perioada Revoluţiei Americane şi vremea contemporană, în măsura în care, în prezent, voi faceţi eforturi să vă exprimaţi pe voi şi să vă exprimaţi libertatea de adoraţie: libertatea de a alege ce vi se pare important, fără ca legiuitorii voştri să trebuiască să ia decizii bazate pe ce este important pentru cei care au adunat cea mai mare bogăţie. în acelaşi timp, remarcaţi aceste asemănări; observaţi curajul şi implicarea necesare în zilele lui Thomas Jefferson şi ale lui John Adams*, în care adulţii simpli refuzau să se mai lase „dădăciţi" de Coroana Britanică, şi refuzau să mai tolereze permanenta reprimare şi influenţă exercitată de un grup restrâns. Ei erau gata să rişte totul pentru a construi o Lume Nouă, ca şi un nou mod de viaţă, pe baza unei filosofii care respecta libertatea.

Nu vă bucuraţi de libertate, atunci când nu aveţi nici un cuvânt de spus în felul în care este tratată planeta voastră. Nu aveţi nici un fel de libertate, atunci când, după cum se pare, nu deţineţi controlul asupra distrugerii resurselor voastre naturale, sau asupra nepăsării la adresa celor neeliberaţi. Nu vă spunem lucruri necunoscute, dar ar trebui să vă daţi seama în ce privinţe tânjiţi după libertate şi unde poate începe această mişcare.

Politica Revoluţiei Americane a facilitat apariţia unei voci

noi. Această nouă voce a fost luată în derâdere de cei aflaţi în „slujba" Coroanei Britanice, la fel cum este tratat acum glasul noii epoci, de către elita din afaceri şi de politicieni.

* conducători ai mişcării de eliberare a coloniilor americane şi coautori ai declaraţiei de Independenţă din 4 iulie 1776. N.T.

Vedem dovada acestei situaţii în mass-media, în ziarele şi rapoartele de la voi, care se ocupă de munca pe care o desfăşoară cei ce lucrează în domeniul social şi spiritual.

Printr-o coincidenţă, oraşui Chariottesville, Virgin ia, este sediul editurii Hampton Roads Publishing Company, iar în vecinătate se află Monticello, locul de origine al lui Thomas Jefferson. Aşa că este straniu că pomeneşti de vremea Americii revoluţionare alături de faptul că ne găsim din nou în epoca „revoluţieiCartea întoarcerea Revoluţionarilor, pe care editura Hampton Roads intenţionează să o publice în 2002, merge chiar până acolo încât sugerează că sunt chiar sufletele care i-au întrupat pe vizionarii Revoluţiei şi care s-au reîncarnat şi trăiesc astăzi printre noi.

Autorul, Walter Semkiw, M.D., nu numai că stabileşte cine sunt acum aceşti oameni, ci face şi comparaţia între schiţa figurii lor de atunci şi fotografiile lor actuale. Teoria lui este că trăsăturile fizice, în special structura feţei, trăsăturile de personalitate, ba chiar şi stilul scrisului, se păstrează efectiv de la o viaţă la alta, contribuind astfel la stabilirea unei corespondenţe a identităţilor lor. Asemănările fizice sunt realmente stranii şi este pasionant să te gândeşti că ne putem organiza din nou împreună şi să facem schimbările la care visăm cu toţii. Cele spuse de voi, împreună cu afirmaţiile din canea lui Semkiw, implică foane multe. Ne găsim într-adevăr, în prezent, la acel nivel de „construire a istoriei", pregătiţi să schimbăm cursul viitorului?

Chiar şi atunci, în timpul în care a luat naştere noua voastră Declaraţie de Independenţă şi Constituţia, „Părinţii voştri Fondatori" bănuiau că lucrul pe care ei încercau să-l realizeze va avea implicaţii de mare extindere, iar mulţi dintre voi recunosc şi ei că se întâmplă ceva. Fie veţi continua în situaţia de acum şi vă confruntaţi cu consecinţele acestei atitudini, fie se va schimba ceva. Astfel, dacă vă veţi schimba şi vă veţi angaja

pe calea spre o conştienţă superioară, vă veţi îmbiba viaţa cotidiană cu aplicaţii mai vaste ale spiritualităţii. Din perspectiva culturii voastre, ar trebui să fie considerat „revoluţionar" chiar şi faptul de a accepta că specia voastră este ameninţată. Ce ar putea fi mai senzaţional decât această

înţelegere? Ce ar putea fi mai presus de această realizare, în cărţile voastre de istorie?

Ca o colectivitate, vă maturizaţi. Veţi privi înapoi spre această perioadă şi veţi fi mândri de participarea voastră, a tuturora, pentru că, indiferent de rolul pe care-l jucaţi, v-aţi lăsat sufletul aici, acum - aşa că, indiferent în ce mod va interpretaţi rolul, faceţi parte din revoluţie. Chiar şi în timpul revoluţiei din 1776, în spatele scenei se desfăşurau mari eforturi concertate. Fiecare participant avea rolul lui. Până şi gospodinele şi sclavii, toată lumea a participat la ceea ce urma să fie considerat ca noua deşteptare a ţării voastre. în acelaşi fel vă porniţi şi voi toţi a- cum, într-o nouă trezire a speciei voastre. Ce s-a petrecut atunci ar putea fi considerat doar ca „nesemnificativ", în comparaţie cu cele ce se întâmplă acum. Oare pentru ce crezi că v-aţi pregătit? Veţi reuşi să înaintaţi acum dincolo de momentul unei revoluţii pornite într-o ţară - şi veţi revoluţiona, pe plan global, întreaga voastră idee despre ce înseamnă să fii om.

Da, vă aflaţi cu toţii în clipa revoluţiei voastre, pentru că nu veţi mai rămâne în starea voastră permanentă de somnolenţă. Revoluţionaţi ideea că trezirea nu este doar necesară, ci chiar trebuie să aibă loc, dacă alegerea voastră este să perpetuaţi această paradigmă. Oricine va dori să participe, poate s-o facă. Până şi somnambulii participă, pentru că ei creează contextul pentru aceia dintre voi care doresc neapărat să aibă parte de experienţa de a se simţi ca lumină şi ca un glas unitar, în lar-ma de uitare şi de zgomot lumesc.

Desprindeţi-vă centura de siguranţă. Ridicaţi-vă de la masa presupunerilor. Reglaţi-vă scaunul în poziţie verticală, pentru că acum sunteţi liberi să circulaţi prin galaxie. Spre asta ţinteşte revoluţia actuală, pentru că un om care s-a trezit, îşi reia mai întâi şi mai întâi casa, înainte de a se avânta mai departe, în casa mai vastă a universului său. Iar noi, ca orice bun vecin, suntem prezenţi aici, pentru a vă ajuta să treceţi prin această tranziţie.

CAPITOLUL 15

Comunicare prin videoconferinţe

La un sfârşit de săptămână, la Chicago, la extravaganta expoziţie de cărţi Book Expo, unde editori, autori şi alţi profesionişti interesaţi participă la o convenţie. Bob şi cu mine stăm comod în nişte fotolii, mulţumiţi dar epuizaţi. Când m-au apucat furnicăturile în creştetul capului, am înhăţat caseto fonul şi am băgat în el o casetă nouă. Curios, dar în faţa mea a început să se formeze şi o imagine. Era oare coperta de la Time Magazine? Avea o bordură roşie. Nu puteam distinge

fotografia de pe copertă, nici titlul, dar mă interesa teribil să aflu ce legătură avea imaginea cu acea comunicare pe care urma să o am.

Pe parcursul comunicărilor precedente, se ivise şi subiectul „comunicare prin videoconferinţe / nu cele între clienţii şi brokerii de pe Wall Street, ci între cei de pe Strada Principală, SUA şi Oriunde Aiurea în Univers. însă nu mă prea descurcam cu noţiunile. Ce vroiau să spună prin „ comunicare prin video- conferinţă"? în ce priză, de pe care perete aveam să băgăm - noi ori ei - aparatul? Şi, în plus, din punct de vedere electronic, ce ne trebuia? Un monitor video? Placă de sunet? Televizor? i-am dat casetofonul lui Bob, ca să poată supraveghea înregistrarea. După o scurtă probă a aparatului şi după ce înregistrase iuna, ziua şi anui, Bob a apăsat pe butonul „ înregistrare", iar transmisia a început să curgă.

Recunosc că toate astea mi se par chineză curată - deşi, din punct de vedere ştiinţific, par extrem de simple. Şi nici măcar nu pot fi sigură că ie-am captat exact comunicarea. însă, doar ca amuzament, am indus-o aici, numai pentru a exersa viaţa pe muchie de cuţit şi, de asemenea, dacă eventual este precisă şi corectă - şi, prin urmare, posibilă - ne-am gândit că

v-ar face plăcere să participaţi la următoarea noastră aventură, din călătoria continuă a conversaţiilor cu ET.

Când spunem că vă putem contacta prin videoconferinţe, vrem să spunem că vă putem integra printr-o metodă care permite o conexiune între mintea noastră şi a voastră. Dar asta nu exclude probabilitatea materială care vă va da posibilitatea de a ne contacta într-un mod mai tangibil, prin sistemele voastre electronice, folosind un canal. Acest canal poate fi unul dintre cei care trăiesc experienţa întâlnirilor cu extraterestrii, iar acesta transportă energiile de la un tărâm la celălalt - ceea ce este exact ce se petrece în timpul fenomenului de transmisie directă prin „channeling".

Transmisia prin videoconferinţe a imaginii şi a energiilor noastre, exprimate prin comunicări, nu este o idee mai complicată decât ceea ce se întâmplă, chiar acum, cu această comunicare. Dacă vi se pare că este, atunci nu înţelegeţi acest proces de comunicare. A face „channeling" presupune foarte multă implicare. în uzanţele noastre lingvistice, „channeling" este un cuvânt obişnuit, iar mulţi dintre voi îl recunoaşteţi imediat, însă doar un număr mic sesizează modalităţile complexe care sunt puse în mişcare, pentru a face ca, noi şi alţii, să pătrundem până la voi. Atunci când se pare că pasul următor ar fi uriaş, e doar pentru că voi nu vă daţi seama de cât de complicat este ce se întâmplă aici.

Când stai pe un zgârie-nori şi priveşti în jos, vezi maşinile la dimensiunea unei gămălii de ac. De la acea distanţă, nu se poate înţelege complexitatea motorului cu injecţie, nici a covoraşului din maşină alcătuit din fibre, pentru că vă găsiţi atât de departe de detalii. Deşi acest proces de comunicare poate fi chiar „alături" de voi, există totuşi un gol în înţelegerea pe care
o aveţi despre cele implicate.

Dacă aţi înţelege toate astea mai complet, aţi adopta cu mai mare uşurinţă - aşa cum o facem noi - următorul program din comunicarea noastră. Nu l-aţi refuza atât de uşor. Nu o faceţi în mod explicit, dar ne dăm seama că, dacă aţi anunţa aşa ceva, aţi provoca oarece nedumerire. Explicaţi-le altora ideea

voastră trăsnită şi invitaţi-i să vă însoţească în această călătorie.

Capacitatea unei persoane oarecare de a intra în contact cu noi este stimulată, cel mai bine, când sunt prezente anumite modificări - la fel cum un înotător de la jocurile olimpice face anumite schimbări asupra corpului material şi a personalităţii sale. Adesea v-am încurajat să vestiţi că această comunicare este la îndemâna oricui - după cum şi este - iar motivul pentru această legătură puternică, intensă, cu noi aici se datorează prezenţei anumitor variabile. Merită toate eforturile să urmărim această direcţie de comunicare, în modul acesta, din motive de apartenenţă „trecută, prezentă şi viitoare".

Bob, legătura şi contribuţia ta în această privinţă este importantă. Ceea ce reprezinţi este simbolizat printr-un soi de adaptor-electronic. Energia şi prezenţa ta facilitează dinamica acestor comunicări - şi chiar mai mult. Rolul tău seamănă cu cel al unui adaptor, ceea ce este însă o explicaţie simplistă. Dacă aţi încerca să montaţi o piesă într-un aparat electrocasnic, montajul ar necesita o punte, iar această punte este adaptorul şi defineşte funcţia ta. în acţiunea de channeling tradiţional, rolul tău ar putea fi descris ca acela de „conductor". Implicarea ta stimulează mai bine toate energiile, ca să se realizeze conexiunea la toate nivelurile şi să se materializeze. Este, prin urmare, o combinaţie magică, reprezentată de voi doi şi de alţii, pentru că sunt prezente piesele jocului de puzzle. Vă întrebaţi de ce părem a încuraja această combinaţie. Cum am putea să nu încurajăm o asemenea sinergie minunată?

Motivul pentru succesul de până acum este, în foarte mare măsură, datorat participării voastre comune, pline de energie şi organizării prin convorbiri telefonice şi comunicări permanente. încurajarea pe care o oferă Bob face parte din asta, dar Bob o poate oferi, tocmai pentru că, mental, el înţelege profund acest

material, dintr-o mulţime de motive. De aceea, încurajarea pe care o asiguri tu. Bob, nu este zadarnică, aşa cum se gândea Lisette la un moment dat, ci, dimpotrivă, o oferi pe baza unei înţelegeri din suflet a ceea ce alegem cu toţii să facem, dar şi a ceea ce este posibil. Aşa că, pentru moment, participarea ta este esenţială, iar forţa ta e mereu prezentă, în ciuda distanţei
258
dintre voi. în toată această muncă există o aură foarte intensă a prezenţei tale - lucru pe care-l va confirma şi ea.
Aşadar, ce vor să zică toate astea despre comunicarea prin videoconferinţe între oameni şi extraterestri?

Prin anumite experimente şi abandonare în joacă, printr-o creaţie pură, superbă, puteţi merge înainte, dacă vă ajută imaginaţia. Este nevoie aici de aceia dintre voi care au cel mai marcat simţ al jocului, pentru că ideile limitate despre ce e şi ce nu e posibil, v-ar îngreuna progresele.
Dar n-ar fi mai întâi nevoie ca cineva să inventeze un fel de dispozitiv electronic pentru a facilita acest lucru?

Modelul de „tehnologie" a fost deja stabilit. Există deja premisa fundamentală. Trebuie să insistaţi pe această idee şi să vă prefaceţi că noi nu suntem acolo unde suntem - că ne găsim doar la o mică distanţă, şi atunci lucrurile nu vor mai părea atât de imposibile. Reflectaţi profund la ce se întâmplă în timpul procesului de channeling şi al acestor comunicări, şi observaţi asemănările extraordinare între comunicarea prin videoconferinţă şi procesele de channeling, mai ales în acest caz, în care energia este extrasă din unitatea craniului. S-ar putea spune că, făcând câteva modificări aici, cu Lisette, tu, Bob, ca „exemplar", eşti perfect potrivit pentru această funcţie. Anumiţi indivizi au în inimă dispozitive care îi fac să funcţioneze mai bine. Ca urmare a unor astfel de intervenţii, pacientul nu este supus unor constrângeri mai mari, ci dimpotrivă, tocmai pentru că ştiinţa a descoperit o cale de prelungire a vieţii.

în acest mod, aici există mai multă libertate - şi nu mai puţină. Primitorii de stimulatoare cardiace au decis că, prin amplasarea unui mecanism în corpul lor, vor fi mai bine adaptaţi şi mai capabili să trăiască până la îndeplinirea completă a scopului lor declarat. Astfel, şi Lisette şi-a ales o cale ce include un mecanism ce îi permite să acţioneze ca un canal de comunicare între lumile noastre. Cum se va desfăşura asta până la urmă, cum
259
va continua, cum va evolua, veţi vedea. Sunteţi ca nişte copiii care, în parc, ţopăie de bucurie la gândul că îi aşteaptă o zi

întreagă fără şcoală - căci unele dintre aceste idei vă aduc aceeaşi senzaţie de abandon lipsit de griji, când vă minunaţi de câte posibilităţi creatoare aveţi, pe plan sufletesc, de a trăi experienţa splendorii pe care o reprezentăm noi toţi. Minunea care se întâmplă cu noi toţi, este aceea de a ne minuna fiecare de celălalt. Noi cu voi - şi voi cu noi. E o şansă nemaipomenită!

, Omenirea ajunge atât de repede la starea de teamă şi la prejudecăţi, doar la simpla idee a unei posibile „manipulări" a speciei umane de către extraterestri; cu toate acestea, oamenii

i se reped mereu să ajute alţi oameni, în moduri considerate binevoitoare şi evoluate, ceea ce nu etichetaţi drept „manipulare". Când protestaţi faţă de apropierea noastră de voi, vorbeşte doar frica voastră, care dă glas sentimentului că numai voi aveţi dreptate, pentru că mintea spune: „A, faza următoare este controlul prin manipulare - şi am ştiut asta din totdeauna. Duşmanul pândeşte acolo şi aşteaptă să ne poată controla. Am bănuit tot timpul că universul este lipsit de siguranţă."

Cât de curând putem încerca această comunicare prin videoconferinţă?

N-o să vă placă răspunsul nostru. Timpul nu există pentru noi. Timpul este relativ pentru voi şi tărâmul vostru, dar iată un lucru pe care trebuie să-l ştiţi - după cum veţi proceda, aşa veţi fi; aşa că, dacă ar fi să spunem: „Se vor petrece anumite lucruri, peste cinci ani", rezultatul pe care îl poate avea această afirmaţie este că mintea va spune: „OK, peste patru ani şi două luni vom începe să ne gândim la asta, şi apoi, peste patru ani şi nouă luni vom merge la un magazin cu produse electronice şi vom cumpăra nişte echipamente tehnice".

Vă daţi seama că este complicat să vă răspundem, când e vorba de timp? Capacitatea voastră de a crea ceva din nimic vă va da răspunsul la întrebare. Noi putem doar să vă îndemnăm să creaţi orice veţi hotărî, de îndată ce veţi dori să trăiţi acel lucru în realitatea existenţei voastre. Unii dintre voi pot avea o idee,

pe care să o şi trăiască la foarte scurt timp după aceea. Pentru alţii, e nevoie de ceva mai mult timp. Esenţa este să nu mai amâni încercările creatoare. Dacă ai ales să mergi într-o anumită direcţie, atunci chiar trebuie să mergi într-acolo. Extrage această experienţă din realitatea potenţială şi atrage-o către tine.

Cine ar putea fi implicat în dezvoltarea acestui proces de comunicare prin videoconferinţe?

Vă rugăm, aveţi răbdare cu noi, când vă reamintim că tot

cortegiul procesului creator, ca şi coordonarea celor mai mici detalii, necesită o sincronizare uimitoare, în care totul se aşează, pur şi simplu, la locul lui, fără un efort mai mare decât îţi trebuie să ridici un creion. Atunci când înaintezi cu hotărâre, totul este posibil. Numele actorilor există deja în gama voastră de opţiuni. Acest răspuns e valabil pentru orice. La fel ca la toate evenimentele, actorii sosesc conform programului lor precis convenit - şi aici lucrurile stau exact la altfel.

Aceleaşi principii se aplică, fie că eşti pornit să „inventezi" sistemul de comunicare prin videoconferinţe între noi, ori să găseşti conducătorul şi echipa creatoare perfectă pentru un proiect editorial cum este acesta. Nu e mai complicat decât ce aţi făcut până acum. Nu e mai dificil decât să ajungi de pe o parte a străzii pe cealaltă, dintr-o parte a oraşului în cealaltă, dintr-o parte a globului în cealaltă, de la un univers la altul.

Totul începe cu manifestarea intenţiei. Atunci apar mira-]
cole. Mesajul din această carte e că toate lucrurile sunt posibile \
- inclusiv să ne cunoaşteţi pe noi. Iar relaţia dintre noi nu se j limitează la un anume tip de contact sau comunicare, tot aşa 1 cum nici relaţiile dintre oricare dintre voi, nu sunt limitate.

Dintre aceia care încep să reflecteze la aceste idei, inclusiv la ideea comunicării cu noi prin videoconferinţe, cine poate avea mai multă experienţă, tu sau cineva care nici nu s-a gândit vreodată la această idee? Numele jucătorilor sunt doar detalii.

Decizia de a crea ceva magnific este provocarea reală. Decizia necesită încredere, credinţă şi hotărâre, iar asta ar impune o viziune cu adevărat măreaţă.

Există unii care insistă că „omuleţii cenuşii" sunt malefici, că ne manipulează - şi nu vor să renunţe ia aceste idei preconcepute despre voi.

Conchistadorii spanioli călăreau vijelios prin ţară şi îi jefuiau pe concetăţenii lor, din cauză că nu înţelegeau faptul că toţi oamenii sunt prin naştere liberi şi sunt cu toţii Una, în mod inerent. Există deci mulţi dintre voi care ne percep indubitabil ca pe nişte conchistadori galactici. într-un anume fel, sunteţi consultanţi de imagine. Nu e o treabă uşoară. Pentru a schimba imaginea unui blocaj cultural cu privire la o anumită idee, este nevoie de capacitatea de a gândi creator asupra posibilităţilor.

în calitate de consilieri de imagine, voi abordaţi o premisă culturală şi îi spuneţi pe nume, ceea ce înseamnă prejudecată. Voi încercaţi, în numele nostru, să schimbaţi imaginea de con-

chistadori şi jefuitori, în cea a unei specii iluminate, blânde. în cel mai bun caz, acesta este un salt pentru multe grupuri disparate ale populaţiei voastre, însă e un prim pas necesar în încercarea de a aborda şi a vindeca un nivel de frică predominantă. Pentru unii dintre voi, această convingere nici măcar nu este conştientă. Prezentarea noastră treptată, făcută prin intermediul acestor comunicări şi videoconferinţe, prezintă imaginea aparentă a conchistadorului şi, privită de la distanţă, îi va permite unei culturi, unei civilizaţii, să accepte ideea vecinătăţii noastre.

Este o abordare delicată, care la început prinde mai greu, dacă ar fi să privim lucrurile din perspectivă globală şi dacă ţinem cont de nivelul vostru actual de înţelegere raportat la numărul de semeni de-ai voştri care citesc şi cumpără cărţi, faţă de numărul întregii populaţii.

Dar nu vă bateţi capul cu cifrele!

Cât despre fiecare dintre voi, observaţi amplasarea voastră strategică pe planetă, observaţi circumstanţele strategice ale naşterii voastre, pentru a putea participa la acest joc încântător şi amuzant. Veţi găsi modul perfect în care să vă îndepliniţi rolul în acest joc de şah. Trebuie doar să vă facă plăcere ce se întâmplă, pentru că este o răsplată pe care v-aţi atras-o, aşa că bucuraţi-vă de diferitele voastre experienţe de pe parcurs.

Atât comunicările prin teleconferinţe, cât şi prin videoconferinţe, permit apariţia conectării frecvenţelor energetice - una prin mijloace vizuale, iar cealaltă prin mijloace audio. Utilizând participarea energetică a capacităţilor de transmiţător ale Liset- tei, puteţi face legătura cu noi, printr-un proces care vă permite să receptaţi un afişaj vizual al frecvenţelor noastre vocale. Imaginea vizuală va fi şi cea a rezonanţei vocilor noastre. Sunt informaţii vizuale, nu doar auditive. Este un prim pas din ceea ce noi denumim videoconferinţă, pentru că voi puteţi primi un indiciu vizual din comunicarea noastră. Poate fi transmisă şi imaginea noastră vizuală - dar s-o luăm cu încetul, una câte una. Etapa iniţială poate fi o citire vocală, ori o imagine a frecvenţelor noastre, care sunt transmise din zona noastră până la voi. Dacă vă introduceţi frecvenţele energetice într-o componentă care le poate citi, atunci se obţine o ieşire, care e citită şi măsurată.

Desigur că există şi unii care vor respinge această posibilitate şi vor spune că este o şmecherie, dar nu aceştia sunt cei pe care îi contactaţi primii. Acolo unde există îndoială şi negare, există uneori şi „fixaţii", iar ideile unor persoane sunt cimentate, sunt fixate solid, până ce se schimbă din proprie

iniţiativă. Nu vă bateţi capul cu aceste critici. Perseveraţi doar să faceţi ce vreţi şi nu tărăgănaţi, pentru că nu ştiţi la ce duce un lucru sau altul - nu vedeţi ce procese şi proceduri iniţiale iscă sau conduce la etapa următoare.

Există aici şi o componentă audio, care face legătura la un afişaj video. Sunt conectate. Faceţi diferenţa între ceea ce ştiţi, în inima şi sufletul vostru, şi ceea ce ar fi posibil, dar pe care mintea îl respinge ca ridicol.

Ascultaţi-vă sufletul. Nu vă sinchisiţi de minte. Lăsaţi-o să respingă şi să nege ce-o vrea ea, iar voi continuaţi cu eforturile, cu încercările. Noi suntem de părere că orice întreprindeţi cu fervoare plină de energie, veţi putea realiza - iar noi stăm pe-aproape, pentru a vă ajuta în ceea ce faceţi. Trebuie să aveţi convingerea că nimic nu vă este prea departe şi nimic nu e imposibil. De ce trebuie să fie aşal Să crezi în lucrarea interioară a credinţei şi în ceilalţi participanţi din cosmos, şi să ştii că Divinitatea ne va da inspiraţia - şi vouă, şi nouă - ca să creăm între

noi o relaţie de camaraderie, poate fi considerat ca unul dintre scopurile universului.

Dacă, însă, preferaţi să nu ţineţi cont de această idee, pentru că vi se pare ridicolă şi imposibilă, n-aveţi decât să nu vă gândiţi la ea. Nu veţi fi pedepsiţi în nici un fel. Nu e nevoie de persoane foarte învăţate pentru a înţelege că este posibilă între noi o comunicare perceptibilă. N-aţi observat că până şi unii dintre specialiştii voştri în comportamentul animalelor au descoperit o modalitate de a interpreta semnalele şi limbajul gorilelor?

Te referi ia capacităţile uluitoare ale gorilei Koko, care foloseşte încă din anii '70 limbajul semnelor, pentru a comunica cu oamenii?

Este un fapt care a fost susţinut prin documente şi întregul limbaj a fost rafinat, pentru a-i da unei specii posibilitatea de a conversa cu alta. Şi atunci, ce părere ai despre ce alte lucruri ar mai fi posibile între noi? în aparenţă, voi şi gorilele sunteţi separaţi printr-o diferenţă a speciilor şi, oarecum, faceţi parte din „lumi" diferite, nu-i aşa? Dacă acum o sută de ani a fost lansată sugestia că va avea loc o comunicare între gorile şi oameni, ce reacţie aţi fi avut? Aşa că ar fi bine să te gândeşti la asta, înainte de a respinge potenţialul şi posibilităţile a ceea ce sugerăm că poate exista între noi.

Dacă e să dezvoltaţi ceva, ar fi bine să dezvoltaţi o acceptare mai cuprinzătoare a ideii de a vă concentra asupra rezultatului îmbucurător - şi nu neapărat să înţelegeţi datele problemei. Prin problemă înţelegem amănuntele şi detaliile din jurul

întrebărilor „cum şi de ce" ar putea funcţiona un lucru.

Păşeşte pe această cale, în această direcţie şi înarmea- ză-te cu credinţă şi încredere în toate capacităţile voastre ca echipă, pentru a transpune totul în realitate. în cazul în care cauţi răspunsul din perspectiva ştiinţei perfecte, nu-l vei găsi, deoarece voi creaţi această „ştiinţă perfectă" la voi acasă.

Rescrieţi6eX\n\\\di acestei ştiinţe. Aşa că, nu căuta explica- ţia în manualele voastre.

Priveşte la natura Divinităţii.

264

Priveşte la natura universului. Priveşte la cea mai măreaţă idee posibilă şi atunci vei afla de unde vine tehnologia.

Apoi, urmează detalii şi descriere a procesului prin care să mergeţi mai departe. Susţineţi călătoria prin documentare, pentru că nu înregistraţi doar un proces mecanic, ci le amintiţi camarazilor voştri cum să meargă mai departe, înarmaţi doar cu o idee năstruşnică. Nu aveţi nevoie de NASA ca să ne găsiţi.

Nu mai aveţi nevoie să citiţi tot ce aţi citit până acum, tot ce s-a publicat pe tema creaţiei din nimic, din aer. Acum veţi demonstra acest lucru. Către ce credeţi că v-au condus toate acele cărţi?

Asta aveţi de făcut, cu dăruire plină de veselie. Convocaţi tovarăşii de joacă, pe cei care descoperă încântarea într-o astfel de întreprindere, şi înaintaţi în aceste experimente, fără a căuta de la noi îndrumări prea specifice, astfel încât să vă simţiţi incapabili şi dependenţi de noi - ci, mai degrabă, fiţi doar convinşi că suntem aici pentru a vă îndruma. Vă vom ajuta pe parcurs, însă şi tu eşti o fiinţă universală.

Te rugăm să demonstrezi acest lucru. Conectează-te la cunoaşterea pe care o deţinem şi foloseşte-te de ea, aşa cum te conectezi la noi. Suntem alături de voi, iar voi alături de noi, aici, în habitatul vostru, făcând prin cosmos conexiunea către alţii. Aduceţi dovezi ale procesului parcurs şi ale descoperirilor voastre şi nu veţi fi surprinşi că, atunci când veţi privi în urmă, la începuturile voastre modeste din „cămăruţa" din fundul curţii, veţi zâmbi uimiţi.

Marile încercări au început adesea, tocmai cu o asemenea naivitate şi uimire.

Pornind de la această gândire a nivelului de posibilităţi, „evenimentele curente" ale lumii voastre pot fi schimbate pentru totdeauna.

265

CAPITOLUL 16

încotro ne îndreptăm, de aici încolo

Cu câteva săptămâni în urmă, o bună prietenă a venit la mine

să-şi verse iritarea pe care i-o producea o rudă, despre care spunea că este mult prea econoamă. Mi-a descris-o pe veri- şoara ei ca fiind atât de chibzuită, încât ajunsese la Urnita dis-funcţionalităţii. Prietena mea a continuat, spunându-mi cât de enervant era să fie în preajma acestei rude şi că era oarecum derutată de modul în care simţea că-i fierbe sângele, de fiecare dată când se întâlnea cu ea. „Mă apucă nebunia, doar când sunt în apropierea ei", mi-a spus exasperată, prietena mea.

Ei bine, asta m-a făcut să reflectez la aceste lucruri, pentru că nu e prima dată când am observat că exact caracteristica pe care cineva o critică, este cea care îl defineşte perfect pe el însuşi. în cazul prietenei mele, nu m-am îndurat să-i răspund că ea însăşi putea să candideze la postul de preşedinte al Asocia-ţiei Zgârciţilor şi că îşi re folosise aceeaşi agendă timp de şapte ani la rând, ştergând numele zilelor săptămânii, pentru ca să corespundă cu datele anului curent.

în ciuda venitului pe care-l are, este de-a dreptul meschină - aşa că, s-o aud plângându-se de altcineva, fără să observe că ea însăşi avea aceeaşi trăsătură caracteristică, mi s-a părut straniu şi chiar m-a făcut să mă gândesc că lucrurile care ne enervează au o anume semnificaţie. M-am întrebat, mai ales, cum anume s-ar putea reflecta această dinamică, în contextul legat de fenomenele întâlnirilor cu ET.

Am stat să mă gândesc că lucrurile care mă deranjează cel mai mult la altcineva, sunt, probabil, propriile mele defecte de caracter.

Cei care-ţi provoacă iritarea şi resentimentele cele mai puternice, sunt adesea cei care te reprezintă cel mai bine pe tine - ei întrupează chiar acea trăsătură de caracter pe care o ai, pe care ţi se cere s-o observi, la care ţi se cere să reflectezi, pe care trebuie, prin urmare, s-o vindeci.

Toate sufletele de pretutindeni au organizat lucrurile astfel. Acei „alţii" pe care îi judeci şi îi respingi cât se poate de zgomotos, îţi zgândăresc cel mai mult propria rană dureroasă, recunoaşterea ta defensivă că priveşti la părţi din tine însăţi, despre care îţi dai seama, la un anumit nivel, să au foarte mare nevoie de ajustări. Când acele caracteristici îşi fac apariţia în altă persoană, şi declanşează în tine această reacţie, mulţumeşte-i acelei persoane, pentru că îţi oferă darul auto-examinării. Cum altfel s-ar putea trezi o persoană adormită, decât dacă primeşte un ghiont ca să se trezească din aţipeală - ghiontul fiind lucrurile pe care le resimţiţi ca iritare, prejudeca-tă, critică şi făţărnicie? Desigur, în mare parte a timpului, nu eşti conştientă de darul pe care ţi-l aduce altcineva şi, în schimb, încerci să-i eviţi pe cei despre care

spui că-ţi displac.

Atunci cum să rezolvăm acest paradox - faptul că îi evităm pe cei pe care îi atrag sufletele noastre?

Mai întâi, sufletul atrage spre tine, prin intermediul altcuiva, ceea ce îţi seamănă - iar apoi, mintea supervizează respingerea, pentru că sufletul nu are duşmani, în schimb intelectul, da. Intelectul este cel care ţine pe răboj socoteala celor despre care crezi că te-au nedreptăţit, în timp ce latura ta superioară nu are nici o obiecţiune faţă de nimeni.

Aşa că mintea judecă, apoi condamnă, descoperă prostia, găseşte defecte şi se opune, respinge, se fereşte, dispreţuieşte - şi face toate astea, în timp ce sufletul aşteaptă cu răbdare şi cheamă spre sine încă o persoană, din alt loc, la alt moment, pentru a te îmboldi din nou, până ce ajungi să observi celălalt eu din fiinţa ta.

Astfel te îndrepţi spre acele laturi ale tale pe care nu le recunoşti, pentru care eşti pregătită.

Cu siguranţă, însă, că nu toate trăsăturile de caracter pe care le considerăm neplăcute ia alţii, reflectă ori oglindesc acelaşi lucru în propria noastră persoană? Să luăm, de exemplu, trăsăturile unui alcoolic, căsătorit cu o femeie care se opune obiceiului său de a bea. Dacă ea nu bea de loc, cum să se reflecte asta asupra ei?

Pentru ca, în viaţa cuiva, să-şi facă apariţia unele trăsături de caracter „enervante", care să declanşeze astfel o reacţie de judecată, critică, resentiment, ori automulţumire, înseamnă că se întâmplă ceva cu planurile sufletului. Trebuie să recunoaştem că aceste idei nu sunt pentru cei prea sensibili, dar dacă viaţa ta funcţionează cum trebuie şi crezi că eşti pregătit pentru marea ligă spirituală, gândeşte-te că maestrul nu se enervează pe nimeni, în nici un fel de condiţii şi de aceea poate chema la el orice experienţă, fără prejudecăţi ori sentimente de superioritate.

Prin intermediul prietenilor, al colegilor, chiriaşilor, patronilor, copiilor şi vecinilor, sufletul atrage adesea către el trăsături şi caracteristici comune - dar care par a fi disimulate în altcineva. S-ar putea ca particularităţile modului în care sunt împărtăşite aceste caracteristici şi trăsături să nu fie identice. Femeia din exemplul tău se poate întreba unde manifestă şi ea comportamente specifice unei dependenţe, pierderea stăpânirii de sine, sau manifestarea unei anumite slăbiciuni. Cercetând prin introspecţie, va vedea în ce mod dă dovadă de dependenţă faţă de vreo substanţă, de alimente sau sex, ori poate are obiceiul prost de a-i teroriza emoţional pe alţii, sau de a-i judeca pe ceilalţi.

Prin acest mesaj, încercăm o acţiune foarte personală, aşa că fii atentă la el. în exemplul tău, sufletul întreabă de ce ar trebui cineva să-l judece atât de aspru pe un alcoolic, atunci când ai şi tu aceeaşi caracteristică în comun cu el, doar cu detalii diferite. Invers, adesea întruchipezi chiar tu, măcar într-o anume măsură, acele trăsături pe care te simţi îndemnată să le îndrăgeşti şi să le admiri la ceilalţi. Vezi, îţi ajunge să priveşti în jur ca să vezi de cine eşti înconjurată - iar dintre aceştia, cine îţi stârneşte vreo reacţie - şi vei descoperi zone ale propriei tale dezvoltări spirituale, care solicită să fie abordate şi vindecate.
268
Ce spui, însă, de un om de afaceri posomorât, prost dispus, care este enervat şi deranjat de giumbuşlucurile adolescenţilor zgomotoşi din apropiere? Vrei să spui că aceşti adolescenţi au caracteristici comune cu ale omului de afaceri?

Când altcineva îţi declanşează o reacţie de furie sau iritare, de enervare, de judecată sau gelozie, este posibil să deţii şi tu, în personalitatea ta, caracteristici similare, care trebuie vindecate - sau poate că ai atras spre tine trăsături pe care eul tău superior îţi cere să le dezvolţi, trăsături pe care nu le arăţi de obicei. în cazul omului de afaceri, sufletul lui poate că-i cere să „se lumineze", să regăsească bucuria, râsul şi umorul, aşa cum sunt întrupate de tinerii din jurul lui. Cu cât este mai rigid, cu atât va constata că este mai mult înconjurat de cei care reprezintă veselie şi jovialitate. în cazul lui, caracteristicile din celălalt pot părea chiar că au aspectul de iresponsabilitate, pentru că sufletul îi cere ca tendinţele sale rigide să se destindă şi să fie echilibrate prin veselie. De aceea, cei care sunt de obicei punctuali, ajung până la urmă să se căsătorească cu cineva care este permanent în întârziere. Contrariile se atrag, dintr-o raţiune minunată, plină de suflet.

Foarte bine, dar revenind la exemplul tău cu alcoolicul care declanşează dispreţul celui abstinent, cu siguranţă că dependenţa faţă de mâncare nu e atât de dăunătoare pentru sine sau pentru ceilalţi, cum e dependenţa de alcool. Aşa că, de ce ar pune sufletul un accent atât de mare pe vindecarea ei?

Din punct de vedere spiritual, cine poate spune care dintre „preocupările pentru lucruri inutile" este „mai rea" decât alta? Oricare ar fi iluzia asupra căreia eşti învăţată să te concen-trezi, ea te împiedică să te ocupi mai intens de momentul pre-zent. Numai intelectul, care este hotărât să evite recunoaşterea faptului că şi el caută o scăpare în lucruri inutile - numai intelectul, aşadar, este în stare să atribuie diferite grade de vinovăţie

269
semenilor săi, fiindcă aceştia preferă o altă iluzie decât a noastră. Inconştienţa rămâne inconştienţă, deşi înţelegem că reacţiile voastre vin din perspectiva legilor şi regulilor impuse de cultura voastră. însă noi vă vorbim din punctul de vedere al atingerii stării de trezie - iar din această perspectivă nu există grade de vinovăţie, aşa cum sunt împărţite de voi. Practic, drumul care vă menţine suficient de funcţionali, dar încă fără legătură cu propriul vostru eu superior, vă face să fiţi, probabil, mai puţin înclinaţi spre vindecare, în timp ce alcoolicul ori dependentul ar putea ajunge mai repede la „limita de jos", înaintând astfel mai repede către deşteptare. Desigur, la cel mai înalt nivel, nimic nu este inutil, lipsit de însemnătate, având în vedere că toate evenimentele şi circumstanţele devin parte a înfloririi măreţe a sufletului. Dar acum, noi vorbim despre felul în care fiecare dintre voi îşi condamnă propriul frate.

În cel mai rău caz, laturile nevindecate - tot felul de preocupări - provoacă lipsa de bucurie. Cine poate judeca, însă, care preocupare este „mai rea" decât celelalte? Există o mulţime de oameni furioşi, deşi nu sunt ameţiţi nici de băutură, nici de droguri, şi care au instantaneu stări de mânie şi revoltă şi împrăştie nefericirea în toate direcţiile. Aşadar, se prea poate să dai de vreo abstinentă plină de toane şi furie, care atrage spre ea o relaţie cu un dependent sau alcoolic. Deşi se scrie de rău în presa voastră despre şoferii beţi, sufletul omenirii vă cere să luaţi aminte şi să vindecaţi orice comportare sau trăsătură de caracter care împiedică personalitatea voastră să-şi atingă nivelul cel mai complet, mai bun, mai milos, mai iubitor. Aşadar, încetaţi să mai judecaţi dependenţele altora, atâta vreme cât voi înşivă suferiţi de o dependenţă. Dacă aţi ajunge să înţelegeţi toate astea în mod profund, atunci unde crezi că v-ar putea duce vindecarea rapidă a fiecărui individ?

Vindecare globală?

Da, deoarece aceste concepte se pot aplica şi la nivel global, când fiecare cultură încetează să le mai judece pe celelalte pentru „ceea ce au făcut rău".
270

Dacă vă atacă cineva şi familiile victimelor rămân fără adăpost, în doliu, sau lipsite de drepturi într-un fel sau altul, aceasta este pentru ţara voastră şansa de a se întreba dacă ea, ţara, s-a manifestat sau se manifestă într-un mod care contribuie direct, sau permite aceeaşi privare de drepturi a propriului său popor. Cine poate spune care „atac" reprezintă o exploatare sau o ameninţare mai mare - fiind, prin urmare, letal: efortul constant, dar insidios, al unei supraputeri de a

priva de drepturi şi resurse naturale popoarele altor ţări, până la privarea de drepturi a propriilor ei cetăţeni vârstnici şi pauperizaţi - sau un „atac" brusc, făţiş, condus de un număr mic de indivizi?

Unii oameni ar putea considera vorbele tale ca impertinente, având în vedere situaţia actuală a ţării noastre în contextul războiului împotriva terorismului.

Fie în relaţiile voastre interpersonale, fie în relaţiile culturale, etnice şi mondiale, intelectul vă joacă feste, pentru că nu-l identifică pe celălalt cu voi înşivă, ci o ţine morţiş că nu aveţi nici o legătură şi, de aceea, nimic în comun cu caracteristicile nevindecate ale celuilalt. Şi atunci, voi îl categorisiţi pe acest altul drept duşman şi încercaţi să-l pedepsiţi.

Aceasta este o iluzie, pentru că, dacă nu aţi avea nici o legătură cu el, celălalt n-ar face parte din experienţa voastră de viaţă şi nu v-ar provoca reacţia explozivă. Acest lucru este valabil atât pe plan individual, cât şi colectiv. Lasă intelectul deoparte, măcar pentru o clipă, şi ţine cont de acest lucru, prima dată când îţi vei judeca un prieten sau o rudă - ori pune mână pe arme şi porneşte războiul. Ambele pot fi vindecate - făcând aceleaşi adaptări, ca perspectivă.

S-a proclamat faptul că vindecarea are loc atunci când ne iubim unii pe ceilalţi, când îl îmbrăţişăm pe cel de alături - nu atunci când îi considerăm vinovaţi pe alţii şi îi ucidem. Unul dintre obiectivele din programul sufletului este să descopere calea pentru a avea compasiune faţă de alţii, care par categoric diferiţi de propria noastră persoană. Astfel, sufletele noastre, ale tuturor, au găsit calea remarcabilă de a face exact asta - să aibă

compasiune pentru alţii, care ar putea părea că nu au absolut nimic în comun cu noi. Noi suntem cu toţii părţi dintr-un plan măreţ, care ne asigură calea de a ne înţelege reciproc şi de a ne însuşi cunoaşterea faptului că suntem cu toţii una.

Cum să ne însuşim ideea că toţi suntem una?

Pare o idee prea înaltă pentru a fi pusă în practică.

Se poate, trăind mai mult decât o singură viaţă simultan.

Vrei să spui concomitent ?

Să fim şl alţi oameni, în acelaşi timp?

Nu există nimic de genul „timp", aşa cum îl descrieţi voi, însă sigur că da, aceasta este cea mai mare ironie. în orice moment dat, tu eşti mai mult decât acel „tu" care citeşte aceste rânduri, în clipa de faţă. Pe planetă există mai mulţi „tu" care îşi împart acelaşi suflet. Există mecanisme prin care sufletul ajunge să „înţeleagă" şi să resimtă compasiune pentru oricine.

Dacă ai să constaţi că nu te poţi apropia de cineva, că judeci acea persoană în permanenţă, înseamnă că, practic, ai anunţat întreg universul că nu o înţelegi şi de aceea trebuie să te pui în locul ei, pentru a o putea înţelege. Literalmente. De aici reîncarnarea. De aici întrupări care, rând pe rând, cuprind totul. Astfel, până şi unii dintre politicienii şi şefii voştri din armată, care acum conduc asediul în Afganistan, trăiesc actualmente întrupări concomitente în chiar acea ţară, posibil chiar ca parte a exact acelei reţele cu care suntem în război.

Această idee nu va fi considerată de o prea mare corectitudine politică.

Ar trebui să observi cât de ironic este că se consideră incorect politic, dacă dăm de înţeles că s-ar putea să aveţi laturi şi trăsături de caracter nevindecate, similare cu cele ale duşmanilor pe care îi urâţi cel mai mult. Şi totuşi, într-o civilizaţie evoluată, însuşi simbolul „politicii" - conducerea - personifică înţe-

lepciunea care se comportă într-un mod ce promovează pacea.

Dar nu noi am început. Noi am răspuns, pentru ca să putem avea pace, nu şi mai multă violenţă.

Pe scurt, se pare că aşa este, la fel ca atunci când îi dai o palmă unui copil obraznic, iar comportarea copilului pare să se corecteze pe loc. însă culturile iluminate preferă să privească dincolo de rezultatul aparent imediat şi să vadă cum sunt formate principiile superioare. Dacă vrei să-i faci pe copiii tăi să priceapă că violenţa fizică nu rezolvă lucrurile, atunci n-ar trebui să manifeşti nici tu asemenea comportamente. Dacă te consideri mai înţeleaptă, atunci mergi mai departe cu comportarea şi acţiunile care înseamnă înţelepciune şi care produc ţelurile pe termen lung, pe care spui că le urmăreşti.

Până şi Iisus a spus că ceea ce îi faci celuilalt, îţi faci ţie însuţi. Acum vă vom ajuta să închideţi complet cercul acestei învăţături: nu aţi înţeles că exact acesta este adevărul. Cei care v-au lezat cel mai mult sunteţi, de fapt, chiar voi, pentru că îi atrageţi spre voi şi reacţionaţi faţă de cei care au cel mai mult propriile voastre caracteristici.

Şi iată şi partea cea mai interesantă: în întruparea ta de acum, unele dintre emoţiile şi temerile din întrupările tale simultane „transpiră" până la încarnarea ta prezentă şi de aceea spui că „o parte" din tine vrea ceva, în timp ce „altă parte" din tine vrea altceva. Descrii acest lucru ca pe o stare conflictuală, pentru că eşti conştientă de aspectele diferite ale eului. Nu ai înţeles că eul tău poate fi zeci de euri - şi deseori simţi că acele alte „tu" au propriile lor opinii despre tine, despre alte cunoştinţe de-ale tale pe care le judeci - şi

despre ce faci. Uneori poţi „simţi" care sunt opiniile şi obiecţiunile lor la orice-ar fi în curs de desfăşurare. Treaba ta este să-ţi „întâlneşti" celelalte laturi, aspecte, ale tale, prin intermediul celorlalţi, prin faptul că eşti pusă în mişcare de alţii - fie individual, fie global - şi să simţi compasiune adevărată, înţelegere şi lipsă sinceră de judecăţi, acolo unde, mai înainte, simţeai doar ură.
Astfel îţi vei încorpora toate aspectele eului tău şi vei crea

pacea permanentă. Asta, deoarece te pui în pielea duşmanilor tăi şi vezi lucrurile din punctul lor de vedere. Din această poziţie se inculcă spiritul paşnic, pentru că nu-l mai poţi privi pe celălalt ca pe un duşman, întrucât îţi „aminteşti" cum este „să fii" acel duşman. Poate că-ţi aminteşti cum e când eşti un copil sărac, care a crescut într-o ţară din „lumea a treia" şi a cărui familie şi ţară au fost exploatate de supraputeri străine. în cazul războiului vostru de acum, cealaltă întrupare de acolo, din Afganistan, are anumite sentimente faţă de Statele Unite, iar tu, care-ţi „aminteşti" lucruri din toate părţile, eşti motivată acum să „rezolvi" totul în mod paşnic. Prin înţelegerea şi prin lipsa ta de indignare autosuficientă, devii capabilă să te raportezi, în sfârşit, la duşmanul tău - şi astfel poţi recunoaşte propriile tale slăbiciuni şi felul în care ele îl irită pe altul.

Te-ai maturizat. întrupezi acum lucrurile de care este nevoie pentru a genera pacea - chiar atunci când alţii încearcă să te doboare - pentru că finalmente pricepi toate astea, din perspectiva aceluia care încearcă să te ucidă.

înţelegi, în sfârşit, că dacă în realitatea ta şi-a făcut apariţia o caracteristică sau o comportare „deviată" - şi aceasta te deranjează profund, indiferent dacă în contextul relaţiilor tale individuale, sau de grup - înseamnă că şi tu reprezinţi acea caracteristică, fie pe plan individual, fie pe plan colectiv.

Acesta este sensul proverbului: ce semeni, aceea culegi. După cum vezi, incapacitatea ta de a-l înţelege pe celălalt te va face să generezi o experienţă şi o întrupare similară pentru tine, astfel încât să-l /?o//înţelege pe acel celălalt. Ceea ce ai trimis în afară se va întoarce la tine, nu ca o pedeapsă, ci printr-un intermediar care-ţi va da şansa de a dobândi empatie şi compasiune pentru oricine, de oriunde, pentru că şi tu vei fi fost oricine, de oriunde. Şi asta, nu prin intermediul unei vieţi care să urmeze după altă viaţă, ci simultan.

Acum vezi planul măreţ care face posibilă acceptarea totală a tuturor fiinţelor.

Dacă nu-l poţi iubi pe altul din cauza faptului că îl judeci,

vei crea posibilitatea să fii tu însuţi acel altul, astfel încât să ajungi să-l poţi iubi.
274
De aceea, relaţiile tale personale creează fundalul pentru starea de maestru. Sufletul ştie ce se întâmplă şi caută în permanenţă ca tu să observi şi să vindeci părţile dezmoştenite ale Sinelui.
Poate fi util să te gândeşti că eşti cu adevărat formată dintr-o întreaga echipă de „părţi din tine" care există în culise, fiecare membru având propria sa părere, în timp ce anumite temeri sunt specifice pentru unul dintre membrii echipei, iar fiecare dintre ei „dă glas" informaţiilor sale personale, care te „lovesc" sub formă de gânduri, păreri, griji şi spaime contradictorii. Când încerci să iei o decizie importantă, vei spune: „O parte din mine se teme să meargă înainte, dar altă parte a mea se simte îndrăzneaţă şi vrea să încerce".
Ai înţeles corect că supraconştientul, conştientul şi sub-conştientul au avut fiecare ceva de „spus", ceea ce este corect. Dar povestea nu se opreşte aici. Viaţa e mult mai complicată decât atât. Mai ai şi alte întrupări, ale căror personalităţi conspiră în totalitatea fiinţei tale, într-o formă sau alta. Emoţiile şi temerile acelor alte încarnări simultane trec adesea de la una dintre întruchipări la alta şi de aceea, o parte din tine va alege şi va spera la un anumit rezultat, în timp o altă fracţiune din „tine" doreşte contrariul.
Dar cine câştigă?
Care parte din „mine" obţine ce vrea?
Răspunsul va varia, în funcţie de capacitatea ta de a-ţi integra, sau de a face pace cu toate aspectele propriei tale fiinţe.
înseamnă, deci, că ne putem întâlni efectiv sufletul „geamăn" - în asemenea situaţii?
De obicei, nu interacţionezi direct cu alte „întrupări" ale propriului tău suflet, pentru că, dacă ar fi aşa, ai avea prea multă putere. în schimb, întâlneşti versiunea simbolică a sufletului tău, prin asocierea ta cu alţii, ceea ce, în scopul evoluţiei conştiinţei tale, are acelaşi efect ca şi cum te-ai întâlni pe tine însuţi.
275
Provocarea ia naştere atunci când intelectul tău respinge acest lucru şi spune despre cealaltă versiune simbolică a fiinţei tale, că este „duşmanul" tău. Atunci, nu numai că ai ratat şansa de a-ţi integra părţile neacceptate ale propriei tale persoane, dar, în plus, ai înstrăinat şi mai mult aceste aspecte ale Sinelui şi ai creat o schismă şi mai mare între tine, ca întreg, şi „echipa" ta. în esenţă, când îl judeci şi îl

blamezi pe altul care îţi trezeşte cel mai mult nevoia de a critica, nu faci decât să dublezi dimensiunea transferului.

Nu uita că simplul act prin care sentimentele tale au in- j dus furie, iritare, judecăţi etc., înseamnă că eşti în curs de a te j confrunta cu tine însăţi.

Astfel poţi fi motivată să găseşti o cale pentru ca judecăţile tale să dispară ca prin vrajă; astfel îl poţi vedea, deodată, pe i celălalt cum reacţionează într-un mod la care te poţi „raporta". Dar, ceea ce este cel mai important, acum ştii că, abţinându-te de la a te lăsa ispitită spre judecăţi şi prejudecăţi, eviţi să mai [1] atragi din nouspie tine exact acea experienţă a celuilalt, în forma unei întrupări „viitoare", corespunzând aceleia pe care o judeci şi nu o poţi înţelege.

Adică, devin cei pe care-i judec?

în esenţă, da - nu ca pedeapsă, ci ca un mijloc prin care să înţelegi şi să încetezi, deci, să-l mai judeci pe celălalt.

Cât de splendid de simplu pare acest scenariu.

Fiecare dintre noi devine motivat să aibă compasiune pentru ceilalţi, indiferent de circumstanţe, pentru că este foarte posibil ca mâine să ne trezim în pielea celuilalt, indiferent de locul unde ne găsim.

lisus a spus că tu şi fratele tău sunteţi Una. N-a pomenit nimic de localizare geografică.

Oriunde ar fi - aici ori acolo, în America sau în Afganistan, pe planeta noastră sau pe alta - cum putem şti

dacă acei oameni, sau acei extraterestri pe care-i întâlnim sunt „băieţi buni", sau „băieţi răi"?

Când reuşeşti să înţelegi natura baletului în care suntem angrenaţi cu toţii, încetezi să mai etichetezi entităţile drept „bune" sau „rele", pentru că înţelegi că toate sufletele fac parte din experienţa voastră de viaţă, dintr-un scop universal profund. Dacă decizi să transformi una dintre relaţiile în care eşti implicată, atunci foloseşte-te de mijloacele propuse, luând seama unde sunt punctele în care te poţi vindeca. Atunci, iartă-l pe celălalt, dând atenţie darului ce ţi-a fost oferit şi vei vedea că lucrurile despre care spui că te agasează, pot fi transformate în mod miraculos.

De aceea, răspunsul la întrebarea ta nu contează, pentru că un asemenea context nu-ţi permite să beneficiezi de existenţa acelui suflet anume, în experienţa ta de viaţă. Ceea ce contează este să încetezi să-l mai judeci pe celălalt ca pe „monstrul" din viaţa ta şi, în primul rând, să începi să te împaci cu propria ta responsabilitate, în generarea totalităţii experienţei tale de viaţă - oriunde ar fi această experienţă, în viaţa ta „normală", sau în viaţa ta „paranormală". Nu pot exista

separări între aplicarea principiilor spirituale la vindecarea relaţiei tale cu colegii, cu cumnata, ori cu soţul - şi aplicarea principiilor spirituale la vindecarea naturii întâlnirilor tale cu ET, sau la alte experienţe paranormale.

Procesul este acelaşi cu cel care presupu ne înţelegerea sau împăcarea cu o rudă, cu patronul, cu un vecin - căci, de cealaltă parte a galaxiei, trăieşte un vecin cu pielea cenuşie.

Bine, am înţeles cum se face că, prin relaţiile noastre, atragem spre noi propria noastră versiune simbolică - astfel în-cât să putem vindeca acea relaţie şi, astfel, pe noi înşine şi pe celălalt.

Prin urmare, dacă o pane a planului în cadrul căruia a face acest lucru înseamnă să avem, simultan, şi alte întrupări materiale - care nu sunt limitate de îngrădiri geografice - atunci înseamnă că aceia care trăiesc experienţa

unor întâlniri cu extraterestrii, seîntâ/esc, de fapt, cu... ei înşişi?

Acum eşti pregătită să accepţi inacceptabilul.

Ai ajuns până la punctul în care vezi perfecţiunea, exact aşa cum este.

Da, exact aşa.

Când pricepi ideile care spun că, în acelaşi „timp", într-o locaţie generală, au loc mai multe întrupări, atunci poţi trece la înţelegerea că întrupări simultane au loc şi în alte locuri din univers. Pur şi simplu, cei care trăiesc experienţa întâlnirilor devin conştienţi de prezenţa propriei lor fiinţe, în altă parte.

Nu numai că voi, ca fiinţe umane, deveniţi conştienţi de vecinii voştri universali, ci şi de faptul că oamenii sunt vecini extraterestri - evoluaţi. Pentru că, în realitate, nu există „timp", aşa cum l-aţi înţeles voi.

Toate experienţele se petrec concomitent, aşa că, în clipa asta, va bucuraţi de plăcerea de a vă întâlni acum pe voi înşivă, într-unul din posibilele voastre „timpuri viitoare".

De aceea, chiar şi acele experienţe care ar putea părea că vă plasează - după cum se vede prin ochii percepţiilor voastre greşite - în rolul de victimă sau de „răpit", sunt, în realitate, acele experienţe pe care le-a chemat spre sine sufletul vostru, pentru a „interacţiona" cu versiunea simbolică a propriului vostru eu. Acum înţelegeţi, în sfârşit, că noi toţi împărţim, cu adevărat, un singur suflet universal.

Aşadar, în întâlnirile noastre cu extraterestrii, ajungem, de fapt, faţă-n faţă cu noi înşine, care ne-am „întors" din viitorul nostru, pentru a ne întâlni pe noi?

Te va surprinde să afli cât de multe persoane care au parte de

experienţa întâlnirilor cu extraterestrii, bănuiesc deja că au unele legături foarte profunde cu ei.

Este uluitor! Ajungem, practic, să ne întâlnim cu cei care putem fi noi înşine.

Bun venit acasă, la noua ta înţelegere a cine sunteţi - a cine suntem noi cu toţii, de fapt - şi a locului unde veţi putea fi în curând, în magnifica experienţă a viitoarei voastre evoluţii.

în sfârşit, începeţi să înţelegeţi tot ce este posibil şi tot ce se întâmplă, chiar şi în timp ce dormiţi. însă voi, cei care îndrăzniţi, nu mai dormiţi şi treziţi-vă spre adevărata voastră descendenţă! în acest scop ne puteţi cunoaşte - pentru că nu suntem separaţi de voi, ci noi vă întrupăm pe voi, iar voi pe noi.

Mulţi dintre cei care citiţi această carte, v-aţi luptat cu probleme legate de faptul că ne-aţi întâlnit. Vouă vă este oferit acest material. Sperăm că v-a ajutat. Alţii dintre voi, care încă nu ne-au întâlnit, ne vor întâlni \ntr-o bună zi, căci cât credeţi că va mai dura până să daţi nas în nas cu vecinul vostru?

Pe toţi vă aşteptăm cu o mână întinsă, oricând se va întâmpla să fiţi pregătiţi să ne cunoaşteţi mai complet - şi, prin urmare, să vă cunoaşteţi pe voi înşivă mai complet.

Acum poate începe ieşirea din coconul izolării voastre, întregul univers aşteaptă invitaţia voastră.

Nota autoarei

Vă mulţumesc pentru că m-aţi însoţit în această aventură extraordinară, în timp ce v-am împărtăşit comunicările mele cu extraterestrii. Dorinţa mea cea mai dragă este să mai fi ajutat şi pe altcineva să se simtă mai bine în privinţa încercărilor prin care trece în cursul întâlnirilor cu vecinii noştri din alte lumi, iar sprijinul pe care vi-l acord pentru a înţelege că această tranziţie, deşi uneori tulburătoare, poate fi percepută şi resimţită ca experienţa remarcabilei călătorii spirituale care este ea, de fapt.

Cât despre aceia dintre voi care fac şi ei parte dintre cei care au trăit experienţa întâlnirii cu extraterestrii, mi-aş dori să aud ce aveţi de spus, deoarece sunt în curs de a aduna istorisiri despre alte întâlniri, pentru a le include într-o viitoare carte.

Haideţi să ne dăm, în sfârşit, mâna şi împreună să-i spunem lumii, cât de mulţi dintre noi au acest gen de experienţe. Vă rog să vă limitaţi contribuţia la câteva pagini, astfel încât să pot prelua cât de multe posibil. Povestiţi-mi pe cine aţi întâlnit, orice detaliu interesant despre ei, ce aţi aflat şi cum v-a afectat contactul sau comunicarea - pe voi sau pe alţii

din jurul vostru. Puteţi să-mi trimiteţi textele voastre şi anonim, dar, dacă o faceţi, spuneţi-mi de ce trebuie să procedaţi astfel.

Pe cei care, actualmente, se găsesc într-o etapă de traumă sau tulburare emoţională, ca urmare a întâlnirilor voastre cu extraterestrii, sau a fenomenelor corelate, v-aş încuraja să găsiţi pe cineva căruia să-i puteţi împărtăşi sentimentele. Din experienţa personală ştiu cât poate fi de dificil, mai ales când te temi pentru propria ta sănătate mentală, ori a celor din jurul tău. De aceea, pentru mine a fost important să aduc aici încurajări din perspectiva sectorului „profesional", care analizează profilul meu în calitate de persoană ce trăieşte experienţa întâlnirilor cu extraterestrii.

Cele două anexe care urmează sunt scrise de Alan

Ludington, M.F.T., şi de cercetătorul tematicii OZN, Joe Nyman. Deşi, în aparenţă, ei se ocupă de „cazul" meu ca individ, vreau să sper că şi voi veţi găsi o încurajare în cuvintele lor.

Dacă v-a fost teamă să găsiţi o cale de a începe să povestiţi partenerului de viaţă, sau rudelor, despre propriile voastre experienţe cu extraterestrii şi nu ştiţi cum să începeţi, aţi pu- tea-o face, punându-i să citească eseul lui Alan Ludington. Nu trebuie decât să deschideţi această carte, la anexa scrisă de Ludington, să le-o daţi celor apropiaţi şi să-i rugaţi s-o citească. Puteţi folosi apoi această lectură, ca punct de plecare pentru relatarea propriei voastre experienţe.

Intenţionăm să constituim o fundaţie non-profit, pentru a continua să acordăm sprijin şi pentru a da o formă practică ideilor şi inspiraţiei pe care am primit-o cu toţii, de la contactele şi comunicările noastre. Credem că această fundaţie va institui un mod de a deţine patente etc., astfel încât ideile tehnice şi de alt fel să poată fi supuse cercetării, dezvoltării, fiind apoi oferite spre utilizare, în scopul perfecţionării omenirii - în loc să rămână proprietatea unui individ, sau a guvernului, din motive de profit sap control.

Nu uitaţi, aceste contacte sunt de natură spirituală. Din acest motiv, nu veţi fi împovăraţi cu mai mult decât puteţi duce. îndreptaţi-vă spre spirit, pentru a găsi îndrumare şi, mai presus de orice, consideraţi-vă ca deschizătorii de drum remarcabili, care sunteţi de fapt. împreună putem contribui masiv la schimbarea paradigmei noastre actuale.

Contactaţi-mă la adresa www.talkingtoETs.com, e-mail lisette@talkindtoets.com. sau prin intermediul editurii Hampton Roads Publishing Company (www.hrpub.com). sau scrieţi-mi pe adresa Lisette Larkins, Lisette Larkins c/o Hampton Roads Publishing Co.1125 Stoney Ridge Road Charlottesville, VA 22902.

Până atunci, salutări călduroase pentru călătoria voastră binecuvântată.

281

ANEXA I

Perspectiva psihologică a unui medic, asupra unei persoane care a trăit experienţa întâlnirilor cu OZN-uri

de Alan Ludington, M.Div., M.S., M.F.T.

Lucrez ca terapeut autorizat pentru consiliere maritală, de familie, nu ca expert care se specializează în probleme paranormale. Atât eu, cât şi colegii mei, am evaluat-o pe Lisette Larkins doar pe baza unor teste, pentru a include observaţiile şi constatările asupra ei, în diferite condiţii clinice, pe o perioadă de aproape şase ani. l-am verificat capacitatea de a realiza calitatea şi bogăţia vieţii pe care o caută. Lisette îndeplineşte toate criteriile - şi a avut unele experienţe care sunt inexplicabile, în forma standard a diagnosticului psihologic. Dar, lucru şi mai important, cazul lui Lisette oferă implicaţii cu valoare de jalon, referitoare la structura psihologică sănătoasă a altor persoane care trăiesc experienţe de întâlniri cu extraterestri, ce se pot manifesta în număr mai mare acum, când reprezentanţii profesiei mele - ca şi întreaga noastră cultură şi civilizaţie - încep să considere că asemenea persoane nu sunt nebune.

în data de 9 martie 1990, am ieşit în antecameră, pentru a întâmpina o clientă nouă, cu care vorbisem la telefon. Ea mi-a spus că fusese îndrumată către mine de o prietenă şi că dorea să intre şi să stea de vorbă cu mine. Lisette era o femeie inteligentă, atrăgătoare, de înălţime şi greutate medie. Am condus-o de-a lungul culoarului până în biroul meu, unde am început prima şedinţă de terapie individuală.

De la bun început, Lisette n-a fost prea sigură dacă poate să-mi povestească totul. Părea să aştepte diagnosticul iminent că este „nebună". Era îngrijorată, întrebându-se cât de mult se putea încrede în mine. Am simţit că dorea să se simtă mai bine,

282

să-şi pună din nou viaţa pe linia de plutire, după divorţ. Cu toate acestea, a pomenit de mai multe ori că, dacă ar fi fost să-mi povestească într-adevăr totul, aş crede cu siguranţă că nu e în toate minţile. îi era teamă că, dacă aş fi constatat că suferă de capacitate emoţională alterată, sau de tulburări mentale, şi-ar fi pierdut unicul lucru de maximă importanţă din viaţa ei - custodia pentru fiul ei iubit, atunci în vârstă de trei ani.

Când Lisette a început să aibă încredere în mine, m-a întrebat despre părerile mele personale cu privire la diferite fenomene „paranormale". Uneori, spusele ei erau destul de vagi, până ce,

în sfârşit, m-a întrebat direct dacă credeam că există contacte cu fiinţe spirituale, viziuni paranormale, clarviziune şi întâlniri cu extraterestri. Am înţeles, mai târziu, că încerca să descopere care era poziţia mea, să vadă dacă, în calitatea mea de terapeut, aş putea suporta povestea propriilor ei experienţe. Se întreba dacă să îndrăznească să mă împovăreze cu tot felul de ciudăţenii de neimaginat. în ciuda curiozităţii ei faţă de evaluarea clinică pe i-o făcusem, a părut că se resemnează la gândul că va fi o formă oarecare de judecată negativă, sau de diagnostic patologic, despre care presimţea că o aşteaptă.

încet, încet, a început să se desfăşoare povestea vieţii lui Lisette şi detaliile experienţelor ei paranormale. Mi-a pus din nou aceeaşi întrebare: Credeam acum că suferă de tulburări?

Pe măsură ce ieşeau la iveală experienţele ei surprinzătoare, am fost obligat să cântăresc dacă Lisette n-ar fi putut fi diagnosticată cu vreo tulburare importantă, luând totuşi în consideraţie diferite informaţii variabile din cadrul diagnosticului.

Pe tot parcursul tratamentului lui Lisette, au apărut mai multe tipuri diferite de tulburări patologice şi diagnostice acute, pe care a trebuit să le „elimin" sau să le iau în consideraţie. De exemplu, unul dintre cei şapte indici cheie pentru tulburarea personalităţii multiple, este atunci când o persoană pretinde că are perioade de timp pentru care nu există justificare.

Unele dintre „întâlnirile" lui Lisette sunt marcate de asemenea episoade de „timp ... pierdut".

Pe parcursul ultimilor douăzeci şi cinci de ani, am mai consiliat şi alţi clienţi care erau clarvăzători, sau care au relatat

experienţe paranormale neobişnuite - şi care nu sufereau nici de alienare, nici de psihoză. Lisette nu îndeplinea nici unul dintre criteriile care să sugereze un diagnostic patologic. La ea exista un criteriu al tulburărilor de personalitate multiplă - episoadele de timp lipsă - însă doar atât. Pentru a fi diagnosticat cu o asemenea tulburare gravă, un client ar fi trebuit să îndeplinească cinci dintre şapte criterii specifice, aşa cum sunt menţionate în Manualul Statistic al Diagnosticelor. Lisette nu corespundea nici unuia dintre celelalte criterii.

în cadrul programului meu obişnuit de administrare a cazurilor, am prezentat cazul lui Lisette echipei de clinicieni de la Conejo Counsling Center, un centru multidisciplinar de sănătate mentală, pe care l-am fondat şi unde eram director executiv. La acea vreme, aveam un personal format din douăzeci şi şase de profesionişti, incluzând psihologi, psihiatri şi

terapeuţi pe probleme de căsătorie şi de familie. Făceam în flecare săptămână prezentări ale cazurilor şi am continuat să discutăm despre Lisette în cadrul acestor şedinţe de dezbateri.

în ciuda ciudatelor ei lapsusuri temporale, reacţiile colegilor mei au susţinut că Lisette nu putea fi diagnosticată cu nici un fel de deficienţe sau tulburări, inclusiv tulburări de personalitate multiplă. Nu i s-au administrat niciodată nici un fel de medicamente. Pe parcursul câtorva ani, Lisette a prezentat, în mod consecvent, prea multe alte trăsături de personalitate sănătoasă. Deşi, din punct de vedere clinic, un asemenea diagnostic putea explica uşor pierderile ei de memorie a timpului, era clar că nu aşa stăteau lucrurile în cazul lui Lisette.

A trebuit neapărat luată în consideraţie şi o altă alternativă mai ciudată şi, eventual, tulburătoare: Oare era posibil ca experienţele şocante ale Lisettei să fie autentice?

Dacă da, atunci oamenilor li se deschidea o frontieră care năucea, într-adevăr, mintea.

Ar fi fost mai simplu să scăpăm de problema Lisette, categorisind-o ca nesănătoasă, în loc să zăbovim asupra remarcabilelor ei experienţe. însă Lisette este o femeie care funcţionează perfect. Este logică, o mamă minunată, plină de succes. Lisette avea, şi are, o viaţă reuşită - ceea ce este un indicator pen-

tru o personalitate realmente „cu picioarele de pământ". Pacienţii cu deficienţe şi tulburări prezintă, adesea, o istorie inconsecventă şi zbuciumată la locul de muncă şi se luptă, în mod repetat, cu relaţii instabile cu prietenii. Lisette, pe de altă parte, şi-a păstrat angajarea pe termen lung la un loc de muncă unde se cerea o mare competenţă, şi şi-a menţinut cel puţin douăzeci de ani relaţiile sănătoase, strânse, cu mulţi prieteni. Perioada ei de zbucium emoţional, ca urmare a traumei primelor ei experienţe de întâlnire cu extraterestri, a fost de scurtă durată şi nu este reprezentativă pentru comportarea şi personalitatea Lisettei, în general. Angoasa cauzată de aceste experienţe a fost exacerbată de apăsarea suplimentară a unor intense conflicte în căsnicie, pe parcursul aceleiaşi perioade. A trebuit să ne gândim cum ar reacţiona orice altă persoană, dacă ar fi trecut prin experienţe identice. Este omeneşte să reacţionezi emoţional la evenimente catastrofale.

După aproape doi ani de terapie individuală, am invitat-o pe Lisette să participe la unul dintre grupurile mele interactive, în care sunt implicate multe persoane adulte deosebite. Dacă Lisette suferea de deficienţe sau tulburări, psihopatologia s-ar fi manifestat foarte evident în terapia intensă de grup, de ge-

nul acesteia. De exemplu, dacă Lisette ar fi suferit de tulburări ale personalităţii multiple, s-ar fi „comutat" inevitabil într-o altă personalitate - undeva, cândva, cumva. Poate că i-ar fi fost posibil să „menţină" una dintre personalităţi, când era cu mine, pe toată durata terapiei noastre individuale - dar, dacă ar fi fost realmente un caz de personalitate multiplă şi ar fi fost introdusă în mijlocul unui grup extrem de conflictual, format din opt- nouă persoane, ceva ar fi trebuit să cedeze.

Lisette a parti-cipat la acest grup încă doi ani şi, în tot acest timp, s-a comportat într-un mod corespunzător cu cel în care am simţit-o eu, în context individual. S-a păstrat constantă, în ciuda evenimentelor extrem de provocatoare care se petreceau în viaţa ei, în acea perioadă.

Un coleg de-al meu a observat-o şi el pe Lisette, în regim individual. A urmat un al doilea, după care am invitat şi un al treilea terapeut să ni se alăture, care a observat-o şi el pe

Lisette, pe parcursul acelor doi ani. S-a dovedit că orice clinician care a avut o experienţă consecventă, existenţială sau clinică cu Lisette, a descoperit că este sănătoasă. Nu numai că nu s-au manifestat nici un fel de variaţii de personalitate etc. - dar, pe parcursul anilor, Lisette a dat dovadă de caracteristici comportamentale asemănătoare cu acelea ale unei persoane realmente mature, în deplină sănătate psihologică.

Din punctul de vedere al unui diagnostic obiectiv, grupul meu de supraveghere şi cu mine am cântărit toţi aceşti factori, în ciuda experienţelor ei stranii şi a episoadelor de amnezie, după ce am întreprins observaţii clinice asupra Lisettei pe o pe-rioadă de mai mulţi ani, am ajuns la concluzia că ea are un fond psihologic fundamental, extrem de solid.

Foarte interesant este şi faptul că, în partea iniţială a tratamentului, am primit de la un alt psiholog un Inventar al Personalităţii Multifazice tip Minnesota (MMPI), privind-o pe Lisette. Studiul MMPI caută să descopere caracteristici de personalitate care ar putea denota semne de tulburare, sau probleme mentale. Unele dintre experienţele lui Lisette pe tărâmul paranormalului sunt considerate, în cadrul MMPI ca „deviaţii". MMPI interpretează viziunile (clarviziunea), amneziile (uitarea pe o perioadă de timp), experienţele de părăsire a trupului, halucinaţiile auditive (claraudiţia), ca şi senzaţiile de „testare" - cum sunt cele relatate de persoanele care au trăit experienţe legate de OZN- uri - drept tulburări mentale, cum ar fi tulburări de personalitate multiplă, schizofrenie, tulburări de personalitate histrionică etc.

Prin urmare, unele dintre răspunsurile ei se situau în afara

normalului. Toate aceste răspunsuri au putut fi considerate ca răspunsuri cinstite la întrebări, având în vedere că Lisette a relatat că are experienţe paranormale. Nu uitaţi că orice test este la fel de bun ca şi criteriile pe care este conceput să le descopere. Acest test nu conţine abateri pentru persoane cu experienţe paranormale.

Afirmaţiile Lisettei nu se încadrează în codurile standard, referitoare la ceea ce căutăm să demonstrăm. Astfel, testul MMPI prin care a trecut Lisette, nu permite formularea unor răspunsuri ale propriei ei experienţe de viaţă.

Cu cât am aflat mai multe despre experienţele paranormale ale Lisettei, cu atât mai mult a început să capete sens fiecare dintre răspunsurile pe care le dăduse în testul MMPI. După ce am evaluat-o, nu am mai considerat necesar să repetăm testarea. Lisette nu auzea glasul lui Iisus spunându-i să se ducă să-l împuşte pe preşedintele Statelor Unite. Tonul general al experienţelor ei se dovedea a fi îndreptat spre susţinerea vieţii şi niciodată distructiv. însă avea şi experienţe care, dacă dădea răspunsuri cinstite pe un chestionar MMPI standard, erau răspunsuri „anormale".

La şase ani după ce Lisette a trecut prin acest prim test psihologic, un alt psiholog a contactat-o, rugând-o să mai facă un test, pentru a participa la un proiect de cercetare asupra fenomenelor legate de OZN-uri. Lisette a fost de acord. Printr-o coincidenţă, ea nu mai avusese nici o experienţă de întâlnire traumatizantă, timp de peste doi ani. De data aceasta, testul a dat un rezultat „normal". Este interesant de notat că, la momentul la care Lisette se supusese acestui al doilea test, rezultatele au scos la iveală ceea ce era evident pentru amândoi: Se împăcase cu experienţele ei neobişnuite şi dobândise din ele o semnificaţie spirituală profundă - din aceleaşi experienţe care, într-o vreme, îi întorseseră viaţa pe dos.

Dacă, pe viitor, Lisette va trebui să mai treacă printr-un test, într-o perioadă în care va fi din nou martora unei activităţi paranormale de nepătruns, se prea poate ca rezultatele să arate din nou un rezultat „anormal", pentru că asemenea întâmplări vor fi interpretate, în acest test, ca „abateri".

Fie că Lisette - sau oricine altcineva - obţine un rezultat „normal" sau „anormal" la test, să încercăm să tragem concluzii doar dintr-o testare psihologică imaginară, ar reprezenta o îngrădire. Astfel de teste sunt întocmite din perspectiva unei lumi a albilor caucazieni, anglo-saxoni, occidentali. Orice rezultat care iese din normă este catalogat apoi ca abatere şi i se aplică o etichetă adversă.

Istoria ne-a furnizat exemplul a numeroşi oameni, a căror viaţă a fost marcată de experienţe pe care mulţi dintre noi nu le-au avut niciodată. Unele dintre aceste experienţe au fost atât

de neobişnuite, încât dacă ai încerca să le defineşti în contextul oricăruia dintre modelele noastre contemporane de testare psihologică, ar rezulta un profil marcat de psihopatologie. Dacă aş fi putut să-l testez pe Toma d'Aquino, filosoful italian din secolul al 13-lea, rezultatele sale psihologice s-ar situa cu mult în afara normalului. Afirmaţiile sale că are viziuni şi experienţe mistice au avut un impact brusc şi dramatic asupra restului vieţii lui.

Acelaşi lucru s-ar putea spune despre Florence Nightin- gale, Gautama Buddha, sau oricare alt mistic. Dacă lisus din Na- zaret ar fi fost supus unui test MMPI, cu siguranţă că ar fi vădit o abatere importantă de la o personalitate normală. Testarea psihologică, singură, indică faptul că ei au fost cu toţii „anormali" - adică nu în cadrul normelor - dar au fost ei, oare, cu toţii, nebuni?

Lisette este nebună? Nu. Se situează în afara normelor? în mod cert. Avem oare o „etichetă" psihologică pentru oamenii care trăiesc asemenea experienţe? Nu, dar există diagnostice potrivite, pe care le-am putea pune pentru a găsi explicaţii prin care să ne prefacem că asemenea experienţe nu s-au în- tâmplat niciodată cu adevărat. Am putea, de exemplu, să afirmăm că aceşti oameni suferă de halucinaţii, cu caracteristici complicate prin trăsături paranoide. în unele cazuri, s-ar putea să fie chiar aşa. Ca fondator şi fost director executiv al programului ambulatoriu Be Free (Fii Liber) pentru dependenţii de diferite substanţe, am auzit adesea de halucinaţiile auditive şi de „viziunile" unor pacienţi, care erau cauzate, în mod clar, de dependenţa de alcool şi droguri. Abuzul de substanţe poate fi observat frecvent, ca o cauză care a stat la baza unora dintre aşa-numitele experienţe paranorma-le ale acestor pacienţi.

însă pacienţii cu deficienţe şi tulburări emoţionale şi men- tale nu se prezintă ca Lisette. Ei nu-şi administrează viaţa, sau relaţiile interpersonale, ca Lisette. Ei nu îşi cresc copiii ca Lisette. Pacienţii care prezintă o multitudine de diagnostice emoţionale şi mentale - inclusiv dependenţa de droguri şi alcool - nu-şi organizează detaliile vieţii aşa cum o face Lisette.

în ciuda experienţelor ei extraordinare, pentru Lisette nu se potriveşte nici un diagnostic patologic.

în ultimii zece ani, domeniul psihoterapiei este tot mai în- clinat să vadă integrarea spiritului, a minţii şi a trupului, în

loc să se concentreze doar asupra proceselor mentale. Nu mai departe decât acum 20 de ani, psihoterapeuţii au avut tendinţa de a privi problemele spirituale ca pe ceva aproape oribil: un soi de hocus-pocus, de ideologie medievală. Din fericire, această perspectivă limitată este în curs de schimbare. Am descoperit că, pe măsură ce se extinde câmpul psihoterapiei, clinicienii acceptă cu mai mare uşurinţă că există oameni care au experienţe umane ce nu pot fi diagnosticate clinic.

Este adevărat că unii profesionişti din comunitatea psihoterapeutică susţin, în continuare, că toate evenimentele percepute şi percepţiile care apar în afara explicaţiilor ştiinţifice nu sunt decât tulburări disociative, explicate pe cale logică, învăţate în copilărie, ca urmare a abuzurilor sau a traumelor; totuşi, atunci când încercăm să ajungem la un diagnostic, trebuie să ţinem cont şi de întregul spectru al experienţei şi al caracteristicilor comportamentale - minte, trup şi spirit - ale individului. Nici măcar medicii specialişti nu fac excepţie de la tendinţa generală a societăţii de a ataca sau de a eticheta drept rău, maladiv sau malefic, orice nu putem măsura identifica sau pricepe.

Ce putem spune despre Lisette - sau, în acelaşi context, despre anumite alte persoane care trăiesc experienţe ale unor fenomene paranormale? Dacă ea şi alţii ca ea cunosc, într-un fel sau altul, experienţe şi comunicări cu „alţii", pe care majoritatea dintre noi nu-i putem vedea ori auzi, înseamnă că sunt anormali
- ori suntem noi aşa - pentru că nu recunoaştem adevărata noastră natură? Dacă ei nu fac decât să se folosească de talentele lor dăruite de Dumnezeu - capacităţi pe care ar trebui să le avem şi noi, dar pe care le-am pierdut, nu se ştie cum? Oare Lisette şi alţii care pretind că au reuşit să surprindă un pic din- tr-o altă dimensiune, au, de fapt, simţuri mai ascuţite? în calitatea mea de medic, ce diagnostic ar trebui oare să-i pun? Noi, ca societate, cum ar trebui să privim asemenea afirmaţii?

în timpurile biblice, ea ar fi fost denumită un vindecător. La triburile aborigene, ea ar fi fost numită femeia-vraci, sau şaman. însă, în cultura occidentală, noi încadrăm afirmaţiile ei

sub umbrela „experienţei bizare" şi, în cel mai bun caz, o numim „ciudăţenie".

Nu au trecut decât vreo sută de ani de când Freud a elaborat noua disciplină a psihoterapiei. Din perspectiva unui parcurs al timpului istoric, psihoterapeutul profesionist este, practic, un personaj foarte nou. Din contră, „domeniul" spiritualităţii a precedat cu peste 6000 de ani studiul formal al psihoterapiei. Desigur, experienţele şi potenţialul spiritual al omenirii re-

prezintă mai mult decât ceea ce au aprobat şi categorisit profesioniştii, în ultima sută de ani.

Ca terapeut, cine sunt eu să spun că experienţa paranormală a unei persoane este greşită, sau n-a avut loc? Nu pot spune că experienţele de întâlnire cu extraterestrii nu sunt experienţe „reale". Doar pentru că eu nu trăiesc asemenea experienţe, nu înseamnă că ele nu există.

în plus, nu cred că sunt mulţi oameni care să mintă cu privire la experienţele lor paranormale. „Recompensa" pe care o primesc, de obicei, Lisette şi alţii ca ea pentru că îşi scot la iveală experienţele, este ridiculizarea. în cazul Lisettei, expunerea publică în legătură cu aceste experienţe, ar putea fi jenantă, umilitoare şi posibil riscantă.

Recunoaşterea experienţelor ei este un act de curaj. E mult mai simplu să nu-i povesteşti nimănui vreodată experienţele pe care le-ai avut ca întâlniri cu extraterestrii.

Este destul de interesant că Lisette şi alţii care au acest gen de experienţe sunt deseori dureros de conştienţi de măsura în care experienţele lor neobişnuite „se abat" de la cele ale prietenilor şi rudelor lor.

Provocarea iniţială a Lisettei a fost să depăşească un simţământ imens de ruşine şi jenă, atunci când a recunoscut experienţele pe care le-a avut.

Din observaţiile pe care le-am făcut asupra Lisettei, văd o femeie şi o mamă care trăieşte în cadrul normelor vieţii umane - dar care prezintă, totuşi, şi experienţe ce se situează în afara normelor. Povestea ei nu mă sperie, nici experienţele ei nu mă forţează să o categorisesc drept „bolnavă", doar pentru că nu înţeleg, ori nu împărtăşesc aceste experienţe. Ştiu că există

mai mult în experienţa umană - experienţa spirituală - decât ceea ce poate fi detectat prin testele tipizate, sau cu alte instrumente de măsură, făcute de mâna omului. Istoria este plină de exemple pentru cât de limitată poate fi vederea unei societăţi, când e vorba să accepte idei noi. Adesea i-am ucis pe mesageri, sau i-am refuzat, sub pretextul că sunt absurzi.

Vă îndemn pe toţi să citiţi această carte. Este scrisă de o femeie care a trăit nişte experienţe de viaţă care vă oferă o poartă spre gânduri şi sentimente noi. Este un mijloc de a ne reaminti potenţialul nostru maxim, în care unitatea dintre minte, trup şi spirit ar putea declanşa experienţe umane extraordinare, care sfidează explicaţiile.

în ultimii 25 de ani, Alan Ludington a consiliat pacienţi şi a ţinut cursuri la universităţile Pepperdine University, Cal State Northridge şi Cal Lutheran University. Ideile lui au fost publicate în diverse jurnale şi reviste, iar- în prezent- are un

cabinet particular. îi puteţi scrie la adresa 875 S. Westlake Blvd., Suite 211, Westlake Village, CA 91361.
291
ANEXA II
Teoria unui cercetător al fenomenelor OZN asupra naturii fenomenelor întâlnirilor cu OZN-uri
de Joe Nyman, cercetător în domeniul OZN

Am ajuns să înţeleg fenomenul întâlnirilor cu OZN-urile, pe baza a peste 30 de ani de studiu şi al declaraţiilor unor persoane care spun că ar fi văzut OZN-uri - şi care relatează experienţele trăite. Deşi am activat ca cercetător al fenomenelor OZN pentru organizaţia Mutual UFO NetWork (MUFON), prefer să lucrez direct cu oamenii, aşa că am trecut de la încercările de studiere a cazurilor de observare a OZN-urilor, la studierea declaraţiilor despre fenomene neobişnuite legate de OZN-uri şi despre efectele acestora asupra povestitorilor.

Cercetarea fenomenelor OZN a fost totdeauna o întreprindere complicată şi plină de frustrări. Relatările sunt ciudate; nu există dovezi; iar zarva făcută de mass-media este enormă şi poate perturba informaţiile.

începând din 1947, s-au scris sute de cărţi şi nenumărate articole despre fenomenul OZN; o mulţime de persoane s-au vândut ori au fost exploatate de mass-media în numele „dovezilor"; filmele şi televiziunea au făcut încasări neruşinate din relatări cercetate doar parţial sau chiar deloc; diferite ziare de scandal au publicat fotografii minunate ale unor extraterestri care dau mâna cu candidaţii la preşedinţie etc. Dacă nu poţi aduce dovezi, măcar poţi publica aceste poveşti. Cu cât mai senzaţionale, cu atât mai bine!

Făcând abstracţie de latura senzaţională, jalnica lipsă de înţelegere a naturii fenomenului OZN este evidentă, în multele compartimente în care au încercat să-l înghesuie scriitorii şi comentatorii „specializaţi".
292

Astfel, avem zâne, spiriduşi, îngeri, diavoli, extraterestri, călători în timp, vizitatori din alte dimensiuni, aflăm despre noi înşine care ne întoarcem din viitor, despre spiritele strămoşilor noştri, auzim de transformări prin abuzuri sexuale, ca şi de false amintiri induse de terapeuţi şi investigatori - lista este tot atât de lungă, pe cât sunt ideile şi categoriile culturale.

Tema cea mai persistent promovată este aceea a extraterestrilor de gen science-fiction - fiinţe apărute pe o altă planetă, cam tot aşa cum oamenii au evoluat aici, pe Pământ, fiinţe avansate şi care reuşesc să le facă oamenilor, în mare măsură, ceea ce noi oamenii am fi sperat să le facem lor, dacă

am fi ajuns primii la acest nivel. Această temă cuprinde descrieri ale unor farfurii zburătoare, cu aparenţa de vehicule confecţionate, cu caracteristici de funcţionare extraordinare, care le transportă pe aceste fiinţe extraterestre.

Ca explicaţie, aceste date corespund de minune cu direcţia pe care a urmat-o tehnologia umană, în secolul 21. Din nefericire, este o idee complet nesusţinută cu probe materiale în faţa celor care se îndoiesc şi cârtesc, care sunt destul de sceptici pentru a cere aşa ceva.

întâlnirile personale sunt aspectul cel mai spectaculos al fenomenului OZN. Persoanele care au trăit experienţe cu OZN- uri - cei care ascund o viaţă întreagă imagini latente ale întâl-nirii cu fiinţe de pe OZN-uri şi care, la fel ca Lisette, au trăit o viaţă de întâmplări anormale şi bizare - ar putea reprezenta o proporţie semnificativă din populaţia noastră.

Studiile mele su-gerează o cifră de 15-20 %. Din nefericire, ele au fost prezentate constant ca un proces de vidimi- zare, bazat pe revelaţii emoţionale dezvăluite sub hipnoză. Tot din nefericire, lipsesc dovezile - dacă nu considerăm cumva că relatarea propriei istorisiri în mass-media reprezintă o probă sau o „informaţie".

Cercetătorii care lucrează din perspectiva acestor probe-prin-publicitate, au produs două efecte de durată: Subiectul s-a împământenit solid în cultura populară americană - care face minuni în ceea ce priveşte recunoaşterea publică şi alte posi-bile recompense - si a dus la polarizarea extremă, poate chiar

ireconciliabilă, a părerilor asupra naturii întâlnirilor cu fiinţele de pe OZN-uri. Persoanele cu credibilitate, cu studii superioare şi activitate universitară, au reţineri în a risca să-şi facă de râs instituţia, dacă fac public interesul lor faţă de OZN-uri.

Aceste două obstacole - barajul stereotipurilor din mass-media, ca şi lipsa unor investigaţii ştiinţifice, bazate pe o pregătire superioară - au mai avut un al treilea efect, mai puţin vizibil, dar mai important. De obicei, munca întreprinsă de „terapeuţii" şi „cercetătorii" care au emis prejudecăţi asupra fenomenului OZN, afirmând că produce victime, este superficială şi incompletă. Persoanele care au trăit experienţe cu extraterestri - şi care sunt pacienţii şi subiecţii de studiu ai acestor „experţi" - rămân cu senzaţia de furie că sunt folosite. Li s-a permis doar să confirme ce au citit sau au văzut, probabil, deja la televizor - că sunt victimele abuzurilor extraterestrilor nepăsători.

Pe vremuri consideram că studiul şi abordarea declaraţiilor asupra întâlnirilor cu OZN-uri, ar fi trebuit să fie, de fapt,

în mâinile unor profesionişti acreditaţi în domeniul sănătăţii mentale. Trebuie să recunosc că timpul m-a făcut să renunţ la această idee utopică.

Eu nu am nici un fel de atestare în domeniul sănătăţii mentale, nici nu am pretenţia să fiu terapeut. Deşi sunt inginer de programe ieşit la pensie, autoritatea mea cu privire la natura experienţelor întâlnirilor cu OZN-uri, este rezultatul a 25 de ani de lucru cu persoane care au avut experienţe cu fenomene OZN. După ce am avut peste 500 de şedinţe cu asemenea persoane, am elaborat un cadru în care ele pot încerca să conştientizeze lucrurile despre care cred că sunt relevante pentru eforturile noastre conjugate. Refuz să-i pregătesc, în prealabil, cu sugestii sau explicaţii. în schimb, le spun că trebuie să facă efortul de a scoate la suprafaţă orice doresc.

Ştiu că am scos deja din sărite o serie de oameni, pentru că refuz să le spun ceva dinainte. Deşi oamenii au fost sufocaţi de mass-media cu atâtea imagini ale întâlnirilor cu extraterestrii, încât ajung saturaţi cu ele, măcar sunt conştienţi că nu mă aştept ca ei să se manifeste într-un fel anume.

Deşi nu ştiu ce s-a întâmplat cu ei, cunosc destule despre

structura generală a întâlnirilor cu OZN-uri, pentru a-i ajuta pe oameni să-şi readucă în minte detalii din cadrul etapelor structurale. Procesul recuperării şi constatărilor individuale depinde doar de persoana în cauză, şi poate dura atât de mult sau de puţin, pe cât poate suporta individul. în cazul a circa 15% dintre oameni, acest proces nici măcar nu începe vreodată. Nu iese la iveală nici un fel de imagine de vreo importanţă oarecare. Lisette era cât pe ce să fie una dintre ei.

Când am întâlnit-o prima dată pe Lisette, în 1993, mi-a demonstrat cât este de deschisă şi de încrezătoare. Traversase America de pe o coastă pe cealaltă, cu intenţia de a sta o săptămână ca să întâlnească pe cineva pe care abia dacă-l cunoştea, ca să participe la o procedură insuficient explicată, în speranţa că îi va readuce în memorie imagini ce ar fi putut fi legate de o serie de experienţe foarte vii şi tulburătoare, din trecutul ei.

Erau aici amănunte pe care le auzisem descrise de multe ori. Era vorba de detalii care se asociau în mintea celui care le percepea, cu experienţele întâlnirilor cu OZN-urile. Sigur că şi Lisette ştia acest lucru. Citise cel puţin o parte din literatura referitoare la OZN-uri, luase parte la conferinţe, stătuse de vorbă cu alţii. îi răspunsesem la scrisori, cu câteva confirmări.

Recunosc că am nutrit unele suspiciuni asupra naturii călătoriei ei, deoarece anunţase că are intenţia de a scrie o

carte, aşa că, atunci când am stat de vorbă, am încercat să determin care-i sunt motivaţiile. Domeniul OZN, ca oricare altul, este dominat de cel puţin trei demoni hidoşi şi indestructibili - minciună, aroganţă şi ipocrizie - cea din urmă cunoscută cel mai bine, prin tovarăşul ei de drum, egoismul. Ce urmărea oare Lisette - publicitatea? Avea oare sentimentul că îi aduce omenirii nişte adevăruri măreţe? Intenţiona, oare, să-i meargă bine - părând că face bine?

Sunt gata să recunosc că nu sunt deloc infailibil. Dar, în timp ce o ascultam, am simţit aceleaşi tatonări, aceleaşi îndoieli asupra propriei persoane, aceeaşi nevoie de a fi crezută şi de a nu fi dată deoparte, pe care-mi aminteam că le mai observasem în zeci de cazuri anterioare. Odată, când luam prânzul într-un loc peste drum de motelul ei, hotărârea de care dădea dovadă,

întărită de inteligenţă şi vioiciune, mi-au creat impresia unei persoane extraordinare. Voia să ştie, să răspundă şi să explice.

Dacă ea era nebună, am gândit, atunci toată lumea era nebună, lată o persoană, am reflectat, care este independentă, productivă şi capabilă în mod activ să aibă relaţii umane normale - şi care, în plus, era decisă să înţeleagă natura imaginilor neobişnuite care făcuseră explozie în conştiinţa ei. Cazul Lisettei nu includea o relatare bogată, plină de aventuri şi detalii exotice şi de pe altă lume. Investigaţiile noastre intense, care s-au întins pe durata a şase şedinţe, au cuprins exact contrariul.

Ce căuta ea în munca noastră comună - direcţia pozitivă pe care credea că voi fi în stare să o ajut s-o capete? Sperasem că va aprofunda măcar una dintre experienţele complet structurate cu aspecte ale primelor patru etape ale structurii unei întâlniri: aşteptarea, tranziţia conştientă, examinarea şi comunicarea/călătoria/drumul. Nu mi s-au îndeplinit speranţele. Nu s-a evidenţiat nici cadrul la care ajunsesem să mă aştept, nici vreo structură - erau doar fragmente corelate cu diferite vârste de pe parcursul întregii ei vieţi. Ironia făcea că Lisette putea extrage imagini mai bune ale întâlnirilor din experienţele ei în timp de trezie, decât ce era în stare să întrezărească prin hipnoză.

Totuşi, cea de-a patra şedinţă din dimineaţa zilei de 4 noiembrie 1993, ne-a oferit nişte perspective etiologice rapide, care au declanşat în Lisette o reacţie spirituală şi emoţională profundă. I s-a arătat o galaxie („... o mulţime de stele...") şi o entitate extraterestră de sex feminin („Parcă ar fi mama."). Apoi, cu emoţie crescândă, a povestit: „Sunt tristă... aş vrea să se întoarcă, vreau s-o văd chiar acum". După aceea, a

fost o estompare, imaginile aparent lipsite de legătură ale unui implant nazal rece, făcut printr-o operaţie, ca şi imaginea ei pe o masă. Imaginile au continuat într-un mod dezlânat; privind prin ochii unui nou-născut printre capete de extraterestri şi recunoscând apoi că-şi cenzurase sentimentele asupra mamei extraterestre, din consideraţie pentru sentimentele mamei ei naturale.

în această fază, Lisette realizase că îi era dor de mama a cărei formă îi apărea ca aceea a capului clasic, ca o pară întoarsă, al extraterestrilor.

296

Acceptarea de către Lisette a legăturii cu extraterestrii era relativ stăpânită - nu fiorul emoţional care trebuia redirecţionat urgent spre inconştient, aşa cum văzusem la alţii. M-am întrebat dacă nu cumva strecurase, mental, nişte priviri cu coada ochiului, către capul acela extraterestru - sau dacă, fără să recunoască faţă de mine, nu suspectase de mult existenţa unei legături cu aceste fiinţe, pe parcursul acestor ultimi doi ani. Apoi, Lisette a trecut la gânduri despre viaţa ei. Avea sentimentul unei munci ce trebuia făcută, sentimentul unei misiuni de îndeplinit, ca şi sentimentul originii ei de pe alte meleaguri.

A apărut, din nou, imaginea mamei extraterestre. „Simt că o pot accepta." După care simte detaşare emoţională şi ulterior, tristeţe, un mare sentiment de umilinţă, sentimentul unei bucurii viitoare şi prezenţa imediată a „conştiinţei lui Christos". Am întrebat-o dacă această conştiinţă a lui Christos avea vreo legătură cu investigaţia noastră.

„Absolut. Este reunirea celor două, într-o singură conştiinţă - entităţile şi oamenii. Iar conştiinţa trebuie ridicată."

Lisette simţea că pătrunderea în conştiinţa omenească limitată, îi asigura contragreutatea necesară pentru a-i permite să înţeleagă contrastul faţă de conştiinţa extraterestră, lucru ce a fost însoţit şi de gânduri care spuneau că trauma vieţii ei omeneşti acţionase pentru a o ajuta să se retragă într-un fel de disociere - să înceapă să fie conştientă de celălalt eu al ei. în ultima noastră şedinţă, am folosit o metodă prin care am dus-o pe Lisette înapoi cu câte un an, pentru a recapitula experienţele ei de întâlniri cu extraterestri, până în anii copilăriei. La sfârşitul şedinţei, Lisette era fericită.

Rezultatul recapitulării vieţii Lisettei, conştiinţa ei spontană despre întâlniri, ca şi munca ei cu terapeutul Al Ludington şi cu mine, n-au făcut decât să-i întărească gândul că există o legătură adâncă şi profundă între „ei" şi ea. Experienţa ei legată de originea legăturii extraterestre a emoţionat-o până la lacrimi. în ciuda aspectelor de teamă,

teroare şi îndoieli asupra propriei persoane, rezumatul de nezdruncinat al întregii sale vieţi rămânea pozitiv, deşi, din propria mea experienţă, ştiu că cei care vor critica orice lucruri pozitive pe care Lisette le-ar putea scrie des-

pre experienţele ei, o vor acuza că îşi justifică „vidimizarea", fie ca urmare a „spălării creierului de către extraterestri", fie din nevoia de a evita să transfere natura tulburătoare a acestor imagini, în conştienţa ei normală, cotidiană.

Ce-aş putea spune despre modul pozitiv în care abordează experienţele trăite în întâlnirile ei cu extraterestrii? Din punctul de vedere al cercetătorului - punctul meu de vedere - lipseşte totalmente orice suport, fie obişnuit, material, ori confirma- bil, pentru acest gen de convingere. Cu toate acestea, pentru cel care trăieşte experienţa, este o convingere personală intensă, care îi conferă o autoritate majoră. Nu se ajunge uşor la ea
- dar când se formează, depăşeşte orice idee de victimizare.

Astfel, devine centrul de interdependenţă între fenomenologia experienţei cu întâlnirile cu extraterestri şi ontologia acelei experienţe. în calitate de cercetător care m-am ocupat toată viaţa cu astfel de studii, ştiu cât e de uşor să-i laşi pe cei care au trăit asemenea experienţe cu sentimentul de victimă şi cât de greu este să îi ajuţi să ajungă la înţelegerea „legăturii", fără a face uz de indicii sau îndrumare. Oricum, am convingerea fermă că investigaţiile asupra întâlnirilor trebuie întreprinse cu intenţia nedeclarată de a-l face pe cel care trăieşte experienţa să ajungă la „dualitate" - senzaţia celui implicat în experienjă că are o legătură adâncă şi profundă cu aceste fiinţe - indiferent dacă persoana care are experienţa întâlnirilor ajunge, sau nu, la această stare. Mai puţină convingere din partea cercetătorului în această direcţie, îi face un mare deserviciu celui care trăieşte experienţa întâlnirii cu extraterestri.

După cum mi-a spus Lisette, intenţia pe care o urmăreşte scriindu-şi povestea, este să ofere o perspectivă alternativă persoanelor implicate în asemenea experienţe care au fost făcute să creadă că, în cel mai bun caz, sunt victimele unor extrate-restri de science-fiction - şi anume că din contră ele iau parte la un proces pozitiv, continuu. încă o dată, ca neimplicat în astfel de experienţe - şi, să sperăm, ca un cercetător obiectiv - nu pot emite judecăţi asupra naturii acestui tip de concluzie, dar, din punctul de vedere al sprijinului dat celui care trăieşte experienţa, astfel încât să îi facă faţă, această variantă este cu mult

mai bună decât vidimizarea.

Aş dori să am dovezi obiective în sprijinul acestei sinteze despre cei care trăiesc experienţa întâlnirilor cu OZN-uri. Nu dispun, însă, decât de observaţia că, odată ce se atinge acest stadiu al înţelegerii, îşi pierd mare parte din teamă, anxietate şi neîncredere în sine.

Ceea ce eu numesc „raportare dual㔄" este miezul mutaţiei de perspectivă prin care trec cei ce trăiesc experienţele, în timp ce îşi explorează imaginile din timpul întâlnirilor. Mai este definită şi prin faptul că îşi resimt propria persoană ca fiind atât de natură umană, cât şi extraterestră, atunci când retrăiesc imaginile întâlnirilor, în cadrul cercetării acestora.

Spre surprinderea mea, colegii mei din domeniul cercetărilor asupra OZN-urilor mi-au spus că raportarea dual㔄 este „doar o teorie". Practic, nu e deloc aşa. Este vorba de un model care se repetă în date. Tot mai mulţi dintre cei care au asemenea experienţe ajung, în mod independent, la aceste concluzii, descoperind un sentiment de profundă înrudire cu extraterestrii. Implicaţiile provenite din contextul raportării duale sunt ipotetice. Permiteţi-mi să explic faptul că nici „victimizarea" nu este decât o teorie bazată pe modelul imaginilor din întâlniri, imagini care sunt trăite ca furie, teamă, pierderea controlului şi traume fizice nedorite. Din păcate, este o teorie cu largă publicitate, din cauza unor cercetări incomplete. Rezolvarea etapelor traumatice vine atunci când sentimentele de legătură şi origine, generate prin implicarea în experienţa dualităţii, îi oferă celui care o trăieşte, o mutaţie a contextului.

Pe scurt, munca mea conduce la sugestia că imaginile raportării duale, iscate prin întoarcerea în timp, pot fi clasificate în patru categorii: imagini ale naşterii pre-umane în formă de extraterestru; imagini ale dualităţii, simultane cu propria viaţă; imagini generale ale unei legături cu extraterestri, sugerând natura dublă a celui care trăieşte experienţa; şi imagini care prezintă posibilitatea alegerii unei eventuale întoarceri la originile extraterestre ale respectivei persoane. Multe dintre imagini fac parte din categoria celor care sugerează o „legătură" cu fiinţele extraterestre. Cele ale Lisettei se înscriu în această categorie.

O serie de imagini cu raportare dual㔄 constau în perceperea propriei persoane în formă extraterestră, înainte de naştere, pregătindu-se să intre în formă umană.

Mai rar exprimate sunt imaginile propriei persoane într-un trup extraterestru, concomitent cu o întâlnire la bordul unui OZN. Setul de imagini cel mai puţin frecvent întâlnit implică necesitatea de a lua decizia dacă să revină, sau nu, la forma

extraterestră, părăsind trupul uman.

Acum, ceea ce aş dori să subliniez cât se poate de apăsat, este că imaginile din cele patru categorii de mai sus sunt percepute în acelaşi mod ca orice alte imagini concomitente cu incidentul întâlnirii cu extraterestrii. Este vorba de imagini active, spre deosebire cele pasive, în care persoana priveşte un ecran, ori ascultă cum i se „spune" ceva. Ele sunt la fel de valabile ca oricare altă imagine a unei întâlniri cu extraterestri - imaginile de pe masă, de exemplu, în care cel ce trece prin această experienţă povesteşte despre modul în care, fiind întins pe masă, este supus la procedee fizice neplăcute, sub controlul extraterestrilor. Iar aceste revelaţii ale dualităţii provoacă un puternic declic emoţional.

Deoarece am ţinut ani de zile sub tăcere acest gen de materiale, în mass-media nu a apărut nici un fel de idee pe care să şi-o însuşească, în mod inconştient, cei care au trăit asemenea experienţe.

Există şi unii care vor să „salveze" ipoteza „răpirii", care spun că oamenii sunt victime la îndemâna extraterestrilor - exploatate la întâmplare, în epoci aleatorii, de extraterestri de sci- ence-fiction, pentru diferite scopuri. în acest sens, s-a renunţat la perceperea experienţei dualităţii, ca fiind doar o variaţie la Sindromul Stockholm - un fenomen în care un ostatic începe să se identifice cu cei care-l ţin captiv şi ajunge să se apropie de ei cu înţelegere.

Cei care înclină spre această variantă, fie că habar n-au de modelul raportării duale, fie că au interpretat-o absolut greşit.

Există multe puncte în care Sindromul Stockholm se deosebeşte de raportarea dual㠄.

lată cinci dintre ele:

1. în cazurile de Sindrom Stockholm, aşa cum rezultă din cercetările realizate după încheierea războiului, sau asupra unor victime ca de exemplu vestita moştenitoare Patty Hearst, prizonierii, iniţial speriaţi, se adaptează treptat printr-o atitudine plină de bunătate, dar spaima nu este cu adevărat înlăturată, până ce persoanele care au trăit experienţa întâlnirilor cu extraterestrii nu resimt, efectiv, raportarea dual㠄. Mai mult, adesea perspectiva raportării duale nu este iniţiată de extraterestri, ci, mai degrabă, ea este o stare de conştienţă, la care cel ce trăieşte experienţa cu OZN-urile ajunge, frecvent, în mod inde- pen-dent şi nu la sugestia extraterestrilor.

2. în cazurile în care sunt implicaţi prizonieri cu Sin-dromul Stockholm, în identitatea lor culturală se manifestă o mu-

taţie treptată înspre cea a răpitorilor, în timp ce, dacă vorbim de raportarea dual㠄 apare o senzaţie subită de înţelegere a unei legături cu extraterestrii, fără pierderea simultană a identităţii culturale umane.

3. în cazul raportării duale, starea non-omenească este resimţită ca fiind starea originară, însă prizonierii cu Sindromul Stockholm sunt totdeauna conştienţi, în mod distinct, de existenţa lor dinainte de captivitate şi nu îşi consideră niciodată viaţa de după Sindromul Stockholm, ca fiind originea lor.

4. Cei care resimt raportarea dual㠄 îşi percep formele ca fiind identice cu extraterestrii din jurul lor şi împărtăşesc un context extraterestru. în mod similar, prizonierii cu Sindrom Stockholm ar trebui să se simtă imediat integraţi în contextul cultural al răpitorilor lor - ceea ce însă nu se întâmplă niciodată.

5. Cei care trăiesc starea de raportare dual㠄 nu resimt niciodată un conflict al valorilor, aşa cum, la început, se întâmplă adesea cu prizonierii cu Sindromul Stockholm. După ce trăiesc experienţa raportării duale, indivizii ajung să se simtă mai bine - în nici un caz mai rău - în viaţa lor ca fiinţe umane.

Salvatorii „răpiţilor" ar putea obiecta că cele cinci stări descrise mai sus sunt rezultatul spălării creierului de către extraterestri - că aceste sentimente au fost induse pentru a supune victimele refractare. Există două obiecţiuni la acest punct de ve-

dere. Dacă este atât de simplu să se inducă această stare mentală de supunere, atunci de ce nu apare imediat la toţi cei care au trăit asemenea experienţe cu extraterestrii şi care îşi fac publice experienţele?

De ce este atât de greu de găsit această stare de dualitate, dacă scopul ei este să mascheze procesul de victimizare? Oare extraterestrii sunt, în fond, incompetenţi?

în al doilea rând trebuie să notăm un punct menţionat anterior - că starea de dualitate este percepută în mod activ şi, prin urmare, este imposibil să tragi în mod logic o linie obiectivă şi să spui că accepţi ca „reale" manifestările încărcate de senzaţii traumatizante şi ca „induse" manifestările pozitive. Toate imaginile trebuie acceptate în mod integral, într-unul sau altul dintre contexte; nu le poţi despărţi, în funcţie de propriile tale prejudecăţi sau teorii despre natura întâlnirilor cu extraterestrii.

în sfârşit, mai există şi problema explicaţiilor raţionale, lese acum perfect în evidenţă valoarea faptului că fenomenul

raportării duale a fost păstrat secret în cea mai mare măsură. Majoritatea subiecţilor plasaţi în cadrul de investigare şi care trăiesc pentru prima dată starea de dualitate, fără a fi citit niciodată despre ea în literatura OZN cu „tematică standard", resimt această stare ca fiind copleşitoare şi foarte greu de acceptat.

Nu există nici o afirmaţie lejeră, de genul: „A, da, cam asta ar fi. Acum mă simt mai bine." în schimb, au existat declaraţii care exprimau teama pentru propria sănătate mentală. După cum spunea cineva, e mai sigur să crezi că eşti nebun, decât să ai convingerea că e adevărat atunci când te percepi pe tine ca pe o fiinţă ne-umană. Cărţile despre OZN-uri nu ofereau nici un fel de validare care să sprijine o asemenea credinţă.

Cei care critică teoria raportării duale ar vrea să ne facă să credem că „frica de nebunie" este un mod ciudat de a găsi „explicaţii logice care să ne întărească".

Permiteţi-mi să şi subliniez că semnificaţia noţiunii de „raportare dual㔠poate cuprinde cu uşurinţă anumite descoperiri despre întâlnirile cu extraterestrii, pe care teoria „răpirii" are dificultăţi să le includă. Cei care au avut experienţe cu extraterestrii, cred frecvent că au fost astfel pe toată durata

vieţii - şi nu începând de la vârsta aleatorie la care a avut loc aşa-zisa lor răpire.

Aceste informaţii sunt dezvăluite într-o serie de relatări ale unor întâlniri asemănătoare cu o şedinţă cu Lisette.

Dacă se face vreo încercare de explicaţie logică - adică de găsire a unor explicaţii plauzibile, dar superficiale - atunci este vorba, efectiv, de încercarea de a salva teoria „răpirii". Modelul raportării duale contrazice această ipoteză şi implică lucruri foarte diferite pentru natura întâlnirilor cu OZN-urile.

Trebuie să recunoaştem, însă, că nu există nici un fel de dovezi obiective, indiscutabile, în sprijinul afirmaţiilor făcute; din contra, probele furnizate şi supuse testelor s-au dovedit „neconvingătoare" şi neconcludente.

Persoanele care au trăit experienţa întâlnirilor cu OZN-uri, au rămas cu un sentiment de mânie, ca şi cum ar fi fost violaţi, abuzaţi - şi mă tem că, în plus, se simt mai mult victime ale investigatorilor fenomenului OZN cu care au avut de-a face, victime ale terapeuţilor şi ale mass-media, decât ale extraterestrilor despre care se spune că au fost implicaţi în aceste fenomene. Asta, fără îndoială, pentru că întâlnirile incomplet cercetate sunt cântărite, în mod inevitabil, prin comparare cu modelele din mass-media - cu modelul victimizării.

Autoarea cărţii de faţă doreşte să deschidă o uşă spre o perspectivă mai largă asupra sentimentelor pe care le au cei

care au trăit experienţe cu OZN-uri, în legătură cu aceste întâlniri. Este o perspectivă care depăşeşte viziunea stereotipă a lumii, din lucrările de science-fiction. Până şi în comunitatea celor care sunt interesaţi de fenomenul OZN, părerile alternative despre natura acestui fenomen răzbat cu dificultate, prin larma creată de mass-media. Chiar cu riscul de a deveni o componentă a acestui zgomot, este necesar să fie auzită şi această viziune alternativă specială.

Oare cititorii trebuie să fie mai puţin prudenţi faţă de cele scrise în această carte, decât în altă parte?

Sigur că nu. Nimic din cele cuprinse în acest volum nu trebuie luat fără judecată critică, nici fără îndoielile unei minţi întrebătoare.

Dacă, însă, cititorul s-a gândit măcar o dată că ar putea exista un singur dram de adevăr în oricare altă lucrare referitoare la OZN-uri, atunci acel cititor ar trebui să ia în consideraţie şi posibilitatea celor prezentate aici.

Lisette scrie pentru a arăta, în primul rând, că a trecut prin aceleaşi treziri traumatizante ca şi cele descrise de atâţia alţii dintre cei care au avut experienţe cu OZN-uri şi, în al doilea rând, că împărtăşeşte ceea ce a înţeles despre natura experienţelor - ceva diferit de subiectele de science-fiction, pline de violenţă şi victimizare, adică, exact contrariul. în plus, ea nu proclamă deţinerea adevărului absolut, pentru că acesta se poate să nu fie dovedit vreodată, ci vorbeşte despre viziunea ei, care corespunde anilor în care am făcut activitate de cercetare asupra persoanelor care au avut experienţe cu OZN-uri.

Aveţi aici povestea unei femei. Cititorii se vor raporta la ceea ce are de spus Lisette, pentru că experienţele ei ar putea foarte bine să fie şi ale noastre.

Despre autoare

Lisette Larkins s-a născut şi a crescut în sudul Californiei, în 1997, pe când era căsătorită şi mamă a unui băieţel, întreaga sa viaţă a fost dată peste cap, întrucât a fost contactată de către extraterestri. La început, nefiind sigură de ceea ce i se întâmplă, a considerat că e posibil să-şi fi pierdut minţile. Dar, după testări şi evaluări psihologice elaborate, s-a convins că este absolut normală. De fapt, terapeutul ei a contribuit la această carte. Cu timpul, Lisette a ajuns să înţeleagă că, la fel ca mulţi alţi oameni obişnuiţi din întreaga lume, şi ea face parte din grupul din ce in ce mai numeros al celor care sunt contactaţi de către locuitori din alte galaxii.

în anul 2000, Lisette a început să lucreze împreună cu Neale

Donald Walsch, autorul cărţilor de mare succes. Conversaţii cu Dumnezeu, ca asistenta sa personală. încurajată de Neale, ea a făcut cunoştinţă cu Bob Friedman, editorul cărţilor lui Walsch, iar Bob a ajutat-o să înţeleagă că ET doresc ca ea să înceapă o serie de comunicări cu ei. Scopul lor este de a ajuta evoluţia culturii şi civilizaţiei umane, şl, cu timpul, de a intra în contacte directe cu oamenii de pe Pământ. Acum, Lisette lucrează la al treilea volum din această serie.

www.talkingtoETs.com, e-mail lisette@talkinQtoets.com

CUPRINS

Introducere din partea editorului
O ofertă pe care n-o putem refuza 5
Prefaţa autoarei..... 9
CAPITOLUL 7
Pregătirea 78
CAPITOLUL 2
Cine suntem, de ce ne găsim aici 28
Legătura noastră cu voi..... 34
Venim cu gânduri de pace..... 37
De ce ne găsim aici..... 42
Sensul real al contactelor..... 46
CAPITOLUL 3
Dar ce mai distracţie!..... 50
CAPITOLUL 4
Totul se schimbă..... 64
CAPITOLUL 5
Numără stelele, numără navele... 77
Cum am ajuns să vă cunoaştem ... 83
Deschiderea unui Canal de Comunicare 90
Nu suntem singuri..... 94
CAPITOLUL 6
Primul contact..... 707
CAPITOLUL 7
Magie şi miracole..... 724
CAPITOLUL 8
Bani şi materializare..... 745
Crearea Miracolelor..... 750
CAPITOLUL 9
Cercuri din lanuri si alte contacte 767
/

CAPITOLUL 10
„Perdele de fum"..... 7 79
„Perdele de fum" pentru iertare
sau „Proiecte întunecate"..... 786

CAPITOLUL 7 7
Iubire si sex..... 792
CAPITOLUL 7 2
Mutilarea animalelor şi a vitelor 207
Soarta mult-iubitului Max..... 273
Mutilări ale animalelor..... 276
CAPITOLUL 13
Omul nou 279
CAPITOLUL 7 4
Noua Revoluţie..... 238
/
A doua Generaţie..... 245
Noua Revoluţie..... 252
CAPITOLUL 15
Comunicare prin videoconferinte 256
CAPITOLUL 7 6
încotro ne îndreptăm, de aici încolo 266
Vindecare globală?..... 270
Nota autoarei..... 280
ANEXA I 282
ANEXA II 292
Despre autoare..... 305
307
CĂRŢI PUBLICAT* DE EDITURA FOR YOU
Mimica Vişan

Metodă rapidă de învăţare a gramaticii limbii engleze	65.000 lei	6,50 lei
Exerciţii de gramatică engleză voi I	55.000 lei	5,50 lei
Exerciţii de gramatică engleză voi. II	75.000 lei	7,50 lei

Neale Donald Walsch

Conversaţii cu Dumnezeu, volumul I	65.000 lei	6,50 lei
Conversaţii cu Dumnezeu, volumul II	65.000 lei	6,50 lei
Conversaţii cu Dumnezeu, volumul III	80.000 lei	8,00 lei
Prietenie cu Dumnezeu	80.000 lei	8,00 lei
Comuniune cu Dumnezeu	60.000 lei	6,00 lei
Momente de graţie	60.000 lei	6,00 lei

Cei ce aduc lumina	30.000 lei	3,00 lei
I ntrebări şi răspunsuri la Conversaţii cu Dumnezeu,-	90.000 lei	9,00 lei
Conversaţii cu Dumnezeu pentru adolescenţi şi părinţi	80.000 lei	8,00 lei
Noile Revelaţii	130.000 lei	13,00 lei
Paul Ferrini		
Iubire fără condiţii, Reflecţii ale Minţii Christice .	35.000 lei	3,50 lei
Liniştea inimii, Reflecţii ale Minţii Christice, partea a Il-a	60.000 lei	6,00 lei
Miracolul iubirii, Reflecţii ale Minţii Christice, partea a IlI-a	50.000 lei	5,00 lei
I ntoarcerea în grădină, Reflecţii ale Minţii Christice, partea a IV-a	50.000 lei	5,00 lei
Cuvinte de înţelepciune pentru fiecare zi	70.000 lei	7,00 lei
Amour sans conditions (lb. franceză)	100.000 lei	10,00 lei
Debbie Ford		
Partea întunecată a căutătorilor de lumină	60.000 lei	6,00 lei
I ntrebări potrivite	50.000 lei	5,00 lei
John J. Falone		
Frecvenţa Geniu, instrucţiuni de accesare a Minţii Cosmice ***	100.000 lei	10,00 lei
ET 101. Manual cosmic cu instrucţiuni pentru evoluţie planetară	30.000 lei	3,00 lei

Suzanne Ward

Matei, vorbeşte-mi despre rai	BD.000 lei	6,00 lei
Revelaţii pentru o nouă eră.	75.000 lei	7,50 lei
Iluminări pentru o nouă eră	125.000 lei	12,50 lei
Vocile Universului	110.000 lei	11,00 lei
Jasmuheen		
A trăi cu lumină	60.000 lei	6,00 lei
I n rezonanţă	120.000 lei	12,00 lei
Hrană pentru zei	120.000 lei	12,00 lei
Legea iubirii	180.000 lei	18,00 lei
Ken KeyEs şi Penny Keyes		
Reţete pentru fericire	30.000 lei	3,00 lei
Russ Michael		
Sufletul pereche te cheamă	60.000 lei	6,00 lei
Tom Kenyon şi Virginia Essene		
învăţătura Hathor,- Mesaje de la o civilizaţie înălţată.	65.000 lei	6,50 lei
Deepak Chopra		
Vindecarea sufletului de frică şi suferinţă	60.000 lei	6,00 lei
Calea spre iubire	120.0001ei	12,00 lei
Ram Dass		
Rânduri pentru suflet	45.000 lei	4,50 lei
Shirley MacLaine		
Camino	85.000 lei	8,50 lei

Lee Carroll şi Jan Tober Copiii Indigo	90.000 lei	9,00 lei
James F. Twyman Emisarii luminii	90.000 lei	9,00 lei
Emisarii Iubirii	70.000 lei	7,00 lei
Hruce Davis Izvorul vindecării e iubirea	75.000 lei	7,50 lei
Pacea simplă a sufletului (Viaţa spirituală a Sf. Francis de Assisi)	55.000 lei	5,50 lei
Mănăstire fără ziduri	75.000 lei	7,50 lei
Marianne Williamson Iubire magică	75.000 lei	7,50 lei
Dr. Doreen Virtue Copiii Indigo:		

309

cum să-i hrănim şi să-i îngrijim Copiii de cristal

Sri Vasudeva Voi sunteţi lumina Divinitatea lăuntrică

Sotirios Crotos Ucenicul lui lisus Hristos Anthony de Mello Gonştienţa

Tohias Seria Creatorului

Gregg Krech Naikan

Stuart Wilde Forţa

Carlos Warter Reîntoarcerea la sacru Gregg Braden Efectul Isaia

Brian Tracy Succesul în viaţă

Beata Bishop Vremea vindecării Jami Lin Aromaterapie şi Feng Shui Dianne Lancaster Copiii Indigo - de la mânie la iubire Lisette Larkins De vorbă cu extraterestrii

80.000 lei	8,00 lei
35.000 lei	3,50 lei
55.000 lei	5,50 lei

55.000 5,50
lei lei
70.000 7,00
lei lei
55.000 5,50
lei lei
140.000 14,00
lei lei
70.000 7,00
lei lei
50.000 5,00
lei lei
100.000 10,00
lei lei
120.000 12,00
lei lei
180.000 18,00
lei lei
150.000 15,00
lei lei
90.000 9,00
lei lei
150.000 15,00
lei lei
180.000 18,00
lei lei
IN PREGĂTIRE
Dr. Max Gerson
Terapia Gerson
Neale Donald Walsch
Dumnezeul de mâine Paul Ferrini Cum să creăm o relaţie spirituală Christul cel viu Iluminare pentru fiecare 310
Deepak Chopra
I ntinereşte şi trăieşte mai mult Jasmuheen Radianţa Divină Biocâmpuri şi extaz Vindecare armonioasă Gregg Braden Codul lui Dumnezeu Trezirea la punctul zero Paşi prntre lumi
Joan Borysenko Profesor ne e vinovăţia, iar lecţia e iubirea Robert Rabbin Pune suflet în ceea ce faci Debbie Fard Secretul umbrei
Marianne Wiiliamson Binecuvântarea de toate zilele Augusto Cury Părinţi inteligenţi, profesori fascinanţi Brian Weiss Acelaşi suflet, multe trupuri Aurelia Louise Jones TelDS, voi. I şi II
Steve Rother Psihologia spirituală Bun venit acasă. Noua planetă Pământ Kostas Danaos Magul din lava
Daphne Hose Kingma Iubirea de sine

Iată şi prezentarea acestor cărţi deosebite:

Conversaţia pe care Neale Donald Walsch o poartă cu Dumnezeu este inclusă in zece volume şi încă nu s-a terminat! Acestea sunt: Conversaţii cu Dumnezeu. voii II. III. Prietenie cu Dumnezeu, Comuniune cu Dumnezeu, Momente de oraţie. Cei ce aduc lumina. Conversaţii cu Dumnezeu pentru tineret si părinţi şi Conversaţii cu Dumnezeu, întrebări si răspunsuri. Din toate cărtile se revarsă asupra noastră, a cititorilor, o dragoste nelimitată şi necondiţionată cu care Dumnezeu ne învăluie in permanenţăşi care ne face să înţelegem că nu suntem singuri,
311
exemplificând, mai mult decât orice, vorbele spuse in Noul Testament (Ioan X, 30): „Cu toţii Una suntem'.

IUBIRE FARA CONDIŢII, LINIŞTEA INIMII, MIRACOLUL IUBIRII şi ÎNTOARCEREA IN GRADINA, de Paul Ferrini aduc mesajul iubirii lui Dumnezeu faţă de noi, transmis prin mintea Christică.

PARTEA INTUNECATA A CĂUTĂTORILOR DE LUMINA scrisă de Debbie Ford, psihiatru şi psiholog, scoate la lumină aspectele întunecate ale firii noastre, pe care le ascundem sau le negăm şi ne învaţă cum să le cunoaştem şi să le iubim

FERCVENŢA GENIU, de John Fallone, o carte de mare excepţie, care prezintă ştiinţific modul nostru de a funcţiona ca entităti pământene şi cosmice. NUMAI SIMPLA LECTURA A CĂRŢII RIDICA foarte mult coeficientul de inteligenţă, prin racordarea la FRECVENŢA GENIU.

E.T. 101, MANUAL COSMIC DE INSTRUCŢIUNI PENTRU EVOLUŢIE PLANETARA Citind aceasta carte, veţi descoperi singuri dacă este vorba de S.F. sau de ceva mult mai serios şi important pentru noi toti.

A TRAI CU LUMINA, IN REZONANŢA, HRANA ZEILOR, LEGEA IUBIRII, de Jasmuheen, o doamnă din Australia, care este vizionară şi clarvăzătoare şi se hrăneşte, de unsprezece ani, numai cu lumină. Experienţa ei este deosebită şi de mare interes pentru oamenii din lumea întreagă. LEGEA IUBIRII este cea mai recentă carte, scrisă în 2005, iar informaţia este extrem de preţioasă pentru evoluţia noastră spirituală.

MATEI, VORBEŞTE-MI DESPRE RAI, REVELAŢII PENTRU 0 NOUA ERA, ILUMINĂRI PENTRU 0 NOUA ERA şi VOCILE UNIVERSULUI, de Suzanne Ward conţin mesajele pe care doamna Suzanne Ward Iм primit de la fiul ei, Matei, care a murit de curând şi care face o prezentare foarte detaliată a vieţii de după moarte şi a lumii de dincolo.

COPIII INDIGO, de Lee Carroll şi Jan Tober, prezintă copiii de excepţie care s-au născut după anul 1980 şi care sunt atât de deosebiţi de ceilalţi copii de până acum, încât părinţii, profesorii şi medicii trebuie să se adapteze şi să înveţe cum să se comporte cu ei şi cum să-i înţeleagă. Această carte este un

ajutor nepreţuit pentru orice persoană care are, într-un fel sau altul, cu un asemenea copil.

CAMIN0 este ultima carte scrisă de Shirley MacLaine, renumita actriţă, care, pe lângă talent, are şi o mare cunoaştere şi deschidere spirituală. Camino este una dintre cele mai importante cărţi ale mileniului III, în care ne este prezentat pelerinajul făcut de Shirley la Santiago de Compostella, Spania. Pe parcursul celor 500 de km cât durează acesta, autoarea are ocazia să-şi cunoască vieţile trecute şi să afle cine este ea cu adevărat. Stilul deosebit al cărţii şi informaţiile inedite pe care le conţine, îl fac pe cititor să o considere drept carte de căpătâi şi să nu o poată lăsa din mână.

RÂNDURI PENTRU SUFLET, de Ram Dass, este ultima carte scrisă de

acest mare autor, una dintre cele mai iubite personalităţi spirituale ale Americii. După ce şi-a întâlnit gurul în India - pe Maharajji - şi a primit iniţiere şi cunoaştere în practicarea meditaţiei, devoţiunii şi Hatha Yoga, el a transmis publicului occidental aceste învăţături, prin conferinţe, ateliere şi cărţi.

EMISARII LUMINII, de James F. Twyman este prima dintr-o serie de cărţi scrise de James F. Twyman, care este relatarea unei aventuri spirituale - fiind deci un roman iniţiatic care relatează despreo comunitate de înaltă spiritualitate, cunoscută sub numele de Emisarii Luminii. Cuvintele pe care James Twyman le- a scris pentru noi sunt profetice şi profunde. Prin ele, putem învăţa cum să devenim Emisari ai Luminii şi să schimbăm lumea în bine.

EMISARII IUBIRII descrie întâlnirea lui James Twyman cu copii cu capacităţi paranormale şi mesajul pe care ei îl transmit omenirii.

IZVORUL VINDECĂRII E IUEIREA, de Rruce Davis, este o carte iniţia- tică, scrisă de doi vindecători care au descoperit, în decursul călătoriei lor de spiritualitate, că nici un vindecător nu poate vindeca decât cu iubire şi cu credinţă totală şi absolută în Dumnezeu. Izvorul vindecării e iubirea este povestea adevărată a doi oameni care se întâlnesc în vis şi întreprind o călătorie cu un şaman din Alaska şi apoi trăiesc cu vindecătorii mediumi din Insulele Filipine, într-o lume a credinţei şi a miracolelor.

IUBIRE MAGICA, de Marianne Williamson, este una dintre cele mai frumoase căiţi despre relaţia de cuplu, despre cum să ne înţelegem partenerul de viaţă.

COPIII DE CRISTAL, de dr. Doreen Virtue, prezintă copiii până la şase ani, care sunt nişte fiinţe minunate, venite pentru a ne

salva.

CONŞTIENTA, de Anthony de Mello, cuprinde o serie de conferinţe ţinute de acest mare învăţător, care ne ajută să ne trezim la starea de spiritualitate de care avem nevoie în aceste momente ale vieţii noastre. Poate fi considerată o carte de căpătâi pentru fiecare dintre noi.

INVAŢATURILE LUI TOBIAS este cartea în care Tobias, un înger iubitor si plin de compasiune din Biblia apocrifă ne împărtăşeşte în douăsprezece lecţii puternice, cum să trecem în Noua Energie. El ne vorbeşte prin Geoffrey Hoppe, care, înainte de „chemarea la trezire" din 1995, era om de afaceri si antreprenor, fără preocupări spirituale. Acum, el şi Tobias împlinesc o înţelegere veche - aceea de a prezenta, la momentul potrivit, informaţii care schimbă viaţa. Iată ce spune Tobias: „Nu mai mergeţi niciodată Acasă. In schimb, Acasă va veni Ia voi " Cu aceste cuvinte, el oferă un mod cu totul nou de înţelegere a felului în care am venit pe Pământ şi din ce motiv acum este un moment important pentru noi, când ne aflăm la o răspântie în călătoria noastră spiri tuală. învăţăturile lui Tobias au devenit, în câţiva ani, un fenomen pe plan internaţional, care schimbă vieţi şi oferă noi speranţe de împlinire spirituală.

CALEA SPRE IUBIRE, o altă carte scrisă de dr. Deepak Chopra, ne poar

tă prin relaţiile noastre cu ceilalţi, în special cu partenerul de cuplu, intr-un mod romantic, plăcut şi, în acelaşi timp, plin de învăţăminte.

MĂNĂSTIRE FARA ZIDURI este un eseu despre liniştea noastră interioară şi despre pacea sufletului, pe care le putem găsi în noi înşine.

NAIKAN este o metodă japoneză de introspecţie, foarte modernă, care ne face viaţa mai frumoasă şi ne aduce fericire în cadrul relaţiilor cu ceilalţi. Citind-o, aflăm cât de uşor putem să-i facem fericiţi pe cei din jur.

REÎNTOARCEREA LA SACRU prezintă călătoria spirituală a autorului şi întţlnirile sale cu mari maeştri şi posibilităţi de înaltă învăţătură de suflet..

EFECTUL ISAIA este o carte extrem de importantă care ne oferă revelaţia faptului că avem în noi înşine capacitatea de a ne schimba viitorul, prin modificarea alegerilor pe care le-am făcut în trecut. Cartea ne arată cum să ne rugăm, autorul preluând învăţăturile aflate în Manuscrisele de la Marea Moartă, care sunt validate de descoperile fizicii cuantice şi ale medicinei moderne.

INTREBARILE POTRIVITE, este cartea în care Debbie Ford ne ajută să punem întrebările care ne vor schimba modul de a alua

decizii şi, în consecinţă, ne oferă puterea de a ne împlini toate visele. Uneori, nu primim răspunsurile potrivite, pentru că nu ne-am pus întrebările potrivite. Acum, aflăm care sunt acestea şi învăţăm cum să le punem.

SUCCESUL IN VIAŢA este o carte pe care ar trebui cu toţii să o citim de nenumărate ori, ca să învăţăm modul prin care putem obţine succesul în tot ceea ce întreprindem - atât în viaţa personală, cât şi în afaceri. Cartea este scrisă de o persoană care a reuşit în viaţă, pornind de la o poziţie socială modestă, iar acum ţine conferinţe şi seminarii în lumea întreagă, pentru a-i învăţa pe oameni regulile simple şi accesibile pentru a reuşi în viaţă şi a-şi găsi fericirea.

VREMEA VINDECĂRII este cartea în care Beata Bishop povesteşte cum s-a vindecat de melanom în fază terminală, printr-o terapie care avut 100% succes în mai multe tipuri de boli grave - Terapia Gerson ... dar cartea ne învaţă cum să învingem boala şi moartea, prin abordare holistică şi spirituală.

AROMATERAPIE şi FENG SHUI este cea mai completă carte pe acest subiect atât de vast. Jami Lin este cea mai apreciată specialistă în domeniu.

COPIII INDIGO - DE LA MANIE LA IUBIRE este o altă carte care abordează subiectul Copiilor Indigo, dar aduce în plus o demonstraţie extrem de folositoare a mesajului pe care corpul ni-1 dă, astfel încât să înţelegem care este problema noastră suconştientă, unde se află mânia stocată şi cum să o rezolvăm.

Extratereştrii nu sunt în drum spre noi! Ei sunt deja aici.

„întrebarea daca noi comunicăm sau nu cu cei din spaţiu nici nu-şi mai are sensul. Răspunsul a fost dat cu multă vreme în urmă. Ceea ce ne întrebăm acum este: Ce anume ni se spune? Ce învăţătură ne este transmisă? Ce | fel de ajutor ni se dă ? Ce intuiţii pu tem avea şi ce răspunsuri ni se dau ?

în cartea De vorba cu extratereştrii, prin informaţiile primite într-un mod cu totul deosebit, de către o fiinţă umană extraordinară, care a avut curajul să iasă în public şi să dezvăluie un proces intim, personal şi care a dus-o până la cele mai depărtate margini ale universului, întrebările de mai sus îşi capătă răspunsul.

Neale Donald Walsch, autor al cărţilor Conversaţii cu Dumnezeu.

învăţăturile pe care le conţine această carte nu pot fi ignorate. Suntem binecuvântaţi că le primim. Vă sfătuiesc să o citiţi.

Joel Rothschild, autor al cărţii Semnale de speranţă.

Citiţi această carte. Renunţaţi la limbajul victimizării. Fiţi la fel de curajoşi ca şi Lisette Larkins. Urcaţi-vă pe culmile mintii şi lăsaţi ca aripile inimii să se desfăşoare. Auziţi

chemarea răsunătoare a destinului. Pregătiţi- vă pentru contactul planetar.

Dana Redfield, autoarea cărţilor: Suntem chemaţi şi Legătura ET-oameni.

Editura For You ISBN 973-7978-32-3

în 1997, pe când Lisette Larkins era căsătorită şi avea un băieţel, întreaga viaţă i-a fost dată peste cap, întrucât a fost contactată de către extratereştri. La început, a considerat că e posibil să-şi fi pierdut minţile. Dar, după testări şi evaluări psihologice elaborate, s-a convins că este absolut normală.

în anul 2000, Lisette a început să lucreze împreună cu Neale Donald Walsch, autorul cărţilor de mare succes, Conversaţii cu Dumnezeu, ca asistenta sa personală. încurajată de Neale, ea l-a cunoscut pe Bob Friedman, editorul cărţilor lui Walsch, care a făcut-o să înţeleagă ce doresc ET. Scopulloreşţ^d^ ajuta evoluţia culturii şi civilizaţiei IftfwIWlL timpul, dea intra contacte directe cu Pământ. f ‘5*

180.000 ROL / 18 RON

I